

Diplomová práce

Činnost trestní nalézací komise Děčín v letech 1946 – 1948

Studijní program:

N0114A300106 Učitelství pro střední školy a 2.
stupeň základních škol

Studijní obory:

Anglický jazyk
Dějepis

Autor práce:

Bc. Jaroslava Česnohlídková

Vedoucí práce:

Mgr. Kateřina Portmann, Ph.D.
Katedra historie

Liberec 2023

Zadání diplomové práce

Činnost trestní nalézací komise Děčín v letech 1946 – 1948

<i>Jméno a příjmení:</i>	Bc. Jaroslava Česnohlídková
<i>Osobní číslo:</i>	P20000739
<i>Studijní program:</i>	N0114A300106 Učitelství pro střední školy a 2. stupeň základních škol
<i>Specializace:</i>	Anglický jazyk Dějepis
<i>Zadávací katedra:</i>	Katedra historie
<i>Akademický rok:</i>	2021/2022

Zásady pro vypracování:

Diplomová práce se zabývá problematikou retribučního soudnictví. Na základě analýzy pramenů (především Státní okresní archiv Děčín) a jejich komparaci s poznatky z odborné literatury bude zpracován příspěvek o Trestní nalézací komisi (TNK) v Děčíně. Diplomová práce navazuje na práci bakalářskou, ve které jsem se věnovala případům tzv. horizontální kolaborace, jež děčínská TNK řešila. Poslední kapitola práce bude věnována možnému didaktickému využití při výuce dějepisu na druhém stupni základní školy.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování práce:

Jazyk práce:

tištěná/elektronická

Čeština

Seznam odborné literatury:

Prameny: Státní okresní archiv Děčín, inv. číslo 350, fond Trestní nalézací komise pro okresní národní výbor Děčín, 1945-1950

Literatura:

BORÁK, Mečislav: Spravedlnost podle dekretu: retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945-1948). Šenov u Ostravy: Tilia, 1998. ISBN 80-86101-07-X.

ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: Trestní nalézací komise v Děčíně. Liberec: Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická Technické univerzity v Liberci, 2020. Bakalářská práce.

DEÁK, István: Europe trial. The Story of Collaboration, Resistance, and Retribution During the World War II. Westview Press, 2015, ISBN 978-0-8133-4789-9.

DEÁK, István: The Politics of Retribution in Europe. World War II. and Its Aftermath. Princeton University Press, 2000, ISBN 978-0-6910-0954-4.

FRANEK, Jan. Trestní nalézací komise Opava – venkov 1945 – 1948. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2017. Diplomová práce.

FROMMER, Benjamin: Národní očista. Retribuce v poválečném Československu. Praha: Academia, 2010. ISBN 978-80-200-1838-0.

HORKÁ, Anna. Trestní nalézací komise Nová Paka 1945–1948. Hradec Králové: Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové, 2017. Diplomová práce.

JUDT, Tony: Poválečná Evropa: Dějiny od roku 1945, 1. vyd. Praha, Slovart 2008, ISBN 978-80-7391-025-9.

KAPLANOVÁ, Jiřina: Dějiny Děčína v datech, 1. vyd. Městská knihovna Děčín 2006, ISBN 80-85058-16-2

KMOCH, Pavel: Provinění proti národní cti. "Malá retribuce" v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy. 1. vyd., Praha, Academia 2015, ISBN 978-80-200-2475-6.

LOUDA, Jiří: Trestní nalézací komise Turnov. Liberec: Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická Technické univerzity v Liberci, 2011. Bakalářská práce.

LOZOVIUKOVÁ, Kateřina – KMOCH, Pavel. Zakázaná láska. Trestní postih milostných vztahů v letech 1935 – 1948, in: MĀRC, Josef a kol.: Žena jako subjekt a objekt, 1. vyd. Ústí nad Labem, Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem 2010, ISBN 978-80-7414-367-0

PÁNKOVÁ, Jitka: Trestní a nalézací komise v České Lípě. Liberec: Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická Technické univerzity v Liberci, 2017. Bakalářská práce.

REMSOVÁ, Monika. Trestní nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945 – 1947). *Fontes Nissae*. 2012. roč. 13, č. 2, s. 14-26. ISSN 1213-5097

Vedoucí práce:

Mgr. Kateřina Portmann, Ph.D.

Katedra historie

Datum zadání práce:

15. listopadu 2021

Předpokládaný termín odevzdání: 15. prosince 2022

L.S.

prof. RNDr. Jan Pícek, CSc.
děkan

doc. PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.
vedoucí katedry

V Liberci dne 15. listopadu 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci jsem vypracovala samostatně jako původní dílo s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé diplomové práce a konzultantem.

Jsem si vědoma toho, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu Technické univerzity v Liberci.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti Technickou univerzitu v Liberci; v tomto případě má Technická univerzita v Liberci právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Současně čestně prohlašuji, že text elektronické podoby práce vložený do IS/STAG se shoduje s textem tištěné podoby práce.

Beru na vědomí, že má diplomová práce bude zveřejněna Technickou univerzitou v Liberci v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Jsem si vědoma následků, které podle zákona o vysokých školách mohou vyplývat z porušení tohoto prohlášení.

ANOTACE

Tato diplomová práce se věnuje otázkám retribučního soudnictví. Konkrétně rekonstruuje na základě analýzy pramenů a jejich komparací s poznatky z odborné literatury činnost trestní nalézací komise v Děčíně v letech 1946 – 1948. Úkolem komise bylo potrestat menší přečiny kolaborace. Pohraniční poloha fungování TNK výrazně determinovala nejen v typologii případů, ale i v řadě praktických úkonů. První část práce je teoretická, věnuje se ustanovení trestní nalézací komise v Děčíně. Druhá část práce je zaměřena na samotnou činnost trestní nalézací komise v Děčíně. Pozornost je věnována pohlaví, věku, zaměstnání, provinění a národnosti odsouzených. Poslední část charakterizuje jednotlivá provinění a vybrané případy. Součástí práce je soupis obžalovaných, které trestní nalézací komise v Děčíně soudila. Podstatná část práce je postavena na analýze archivního materiálu, který je uložen ve Státním okresním archivu v Děčíně.

Klíčová slova: retribuce, odplata, očista, dekret, spis, případ, národní čest, provinění, Trestní nalézací komise, směrnice, zákon, nález, národnost, Děčín.

THE ANNOTATION

The diploma thesis analyses one of the aspects of retribution justice. It reconstructs the functioning of the penalty finding commission in Děčín 1946 – 1948 based on the analysis of historical sources and their comparison with findings from literature. The main task of the commission was to punish smaller collaboration offences. The functioning of the commission was highly determined by its frontier location not only in the typology of cases but also in a range of practical operations. The first part of the work is theoretical, it devotes to establishment of the Penalty finding commission in Děčín. The second part of the work focuses on the activity of the Penalty finding commission at Děčín. The attention is paid to the gender, age, occupation, offences and nationality. The last part of the work characterizes the individual offences and selected cases. The attachment contains a list of accused persons, sentenced by the Penalty finding commission at Děčín. A significant part of the thesis is based upon analyses of archive materials, which are deposited in the State District Archives Děčín.

Key words: retribution, vengeance, cleansing, decree, file, case, national honour, offence, Penalty finding commission, regulations, act, judgement, nationality, Děčín.

Obsah

1. Úvod.....	6
2. Kritika pramenů a literatury.....	7
2. 1 Kritika pramenů.....	7
2. 2 Kritika literatury.....	9
3. Tzv. Malý retribuční dekret a trestní nalézací komise.....	12
4. TNK Děčín.....	16
4. 1 Tzv. první retribuce.....	20
4. 2 Tzv. druhá, obnovená retribuce.....	25
4. 3 Statistická analýza případů.....	27
5. Nejčastější důvody obvinění u TNK Děčín.....	38
5. 1. Členství v organizaci Sturmabteilung (SA).....	38
Charakteristika SA.....	38
SA a retribuce.....	39
SA a TNK Děčín.....	40
František Šípek – případová studie.....	45
Jan Tomschy – případová studie.....	46
Shrnutí SA a TNK Děčín.....	47
5. 2 Členství v organizaci Schutzstaffel (SS).....	47
Charakteristika SS.....	47
SS a TNK Děčín.....	48
Jaroslav Schenk – případová studie.....	49
Shrnutí SS a TNK Děčín.....	51
5. 3. Členství v dalších nacistických či fašistických organizacích	51
5. 3. 1 Členství ve Sudetendeutsches Freikorps.....	51
Charakteristika Sudetendeutsches Freikorps.....	51
Jakub Benjo – případová studie.....	52
5. 3. 2 Členství v Hitlerjugend.....	52
Charakteristika Hitlerjugend.....	52
Helmut Havel – případová studie.....	53
Erich Kocián – případová studie.....	53
5. 3. 3 Členství v NSDAP.....	53
Charakteristika NSDAP.....	53
Marie Hohlwegová – případová studie.....	54
Josef Vetešník – případová studie.....	55
František Kovařík – případová studie.....	56
Shrnutí.....	56
5. 3. 4 Členství v organizaci Vlajka.....	56
Charakteristika organizace Vlajka.....	56
Jan Bartůněk – případová studie.....	56
Rudolf Vejvoda – případová studie.....	57
Shrnutí.....	57
5. 3. 5. Členství v Kuratoriu mládeže v Čechách a na Moravě.....	57
Charakteristika Kuratoria.....	57
Karel Karafiát – případová studie.....	58
5. 3. 6 Členství v Českém svazu válečníků.....	58
Charakteristika Českého svazu válečníků.....	58
Jarolím Stočes – případová studie.....	59
5. 4 Udavačství.....	59

Udavačství a retribuce.....	59
Josef Král – případová studie.....	60
Josef Růžička – případová studie.....	61
Josef Hloucha – případová studie.....	61
Shrnutí.....	62
5. 5 Přejít na hranici.....	62
Karel Fáy – případová studie.....	63
Karel Žaloudek – případová studie.....	63
Marie Friedrichová – případová studie.....	63
Shrnutí.....	64
5. 6 Nadbytečný společenský styk s Němci.....	64
Alžběta Löwová – případová studie.....	66
Karel Sedlák – případová studie.....	67
František Jožák – případová studie.....	67
František Rückel – případová studie.....	68
Jaroslav Trupje – případová studie.....	68
Marie Šeffnerová – případová studie.....	69
Marie Klásková – případová studie.....	69
Karel Havel – případová studie.....	70
Mikuláš Malec – případová studie.....	71
František Drašnar – případová studie.....	72
Rudolf Hloušek – případová studie.....	72
Shrnutí.....	72
5. 7 Tzv. Horizontální kolaborace.....	73
Josef Hubáček – případová studie.....	74
Marie Wiedemannová – případová studie.....	74
Oldřich Blažek – případová studie.....	75
Shrnutí.....	78
5. 8 Ohrožení a urážka českého lidu.....	78
Alois Šafář – případová studie.....	80
Antonín Hrubý – případová studie.....	80
Karel Dvořák – případová studie.....	81
Anežka Burgerová – případová studie.....	82
Anna Čvančarová – případová studie.....	82
Anna Mrázková – případová studie.....	82
Anna Schneiderová – případová studie.....	83
Shrnutí.....	84
5. 9 Hlášení se k německé národnosti.....	84
Markéta Hrnčířová.....	98
Adolf Flek.....	99
Alexander (Štefan) Ondreička.....	99
Alžběta Dalecká.....	100
Alžběta Ledsonová.....	100
Anastazie Thieleová.....	100
Shrnutí.....	101
5. 10 Služba v německé armádě.....	101
Edwin Schwarz – případová studie.....	103
František Major – případová studie.....	103
Shrnutí.....	104
6. Možné didaktické využití ve výuce dějepisu.....	104

7. Závěr.....	106
8. Seznam použitých pramenů a literatury.....	108
9. Seznam zkratk.....	111
10. Seznam příloh.....	111

Seznam zkratk

BDM - Bund Deutscher Mädel (Svaz německých dívek)

ČSD – Československé dráhy

ČSNS – Československá strana národně socialistická

ČSV – Český svaz válečníků

DRK - Deutsches Rotes Kreuz (Německý červený kříž)

Kčs – Československá koruna

MLS – Mimořádný lidový soud

MNV – Místní národní výbor

MSK – Místní správní komise

NSF - Národně socialistické ženské hnutí

NSV – Národní svaz válečníků

NOF – Nationalsozialistische Volkswohlfahrt (Nacionálně socialistická péče o blaho lidu)

NSDAP – Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterparte (Národně socialistická německá dělnická strana)

ONV – Okresní národní výbor

OSK – Okresní správní komise

RLB – Reichsluftschutzbund (říšský svaz protiletectvé ochrany)

SA – Sturmabteilung (úderné, útočné oddíly)

SdP - Sudetendeutsche Partei

SokA – Státní okresní archiv

SNB – Sbor národní bezpečnosti

SS – Schutzstaffel

TNK – Trestní nalézací komise

ZNV – Zemský národní výbor

1. Úvod

Již během druhé světové války bylo jisté, že právní potrestání válečných zločinců a zločinců kolaborace bude neopomenutelnou nutností. Potrestání je úzce spojeno s pojmy retribuice a retribuční soudnictví. O zavedení institucí, které by válečné zločince trestaly, jednaly exilové vlády již v roce 1942 v Londýně. V květnu 1945 rozhodli ministři zahraničních věcí třech hlavních vítězných mocností o postavení největších válečných zločinců před jednu instituci. Proto se na 8. srpna 1945 ustanovil Mezinárodní vojenský tribunál v bavorském Norimberku, kde měli být souzeni hlavní představitelé nacistického režimu. Norimberský tribunál se stal jakýmsi vzorem retribuice a retribučního soudnictví pro další země.¹

V českých zemích retribuici měly zajišťovat tři hlavní organizace ustanovené dekrety prezidenta republiky – jednalo se o Národní soud, Mimořádné lidové soudy a Trestní nalézací komise. Retribuce na Slovensku se řídila vlastními zákony a je považována za mírnější než v českých zemích.²

Mimořádné lidové soudy měly za úkol vypořádat se s válečnými zločiny a zločiny kolaborace. Trestány měly být zločiny většího rozsahu či významu, včetně udavačství. Existenci MLS stanovil tzv. Velký retribuční dekret³. Takovýchto soudů vzniklo v českých zemích 24 a dle Frommera za dobu své existence vynesly 723 rozsudků smrti, přičemž 686 z nich – tedy necelých 95 % bylo opravdu vykonáno.⁴ Na základě těchto údajů se retribuice v českých zemích řadí mezi nejpřísnější. Spolu s tzv. Velkým retribučním dekretem vznikl dekret č. 17⁵ stanovující existenci Národního soudu. Národní soud byl určen pro významné představitelé Protektorátu – jednalo se například o protektorátního prezidenta Emila Háchu či ministra školství Emanuela Moravce, který však spáchal sebevraždu před zahájením činnosti soudu.

Pro potřeby této práce je nejdůležitější tzv. Malý retribuční dekret⁶, jenž vznikl 27. října 1945 a měl postihovat „provinění proti národní cti“. Jednalo se převážně o menší přestupky

---

1 FROMMER, Benjamin: Národní očista. Retribuce v poválečném Československu, Praha 2010, s. 20-21.

2 Tamtéž.

3 Dekret č. 16/1945 Sb. o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech, také označovaný jako tzv. velký retribuční dekret. In: Správa zákonů, stránka Zákony pro lidi [online]. 1945 [vid. 10. 3. 2023], [16/1945 Sb. Dekret prezidenta republiky o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořád... \(zakonyprolidi.cz\)](#).

4 FROMMER, Benjamin: Národní očista. Retribuce v poválečném Československu, Praha 2010, s. 134

5 Dekret č. 17/1945 Sb. o Národním soudu. In: Správa zákonů, stránka Zákony pro lidi [online]. 1945, [vid. 10. 3. 2023], [17/1945 Sb. Dekret prezidenta republiky o Národním soudu \(zakonyprolidi.cz\)](#).

6 Dekret č. 138/1945 Sb. o trestání některých provinění proti národní cti, také označovaný jako tzv. malý retribuční dekret. In: Správa zákonů, stránka Zákony pro lidi [online]. 1945, [vid. 10. 3. 2023], [138/1945 Sb. Dekret prezidenta republiky o trestání některých provinění proti národní cti \(zakonyprolidi.cz\)](#).

způsobené chováním Čechů a Slováků a vyvolávající „veřejné pohoršení“.⁷ Na základě dekretu vznikly tzv. Trestní nalézací komise u okresních národních výborů. Z hlediska času lze retribuici dělit na tzv. první – probíhající od vydání tzv. malého retribučního dekretu do 4. května 1947 – a tzv. druhou, jejíž platnost byla od 2. dubna 1948 do 31. prosince 1948.

Cílem této práce byla analýza činnosti TNK Děčín. Za pomoci studia pramenů se mi podařilo získat poznatky o jednotlivých případech a činnosti TNK. Tyto poznatky jsem se snažila komparovat s jinými závěrečnými pracemi a s odbornou literaturou. První část práce je teoretická, věnuje se ustanovení trestní nalézací komise Děčín. Zaměřila jsem se na představení komise jako takové s ohledem na historii města Děčín a jeho lokaci. Druhá část práce je zaměřena na samotnou činnost Trestní nalézací komise v Děčíně. Pozornost jsem věnovala statistickému vyčíslení dle různých kategorií – od věku, pohlaví, zaměstnání až po národnost a provinění. Důraz jsem kladla na komparaci s jinými TNK a na počet jednotlivých provinění. Třetí část charakterizuje jednotlivá provinění a vybrané případy. Snažila jsem se zaměřit se na podobnosti jednotlivých případů a jejich shrnutí. Poslední část práce je zaměřena na didaktické využití daného tématu ve výuce dějepisu na druhém stupni základní školy.

Jsem si vědoma toho, že tvrzení uvedená ve spisu nejsou vždy reálná a směrodatná, a tudíž k nim přistupuji spíše jako ke zdrojům svědectví o působení TNK než jako ke svědectvím o reálných životech obviněných osob. V přílohách se nachází seznam zakázaných fašistických organizací, ukázka spisů a abecedně seřazená tabulka se základními údaji o všech prokazatelně obviněných osob řešených u TNK Děčín. V tabulce je uvedeno jméno proviněného, datum narození, národnost, provinění, rozsudek a datum rozsudku a číslo kartonu. Veškerá jména uvedená v této práci jsou přepsána ve stejné podobě jako jsou zapsána ve spisu – a tudíž jsou ve většině případů počestěna.

2. Kritika pramenů a literatury

2. 1 Kritika pramenů

Stěžejním zdrojem pro vznik práce se stala analýza pramenů fondu Trestní nalézací komise při ONV v Děčíně z let 1945 až 1948, který se nachází v děčínské pobožce Státního okresního archivu Litoměřice. Fond TNK má celkem deset kartonů⁸, z nichž sedm obsahuje abecedně rozdělené spisy jednotlivých proviněných a odsouzených, zatímco zbylé dva obsahují převážně agendu typu směrnice, korespondence, vyhlášky a podobně. Samotné činnosti TNK se spisy příliš

⁷ Jak zmiňuji i později, ve znění dekretu není stanoveno, jakým způsobem mělo být posuzováno, jaký typ činů vyvolává „veřejné pokárání“.

⁸ Některé složky jsou označeny stejným číslem – proto se v archivu sice nachází 10 kartonů, ale jsou označeny čísly 48-54, což může evokovat dojem, že je kartonů méně.

nevěnují, směrnice jsou formulované celorepublikově pro všechny nově vznikající komise a nechybí ani různé seznamy, například zakázaných nacistických či fašistických organizací. Statistiku nejčastějších provinění jsem tedy musela vytvářet sama na základě dochovaných spisů a materiálů. Je zřejmé, že část spisů se ztratila či nedochovala, jelikož u valné části případů chybí rozsudek či doplňující údaje o obviněné osobě – věk, národnost, zaměstnání. U většiny případů se nicméně dochovaly alespoň základní informace (jméno proviněného, popis samotného provinění, výslech proviněného, svědků a datum provinění). Naopak se ale též objevila hrstka případů, z nichž se dalo vyčíst jen obecné provinění (např. nadbytečné styky s osobami německého původu) jež nebylo nijak rozvedeno, a rozsudek. Je zajímavé, že se půlrok po odevzdání mé bakalářské práce v archivu dělala reorganizace, při níž se našlo celých sedm složek obsahující abecedně seřazené spisy, které předtím ve fondu TNK chyběly, a tudíž jsem nyní byla schopna vytvořit spolehlivější souhrn a statistiku dochovaných případů.

Řazení a číslování spisů pravděpodobně podléhalo době prošetřování daného případu. V současnosti jsou spisy seřazeny dle abecedy. Dokumenty ve spisech jsou seřazeny dle doby, kdy byly do spisu přidány – tedy nejaktuálnější jsou na začátku spisu, nejstarší na konci. Součástí spisu mohly být dokumenty nejrůznějšího typu – v případě TNK Děčín se nejčastěji jednalo o důkazní materiál (vyplněnou žádost o uznání německé státní příslušnosti, usvědčující korespondence mezi obviněným a další osobou, vyjádření nejrůznějších úřadů, usvědčující fotografie a podobně). Počet dokumentů se odvíjel nejen dle komplikovanosti případu, ale také dle počtu svědků či množství důkazních materiálů. Bohužel se najdou i případy, u nichž se dochoval jen minimální počet dokumentů – zpravidla se jedná o spisy obviněných ze členství v nacistických či fašistických organizacích, které obsahují maximálně dva dokumenty. Ve spisu nechybí výslechy obviněného, svědků či udání, na jehož základě se začal případ prošetřovat. V závěru spisu je zpravidla rozsudek vynesený komisí, a případné odvolání odsouzeného včetně důkazních materiálů o jeho nevině, na což komise následně reagovala buď kladně nebo záporně. U vyneseného rozsudku mohou být přiloženy i materiály spojené s výkonem trestu, například zda proviněný pokutu zaplatil či nikoliv, a co mu hrozí v případě nezaplacení – TNK Děčín v takových případech většinou volila dodatečné věznění, kterému pravděpodobně někteří z odsouzených dali přednost, jelikož pokuty častokrát převyšovaly průměrné příjmy dané doby.

Fond TNK Děčín nacházející se v Soka Děčín je inventarizovaný, avšak neexistuje žádný jednotný seznam materiálu a případů, které se ve fondu nachází. Všechny spisy se tedy musí prohlédnout jednotlivě. Jak jsem již zmiňovala dříve, aktuálně jsou případy v archivu řazeny abecedně, což je bohužel matoucí, protože existuje několik soupisů, v nichž je výčet určitého počtu

obviněných, avšak jen pod evidenčním číslem – např. TNK 83. Nalézt případ a osobu, jež se pod číslem skrývá, je tedy značně obtížné – a v některých případech bohužel dokonce nemožné. Informace k jednotlivým případům se nachází v příslušných spisech. Stejně jako v případě TNK Liberec, o níž psal ve své bakalářské práci Václav Rybář⁹, obvinění vyplňovali komisi speciální dotazníky, do nichž uváděli své jméno a příjmení, datum a místo narození, povolání, aktuální místo bydliště a podobně. Ne však u každého případu se dochoval protokol, v němž jsou údaje zapsány – existuje mnoho případů, k nimž se v archivu fyzicky nachází jen svědectví ve prospěch či neprospěch obviněného, ale k obviněné osobě jako takové zde nejsou žádné informace. U takových případů není jasné, zda se protokoly nachází v jiném fondu v jiném archivu či zda dotazník obviněný nevyplnil, a protokol tak nebyl ani vypracován. Naštěstí se nejzákladnější informace a kontext jednotlivých případů daří vyčíst i z výslechů či jiných dodatečných dokumentů. Ve spisech se mnohdy objevují i chyby různé povahy – nesprávný přepis data, nejčastěji měsíce; užívání německé i české varianty jména obviněného; či dokonce nesprávné uvedení státní příslušnosti, jež bývá zaměňována s národností. V mnoha případech jsou osoby žádající o německou státní příslušnost dále ve spisu označovány jako Němci, přestože nelze zaměňovat národnost a státní příslušnost.¹⁰ Na základě této skutečnosti již nelze vytvořit spolehlivou statistiku mapující počet proviněných německé, české či jiné národnosti. Spolehlivější statistika lze vytvořit na základě věku obviněných osob, jelikož datum narození chybí ve spisu jen zřídka. U několika případů se dokonce objevuje shoda jmen a typu provinění obviněných, a tak je datum narození jedním z rozhodujících faktorů rozlišující jednoho potenciálního provinilce od druhého.¹¹

2. 2 Kritika literatury

Retribucí a retribučním soudnictvím se zabývá více a více literatury, avšak v současnosti stále neexistuje ucelená monografie, která by mapovala pouze činnost a problematiku všech trestních nalézacích komisí, a proto jsem čerpala nejen z monografií, ale také z mnoha bakalářských a diplomových prací. O TNK Děčín a její činnosti monografie neexistuje, a tudíž jsem první, kdo dochované archivní spisy zpracoval – nejprve v bakalářské práci zaměřené na tzv. horizontální kolaboraci¹², a nyní souhrnně v této diplomové práci.

---

9 Rybář, V.: *Trestní nalézací komise v Liberci v letech 1945 – 1948*. Liberec 2008. Bakalářská práce na katedře historie TU v Liberci.

10 Verner, V.: Státní občanství podle ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 2. srpna 1945. č. 33 Sb. Praha 1946, s. 12.

11 SOKA Děčín, fond TNK, kartony 48-54.

12 ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: *Trestní nalézací komise v Děčíně*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2020.

Stěžejním zdrojem mé práce se stala monografie Pavla Kmocha *Provinění proti národní cti: „Malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*.¹³ Základem monografie je diplomová práce autora¹⁴, kterou obhájil v roce 2012 na Technické univerzitě v Liberci. Kmoch se ve své monografii zabývá nejen tzv. Malým retribučním dekretem a analýzou případů řešených trestní nalézací komisí v Benešově u Prahy, ale poskytuje také ucelený obraz retribučního soudnictví v českých zemích v širší perspektivě. Dalším důležitým zdrojem pro psaní této práce, byla monografie amerického historika Benjaminu Frommera nesoucí název *Národní očista: Retribuce v poválečném Československu*¹⁵, která mi poskytla bližší vhled do počátku retribuce. Autor komplexně popisuje stěžejní dokumenty spojené s retribuční a instituce zabývající se retribučním soudnictvím.

S pochopením problematiky pojmů národ, národnost a státní příslušnost mi pomohla monografie Petra Lozoviuka *Evropská etnologie ve střeoevropské perspektivě*¹⁶, a již dříve zmíněná monografie Pavla Kmocha. Využila jsem též studii Kateřiny Portmann nesoucí název *„Jednou Němec, vždycky Němec“: Německy mluvící obyvatelstvo v Československu po druhé světové válce*¹⁷ osvětlující situaci německého obyvatelstva v poválečném období.

Pro potřeby popisu historie a vývoje města Děčín jsem použila monografii Tomáše Hradeckého *Poválečné Děčínsko*¹⁸, která vychází z autorovy diplomové práci¹⁹ obhájené v roce 2008 na Univerzitě Jana Amose Komenského v Ústí nad Labem, a také monografii Jiřiny Kaplanové *Dějiny Děčína v datech*²⁰. Obě zmíněné monografie mi též upřesnily konkrétní obce a další místní celky patřící pod děčínský okres a data důležitá pro rozvoj města.

Dále jsem čerpala z bakalářských a diplomových prací, které se zaměřují na retribuční soudnictví a činnosti trestních nalézacích komisí. Těchto prací v současnosti vzniká velké množství, díky čemuž jsem byla schopna komparovat statistické vyčíslení případů děčínské TNK s jinými, již

---

13 KMOCH, Pavel: *Provinění proti národní cti. „Malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Academia, Praha 2015.

14 KMOCH, Pavel: *„Malá retribuce“ a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Diplomová práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2011.

15 FROMMER, Benjamin: *Národní očista. Retribuce v poválečném Československu*. Academia, Praha 2010.

16 LOZOVIUK, Petr: *Evropská etnologie ve střeoevropské perspektivě*. Univerzita Pardubice, Pardubice 2005.

17 PORTMANN, Kateřina: *„Jednou Němec, vždycky Němec“: Německy mluvící obyvatelstvo v Československu po druhé světové válce*. In: ÚSTAV PRO STUDIUM TOTALITNÍCH REŽIMŮ. *„Nechtění“ spoluobčané. Skupiny obyvatel perzekvovaných či marginalizovaných z politických, národnostních, náboženských i jiných důvodů v letech 1945-1989*. 1. vyd. Praha : Liberec : Ústav pro studium totalitních režimů; Technická univerzita v Liberci, 2018, s. 28-42. ISBN 978-80-88292-06-7

18 HRADECKÝ, Tomáš: *Poválečné Děčínsko 1945-1948*. Vyd. 2., rozš. vyd. Ústí nad Orlicí: Oftis 275. 2010. ISBN 978-80-7405-101-2

19 HRADECKÝ, Tomáš: *Město Děčín v letech 1945-1948*. Diplomová práce. Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Ústí nad Labem 2008.

20 KAPLANOVÁ, Jiřina: *Dějiny Děčína v datech*. Děčín: Městská knihovna, 2006. ISBN 80-85058-16-2.

zpracovanými, komisemi. Pro potřeby své práce jsem čerpala informace z následujících prací: své bakalářské práce nesoucí název *Trestní nalézací komise Děčín*²¹, *Trestní nalézací komise v České Lípě*²² Jitky Pánkové, *Trestní nalézací komise Broumov 1945-1947*²³ Barbory Peškové, *Trestní nalézací komise v Pardubicích 1945-1947*²⁴ Veroniky Hypšové, *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*²⁵ Zdeňky Červinkové, *Trestní nalézací komise Dvůr Králové nad Labem*²⁶ Daniela Kasana, *Trestní nalézací komise v Kutné Hoře*²⁷ Charloty Kotkové, *Trestní nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-1947)*²⁸ Moniky Remsové, *Retribuční soudnictví v Československu v období 1945 – 1948*²⁹ Jiřího Loudy, *Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945-1948*³⁰ Zuzany Hrubéšové; *Trestní a nalézací komise v Liberci v letech 1945-1948*³¹ Václava Rybáře; *Trestní nalézací komise Poděbrady*³² Barbory Mikšovské; a *Praxe mimořádného lidového soudu v Brně*³³ Kristýny Piontkové.

K vysvětlení problematiky případů tzv. horizontální kolaborace, jimiž se TNK Děčín zabývala prakticky nejčastěji, jsem používala studii Kateřiny Portmann a Pavla Kmocha *Zakázaná láska: Trestní postih milostných vztahů v letech 1935–1948*.³⁴

Pro potřeby této práce, hlavně k vysvětlení jednotlivých provinění a stručné charakteristiky zakázaných nacistických a fašistických organizací, jsem využívala mnoho rozličných monografií, jejichž kompletní výčet je uveden v seznamu použitých pramenů a literatury na konci této práce.

-
- 21 ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: *Trestní nalézací komise v Děčíně*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2020.
- 22 PÁNKOVÁ, Jitka: *Trestní nalézací komise v České Lípě*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016.
- 23 PEŠKOVÁ, Barbora: *Trestní nalézací komise Broumov 1945-1947*, Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2011, s. 38
- 24 HYPŠOVÁ, Veronika: *Trestní nalézací komise Pardubice 1945-1947*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2018.
- 25 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012.
- 26 KASAN, Daniel: *Trestní nalézací komise Dvůr Králové nad Labem*. Bakalářská práce. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2013.
- 27 KOTKOVÁ, Charlota: *Trestní nalézací komise v Kutné Hoře*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec, Liberec 2014.
- 28 REMSOVÁ, Monika: *Trestní a nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-947)*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012.
- 29 LOUDA, Jiří: *Retribuční soudnictví v Československu v období 1945 – 1948*. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Plzeň. 2014.
- 30 HRUBEŠOVÁ, Zuzana: *Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016.
- 31 RYBÁŘ, Václav: *Trestní a nalézací komise v Liberci v letech 1945-1948*. Bakalářská práce, Technická univerzita v Liberci, Liberec 2009.
- 32 MIKŠOVSKÁ, Barbora: *Trestní nalézací komise Poděbrady*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2011.
- 33 PIONTKOVÁ, Kristýna: *Praxe mimořádného lidového soudu v Brně*, Diplomová práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Brno 2012/13.
- 34 LOZOVIUKOVÁ, Kateřina – KMOCH, Pavel: *Zakázaná láska. Trestní postih milostných vztahů v letech 1935–1948*. In: *Žena jako subjekt a objekt dějepisného vyučování*. Ústí nad Labem 2010. S. 113-133.

3. Tzv. Malý retribuční dekret a trestní nalézací komise

Součástí procesu poválečné soudní retribuice se v českých zemích staly tzv. Trestní nalézací komise.³⁵ Komise, s jejichž existencí se nejprve vůbec nepočítalo, se měly vyrovnat především s případy tzv. každodenní retribuice. Prvotní předpoklad byl takový, že budou „malé“ prohřešky zahrnuty ve tzv. velkém dekretu o retribučním soudnictví, což se nestalo.

Tvorbou normy zaměřující se na drobnější prohřešky, pověřila v květnu roku 1945 komunistická vláda ministra vnitra Noska. Jedná se o první výrazný rozdíl oproti tzv. Velkému retribučnímu dekretu, který stanovoval činnost tzv. mimořádných lidových soudů, jehož návrh spadl pod jurisdikci ministerstva spravedlnosti a Právní rady.³⁶

TNK byly obecně spojovány s tzv. Malým retribučním dekretem, který vznikl poměrně narychlo – za jedinou noc, a to 27. října 1945. Jeho rozsah byl celkem stručný, tvořily jej pouhé čtyři paragrafy, a obsah lze označit za velmi vágní. Dekret zahrnoval mnoho nejasných pojmů, které nebyly dostatečně vymezeny a vysvětleny. Trestán měl být každý, kdo se provinil v „době zvýšeného ohrožení republiky“. Toto období páchaní zločinů stanovil již tzv. Velký retribuční dekret. Začátek dané doby určila „částečná mobilizace“ v květnu roku 1938, a její ukončení připadlo na poslední den roku 1946. Prostřednictvím tohoto ustanovení se tak do tzv. malé retribuice řadila i provinění spáchaná po okupaci. Případy lze dále dělit podle toho, zda byly prošetřovány v rámci tzv. první³⁷ či druhé, obnovené retribuice, která probíhala převážně z iniciativy KSČ³⁸.

První odstavec §1 určoval jak popis zločinu, tak trest. Aby byl čin považován za trestný, musel vzbudit „veřejné pohoršení“. Pokud jej nevzbudila povaha činu jako takového, přicházely na řadu důkazní prostředky, například výslechy osob z prostředí, v němž obviněný žil či pracoval. Posuzování vzbuzení „veřejného pohoršení“ je velmi komplikované, jelikož nikde není přesně definované, co vše „veřejné pohoršení“ vyvolává, a co přesně termín obnáší. Bylo tedy úkolem jednotlivých komisí zhodnotit provinění. Od trestního stíhání se naopak ustoupilo v případě, že byl čin spáchán pod nátlakem či pachatel jednal s úmyslem prospěti českému či slovenskému národu, Československé republice či jejím spojencům, jinému obecnému zájmu, nebo s úmyslem zabránit národní, rasové nebo politické perzekuci. Dané ustanovení avšak neplatilo v případech, kdy napáchaná škoda převyšovala sledovaný účel.³⁹ Při prokázání provinění splňující podmínky

35 Dále jen TNK.

36 PIONTKOVÁ, Kristýna: *Praxe mimořádného lidového soudu v Brně*, Diplomová práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Brno 2012/13, s. 7.

37 Období od vydání „malého dekretu“ - až do zákonem určeného dne konce retribuic – tedy 4. května 1947

38 Období od tzv. obnovené retribuice od 2. dubna do 31. prosince roku 1948

39 Směrnice ministerstva vnitra ze dne 26. listopadu 1945 č. B-2220-23/11-45-I/2, ku provedení dekretu prezidenta republiky č. 138/1945 Sb., o trestání některých provinění proti národní cti (č. 607 Úředního listu 1945), SOkA Děčín, fond TNK, karton 95, složka Index a protokol TNK

vymezené v prvním odstavci § 1, mohla komise vybírat mezi třemi tresty – pokutou (do výše až 1 000 000 Kčs), vězením (do výše až 12 měsíců) či veřejným pokáráním (nejčastěji v místě bydliště nebo v místě, kde se porušení zákona událo). Tresty mohly být libovolně kombinovány – ve směrnicích bychom našli zmíněné všechny dostupné kombinace. Trest veřejného pokárání zahrnoval veřejné vyvěšení právoplatného nálezu, kterým byl trest uložen, v místě bydliště odsouzeného či v obci, kde byl čin spáchán. Veřejné pokárání mohlo vést k diskreditaci odsouzeného a narušit tak jeho dosavadní život. Nebylo výjimečné, že se lidé stěhovali a snažili se tak zbavit nálepky kolaboranta. V případě neschopnosti zaplatit uloženou pokutu bylo možné vyměřit náhradní trest vězení či přidat veřejné pokárání, pokud již nebylo v trestu zahrnuto.⁴⁰ Komise mohla obviněného shledat vinným a trest vykonat nebo od něj upustit. Provinilec mohl být zproštěn obvinění – zpravidla se tak stávalo pro nedostatek důkazů. Trestní řízení mohla komise i zastavit, nejčastějšími příčinami bylo úmrtí, vysídlení obviněného z Československa či nepřislusnost komise. Roli sehrávaly i přitěžující a polehčující okolnosti, které častokrát ovlivňovaly výši trestů – nebylo výjimečné, že komise trestaly stejný přečin jinak vážnými tresty. Za jednu z hlavních přitěžujících okolností můžeme považovat veřejnou funkci proviněné osoby. Veřejní funkcionáři měli být nejprve posíláni k očistným komisím, a až po shledání činu trestným dle tzv. malého retribučního dekretu měli být posláni k příslušnému ONV.⁴¹

Dle § 2 se činy spáchané před účinností malého retribučního dekretu promlčovaly v šesti měsících ode dne, kdy dekret nabyl účinnosti, a proto měly trestní komise za úkol činy projednat v co nejkratší možné době. Tato skutečnost byla pravděpodobně problematická, jelikož komise byly nuceny jednat urychleně, a mohlo dojít k řadě nedostatků v prováděném vyšetřování. V dekretu ani následně vydaných směrnicích není zmínka o možnosti soudit domnělé pachatele v jeho nepřítomnosti, tedy *in absentia*, pravděpodobně kvůli nemožnosti ověření spáchání trestního činu⁴².

Tzv. Malý retribuční dekret začal platit 26. listopadu 1945. Jeho platnost byla vázána na platnost tzv. Velkého retribučního dekretu – konec platnosti obou dekretů měl nastat 4. května 1947. Případy, které komise nestačily prošetřit, připadly příslušným okresním soudům. Znění tzv. Malého retribučního dekretu doplnilo Ministerstvo vnitra o směrnice, které přímo konkretizovaly samotný dekret a upřesňovaly podmínky fungování TNK. „*Směrnice ministra vnitra ze dne 26. listopadu 1945 ku provedení dekretu presidenta republiky č. 138/1945 Sb., o trestání některých provinění proti národní cti*“ byly vydány dne 26. listopadu roku 1945. Tvořilo je 18 bodů, a byly doplněny o

40 FROMMER, Benjamin, Národní očista: retribuční v poválečném Československu, Praha 2010, s. 253

41 Dekret č. 105/1945 Sb. o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců ze 4. října 1945

42 Toto tvrzení platí pouze pro tzv. Malý retribuční dekret, zatímco tzv. Velký retribuční dekret souzení nepřítomného pachatele povoloval.

přílohu se seznamem fašistických organizací. Směrnice vznikly „za účelem konečného provedení očisty veřejného života“⁴³, přičemž „očistou“ a soustředěním všech udání, jež se v obci vyskytnou, byly pověřeny bezpečnostní komise zřízené u místních národních výborů⁴⁴. Udání se dále přezkoumávala u okresních národních výborů⁴⁵, jež dané trestné činy rozřazovala na základě jejich skutkové podstaty – tedy zda spadaly pod tzv. velkou nebo malou retribuci. Trestné činy spadající pod tzv. velkou retribuci předaly výbory příslušnému MLS. Případy spadající pod tzv. malou retribuci se nejdříve zabývaly bezpečnostní komise, až následně byly podstoupeny příslušné TNK.⁴⁶

Trestní nalézací komise měly soudit následující delikty:

- a) hlášení se k německé nebo maďarské národnosti, nebo vědomé podporování odnárodňovacích snah Němců nebo Maďarů,
- b) politická spolupráce s Němci nebo Maďary, členství ve fašistických organizacích a jejich horlivá podpora,
- c) propagování, obhajování, vychvalování nebo podpora nacismu, fašismu nebo antisemitismu,
- d) schvalování, podpora nebo obhajování nepřátelských projevů nebo činů nacistů, fašistů a českých nebo slovenských zrádců,
- e) odborná spolupráce s Němci, Maďary a českými nebo slovenskými zrádci, přesahující meze průměrného nařízeného výkonu/iniciativní a mimoslužební návrhy, příkazy na zvýšení pracovní výkonnosti apod.,
- f) ucházení se o povýšení, vyznamenání, odměny, služby a jiné výhody u německých nebo maďarských úřadů nebo funkcionářů, nebo poskytování úplat a různých jiných výhod okupantům,
- g) zneužívání postavení na vedoucím místě, dosažení pomocí okupantů k získání nebo zabezpečení osobních prospěchů přísluhováním okupantům na úkor podřízených,
- ch) nadměrný společenský nebo hospodářský styk s Němci nebo Maďary za účelem dosažení nadprůměrného obohacení a směřující k vědomému podporování okupantů,

---

43 Přesná citace. Směrnice ministerstva vnitra ze dne 26. listopadu 1945 č. B-2220-23/11-45-I/2, ku provedení dekretu prezidenta republiky č. 138/1945 Sb., o trestání některých provinění proti národní cti (č. 607 Úředního listu 1945), SOkA Děčín, fond TNK, karton 95, složka Index a protokol TNK.

44 Dále jen MNV.

45 Dále jen ONV.

46 PÁNKOVÁ, Jitka: *Trestní nalézací komise v České Lípě*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016, s. 25.

i) týrání, urážení nebo terorizování Čechů a Slováků, spáchané ve službách nebo v zájmu okupantů nebo ve snaze zalíbiti se jim.⁴⁷

Jelikož trestní řízení bylo možno dle tzv. malého retribučního dekretu zavést pouze proti československému státnímu občanu české, slovenské či jiné slovanské národnosti, v případě, že se provinil některým z činů uvedených v § 1, odstavci 1 ve výše zmíněném dekretu, hrála u TNK otázka národnosti význačnou roli, což tzv. malý retribuční dekret od tzv. velkého retribučního dekretu, který se teoreticky týkal jak Čechů, tak Němců.⁴⁸ Komise měly brát v potaz, k jaké národnosti se obviněné osoby hlásily v roce 1930 a následně v roce 1939. Dle mého názoru se děčínská komise více soustředila až na rok 1939, jelikož se jen v minimu spisů objevuje národnost hlášená v roce 1930. V mnoha případech lze vysledovat, že se obviněné osoby hlásily k německé národnosti pouze z existenčních důvodů, kvůli nátlaku zaměstnavatele, anebo za ně sčítací arch podepsal někdo jiný.⁴⁹ Komise navíc často zaměňovala termín národnost a státní příslušnost, což vedlo ke zmatečným situacím.

Výjimky tvořily delikty uváděné v odstavci 11, pod písmeny g)⁵⁰ a ch)⁵¹, za něž mohli být souzeni občané jakékoliv národnosti a státní příslušnosti – příkladem může být italský státní příslušník Bartolo Marin, jež byl komisí prošetřován za domnělé terorizování svých podřízených ve firmě AEG v Podmoklech.⁵²

Rozsáhlá skupina případů, jež TNK řešila, se týkala společenského nebo hospodářského styku s Němci, který přesáhl míru nezbytné nutnosti nebo nařízeného výkonu. Je paradoxní, že nikde nebylo stanoveno, co si pod „mírou nezbytné nutnosti“ představit a co je ještě v „míře“, tudíž se jednalo o nařízení velice flexibilní, a docházelo k jeho zneužívání ve prospěch udávající strany. Nebylo podmínkou, aby se jednalo přímo o milostné styky. Po analýze spisů je zřejmé, že souzen byl i obyčejný společenský, přátelský či sousedský styk s osobou německé národnosti. Častokrát se jednalo i o sňatky osoby českého původu s osobou původu německého, uzavřených v době tzv. zvýšeného ohrožení republiky. Tyto sňatky měly vyvolávat „veřejné pohoršení“⁵³, a tudíž splňovat podmínky pro trestnost. Vzhledem k tomu, že se město Děčín a jeho přilehlé části nachází nedaleko německých hranic lze konstatovat, že zde byl styk mezi Čechy a Němci běžný a v předválečné době

47 SOkA Děčín, fond TNK, karton 95, složka Index a protokol TNK.

48 KMOCH, Pavel: *Provinění proti národní cti*. Academia, Praha 2015, s. 260.

49 Nejčastěji se jednalo o rodiče podepisující sčítací arch za děti nebo o manžely podepisující za své manželky.

50 Zneužívání postavení na vedoucím místě, dosaženého pomocí okupantů, k získání nebo zabezpečení osobního prospěchu příslušováním okupantům na úkor podřízených.

51 Týrání, urážení nebo terorizování Čechů a Slováků, spáchané ve službách nebo v zájmu okupantů nebo ve snaze zalíbiti se jim.

52 Směrnice ministerstva vnitra ze dne 26. listopadu 1945 č. B-2220-23/11-45-I/2, ku provedení dekretu prezidenta republiky č. 138/1945 Sb., o trestání některých provinění proti národní cti (č. 607 Úředního listu 1945), SOkA Děčín, fond TNK, karton 95, složka Index a protokol TNK.

53 Pohoršení neměl vyvolávat samotný sňatek, ale vztah, který mu předcházel.

nebyl ničím pohoršujícím – o to překvapivější bylo, že za něj po válce měli být souzeni. Dle Frommera byli tedy Češi trestáni za kontakty s vnitřním, nikoli vnějším nepřitelem.⁵⁴

Zpočátku byly komise čtyřčlenné, volené ONV v plenární schůzi, přičemž rozhodoval počet hlasů. Doporučovalo se, aby alespoň jeden z členů měl právní vzdělání⁵⁵, avšak tento návrh nebyl vždy realizován. Jednotlivá řízení byla veřejnosti nepřístupná. Členství v TNK nebylo podmíněno členstvím v ONV. Podmínkou byla národní bezúhonnost, demokratická spolehlivost, plnoletost, československé stání občanství české, slovenské nebo jiné slovanské národnosti, a bydliště v příslušném správním okrese. Jednotliví členové měli být vybíráni i na základě politického klíče tak, aby byla zastoupena každá strana. Prostřednictvím druhého dodatku ke směrnicím se přidal člen pátý. Přidání pátého člena je vysvětlováno tím, že se ministerstvo vnitra snažilo zvýšit nízké procento odsuzujících trestních nálezů. Zatímco lidovci a národní socialisté měli údajně spíše hlasovat pro nevinu, komunisté a sociální demokraté měli naopak žádat potrestání. Pátý člen měl být vybírán ze Svazu osvobozených politických vězňů.⁵⁶

4. TNK Děčín

Děčínský okres leží v Ústeckém kraji, přičemž v současnosti má statutární město Děčín statut jednoho z největších českých měst. Pro potřeby této práce je nutno si připomenout historii města. Založení Děčína sahá do poloviny 13. století, avšak nejvíce politických, hospodářských a národnostních změn proběhlo v relativně krátké době – v letech 1945 – 1948. Až do roku 1942 se Děčín vyvíjel ve dvou separátních celcích – na pravém břehu Labe se nacházelo město Děčín, zatímco město na břehu levém se nazývalo Podmokly. V děčínské kotlině tak koexistovala města dvě – to se změnilo až roku 1947, kdy se města spojila a vznikl Děčín, jak jej známe i v současnosti.⁵⁷

Jak poukázal historik Tomáš Hradecký ve své knize *Poválečné Děčínsko*, Děčín byl po celá staletí pod výrazným vlivem německého obyvatelstva, a to nejen kvůli své nevelké vzdálenosti od hranic s německými státy, ale také na základě toho, že drtivou většinu obyvatelstva ve městě Děčín tvořili v první polovině 20. století právě sudetští Němci. Zde je nutno připomenout problematiku pojmu národ a národnost. Jelikož existuje na toto téma velké množství odborné literatury, dovolím si zde pro účely své práce shrnout jen několik nejdůležitějších bodů. Dle Petra Lozoviuka chce každý jedinec patřit do nějakého společenství, ale spíše než národnost jako taková je pro ně důležitá

54 FROMMER, Benjamin, *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*, Praha 2010, s. 272

55 Ideálně dosažení doktorátu práv, minimálně však složení státních zkoušek.

56 KMOCH, Pavel – LOZOVIUKOVÁ, Kateřina: *Pomsta nebo spravedlnost? Trestní nalézací komise v českých zemích*. In: *Fontes Nissae. Regionální historický sborník*. Liberec 2011, s. 189

57 HRADECKÝ, Tomáš. *Poválečné Děčínsko 1945-1948*. Vyd. 2., rozš. vyd. Ústí nad Orlicí: Oftis, s. 20

místní příslušnost – například k městu či regionu, kde žijí. Takovéto skupiny se nazývají „*etnicky indiferentní*“ a národnost pro ně nepředstavuje určující aspekt jejich identity.⁵⁸ Jednoduše řečeno, neztotožňují se s konkrétní národností – volí ji proto, že jsou k tomu státním systémem nuceni, a tak pro ně není problém měnit národnosti dle potřeby. A právě „*etnicky indiferentní*“ jedinci žili v pohraničních a jazykově smíšených oblastech, do nichž se řadilo i Děčínsko. Vzhledem k absenci nutnosti vázat se k některé z národností se stávalo, že se hlásili v různých dobách k různým národnostem – zpravidla na základě aktuální situace volili co nejvýhodnější možnost. V roce 1930 si volili národnost českou, jelikož žili v Československu, zatímco po zabrání pohraničních oblastí v roce 1939 při sčítání lidu se hlásili k národnosti německé.⁵⁹ Častým důvodem k přihlášení se k německé národnosti, zmiňovaným i při výsleších jednotlivých obviněných, bývalo nucení zaměstnavatelem či nabytí lepšího pracovního místa. Nebývala výjimkou i jistá forma vydírání, např. nucení přihlášení se k německé národnosti na základě německého původu. TNK a MLS s termíny národnost a státní příslušnost operují volně, což jde vidět i v některých spisech u TNK Děčín – termíny byly v některých případech dokonce zaměňovány. I vzhledem k poloze města Děčín a jeho okolí bylo hlášení se k německé národnosti nejčastějším proviněním, jež TNK Děčín řešila – konkrétně se jednalo o 181 případů, fyzicky se v archivu dochovaly spisy jen k 176 z nich.

Přestože se ve 30. letech postupným sblížováním a spojováním obou měst ustálila populace Čechů v Děčíně i Podmoklech⁶⁰, vykryštalizovaly zde ve stejné době národnostní problémy především na základě nacionálních a politických důvodů. Zajímavé také je, že se hospodářská krize 30. let projevila v děčínském okrese méně než ve zbytku republiky, jelikož zde stále byla mnohým pracujícím garantována zaměstnání v oblasti železniční a lodní dopravy. Politická situace se však vyhroutil v druhé polovině 30. let – podobně jako v jiných městech spadajících pod později vzniklou říšskou župu Sudety. Přestože se Děčín nejevil politicky příliš významným, i zde se výrazně odrazil nastupující nacismus v Německu, ke kterému se vyjadřovalo čím dál větší množství děčínsko-podmokelských Němců. Již vyhocené situaci nepomohly ani projevy Konrada Henleina v Děčíně a České Kamenici, jež přispěly k výhře Sudetendeustche Partei⁶¹ ve volbách do Národního

---

58 LOZOVIUK, Petr: Evropská etnologie ve středoevropské perspektivě. Univerzita Pardubice, Pardubice 2005, s. 40-46.

59 PORTMANN, Kateřina: „*Jednou Němec, vždycky Němec*“. *Německy mluvící obyvatelstvo v Československu po druhé světové válce*. In: ÚSTAV PRO STUDIUM TOTALITNÍCH REŽIMŮ. „*Nechtění*“ *spoluobčané. Skupiny obyvatel perzekvovaných či marginalizovaných z politických, národnostních, náboženských i jiných důvodů v letech 1945-1989*. 1. vyd. Praha : Liberec : Ústav pro studium totalitních režimů; Technická univerzita v Liberci, 2018, s. 33.

60 Češi dle Hradeckého představovali v Děčíně minoritní skupinu, pouze 8-11 % obyvatel.

61 Dále jen SdP.

shromáždění v roce 1935. Dle Hradeckého se Děčín po konferenci v Mnichově ocitl v srdci odtrženého pohraničí.⁶²

Zatímco v jiných částech republiky začínala retribuce „divoce“ ihned po kapitulaci nacistického Německa, kdy ještě nebyly zajišťovány žádné platné právní předpisy zajišťující její organizaci, v Děčíně tato fáze udála bez výrazných incidentů a ztrát na životech.⁶³ Neexistují žádné úřední záznamy mapující počet Němců, kteří opustili republiku již v květnu 1945, jelikož nebyl znám ani přesný počet německých obyvatel žijících v Děčíně-Podmoklech na konci války. Za relativně spolehlivý zdroj lze s rezervou považovat zprávy o nevysvětlených úmrtích Němců, avšak není specifikováno, zda ke smrti došlo v důsledku války, válečných událostí ve městě či excesů. Úmrtí se zpočátku nevyšetřovala – až po vytvoření Sboru národní bezpečnosti vznikla evidence čítající 116 osob německé národnosti, jenž zemřely za nevyjasněných okolností, avšak žádné bližší vyšetřování jejich smrti se nekonalo. Nekontrolovatelnému násilí a dalším případným úmrtím mělo pomoci řešení německé otázky a odsun německého obyvatelstva, o nichž se diskutovalo již od roku 1943.⁶⁴

Jako první bylo třeba vytvořit místa, kam by se Němci před samotným odsunem situovali, a to jak z bezpečnostních, tak z organizačních důvodů. Internační tábory vznikaly v místech, kde měly být situovány velké skupiny Němců, a kudy měly projíždět jejich transporty. Celkem těchto táborů vzniklo pět – Děčín-Bynov, Podmokly-Popovice, Děčín-Boletice, Děčín-Staré město a Podmokly-Makóza, avšak za zmínku stojí i bývalý koncentrační tábor Rabštejn.⁶⁵ Je nutno podotknout, že mnoho z táborů bylo vedeno jako tábory pracovní.⁶⁶ Život v táborech neměli vězni jednoduchý, jídlo měli na přiděl a panovaly zde velmi přísné podmínky, což se odráželo i na množství léků a kvalitě lékařské pomoci.⁶⁷ Jak uvedl historik Tomáš Staněk, v srpnu 1945 se v internačním táboře Rabštejn vydávalo na osobu a den 200 gramů chleba – jedenkrát týdně s kouskem másla, k snídani se podávala černá káva, oběd tvořilo 0,75 litru polévky se zeleninou a bramborami, a k večeři dostávali internovaní necelých 500 gramů brambor. Navíc se jídelníčky mnohdy sestavovali jen kvůli vnějším kontrolám, a vydatnější jídla v nich zaznamenaná nemuseli

---

62 HRADECKÝ, Tomáš. *Poválečné Děčínsko 1945-1948*. Vyd. 2., rozš. vyd. Ústí nad Orlicí: Oftis 275, s. 21.

63 Tamtéž, s. 73.

64 Tamtéž, s. 75.

65 Hradecký uvádí, že v Rabštejnu byli koncentrováni převážně Němci politicky spojení s nacistickým režimem. Někteří odsouzení u TNK Děčín byli následně internováni právě do Rabštejnu.

66 V konkrétních případech se lze dočíst o zadržených, kteří v táborech pracovali a díky přesunům se jim podařilo uprchnout.

67 V jednom konkrétním případě z archivu vypovídá muž, který měl poměr s ženou německého původu. Ženu před odsunem přemístili do Rabštejna i s novorozencem, které zde onemocnělo a následně zemřelo.

HRADECKÝ, Tomáš. *Poválečné Děčínsko 1945-1948*. Vyd. 2., rozš. vyd. Ústí nad Orlicí: Oftis 275 s. s. 77.

příslušníci táborů opravdu dostat. V táboru také docházelo k řadě násilností vedoucích k úmrtí táborových příslušníků. V Rabštejnu zemřelo dohromady 638 osob.⁶⁸

Jedním z dalších kroků se stalo vytvoření tzv. trestní nalézací komise. Jak již bylo řečeno, trestní nalézací komise měly za úkol vyrovnat se s drobnějšími přečiny. Při psaní této diplomové práce jsem vycházela z analýzy fondu Trestní nalézací komise v Děčíně, která působila v letech 1946-1948, tedy od vydání tzv. malého retribučního dekretu do 4. května roku 1947, kdy byla retribuce zákonem ukončena; a v době obnovené, neboli druhé retribuice probíhající od 2. dubna 1948 do konce téhož roku (konkrétně tedy do 31. prosince). První datovaný případ se pravděpodobně odehrál již v dubnu 1946. Jednalo se o případ Václava Nohýnka⁶⁹, jenž se měl provinit vyhrožováním gestapem svým podřízeným. Nohýnek se po válce přestěhoval do okresu Nymburk, a proto TNK Děčín předala nymburské komisi. Z diplomové práce Jany Čepičkové analyzující činnost TNK Nymburk vyplývá, že byl Nohýnek zproštěn obvinění.⁷⁰

TNK Děčín se zabývala převážně případy z okresu města Děčín, do něhož v roce 1945 spadaly obce Dobkovice, Těchlovice, Podmokly, Merboltice, Malšovice, Jílové, Valkeřice, Heřmanov, Malá Veleň, Starý Šachov, Františkov nad Ploučnicí, Benešov nad Ploučnicí, Velká Bukovina, Dolní Habartice, Horní Habartice, Dobrná, Veselé, Markvartice, Huntířov, Ludvíkovice, Kámen, Bynov⁷¹, Arnoltice, Labská Stráň, Janov, Růžová, Hřensko, Srbská Kamenice, Janská, Česká Kamenice, Kunratice, Jetřichovice, Kytlice, Chřibská, Rybníště, Jiřetín pod Jedlovou, Doubice, Horní Podluží, Dolní Podluží, Krásná Lípa, Varnsdorf, Jiříkov, Rumburk, Staré Křečany, Mikulášovice, Šluknov, Velký Šenov, Vilémov, Lipová, Lobendava a Dolní Poustevna. Jsou zde ale evidovány i spisy například z Oldřichova u České Lípy, který se již nachází mimo okres Děčín. Dle spisů se komise tedy vymezením případů dle obcí úplně nezabývala a častokrát převzala případy od krajských soudů, například děčínského či českolipského.

Nahlásit osobu údajně provinilou šlo dvojím způsobem, udáním nebo samotnou činností osob pracujících pro TNK. Udavači ani samotná udání nebyla přezkoumávána, a tudíž bylo běžné, že se lidé udávali z osobní msty. U TNK Děčín se objevují i případy, kdy se sousedé udávali navzájem kvůli různým maličkostem, jako byla například příliš hlasitá hudba. Výjimkou nebyla ani lživá udání, jelikož se křivá udání netrestala.

---

68 STANĚK, Tomáš, *Tábory v českých zemích 1945 – 1948*, Praha, 1996, s. 69, 79, 89.

69 SOKA Děčín, fond TNK, karta 52, TNK 101

70 ČEPIČKOVÁ, Jana: *Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948*. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010, s. 90.

71 V roce 1950 připojen k městu Děčín, KAPLANOVÁ, Jiřina: *Dějiny Děčína v datech*, s. 84

První složení komise se řešilo již v 5. prosince roku 1945 na schůzi Okresní správní komise⁷². Prvními zvolenými členy komise se stali Vladimír Horák, Zdeněk Hubálek, Emanuel Pajer. Složení komise se ale změnilo dne 11. května roku 1946, kdy odeslala TNK Děčín dopis adresovaný bezpečnostnímu referentovi ONV, v němž byly zmíněné odlišné osoby navržené a posléze přijaté za členy TNK. Jednalo se konkrétně o JUDr. Emila Mlejníka, který měl komisi zajistit splnění podmínky o právnickém vzdělání a působil jako předseda komise; členy komise – Bohumila Myšku, Rudolfa Růžičku, Františka Kadeřábka a Lva Juřinu, následně přiděleného úředníka TNK Antonína Němce a Měšťanovou jakožto zapisovatelku. Osoby se mohly dle potřeby měnit, již předem se určili náhradníci – Josef Machaň, Antonín Krabec působící ve veřejném životě jako praporčík SNB v Děčíně, František Kraulík, František Bílek a poslední Čeněk Šubrt. Například na schůzi z 20. března roku 1947 nahradili Rudolfa Růžičku Čenkem Šubrtem. Složení komise mohlo ovlivnit konečný rozsudek, ale v případech si můžeme povšimnout, že rozsudky za stejný zločin se většinou neodlišovaly nijak extrémně, přestože bychom našli i výjimky. Z daného dopisu také vyplynulo, že každého člena nominovala jiná politická strana, například Lev Juřina, Emil Mlejnek, Josef Machaň a Antonín Krabec působili za komunistickou stranu; František Kadeřábek a František Kraulík za sociální demokraty; Bohumil Myška a František Bílek za národní socialisty; a nakonec Rudolf Růžička spolu s Čenkem Šubrtem za lidovce.⁷³

4. 1 Tzv. první retribuční⁷⁴

Díky dochovaným soupisům, které TNK Děčín posílala na Ministerstvo vnitra, lze vytvořit statistiku počtu případů a četnosti trestů za určitá období činnosti TNK. První soupis se zaměřuje na období od 26. listopadu 1945 do 1. října 1946, kdy komise projednala pouhých 6 případů, a vynesla trestní nález v úhrnné výši věznění v rozsahu 1 roku, 2 měsíců a 5 dnů; pokut ve výši 12 tisíc korun československých, a veřejné pokárání pro tři z odsouzených.⁷⁵

Trestní nalézací komise Děčín zahájila svou činnost v dubnu roku 1946, přičemž se prvním obviněným stal **Václav Nohýnek**⁷⁶, který se měl provinit výhrůzkami gestapem svým podřízeným. Ze spisu vyplývá, že 4. dubna odstoupila komise spis Trestní nalézací komisi v Nymburku, jelikož se jmenovaný přestěhoval do blíže nespecifikované oblasti daného okresu. Z diplomové práce Jany Čepičkové věnované TNK Nymburk vyplývá, že byl Nohýnek zproštěn obvinění.⁷⁷

⁷² Dále jen OSK.

⁷³ ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: *Trestní nalézací komise v Děčíně*, Bakalářská práce Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická Liberec, Liberec 2020, s. 14-15.

⁷⁴ Činnost komise od dubna 1946 do května 1947.

⁷⁵ SOKA Děčín, fond TNK, karton 95, složka Index a protokol TNK.

⁷⁶ SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 101

⁷⁷ ČEPIČKOVÁ, Jana: *Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948*. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010, s. 90.

Druhým odsouzeným je prokazatelně **Jan Pohunek**. Pohunek se měl provinít nadměrnými styky s Hedvikou Schmidtovou. V Pohunkově spisu se nenachází rozsudek, v jeho prospěch však hrálo několik polehčujících okolností – jmenovaná mu pomáhala již když byl za války v Lipsku a svou dceru manželé vychovávali a učili pouze česky, a proto bylo trestní řízení s největší pravděpodobností zastaveno.⁷⁸

S jistotou lze určit, že dalším odsouzeným se stal **Václav Pouzar**, kterého komise obvinila a následně také odsoudila za styky přesahující míru nezbytné nutnosti s Němkou Lotte Jägerovou. Komise vynesla rozsudek dne 23. dubna 1946 a Pouzara odsoudila k zaplacení pokuty ve výši 500 Kčs. V případě nedobytnosti hrozilo jmenovanému vězení v délce tří dnů a veřejné pokárání. Trest byl relativně mírný, protože se výsledkem svědků prokázalo, že se Pouzar pouze pokoušel navázat styk se jmenovanou, samotný poměr mu dokázán nebyl – tuto skutečnost označila komise za polehčující okolnost.⁷⁹

Za zmínku stojí také případ **Helmuta Havla**, který se provinil členstvím v organizaci Hitlerjugend. Na Havla upozornil komisi Úřad národní bezpečnosti v Podmoklech, přičemž požadoval zatčení jmenovaného. Žádosti komise vyhověla a ve spisu se můžeme dočíst, že byl Havel ke konci února 1946 převezen do věznice Okresního soudu v Děčíně. Ze spisu však nevyplývá, jak dlouhý trest si dotyčný ve vězení odpykal.⁸⁰

Jako další komise 26. listopadu 1946 soudila **Růženu Koberovou**, u níž je sice známý trest, avšak ze spisu nevyplývá, čím se jmenovaná měla provinít. Komise Koberovou odsoudila k veřejnému pokárání a vězení v délce 6 měsíců.⁸¹

Poslední prokazatelně souzenou osobou je **Emilie Houžvičková**, která dle spisu během okupace podporovala nacismus, německy zdravila a chovala se pozitivně k německým vojákům. Komise 17. prosince 1946 případ zastavila, jelikož Houžvičková nebyla československou státní příslušnicí, a tudíž nesplňovala podmínky trestnosti dle dekretu.⁸²

Jako poslední bych zmínila **Josefa Čížinského**. Jak jsem již zmiňovala dříve, komise se měla dle soupisu zabývat pouze šesti případy. U jmenovaného bylo relativně nejasné, kdy se jeho případem komise zabývala. Ve spisu se dochoval pouze přepis od Místního národního výboru v Kvasínách, datovaný ke dni 17. září 1945. Je samozřejmě možné, že se jmenovaný k TNK Děčín nakonec ani nedostal, ale v archivu se jeho spis nachází do současnosti. Čížinský se měl provinít

---

78 SOkA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 878/1946.

79 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 52.

80 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 12360/1945.

81 SOkA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: neznámé

82 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: neznámé

nadbytečným stykem s osobami německé národnosti. Rozsudek zde není známý, avšak vše napovídá tomu, že pokud se komise případem zabývala, jmenovaného neodsoudila – Čižinského nemanželský syn Košťál sice poskytl jistému německému vojínovi jménem Tietze civilní oděv a rodinu obecně navštěvovali příslušníci německé armády, ale v případě Košťála a dcer Čižinského se dle komise jednalo o mladickou nerozvážnost. Samotnému Čižinskému hrálo v prospěch, že zmíněné styky udržoval pouze z důvodů zjištěných, nikoli aby pomáhal.⁸³

Tabulka 1: Činnost TNK Děčín v jednotlivých měsících roku 1946

Měsíc	Počet případů	Odsouzeno	Zastaveno/odstoupeno
Duben	3	1	2
Listopad	1	1	0
Prosinec	1	0	1
Neurčený měsíc	1	0	1

Tabulka 2: Shrnutí roku 1946

Typ trestu	Počet osob potrestaných daným trestem/rozsah trestu
Vězení	1 rok, 2 měsíce, 5 dnů
Pokuta	12 000 Kčs
Veřejné pokárání	3

V roce 1946 se tedy komise prokazatelně zabývala pouze 6 případy. Takto nízký počet případů je v porovnání s činností jiných TNK v roce 1946 netradiční. Například TNK Broumov se v roce 1946 prokazatelně zabývala 97 případy⁸⁴, TNK Pardubice 324 případy⁸⁵, trutnovská TNK 240 případy⁸⁶, TNK ve Dvoře Králové nad Labem minimálně 303 případy⁸⁷, TNK v Liberci 128 případy⁸⁸, TNK v Poděbradech 428 případy⁸⁹, a TNK v Kutné Hoře 321 případy⁹⁰. Je ale možno nalézt i komise, které – stejně jako děčínská TNK – řešily menší počet případů. Jedná se například o

83 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 2212/1946.

84 PEŠKOVÁ, Barbora: *Trestní nalézací komise Broumov 1945-1947*, Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2011, s. 38.

85 HYPŠOVÁ, Veronika: *Trestní nalézací komise Pardubice 1945-1947*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2018, s. 21.

86 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 43.

87 KASAN, Daniel: *Trestní nalézací komise Dvůr Králové nad Labem*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2013, s. 29.

88 RYBÁŘ, Václav: *Trestní a nalézací komise v Liberci v letech 1945-1948*. Bakalářská práce, Technická univerzita v Liberci, Liberec 2009.

89 MIKŠOVSKÁ, Barbora: *Trestní nalézací komise Poděbrady*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2011.

90 KOTKOVÁ, Charlota: *Trestní nalézací komise v Kutné Hoře*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2014, s. 32.

TNK Jablonec nad Nisou, prokazatelně projednávající v roce 1946 pouze 21 případů⁹¹; či o TNK v České Lípě zabývající se pouze 2 případy⁹². Na základě výše zmíněných počtů případů u jednotlivých TNK lze tedy předpokládat, že se v některých archivech dochovala jen část celkových záznamů.

V lednu 1947 ONV jmenovalo komisi v novém složení, která započala svou činnost v měsíci únoru téhož roku. Do 4. května 1947, kdy měla být činnost TNK ukončena, se komise sešla dohromady dvanáctkrát. Složení komise odpovídalo složení zmíněnému výše (tedy Kadeřábek, Myška, Juřina, Růžička). Za výše zmíněných dvanáct schůzek projednala komise 294 případů, přičemž 97 osob bylo odsouzeno – tedy cca 33%. V tomto období bylo veřejné pokárání vysloveno v 97 případech, na pokutách se vybralo 647 500 Kčs a celková doba věznění se vyšplhala na přesně 18 let a 10 měsíců. Trestní řízení bylo zastaveno celkem v 197 případech a odstoupeno jiným TNK bylo 81 případů. Dohromady 17 obviněných osob před vyřknutím rozsudku zemřelo.⁹³ Soudům komise odstoupila 160 případů, přičemž pobyt 89 osob nebyl znám. Pro jiné TNK bylo u děčínské TNK vyslechnuto přibližně 900 osob.⁹⁴

Tabulka 3: Vyčíslení projednaných případů od 1. 2. do 4. 5. 1947

Případy projednané od 1. 2. do 4. 5. 1947	
Typ trestu	Počet trestních nálezů – 294; 97 odsouzeno Výše trestu
Vězení	18 let 10 měsíců
Pokuta	647 500 Kčs
Veřejné pokárání	97
Zastaveno	197
Úmrtí	17

Ke dni 4. května 1947 lze konstatovat, že komise projednaly⁹⁵ celkem 103 trestních nálezů pro provinění proti národní cti, avšak celkových případů bylo 300. V úhrnné výši doba věznění všech odsouzených činila 20 let a 10 dní, a na pokutách se vybralo 657 500 Kčs. Veřejné pokárání komise volila v rovných 100 případech. Dohromady 196 případů se komise rozhodla zastavit – není

91 REMSOVÁ, Monika: *Trestní a nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-1947)*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 120-133.

92 PÁNKOVÁ, Jitka: *Trestní nalézací komise v České Lípě*. Bakalářská práce. Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická Liberec, Liberec 2017, s. 42.

93 Příčiny smrti daných osob nejsou ve spisu zaznamenány.

94 SOKA Děčín, fond TNK, karton 95, složka Index a protokol TNK.

95 Množným číslem jsou zde myšleny komise v obou složení – jak před lednem 1947, tak po něm.

však jasné, zda kvůli nedostatku důkazů, úmrtí/odsunu odsouzených či z jiného důvodu. Předseda TNK v závěrečné zprávě určené Ministerstvu vnitra⁹⁶ neopomněl zdůraznit, že všechna rozhodnutí TNK byla jednomyslná a mezi všemi členy panovala harmonická spolupráce. Žádný z členů se neměl nechat ovlivnit stranicko-politickými či osobními motivy, a jediným měřítkem posuzování případů byla spravedlnost. Realita a pravdivost tohoto tvrzení samozřejmě nelze objektivně posoudit, a tudíž nám nezbyvá věřit, že každý člen komise konal jen se svými nejlepšími úmysly.⁹⁷ Statistiku, které komise posílala na ministerstvo vnitra, působí poměrně zmateně. Jedná se ale o jediné dochované dokumenty, které nám přináší alespoň přibližnou představu o počtu případů a rozsahu trestů.

Vzhledem k počtu případů je evidentní, že byl na členy komise vyvíjen nátlak, aby projednali co nejvíce případů před ukončením účinnosti retribučních dekretů. Trestné činy z doby zvýšeného ohrožení republiky oznámené právě po 4. květnu 1947 měly být posuzovány podle normálních, a tedy podstatně mírnějších předpisů.⁹⁸

Tabulka 4: Vyčíslení případů od 16. 11. 1945 do 4. 5. 1947

Případy projednané TNK od 16. listopadu 1945 do 4. května 1947	
Typ trestu	Počet trestních nálezů – 103 výše trestu
Vězení	20 let 0 měsíců 10 dní
Pokuta	657 500 Kčs
Veřejné pokárání	100
Zastaveno	197
Úmrtí	?

Činnost komise od února do května 1947 lze díky dochovaným spisům zmapovat lépe než činnost v letech předchozích. Níže zveřejněná tabulka mapuje, kolik případů komise projednala v jednotlivých měsících roku 1947 – od února do května.

Tabulka 5: Činnost TNK Děčín v jednotlivých měsících roku 1947

Měsíc	Počet řešených případů
Únor	59
Březen	55

96 SOKA Děčín, fond TNK, karta 48, složka Index a protokol TNK.

97 SOKA Děčín, fond TNK, karta 48, složka Index a protokol TNK.

98 BORÁK, Mečislav: *Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945-1948)*, Tilia, 1998. s. 71.

Duben	109
Květen	15
Neznámý měsíc	25

Jak je vidno v tabulce, podařilo se mi rozřadit dle měsíců 263 případů z celkově zkoumaných 294. Nejvíce případů řešila komise v dubnu, nejméně pak v květnu.

Jak jsem již zmínila dříve, komise se snažila před ukončením účinnosti retribučních dekretů dořešit co nejvíce případů – tomu nasvědčuje i fakt, že se ještě 2. a 3. května zabývala případy **Josefa Vondrušky**⁹⁹ a **Karla Venhauera**¹⁰⁰ – oba muži se provinili udržováním styků s ženami německého původu, které přesahovaly míru nezbytně nutnou. I přes svou snahu byla komise nucena odstoupit 71 případů řádným soudům, protože se k ní dostaly až v posledních dnech před 4. květnem. I tak existuje několik případů, ke kterým se následně vrátila revizní komise v roce 1948 po obnovení retribučního soudnictví.

Díky interní zprávě ministerstva vnitra z 8. srpna 1947 je možné udělat si představu o souhrnné činnosti TNK¹⁰¹. Komise měly během tzv. první retribuční obdržet 179 896 případů, z čehož jich vyřešily 135 267 (cca 75 %). Komise odsoudily celkem 46 422 osob, a dalších 88 845 případů muselo být odloženo. Dle konečného vyčíslení se na pokutách vybralo celkem 182 524 140 Kčs, veřejným pokáráním bylo potrestáno 21 912 osob a věznění v délce 3 115 let. Průměrný trest nelze kvůli kombinaci výše zmíněných tří trestů určit, přestože konečná statistika je k dispozici.¹⁰²

4. 2 Tzv. druhá, obnovená retribuce¹⁰³

Konec tzv. prvního retribučního období byl provázen spory mezi příslušníky strany komunistické a národně-socialistické. I přes veškeré spory sněmovna schválila souhrnnou zprávu tehdejšího ministra spravedlnosti Prokopa Drtiny z 2. července 1947 o možnosti ukončení retribuční. Jak se ale ukázalo o necelý rok později, představitelé komunistické strany s tímto rozhodnutím nesouzněli, a 12. března 1948 na jednání vlády znovu otevřeli otázku retribuční. Na ministerstvu spravedlnosti se mělo údajně dohovět až tisíce případů, do nichž Československá strana národně socialistická¹⁰⁴ zasáhla ve prospěch obviněných. Ministr spravedlnosti Prokop Drtina byl nahrazen příslušníkem komunistické strany Alexejem Čepičkou. Obnova retribuční měla sloužit i k

99 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TKN 430.

100 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TKN 84.

101 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, složka Index a protokol TNK.

102 FROMMER, Benjamin, Národní očista: retribuce v poválečném Československu, Praha 2010, s. 289-290.

103 Činnost komise od 2. dubna 1948.

104 Dále jen ČSNS.

diskreditaci ČSNS a jejích členů.¹⁰⁵ Poprvé se v parlamentu jednalo o obnovení retribuční 25. března 1948.¹⁰⁶ Tzv. Malý retribuční dekret byl obnoven zákonem č. 34/1948, a nabyl účinnosti dle 2. dubna 1948. Na základě této právní normy měly být revidovány pravomocně skončené případy. Zákon dále konkretizovaly avizované směrnice ministra vnitra určující, že se obnovená retribuce mohla, zjednodušeně řečeno, v podstatě týkat kohokoli bez ohledu na to, zda byl dotyčný již dříve odsouzen, osvobozen, obviněn či neobviněn. Konkrétně řečeno oběžník stanovil, že revize mohla být provedena, jestliže byl případ pravomocně skončen; trestní řízení zastaveno nebo pokud komise upustila od stíhání či potrestání obviněného. Dále mohl být případ revidován, pokud skončil osvobozením či zastavením před soudem po skončení tzv. prvního retribučního období.¹⁰⁷ Nově mohlo být řízení zahájeno i u dosud neotevřených případů, v případě, že se dokumenty poskytující podnět k trestnímu řízení dostaly k příslušným úřadům nejdéle 31. prosince 1947, v případě činů spáchaných v zahraničí byla lhůta prodloužena do 30. června 1948.¹⁰⁸ Přestože, na rozdíl od tzv. první retribuční, neexistují kompletní statistiky zahrnující počet projednaných případů, kterými se TNK za tzv. druhé retribuční zabývaly¹⁰⁹, panuje všeobecné přesvědčení, že jejich počet byl výrazně nižší než za tzv. první retribuční, a obnovená retribuce se tak minula účinkem.¹¹⁰ MLS v Československu odsoudili v roce 1948 necelých 3300 osob¹¹¹, což potvrzuje teorii o nižším počtu odsouzených během tzv. druhé retribuční než v tzv. první retribuční období. Dle Frommera se při obnovené retribuční odsoudilo stěží 50 % všech obviněných, přičemž mnoho z nich bylo souzeno in absentia. Nízký počet vysvětluje tím, že soudy fungovaly již po odsunu Němců a soudili tedy převážně Čechy. Dokonce ani tisk neměl o soudní procesy jevit zájem a věnoval jim jen minimální pozornost.¹¹²

I děčínská komise obnovila svou činnost, přičemž stěžejním dokumentem byl dopis adresovaný Ministerstvu vnitra v Praze. V dopisu se lze dočíst, že předchozí komise – ukončující svou činnost 4. května 1947 – mnoho případů pro nedostatek času zastavila, pokud provinění nebyla příliš závažná. Nově obnovená, revizní komise si tak kladla za cíl přešetření daných případů a návrh

---

105 Prokopa Drtinu např. označovali jako ochránce zrádců před retribuční spravedlností.

106 KOČOVÁ, Kateřina: Činnost mimořádných lidových soudů v roce 1948. *Soudobé dějiny* [online]. 2005, vol. 12, č. 3-4, s. 588-590. Dostupné z: [The Second Retribution: The Work of the Extraordinary People's Courts in 1948 \(cas.cz\)](#).

107 Tedy po 4. květnu 1947.

108 KMOCH, Pavel: *Provinění proti národní cti*. Academia, Praha 2015, s. 123.

109 Borák to vysvětluje tím, že komunistický režim nerad publikoval své neúspěchy, přičemž nižší počet odsouzených se počítal mezi ně - BORÁK, Mečislav: *Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945-1948)*, Tilia, 1998, s. 55.

110 LOUDA, Jiří: *Retribuční soudnictví v Československu v období 1945 – 1948*. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Plzeň. 2014, s. 36.

111 KOČOVÁ, Kateřina: Druhá retribuce. Činnost mimořádných lidových soudů v roce 1948, in: *Soudobé dějiny*, ročník XII/2005, s. 619.

112 FROMMER, Benjamin, *Národní očista: retribuce v poválečném Československu*, Praha 2010, s. 438.

obnovy s doporučením adekvátních trestů. Většinu případů tvořily oznámení Zemskému národnímu výboru¹¹³ v Praze a ministerstva vnitra o podání přihlášek o německé státní občanství během okupace. Celkem měla revizní komise přezkoumat 587 případů, z čehož 356 obnovila a 231 zastavila.¹¹⁴

S rokem 1948 se mi podařilo spojit celkem 152 případů, z čehož nejvíce se týkalo členství v organizacích SA (67), SS (19) a hlášení se k německé národnosti (29). V archivu jsem našla dalších 98 spisů, které ale bohužel obsahují jen základní informace o obviněné osobě a o zastavení trestního stíhání, případně v několika málo případech vyměření trestu – samotné provinění ale spisy neobsahují. Abecední seznam všech proviněných a jejich rozsudků lze nalézt na konci této práce v podkapitole Přílohy.

4.3 Statistická analýza případů

Plný rozsah projednaných případů již pravděpodobně nezjistíme, jelikož se do současnosti dochoval už jen zlomek celkového počtu, který je v děčínském archivu dostupný k nahlédnutí. I přesto se pokusím charakterizovat alespoň případy, k nimž se archivní materiál povedlo dochovat, a z nichž můžeme i statisticky vyhodnotit nejčastější provinění a tresty. Ke 30. březnu roku 1950 byl vypracován souhrnný soupis činnosti TNK Děčín, který byl zaslán Ministerstvu vnitra¹¹⁵, přičemž mělo být projednáno celkem 742 případů¹¹⁶, z čehož 237 komise zastavila, 415 osob odsoudila a u 90 spisů nemohl být vyhlášen trestní nález, protože se doposud nerozhodlo o státní příslušnosti obviněných. V soupisu nechyběla analýza z hlediska sociálního zázemí odsouzených, přičemž ve 105 případech odsoudila komise národní správce, v 80 živnostníky, ve 103 úředníky a 127 dělníky. Přesnější časové rozmezí a počet případů řešených v jednotlivých etapách dále rozebírám ve své práci dále.

Nejčastějším proviněním se staly žádosti o získání německého státního občanství, které jsem zaznamenala u celkem 181 případů, avšak fyzických spisů jsem v archivu napočítala pouze 175. U téměř poloviny se bohužel nenacházely rozsudky, nicméně nejčastější se stala kombinace všech tří typů trestů – veřejného pokárání, zaplacení pokuty i věznění. Nelze určit, dle jakých faktorů se provinění trestala, jelikož u každého případu byla výše pokuty a délka věznění jiná, nicméně pokuty zpravidla nepřekračovaly deset tisíc korun československých, a doba věznění se průměrně pohybovala okolo 2-3 měsíců. Tresty za totožné provinění lze tedy označit za

---

113 Dále jen ZNV.

114 SOKA Děčín, fond TNK, karta 48, složka Index a protokol TNK.

115 Tamtéž.

116 Přestože je uveden tento počet, je možné, že případů se ke komisi reálně dostalo více, avšak byly odstoupeny jiným TNK, MLS či Okresním soudům.

rozmanité – vliv měly různé polehčující či pohoršující okolnosti, a složení komise.¹¹⁷ Jak je již zmíněno výše, případy mohly být uzavřeny buď vyřknutím rozsudku nebo zastavením trestního řízení. Trestní řízení komise zastavovala v případě smrti obviněného, v případě nemožnosti dokázat vinu dotyčného či v případě, kdy čin nesplňoval skutkovou podstatu zločinu dle tzv. malého retribučního dekretu. Další možné dělení případů je podmíněno odvoláním proviněného. U odvolání lze rozdělit případy na ty, kdy komise odvolání vyhověla, a nevyhověla. TNK Děčín neřešila příliš případů odvolání, tudíž nelze vytvořit spolehlivou statistiku mapující četnost vyhovění a nevyhovění. V archivu se mi navíc nepodařilo nalézt ani zápisy ze schůzí komise, na jejichž základě by se dala vytvořit alespoň statistika četnosti schůzek či průměrný počet případů řešených na jedné schůzi.¹¹⁸

Celých 91¹¹⁹ případů se zabývalo tzv. horizontální kolaborací, tudíž se jedná o druhé nejčastější řešené provinění u TNK Děčín. Tzv. horizontální kolaboraci jsem podrobněji analyzovala ve své bakalářské práci, a proto ji v této práci jen stručně představím a shrnu na několika případech.

Velice překvapivá je třetí nejčastější skupina provinění, kterou je členství v organizaci SA (Sturmabteilung). Za členství v této organizaci měla TNK Děčín soudit celkem 69 mužů¹²⁰. Případy tohoto typu spojovala jedna skutečnost – ve většině z nich nebylo známo místo aktuálního pobytu obviněných nebo domnělé provinilce odsunuli, a tudíž případy musely být odstoupeny. Navíc se k jednotlivým případům zpravidla dochovalo jen pramálo informací – nejčastěji datum narození, místo hlášeného pobytu během války a provinění. Samotné členství v SA nejprve soudily MLS¹²¹, avšak následně rozhodl Norimberský tribunál, že samotné členství v SA již nebude trestné – pouze důležití a výše postavení příslušníci SA měli být i nadále za svou činnost trestáni.

Podobný počet případů jsem zaznamenala i ve skupině nadbytečných styků s příslušníky německého národa – celkem 74 případů, avšak v této práci se zaměřím jen na konkrétních 7, k nimž se mi podařilo sehnat nové informace a nebyly řešeny v mé bakalářské práci, protože jsem je - stejně jako případy tzv. horizontální kolaborace - podrobněji analyzovala ve již v BP.

---

117 Složení komise se bohužel nepsalo přímo do spisu obviněného, ale jen do soupisů více případů, takže lze jistě určit složení komise jen u minima případů.

118 SOkA Děčín, fond TNK, karton 48, složka Index a protokol TNK.

119 V bakalářské práci mám uvedeno 84 případů, avšak po důkladném pátrání se mi v archivu povedlo dohledat o sedm případů více, viz ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: *Trestní nalézací komise v Děčíně*, Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2020, s. 16.

120 V bakalářské práci mám uveden počet 64, avšak povedlo se mi dohledat nové materiály potvrzující nových pět případů, viz tamtéž.

121 Základní sazba za členství v SA činila 5 let.

Drobnější skupinu provinění tvořil dobrovolný vstup do německé armády, jež byl často spojen právě i se členstvím v některé z nacistických organizací, jako byla výše zmíněná SA. Do německé armády dle soupisů dobrovolně vstoupilo 27 osob hlásící se k československé národnosti, avšak fyzicky jsem v archivu našla spisy jen k 22 případům. U odsouzených se ve více než polovině případů dochoval i rozsudek, přičemž lze obecně konstatovat, že komise trestala tento typ provinění poměrně přísně – pokud se případ nezastavil, volila komise kombinace všech užívaných trestů.

Překvapivě častým proviněním se stalo členství v organizaci SS (Schutzstaffel), jež se objevilo v 29 případech a podobně jako u případů členství v organizaci SA, i zde figurovali jen muži pocházející nejčastěji z pohraničních oblastí. Všechny případy členství v SS se shodovaly v absenci rozsudků, jelikož při vypracování spisu nebylo známo místo pobytu obviněných. Souzení členů SS spadalo do kompetence MLS a není jisté, proč TNK Děčín případy nepředala žádnému z okolních soudů či zda provinění již u některého z MLS původně souzeni byli.

V menší míře se objevilo i členství v Národně socialistické německé dělnické straně (NSDAP)¹²² (evidovaných je 13 případů, ale jedná se osoby podezřelé i ze členství v dalších fašistických či nacistických organizacích, a tudíž jsou v této práci zmíněny a zahrnuty jen jednou v kapitole 5. 3 Členství v dalších nacistických či fašistických organizacích), ale též bohužel nebyly nikde zmíněny tresty.

Jako poslední by se do této kategorie dalo zařadit i členství v německé organizaci Sudetendeutsches Freikorps (SdFK), ale takové případy řešila komise jen dva, a fyzický spis se mi podařilo získat jen jeden, též bez zachování záznamu o trestu.

Celkem 27 případů lze označit jako urážka českého lidu. Do této kategorie komise zařazovala i případy, v nichž docházelo k situacím, kdy nadřízený nadával svým podřízeným do „českých prasat“ či vyhrožování německou armádou, potenciální úplatkářství, a podobně. V takovýchto případech se komise shodovala na přísnějších trestech – alespoň u těch případů, kde byl trest uveden.

Ojedinele – celkem v 9 případech – komise řešila udavačství, přestože se jednalo o zločin běžně vyšetřovaný MLS. Ze složek obou těchto případů se ale dozvídáme, že dotyčné osoby si již odpykaly trest udaný právě MLS. Přesto je z nějakého – ve spisu neurčeného – důvodu prošetřovala TNK Děčín znovu.

---

122 Dále jen NSDAP.

Jen v pouhých 3 případech se objevily pokusy o překročení českoněmeckých hranic, aniž by byl případ zařazen do kategorie tzv. horizontální kolaborace – v případě, že motivací proviněného byl odsunutý partner – či do kategorie nadbytečných styků s osobou německého původu. Tyto tři neúspěšné pokusy byly trestány pokaždé jinak – viz podkapitola pokusy o překročení československých hranic.

Dva případy se týkaly také zcizení státního majetku, přestože spisy blíže nespécifikovaly jakého. Jeden z trestaných platil pokutu 5 000 Kčs, zatímco druhý odsouzený musel strávit tři měsíce ve vězení a ještě byl veřejně pokárán.

Poslední kategorie, v níž se nachází jen dva případy, se týkala členství ve fašistické organizaci jménem Vlajka. Případy jsou v rámci práce více rozepsány, jen u jednoho z nich se dozvídáme i výši trestu – pokuta 5 000 Kčs a věznění v délce jednoho měsíce.

Tabulka 6: Druh a četnost provinění

Druh provinění	Počet
Hlášení se k německé národnosti	177
Tzv. horizontální kolaborace	91
Společenský styk s Němci	78
Členství v SA	69
Členství v SS	29
Urážka/terorizování českého lidu	16
Služba v německé armádě	19 ¹²³
Členství v jiných fašistických organizacích	14
Udavačství	9
Pokus o překročení hranic	3
Zcizení státního majetku	2
Neznámé provinění	139

¹²³ Reálně bylo případů 22, avšak obviněné osoby byly souzeny za jiný přečin a služba v německé armádě bylo zmíněno jako přitěžující okolnost.

Jak lze vyčíst z tabulky, největší zastoupení mělo hlášení se k německé národnosti. Stejný přečin převládá taky u TNK Pardubice¹²⁴, která řešila 273 takových případů; u TNK Jablonec nad Nisou¹²⁵; u TNK Trutnov¹²⁶, kde komise řešila 127 případů či u TNK v České Lípě¹²⁷.

Graf 1: Četnost jednotlivých provinění

Co se týče četnosti trestů u dochovaných případů, za nejběžněji užívané lze označit veřejné pokárání, jež postihlo 122 odsouzených.¹²⁸ Nejčastěji se pokárání provádělo v místě bydliště trestaného a hlavním důsledkem se stala ztráta důvěryhodnosti, obzvláště pokud trestaný vykonával veřejnou funkci, a měl tak jít příkladem svým spoluobčanům. Druhým nejčastějším trestem byly pokuty, které se objevily celkem v 99 případech a jejichž výše se lišila případ od případu. Výši pokuty ovlivňovalo mnoho faktorů – krom závažnosti trestu například i složení TNK, materiální možnosti odsouzeného o či pozadí případu. Za poslední, ale též čteně využívaný trest, můžeme označit věznění, jímž komise potrestala celkem 95 odsouzených. Zmíněný nadřízený, který urážel své podřízené a nadával jim, si odpykával trest zaplacení 50 000 Kčs a věznění v délce 6 měsíců. Pokud bychom měli sečíst hodnotu všech pokut, dostali bychom se až k 985 500 korunám

124 HYPŠOVÁ, Veronika: Trestní nalézací komise Pardubice 1945-1947. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2018, s. 27.

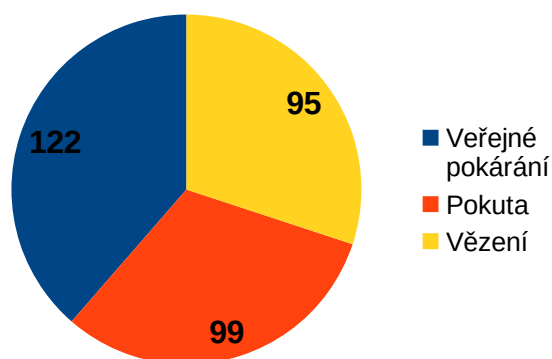
125 REMSOVÁ, Monika: Trestní nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-1947). Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 64.

126 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 103.

127 PÁNKOVÁ, Jitka: Trestní nalézací komise v České Lípě. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016, s. 88-94

128 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, složka Index a protokol TNK.

československým. Při součtu všech rozsudků věznění by nám vyšlo 151 měsíců – tedy cca 6 let – a cca 75 týdnů.¹²⁹

Graf 2: Četnost jednotlivých trestů

Tabulka 7: Věková struktura souzených osob

Rok narození	Počet obviněných
1850 – 1859	1
1860 – 1869	5
1870 – 1879	29
1880 – 1889	46
1890 – 1899	110
1900 – 1909	141
1910 – 1919	159
1920 – 1929	125
Neznámý datum narození	40

Jak je vidno v tabulce, nejčastějšími obviněnými se stávaly osoby narozené v letech 1910-1919 – jedná se o cca 24 %. V době německé okupace jim tedy bylo mezi 28-37 lety. Naopak nejméně osob se narodilo v letech 1850-1869 – jedná se o necelé 1 % . Je možné, že v daném věku měly tyto osoby lepší zázemí a jistější životní situaci, a proto nebyly okolnostmi donuceny k jakékoli formě kolaborace s okupanty.

Nejstarším obviněným se stal Josef Šmelhaus narozený 24. června 1853. Provinil se podáním žádosti o německou národnost. Případ byl zastaven, jelikož jmenovaný zemřel již v roce 1942. Naopak nejmladším proviněným se stal Jan Kovačik narozený 30. května 1929. Kovačik se provinil stykem s Giselou Keilovou, který přesahoval míru nezbytné nutnosti. Spis jmenovaného je

¹²⁹ ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: *Trestní nalézací komise v Děčíně*, Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2020, s. 16-17.

velmi torzovitý, a tudíž se z něj nedá vyčíst mnoho detailů. V říjnu téhož roku se narodil také František Breur, jenž se měl provinit společenským stykem s Němci přesahujícím míru nezbytné nutnosti. Breur se živil jako obuvník a komise jej odsoudila k veřejnému pokárání a 6 týdnům vězení.

Tabulka 8: Rozložení souzených dle pohlaví

	Počet odsuzujících rozsudků	Řízení zastaveno	Neznámý výsledek	Celkem
Ženy	51	40	44	135
Muži	196	248	77	521
Celkem	247	288	121	656

Jak jsem již uvedla na začátku práce, komise řešila celkem 742 případů, avšak fyzicky lze v archivu dohledat pouze 656 z nich. Jak je vidno v tabulce, kauzy týkající se mužů převládaly. Celkem komise soudila 521 mužů (cca 79 %) a 135 žen (cca 21 %). Odsouzeno bylo 49 žen, avšak 29 z nich byl trest prokazatelně odpuštěn na základě amnestie. Podobná situace co se týče počtu odsouzených žen a mužů nastala i u jiných komisí – například u TNK Kutná Hora, kde komise soudila 308 mužů (78 %) a 86 žen (22 %)¹³⁰, dále TNK Nymburk – 225 mužů (69 %) a 100 žen (31 %)¹³¹, TNK Trutnov – 407 (85 %) a 74 žen (15 %)¹³². Nižší počet souzených žen ale není podmínkou. Například u TNK Jablonec nad Nisou byl počet žen a mužů relativně vyrovnaný – 227 mužů (49 %) a 230 žen (51 %)¹³³. Atypická situace nastala u TNK Liberec, kde počet žen převyšoval počet mužů – 371 (45 %) mužů a 439 žen (55 %).¹³⁴

Tabulka 9: Rozložení souzených dle národnosti

Národnost	Počet
Česká	316
Německá	46
Slovenská	15
Polská	3

130 KOTKOVÁ, Charlota: *Trestní nalézací komise v Kutné Hoře*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2014, s. 34.

131 ČEPIČKOVÁ, Jana: *Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948*. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010, s. 25.

132 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 45.

133 REMSOVÁ, Monika: *Trestní a nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-1947)*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 51.

134 RYBÁŘ, Václav: *Trestní a nalézací komise v Liberci v letech 1945-1948*. Bakalářská práce, Technická univerzita v Liberci, Liberec 2009, s. 44.

Rakouská	3
Italská	1
Rusínská	4
Jugoslávská	1
Neuvedeno	267

Přestože je děčínská oblast nedaleko hranic, ze spisů vyplývá, že se k české národnosti hlásilo celkem 316 osob – 48, 1 %. K národnosti německé se hlásilo pouze 46 osob – 7 %. U 261 případů – tedy necelých 40 % - ze spisů nevyplývalo, k jaké národnosti se daná osoba hlásila, tudíž osob přihlášených k německé národnosti mohlo být reálně mnohonásobně víc. Ve spisech děčínské TNK se navíc zřídka objevilo, k jaké národnosti se obviněný hlásil v roce 1930 a následně v roce 1939. Jak je vidno v tabulce, objevily se i případy netradičnějších národností – například italské či jugoslávské.

Osoby přihlášené k české národnosti převládaly také u TNK Kutná Hora, kde tvořily 56 % obžalovaných¹³⁵, u TNK v Nové Pace, kde se jednalo o 55,4 %¹³⁶ či u TNK Jablonec nad Nisou, kde se k české národnosti hlásilo 115 osob z celkových 128¹³⁷. Naopak převahu osob přihlášených k německé národnosti můžeme sledovat u TNK Dvůr nad Labem¹³⁸ – 22 % z celkového počtu – či u TNK Trutnov¹³⁹ – 55 % osob přihlášených k německé národnosti.

Tabulka 10: Rozložení profese souzených

Zaměstnání	Počet osob	Zastoupení v %
V domácnosti	58	8, 8
Dělník/dělnice	54	8, 2
Úředník/úřednice	43	6, 5
Národní správce	26	3,9
Zámečník	16	2, 4
Železničář/zaměstnanec ČSD	15	2, 2
Sklář	11	1, 6
Obchodník	11	1, 6

135 KOTKOVÁ, Charlota: *Trestní nalézací komise v Kutné Hoře*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2014, s. 46.

136 HORKÁ, Anna: *Trestní nalézací komise v Nové Pace 1945-1948*. Diplomová práce. Univerzita Hradec Králové. Hradec Králové 2017, s. 59.

137 REMSOVÁ, Monika: *Trestní a nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-947)*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 58.

138 KASAN, Daniel: *Trestní nalézací komise Dvůr Králové nad Labem*. Bakalářská práce. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2013, s. 44.

139 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 47.

Řezník	8	1, 2
Řidič	8	1, 2
Umělec	7	1
Penzista	7	1
Nezaměstnaný/á	6	0, 9
Zemědělec	6	0, 9
Brusič skla	6	0, 9
Topič	6	0, 9
Učitel	6	0, 9
Jiné povolání	143	21,7
Nezjištěno/neuvedeno	219	33,3

Z hlediska socioekonomického lze říci, že obvinění pocházeli z nejrůznějších vrstev obyvatel – od dělníků přes veřejné funkcionáře až po movitější osoby. Jak jsem již zmiňovala dříve, souhrnný soupis činnosti analyzoval také hledisko sociálního zázemí odsouzených, přičemž ve 105 případech odsoudila komise národní správce, v 80 živnostníky, ve 103 úředníky a 127 dělníky. Reálně se mi ze spisů podařilo získat pouze údaje v tabulce, kam jsem zaznamenala nejčastější zaměstnání proviněných. Jak je vidno, jednalo se o celkem pestrou škálu zaměstnání. Nejčastější skupinu tvořily ženy v domácnosti, které se zpravidla provinily tím, že podaly žádost o říšskoněmecké občanství. Druhou nejpočetnější skupinu tvořili dělníci a dělnice, což koresponduje s děčínským statutem průmyslového města.

V tabulce jsem uváděla všechna zaměstnání, která jsem na základě spisů byla schopná spojit s minimálně šesti osobami. Méně zastoupená zaměstnání jsem započítala do kategorie „jiné povolání“. Jednalo se o běžné profese typu kadeřník, kuchař, číšník či kovář, avšak objevila jsem i několik méně tradičních profesí – například zubní technik, porodní asistentka, lakýrnice lustrů či koželuh. Vzhledem k tomu, že TNK Děčín soudila i osoby z oblasti Kamenického Šenova a okolí Nového Boru, objevuje se v tabulce i vyšší počet sklářů, brusičů či kuličů skla.

Tabulka 11: Nejčastější tresty a kombinace trestů

Tresty	Muži	Ženy	Celkem
Pokuta	46	7	53
Vězení	4	1	5
Veřejné pokárání	8	2	10
Pokuta, vězení	12	1	13
Pokuta, veřejné pokárání	28	8	36

Vězení, veřejné pokárání	30	6	36
Pokuta, vězení, veřejné pokárání	68	26	94

Komise udělovala rozmanité tresty. Jak je vidno v tabulce, nejčastěji se uchylovala ke kombinaci trestů – v 94 případech se jednalo o kombinaci všech tří možných trestů. Druhou nejčastější variantou se stala samostatná pokuta, udělená v 54 případech. Nejméně častý byl samotný trest vězení, který se prokazatelně objevil jen u 5 případů. Kombinace trestů udělovala i TNK v Jablonci nad Nisou¹⁴⁰, v Novém městě na Moravě¹⁴¹ a v Trutnově¹⁴², kde se nejčastěji volilo veřejné pokárání a pokuta, TNK v Broumově¹⁴³, kde komise volila nejčastěji veřejné pokárání v kombinaci s vězením či TNK v Nymburku¹⁴⁴, kde převládalo vězení kombinované s veřejným pokáráním. Naopak samostatné tresty volila TNK v Kutné Hoře¹⁴⁵.

Jak jsem již zmiňovala výše, při udělení pokuty vymezovala komise i náhradní trest vězení či veřejného pokárání pro případ, že by odsouzený pokutu neuhradil. Dle znění dekretu se měla částka nejprve všemožně vymáhat a k náhradnímu trestu docházelo až když došly všechny ostatní možnosti. Při určení výše pokuty měla komise brát v potaz finanční situaci odsouzeného, avšak dle finální tabulky v sekci Přílohy tomu tak nebylo vždy – například ženy v domácnosti Emilie Ptáčkové¹⁴⁶ a Anna Kozlová¹⁴⁷, měly zaplatit pokutu ve výši 150 000 Kčs. Ptáčková se měla provinít žádostí o německoříšskou státní příslušnost a Kozlová nadbytečnými společenskými styky s Němci.

Tabulka 12: Vyčíslení jednotlivých trestů

Tresty	Ženy	Muži	Celkem
Pokuta	748 500 Kčs	2 779 200 Kčs	3 527 700 Kčs
Vězení	52 měsíců 19 týdnů a 10 dnů	407 měsíců 46 týdnů a 110 dnů	459 měsíců 65 týdnů a 120 dnů
Veřejné pokárání	42	134	176

140 REMSOVÁ, Monika: Trestní nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-1947). Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 59.

141 NOVOTNÁ, Marie: Trestní nalézací komise v Novém Městě na Moravě v letech 1945-1948. Diplomová práce. Masarykova univerzita. Brno 2018, s. 42

142 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 51.

143 PEŠKOVÁ, Barbora: Trestní nalézací komise Broumov. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 49.

144 ČEPIČKOVÁ, Jana: Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010, s. 116.

145 KOTKOVÁ, Charlota: Trestní nalézací komise v Kutné Hoře. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2014, s. 70.

146 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 357.

147 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 9414/47.

Jak jsem již zmiňovala výše, pokuta byla udělena celkem ve 207 případech – z toho 164x mužům a 42x ženám. Souhrnně se na pokutách vybralo celkem 3 527 700 Kčs (muži 2 779 200 Kčs a ženy 748 500 Kčs). V rozdílu konečné částky mezi muži a ženami hraje samozřejmě roli celkový počet odsouzených – zatímco mužů bylo 516, žen pouze 133. Průměrná pokuta vycházela na cca 4 665 Kčs na osobu. Nejnižší peněžitý trest činil 200 Kčs. Pokutu v této výši dostal pouze Rudolf Jelínek¹⁴⁸, jehož provinění není známo. Nejvyšší pokuta činila 250 000 Kčs. Tuto částku měli zaplatit Josef Čech¹⁴⁹, František Pressburg¹⁵⁰ a Antonín Suchánek¹⁵¹. První dva jmenovaní byli trestáni za hlášení se o německou národnost, zatímco Suchánek se měl provinít terorizováním českého lidu a výhrůžkami Gestapem.

Tabulka 13: Rozložení pokut

Výše pokuty v Kčs	Muži	Ženy	Celkem
200	1	0	1
500	11	1	12
1 000	17	1	18
1 500	2	0	2
2 000	18	3	21
3 000	8	0	8
5 000	37	15	52
10 000	38	15	53
15 000	1	0	1
20 000	5	2	7
30 000	2	1	3
50 000	10	1	11
100 000	0	1	1
105 000	2	0	2
150 000	0	2	2
250 000	3	0	3

Tabulka výše ukazuje rozložení jednotlivých částek pokut. Jak lze vysledovat, nejčastěji provinění platili 10 000 Kčs a 5 000 Kčs. Srovnávat počet pokut a jejich výši s jinými komisemi je obtížné, avšak na základě podkladů lze určit, že TNK Děčín udělovala pokuty v mnohem vyšší míře

148 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: neznámé.

149 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 25577/48

150 SOkA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 278

151 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: neznámé.

než jiné TNK. Například u TNK Benešov¹⁵² se pokuta objevuje u 59 odsouzených, u TNK Nymburk¹⁵³ u 42 osob, u TNK Jablonec nad Nisou 93¹⁵⁴ osob. Krom rozdílů v počtu udělených pokut, můžeme sledovat odchylky u výše pokuty – zatímco u děčínské TNK činila nejvyšší pokuta 250 000 Kčs, u jiných komisí byla diametrálně nižší. Například u TNK v Jablonci nad Nisou¹⁵⁵ se jednalo o 20 000 Kčs, u TNK v Kutné Hoře¹⁵⁶ o 15 000 Kčs či u trutnovské TNK¹⁵⁷ o 100 000 Kčs.

5. Nejčastější důvody obvinění u TNK Děčín

V následující kapitole jsem se pokusila charakterizovat a analyzovat nejčastější provinění řešená u TNK Děčín, přičemž jsem pokryla prakticky všechna možná provinění, kterými se komise zabývala. Více jsem rozepisovala případy, k nimž se dochoval dostatek informací. Součástí každé kapitoly je tabulka se základními informacemi o jednotlivých proviněných. Na konci práce v přílohách se nachází abecedně řazená tabulka s údaji o všech obviněných, o nichž se dochovaly zmínky – včetně osob, u nichž nebylo známo jejich provinění, a proto nejsou zahrnuté v následujících kapitolách.

5. 1. Členství v organizaci Sturmabteilung (SA)

Charakteristika SA

Organizace Sturmabteilung vznikla pod záštitou NSDAP již v roce 1920 v Bavorsku, a to za účelem ochrany členů a řečníků při veřejných projevech. Jednalo se o malé skupiny útočných oddílů z jednotlivých čtvrtí, jejichž členové se dokázali v krátkém čase mobilizovat, a v případě potřeby zasáhnout proti nepřátelům nacionálního socialismu. Postupem času se tyto jednotky staly účinným nástrojem nacionálně socialistické strany. Od roku 1931 byl v čele organizace Ernst Röhm. Pod jeho vedením se z organizace stávala samostatná jednotka s pevným řádem a strukturou. Jak ve své diplomové práci zmiňuje Eliška Polopruská: *„Úkolem reorganizovaných jednotek SA bylo kromě cíleného teroru a potlačování opozice i působení na veřejnost, a to především formou propagandistických pochodů s hudbou a rozšiřování nacistického světového názoru. Útočné oddíly se tak postupně staly účinným nástrojem nacionálně socialistické strany a jmenování Adolfa Hitlera*

---

152 KMOCH, Pavel: *Provinění proti národní cti. „Malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy*. Academia, Praha 2015, příloha č. 25

153 ČEPIČKOVÁ, Jana: *Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948*. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010, s. 116.

154 REMSOVÁ, Monika: *Trestní nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-1947)*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 59.

155 Tamtéž

156 KOTKOVÁ, Charlota: *Trestní nalézací komise v Kutné Hoře*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2014, s. 52.

157 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 52.

říšským kancléřem v lednu 1933 bylo do značné míry i jejich zásluhou.¹⁵⁸ Na konci června 1934 se pod tlakem okolností rozhodl Hitler zakročit proti vůdcům organizace SA pod záminkou podezření z plánování státního převratu. Zásah se do historie zapsal pod názvem „Noc dlouhých nožů“. Krom zabití většiny vrcholných představitelů organizace – včetně Röhma – došlo k dalším čistkám s cílem reorganizace SA. Z jednotek SA se tak měly stát jen polovojenské sbory pod plnou kontrolou NSDAP, jejichž cílem zůstávalo i nadále hlavně působení na německé obyvatelstvo a posilování branného ducha.¹⁵⁹

SA a retribuce

Zmínky o trestání členství v organizaci SA lze objevit již v roce 1942, kdy se tehdejší československý prezident Edvard Beneš zabýval otázkou potrestání válečných viníků. Dle Mečislava Boráka zvažoval Beneš přímou inkriminaci členství v SdP, SA, SS, Gestapu a případně i službu v německé armádě.¹⁶⁰ Avšak srovnáme-li londýnský dekret č. 6 s dekretem nesoucím označení 16/1945 Sb. - tedy konečnou verzí původního londýnského dekretu – narazíme na několik odlišností, včetně výše zmíněného trestání členství v některých z organizací. Přesněji řečeno byly ze soupisu nejnebezpečnějších ozbrojených organizací vypuštěny právě oddíly SA a Gestapo.¹⁶¹

Trestáním členství v organizacích typu Sturmabteilung se měly zabývat mimořádné lidové soudy, a to na základě tzv. velkého retribučního dekretu. Členství v NSDAP, a tudíž i v organizacích pod něj spadajících – SA, SS či Hitlerjugend, mělo být trestáno těžkým žalářem v rozsahu od pěti až dvaceti let, a za okolností zvlášť přitěžujících poté těžkým žalářem v rozmezí od dvaceti let až po doživotí. Mimořádné lidové soudy trestaly členy všech fašistických organizací jmenovaných v tzv. velkém retribučním dekrete, avšak to se ve většině případů změnilo prohlášením Mezinárodního vojenského tribunálu v Norimberku, jež v roce 1946 úderné oddíly neoznačil jako zločinecké¹⁶² – na rozdíl od organizace SS a Gestapo. Některé MLS na území českých zemí i tak soudili bývalé členy SA.¹⁶³ Bylo tomu tak proto, že ministerstvo spravedlnosti soudům pouze doporučilo, aby respektovali stanovisko Norimberského tribunálu. Proto se stávalo, že některé MLS nadále trestali i samotné členství v SA, zatímco jiné obviněné propouštěli. Odchytky mezi jednotlivými soudy lze pozorovat hlavně za tzv. druhé retribuční.

---

158 POLOPRUDSKÁ, Eliška: *Jednotky SA v Říšské župě Sudety (na příkladu hlavního města župy 1938-1945)*, Diplomová práce, Technická univerzita v Liberci, Liberec. 2019, s. 21.

159 Tamtéž, s. 22

160 BORÁK, Mečislav: *Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945-1948)*, Tilia, 1998. s. 23

161 Tamtéž, s. 31

162 Krom organizace SA neprohlašoval za zločinecké ani organizace Gestapo či zvláštní oddíly SS.

163 Jednalo se například o MLS v Liberci, který členství v SA soudil při druhé, obnovené retribuční.

Je tedy velmi nezvyklé, že některé z případů přebírala Trestní nalézací komise. Ze spisu se ale lze dočíst, že samotnými případy se zabýval Zemský národní výbor v Praze, který TNK Děčín a děčínský ONV zpravidla kontaktoval až s žádostí o zahájení trestního řízení proti obviněným, a to na základě jejich bydliště – nacházející se v okrese Děčín či jeho přilehlém okolí. I přes snahu děčínského ONV zastihnout obviněné na jejich posledně udané adrese, byly případy zpravidla odstoupeny, jelikož obvinění se zde již nenacházeli – v některých spisech je upřesněno, zda je odsunuli do Německa, avšak ve většině případů je jejich osud bohužel neznámý. Je též nejasné, zda se na případy potenciálních bývalých členů SA vztahovala promlčecí doba, jež v případě tzv. malého retribučního dekretu byla šest měsíců od počátku účinnosti dekretu, případně ode dne spáchání činu.¹⁶⁴ To se změnilo zákonem č. 123/1946 Sb. ze dne 16. května roku 1946 posouvající začátek promlčecí lhůty až na den, kdy MLS či žalobce doručil příslušné spisy komisím ONV.¹⁶⁵

SA a TNK Děčín

Tabulka 14: Seznam osob obviněných ze členství v organizaci SA

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Zahájení řízení:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Bindler Jan ¹⁶⁶	28. 12. 1899	Česká Kamenice	21. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut
2.	Boháček Jan ¹⁶⁷	27. 7. 1908	Děčín	20. května 1948	Případ odstoupen	V roce 1944 se přestěhoval neznámo kam
3.	Böhm Ernst ¹⁶⁸	26. 11. 1916	Neznámé, okr. Litoměřice	20. květen 1948	Případ odstoupen	Vstup do něm. armády, po válce se do ČSR nevrátil
4.	Böhm Václav Hugo ¹⁶⁹	26. 3. 1903	Děčín	30. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé; člen NSDAP, SdP, Deutsche Partei, SF
5.	Dittrich František ¹⁷⁰	16. 3. 1908	Děčín	20. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
6.	Dobrowolský Stanislav ¹⁷¹	22. 8. 1898	Jílové	21. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé

164 BORÁK, Mečislav: *Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945-1948)*. Tilia, 1998. s. 37

165 Tamtéž, s. 38

166 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 25870/48

167 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 28763/48

168 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 25874/48

169 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 23509/48

170 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 22008/48

171 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 21454/48

7.	Dörre Arnošt ¹⁷²	18. 11. 1892	Děčín	20. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
8.	Drbohlav Václav ¹⁷³	30. 4. 1890	Děčín	21. květen 1948	Neznámý	Žádost o něm. st. příslušnost; v SA hodnost Ober-Scharführera ¹⁷⁴
9.	Dressler Ferdinand ¹⁷⁵	1. 7. 1890	Děčín	20. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
10.	Fiedler Josef Waldemar ¹⁷⁶	19. 11. 1908	Kamenický Šenov	20. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé, člen NSV a NSDAP, žádost o něm. st. příslušnost, vstup do něm. armády
11.	Gürtler Rudolf ¹⁷⁷	16. 4. 1904	Děčín	21. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
12.	Guth František ¹⁷⁸	30. 8. 1893	Jetřichovice	21. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
13.	Hamm Josef ¹⁷⁹	19. 12. 1880	Podmokly	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
14.	Hanka Vincenc ¹⁸⁰	15. 9. 1894	Děčín	21. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
15.	Hieke František ¹⁸¹	24. 2. 1920	Libouchec	21. květen 1948	Případ odstoupen	Vstup do něm. armády, po válce se do ČSR nevrátil
16.	Horst Raphael ¹⁸²	10. 7. 1912	Jetřichovice	22. květen 1948	Neznámý	Případ pravděpodobně odstoupen, jmenovaný v roce 1943 z Jetřichovic odešel
17.	Hübner Erich ¹⁸³	3. 4. 1901	Děčín	21. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé

172 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 22010/48

173 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 40101/48

174 Jedná se o polovojenskou hodnost nacistické strany, která existovala v letech 1932 až 1945, a byla vytvořena kvůli rozšíření řadových pozic požadovaných rostoucím členstvím v SA.

175 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 26406/48

176 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 24613/48

177 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 25813/48

178 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 22458/48

179 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 26724/48

180 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 22469/48

181 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 27590/48

182 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 410431/48

183 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 22468/48

18.	Jelínek Josef ¹⁸⁴	11. 1. 1892	Benešov nad Ploučnicí	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1945 odsunut, přispívající člen SS
19.	Jílek Oskar ¹⁸⁵	1. 8. 1895	Kamenický Šenov	21. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1947 odsunut
20.	Kaiser Oto ¹⁸⁶	20. 5. 1891	Benešov nad Ploučnicí	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1945 odsunut
21.	Kassian Alexander ¹⁸⁷	9. 11. 1892	Děčín	21. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
22.	Kirschner Adolf ¹⁸⁸	3. 11. 1895	Česká Kamenice	21. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut
23.	Knauer František ¹⁸⁹	14. 9. 1896	Horní Prysk, okr. Česká Lípa	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
24.	Knor Arnošt ¹⁹⁰	17. 8. 1914	Krásný Studenec	21. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
25.	Krätschmer Karel ¹⁹¹	13. 7. 1900	Podmokly ¹⁹²	25. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut
26.	Krejčí Josef ¹⁹³	9. 2. 1885	Horní Grunt ¹⁹⁴	25. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
27.	Kripl František ¹⁹⁵	31. 12. 1912	Staré Město (okr. Praha)	26. květen 1948	Případ odstoupen	Odsunut, záznam o ucházení se o něm. stát. příslušnost
28.	Kromer Emil ¹⁹⁶	25. 4. 1898	Kamenický Šenov	22. květen 1948	Případ odstoupen	V roce 1947 odsunut
29.	Kubín Quido ¹⁹⁷	9. 8. 1882	Prostřední Grunt	21. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut
30.	Kunert František mladší ¹⁹⁸	22. 7. 1914	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
31.	Kunert František starší ¹⁹⁹	24. 12. 1899	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut

184 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 26495/48

185 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 25874/48

186 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 26406/48

187 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 22501/48

188 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 25885/48

189 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 26254/48

190 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 22503/48

191 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27147/48

192 Od roku 1942 součástí města Děčín, do té doby samostatný celek.

193 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 24140/48

194 Horní Grunt existoval do roku 1949, následně byl přejmenován na Horní Žleb, a dnes je součástí města Děčín.

195 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27534/48

196 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 26251/48

197 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 22502/48

198 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 23885/48

199 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27558/48

32.	May Harry ²⁰⁰	18. 4. 1906	Prácheň	25. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut v roce 1945
33.	Müller Ludvík ²⁰¹	25. květen 1898	Děčín	18. červen 1948	Veřejné pokárání, věznění 2 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Členství v organizacích Nationalsozialistische Volkswohlfahrt ²⁰² a Reichsluftschutzbund ²⁰³ , pocházel ze smíšeného manželství
34.	Neumann Richard ²⁰⁴	2. říjen 1906	Kamenický Šenov	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut
35.	Ogrinc Ferdinand ²⁰⁵	14. 8. 1894	Česká Kamenice	26. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný přesídlil do Děčína, ale přesné místo pobytu nezjištěno
36.	Pautsch Richard ²⁰⁶	6. 2. 1903	Kunratice, okr. Česká Lípa	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
37.	Petzina Oskar ²⁰⁷	16. 10. 1899	Tisá, okr. Ústí n. Labem	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný sloužil v německé armádě, po válce se do Tisé nevrátil
38.	Philipp Rudolf ²⁰⁸	28. 4. 1885	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut
39.	Pietsch Alfred ²⁰⁹	11. 11. 1895	Mistrovice ²¹⁰	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut
40.	Pils Jan ²¹¹	13. 12. 1916	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Rodina se v roce 1944 přestěhovala do Bavorska
41.	Pilz Antonín ²¹²	7. 6. 1883	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut
42.	Podobský Jaroslav ²¹³	15. 9. 1904	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut
43.	Polák Rudolf ²¹⁴	30. 3. 1906	Podmokly	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
44.	Preiss Bedřich ²¹⁵	27. 7. 1896	Benešov nad Ploučnicí	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut

200 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27074/48

201 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TKN 351

202 Dále jen NSV – jednalo se o organizaci sociální péče přidružené k NSDAP.

203 Dále jen RLB, říšský svaz protiletectvé ochrany

204 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 27075/48

205 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 26924/48

206 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 23898/48

207 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 26495/48

208 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 27568/48

209 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 26796/48

210 V současnosti součást obce Nový Oldřichov, okres Česká Lípa

211 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 23899/48

212 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 27566/48

213 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 27574/48

214 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 23895/48

215 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 26414/48

45.	Püsche Erhard ²¹⁶	11. 10. 1914	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut
46.	Ritschel Václav ²¹⁷	17. 9. 1883	Dobrná, okr. Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1946 odsunut
47.	Rödl Richard ²¹⁸	16. 12. 1887	Podmokly	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
48.	Röder Karel ²¹⁹	15. 1. 1904	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
49.	Saliger Arnošt ²²⁰	2. 1. 1904	Děčín	25. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
50.	Seidel Arnošt ²²¹	2. 1. 1904	Děčín	25. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
51.	Semlitschka Pavel ²²²	26. 6. 1891	Děčín	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
52.	Schiffner Arnošt ²²³	x. x. 1902	Dolní Kamenice	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
53.	Siegert Helmut ²²⁴	16. 10. 1893	Děčín	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
54.	Sigmond Jiří ²²⁵	2. 5. 1890	Podmokly	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
55.	Stingl Antonín ²²⁶	5. 9. 1903	Ludvíkov, okr. neznámý	26. květen 1948	Případ odstoupen	Pravděpodobně odsunut
56.	Svoboda Rudolf ²²⁷	23. 10. 1887	Děčín	26. květen 1948	Případ odstoupen	Pravděpodobně odsunut
57.	Šípek František ²²⁸	9. 10. 1912	Benešov nad Ploučnicí	27. srpen 1948	Věřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovanému byl trest v důsledku amnestie odpuštěn, žádost o německé občanství, pocházel ze smíšeného manželství.

216 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 27550/48

217 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 25819/48

218 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 23611/48

219 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 23910/48

220 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 24240/48

221 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 24239/48

222 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 24245/48

223 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 24252/48

224 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 24243/48

225 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 24242/48

226 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 27530/48

227 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 27877/48

228 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: TNK 815

58.	Mudr. Tangl Daniel ²²⁹	2. 2. 1894	Podmokly	25. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
59.	Tomschy Jan ²³⁰	28. 11. 1892	Dolní Grund	27. leden 1947	Zproštěn viny	Více v rozepsaném případě, viz níže
60.	Toužín Jindřich ²³¹	5. 1. 1919	Děčín	x. únor 1947	Veřejné pokárání, vězení 12 měsíců v pracovních oddílech	Jmenovaný zažádal o německé občanství a o změnu jména – z Toužín na Artur. Jmenovaný pocházel ze smíšeného manželství.
61.	Walter August ²³²	x. x. 1890	Podmokly	26. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1946 odsunut
62.	Wanke Ferdinand ²³³	21. 7. 1897	Krásný Studenec	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
63.	Weber Jan ²³⁴	18. 9. 1898	Podmokly	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
64.	Wesselsky Alfred ²³⁵	28. 4. 1918	Podmokly	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé
65.	Werner Richard ²³⁶	19. 7. 1899	Děčín	26. květen 1948	Případ odstoupen	Přihlášení k Volkssturm v Kadani, po válce se do Děčína nevrátil
66.	Wietek Josef ²³⁷	14. 6. 1895	Podmokly	26. květen 1948	Případ odstoupen	Odsunut do amerického okupačního pásma
67.	Wildt Jan ²³⁸	4. 3. 1895	Děčín	26. květen 1948	Případ odstoupen	Pravděpodobně odsunut
68.	Windrichovi Adolf a Rudolf ²³⁹	A: 20. 9. 1904 R: 30. 6. 1892	Staré město, okres neznámý	26. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaní v roce 1946 odsunuti
69.	Wurm Josef ²⁴⁰	11. 12. 1905	Česká Kamenice	26. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut

František Šípek – případová studie

František Šípek se narodil v Benešově nad Ploučnicí, kde pobýval i během vypracování spisu. Šípek byl podezřelý z dobrovolného vstupu do organizace SA v době zvýšeného ohrožení

229 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 24278/48

230 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 337

231 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj. TNK 325

232 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 27885/48

233 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 26419/48

234 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 24285/48

235 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 24248/48

236 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 27551/48

237 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 26116/48

238 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 27562/48

239 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 27158/48

240 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 26929/48

republiky, přičemž se měl účastnit také cvičení této organizace. Nenašli se žádní přímí svědci, kteří by provinění potvrdili, avšak v Benešově měl Šípek pověst člena SA, jenž veřejně vystupoval ve stejnokroji dané organizace. Jediným důkazem jeho členství byl jeden z tzv. Wehrstamblattů, mezi nimiž se nacházel i jeden na jméno František Šípek. Dle spisu pocházel Šípek ze smíšeného manželství, a sám měl za ženu Němku. Jeho otec Antonín Šípek během války žádal o říšské občanství, avšak ze spisu nevyplývá, zda mu bylo přiděleno nebo nikoli. Šípek své provinění popřel a existenci Wehrstamblattů vysvětlil tak, že se musel stát členem, aniž by jej obeznámili, jelikož povolán k odvodu byl, ale v německé branné moci službu nekonal.

V roce 1939 měl být zavolán na městský úřad v Benešově, kde jej starosta Reuch údajně označil za Němce kvůli smíšenému manželství jeho rodičů. Starosta měl dodat, že když je Šípek zaměstnán na dráze, musí být Němcem. Součástí spisu je i výslech Šípka, kde jmenovaný situaci ještě detailněji vysvětluje. Na konci roku 1938 měli pro Šípka poslat, aby se dostavil do hotelu Paradies, kde se konala blíže nespecifikovaná schůze. Když Šípek do hotelu dorazil, zjistil, že se jedná o schůzi SA, kde se popíjelo a slavilo. Šípek uvádí, že se po hodině vytratil s výmluvou, že je unaven. Nikde nic nepodepsal a nikdo jej neoslovil s nabídkou vstupu do SA. Nevyhloučil možnost, že by jej někdo zapsal bez jeho vědomí. Šípek na konci výslechu uvedl, že měl spor s Němcem jménem Aust, jenž měl být antifašistou druhé skupiny, a měl Šípkovi vyhrožovat. Komise Šípkově verzi neuvěřila, a jmenovaného neminul trest v podobě zaplacení pokuty ve výši 10 000 Kčs, veřejného pokárání a věznění v délce tří měsíců. V případě nezaplacení pokuty mu hrozil náhradní trest v podobě měsíce věznění navíc. Trest se nakonec zrušil v důsledku vyhlášení amnestie v červnu roku 1946.²⁴¹

Jan Tomschy – případová studie

Jan Tomschy se narodil v Želnavě, avšak během války pobýval Dolním Grundu, v okrese Děčín. Tomschy se dle spisu měl provinít členstvím v organizacích SA a SS, přičemž obžalovaný se k oběma přečinům doznal. Od roku 1926 pracoval jako lesní správce v polesí Domoušice, v okrese Louny. V roce 1927 se oženil za ženu českého původu, a v roce 1930 se přihlásil k české národnosti. V roce 1938 jej přeložili do pohraničí, do polesí Boreček u obce Zákupy. Jmenovaný se proti přeložení ohradil s tím, že neovládá německý jazyk, ale jeho odvolání bylo zamítnuto a byl donucen se do pohraničí přestěhovat. Tomschy si předložil žádost o přijetí do říšských služeb, ale jeho přijetí bylo podmíněno i členstvím v SA a SS, čemuž jmenovaný vyhověl, a účastnil se pochodových cvičení u SA. V roce 1943 jej vyloučili z NSDAP, protože manželku a děti hlásil jako Čechy a podporoval slovenské dělníky. O německé státní občanství nikdy nežádal.

---

241 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 3486/47

Tomschého komise zprostita obvinění, jelikož soud považoval za pochopitelné, že chtěl-li Tomschy získat místo v lesní německé státní službě, musel se angažovat i u některých německých složek. Nebylo zjištěno, že by se pro Němce nějak více exponoval, přestože jej během okupace měli povýšit a chválit za píli. K prospěchu jmenovaného promluvilo několik svědků, kteří potvrdili, že se během okupace choval ke slovanským dělníkům řádně. Polští dělníci mu měli dokonce přezdívat “táta” a chodit si k němu do bytu poslouchat zahraniční rozhlas. Tomschy byl 4. dubna 1947 zproštěn obvinění na základě nedostatku důkazů.²⁴²

Shrnutí SA a TNK Děčín

Lze shrnout, že z celkem 69 případů osob podezřelých ze členství v organizaci SA byli odsouzeni pouze tři – kombinací trestů. To je ale samozřejmě dáno faktem, že u zbylých 66 případů nebylo známo aktuální bydliště proviněných či byli odsunuti, a tudíž jim nebylo možno doručit obsílku a zahájit proti nim trestní řízení. Věřím však, že kdyby se proviněné podařilo vypátrat, trestní řízení proti nim zahájit a následně je i odsoudit, volila by komise tresty podobné – lišící se jen v případě existence polehčujících či přitěžujících okolností.

5. 2 Členství v organizaci Schutzstaffel (SS)

Charakteristika SS

Organizace nazvaná Schutzstaffel – dále jen SS – vznikla pod záštitou NSDAP v roce 1925. Jejím prvotním účelem se stala ochrana Adolfa Hitlera a dalších vedoucích osob strany.²⁴³ V roce 1934 vznikly dvě základní odnože SS, a to Allgemeine-SS²⁴⁴ a SS-Verfügungstruppe²⁴⁵ – později přejmenováno na Waffen-SS.²⁴⁶ Celá jednotka SS byla – na rozdíl od organizace SA – označena tribunálem v Norimberku za zločineckou, a členství v ní se trestalo.²⁴⁷ Samotným potrestáním členů organizace SS se měly dle tzv. velkého retribučního dekretu zabývat MLS, nicméně stejně jako v případě organizace SA, u TNK Děčín se objevuje celkem sedm případů spojených se členství v SS. Opětně se jedná o opisy zaslané ZNV v Praze, přičemž až na dvě výjimky byla TNK nucena případy odstoupit. Dle mého názoru se případy k TNK Děčín dostali na základě žádosti ZNV Praha, který vyžadoval pomoc při zjišťování aktuálního místa pobytu proviněných žijících předtím v okrese Děčín.

---

242 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 337

243 HÖHNE, Heinz: *SS: elita ve stínu smrti*. Praha: Grada Publishing, 2012, s. 7.

244 Jinak také „civilní“ část strany, jejíž příslušníci vykonávali běžná zaměstnání

245 Jednalo se o jednotky primárně se zaměřující na běžné vojenské operace

246 K přejmenování došlo v srpnu roku 1940

247 HÖHNE, Heinz: *SS: elita ve stínu smrti*. Praha: Grada Publishing, 2012. s. 355.

SS a TNK Děčín

Tabulka 15: Seznam osob obviněných ze členství v organizaci SS

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Zahájení trestního řízení:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Böhmer Josef ²⁴⁸	16. 6. 1915	Podmokly	20. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé, SNB v Děčíně nereagovala na zasláný přípis žádající vyšetření případu
2.	Ing. Duschek Leo ²⁴⁹	3. 7. 1895	Podmokly	20. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut, místo jeho pobytu neznámé
3.	Eschler Jan ²⁵⁰	23. 4. 1921	Podmokly	21. květen 1948	Neznámý	Případ pravděpodobně odstoupen
4.	Freudenberger Pavel ²⁵¹	18. 5. 1907	Podmokly	21. květen 1948	Případ odstoupen	Neexistuje přímý důkaz o vině jmenovaného, Místo pobytu obviněného neznámé, SNB v Děčíně nereagovala na zasláný přípis žádající vyšetření případu
5.	Gareis Karel ²⁵²	28. 9. 1898	Podmokly	22. květen 1948	Neznámý	Případ pravděpodobně odstoupen
6.	Hübel Artur ²⁵³	20. 5. 1903	Děčín	21. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný dle spisu odešel nebo byl odsunut
7.	Huber Štěpán ²⁵⁴	22. 11. 1913	Děčín	21. květen 1948	Neznámý	Místo pobytu obviněného neznámé, SNB v Děčíně nereagovala na zasláný přípis žádající vyšetření případu
8.	Klement Arnošt ²⁵⁵	25. 11. 1908	Jílové	21. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný měl sloužit v německé armádě a po válce se do Jílového nevrátit
9.	Kuhn Emil ²⁵⁶	19. 12. 1911	Podmokly	21. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný dle spisu buď sám utekl nebo byl odsunut
10.	Kühn Alexander ²⁵⁷	28. 4. 1919	Verneřice	26. květen 1948	Neznámý	Jmenovaný se po válce do Verneřic nevrátil, místo jeho pobytu neznámé; ukrajinský státní příslušník žádající o německou státní příslušnost

248 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 21998/48

249 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 27546/48

250 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 410112/48

251 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 22456/48

252 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 41019/48

253 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 410149/48

254 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 410104/48

255 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 410074/48

256 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 410124/48

257 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 410702/48

11.	Mayer Karel ²⁵⁸	14. 4. 1913	Staré město	25. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut, zaměstnán na lodi
12.	Pils Rudolf ²⁵⁹	9. 9. 1918	Děčín	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný padl 15. února 1943 na východní frontě; příslušník německé armády, člen Freiwilliger Schutzdienst (FS) ²⁶⁰
13.	Pohlreich Robert ²⁶¹	2. 12. 1918	Podmokly	22. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé, SNB v Děčíně nereagovala na zasláný přípis žádající vyšetření případu
14.	Prade Valter ²⁶²	9. 5. 1898	Děčín	25. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé, dle spisu pravděpodobně odsunut
15.	Russ Erhart ²⁶³	17. 3. 1920	Děčín	25. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé, SNB v Děčíně nereagovala na zasláný přípis žádající vyšetření případu
16.	Schön Oto ²⁶⁴	15. 3. 1902	Kamenický Šenov	22. květen 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný se přidal k německé armádě, do K. Šenova se po válce nevrátil
17.	Schwarzer Rudolf ²⁶⁵	8. 9. 1904	Děčín	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé, SNB v Děčíně nereagovala na zasláný přípis žádající vyšetření případu
18.	Stolterfoth Mikuláš ²⁶⁶	1. 3. 1872	Podmokly	26. květen 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé, SNB v Děčíně nereagovala na zasláný přípis žádající vyšetření případu
19.	Schenk Jaroslav ²⁶⁷	27. 1. 1927	Děčín	18. listopad 1947	Zproštěn viny	Více v rozepsaném případě, viz níže

Jaroslav Schenk – případová studie

Jaroslav Schenk se narodil v Děčíně, kde měl dle spisu pobývat i v době svého provinění. Schenk byl důvodně podezřelý, že v říjnu roku 1943 – tedy v době zvýšeného ohrožení republiky – udal sám z vlastního popudu Němce Herbarta Wurbse, obchodníka z Děčina proto, že Wurbs v hostinci Pechanz kritizoval napadení Sovětského svazu Německem, chování SS v Terezíně a celkovou situaci Německa. Existuje též teorie, že Schenk udání učinil na popud své matky Gertrudy

258 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 410297/48

259 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 410410/48

260 Pořadatelská služba Sudetoněmecké strany působící v Československu v roce 1938

261 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 410430/48

262 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 410464/48

263 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 410463/48

264 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 410421/48

265 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 410541/48

266 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 410616/48

267 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 822

Wagnerové. Wurbse na základě udání zatkli a soudil jej lidový soud v Drážďanech. Soud jej potrestal pětiletým vězněním a po odpykání trestu měl být převezen do koncentračního tábora.

Schenk se krom udavačství provinil i členstvím v organizacích Hitlerjugend, později RAD²⁶⁸ a tím, že sloužil jako dobrovolník zbraní SS. Komise Schenka obvinila na základě svědectví udaného Wurbse, kterému se v době svého věznění podařilo zjistit, kdo jej udal. Jako hlavní svědkyně v případě figurovala i Schenkova matka, jež potvrdila, že Schenk Wurbse udal. Schenkova matka nevyvázla beztrestně, a za spoluúčast a další provinění ji místní pobočka SNB zatkla. Schenk ve spisu své obvinění popírá s tím, že mu v době spáchání domnělého přečinu bylo necelých sedmnáct let, takže by jeho udání ani nebylo bráno vážně. Přiznává však, že jej v souvislosti s udáním vyslýchala německá kriminální policie v Podmoklech. Schenk při výslechu uvedl mnoho zajímavých doplňujících skutečností. Jeho matka měla již v roce 1939 po zřízení Protektorátu prohlašovat, že se cítí více Němkou než Češkou a vídat se velmi důvěrně s německými důstojníky. Kvůli jejímu chování měly v rodině vznikat spory, které vyústily v matčin odchod od manžela. Gertruda Wagnerová se měla odstěhovat do Děčína, kde žila s příslušníkem německé branné moci. Následovala rozluka manželského páru u krajského soudu v Kutné Hoře. V tutéž dobu soud přiřkl Schenka a jeho starší sestru Věru matce, k níž se i následně nastěhovali do Děčína. Schenk dále tvrdí, že v Děčíně byl nucen vstoupit do organizace Hitlerjugend²⁶⁹, stejně tak musela jeho sestra vstoupit do Svazu německých dívek²⁷⁰. Asi v roce 1941 se Wagnerová provdala za zmíněného německého příslušníka, Františka Wagnera z obce Dobkovice. Schenk měl v říjnu následujícího roku psát otci dopis, v němž si stěžoval, že se mu v Děčíně nelíbí, jelikož se mu vysmívají za to, že je Čech, a chtěl by se vrátit zpět do Havlíčkova Brodu. Schenkovi se následně podařilo do Havlíčkova Brodu odjet, a přibližně devět měsíců bydlet u svého otce a jeho družky Boženy Kocmanové, s níž dle svých slov vycházel velmi dobře. Styk s matkou neomezil, dopisovali si každých čtrnáct dní, přičemž matka se jej samozřejmě snažila přesvědčit, aby se vrátil zpět k ní do Děčína. Schenka následné okolnosti donutily k návratu do Děčína, kde bydlel u své babičky.

Jmenovaný dále uvedl, že opravdu s matkou a jejím manželem navštívili hostinec Pechanz v obci Dobkovice, kde narazili na hosty v podnapilém stavu. Dle Schenkových slov hosté – včetně zmíněného Wurbse – vtipkovali nejprve obecně, a následně i na téma politiky, avšak Schenk tomu dle svých slov neměl věnovat pozornost, protože si měl hrát s Wurbsovou, asi devět roků starou, dcerou. Výslech se shoduje i v bodu předvolání ke kriminálnímu soudu – obviněný přiznal, že jej asi týden po návštěvě hostince vyslýchali u kriminálního soudu v souvislosti s událostmi v hostinci. Popírá však, že by byl předvolán k soudu, kde by proti Wurbsovi svědčil. Od února roku 1944 již o

---

268 Zkratka pro Reichsarbeitsdienst

269 Dále jen HJ.

270 Dále jen BDM (Bund Deutscher Mädel)

případu neměl mít žádné informace, jelikož nastoupil k říšské pracovní službě (RAD) a později jej přidělili k oddílům SS. Schenk se obvinění z udavačství po celou dobu výslechu vehementně bránil, ale uvedl, že je velká pravděpodobnost toho, že Wurbse udala jeho matka. Wagnerová dle Schenka měla nenávidět všechny známé svého druhého manžela Wagnera, a že i Wagner odešel na vojnu a na frontu na její zákrok, protože se patrně z politických důvodů začali nesnášet. Wagnerová se měla po celou dobu prezentovat jako zarytá Němka a přibližně měsíc před výslechem měla Schenka přesvědčovat, aby s ní odešel do Německa, kde se dle jejích slov znovu organizovaly oddíly bývalé organizace SS. Schenk její návrh odmítl, což dle jeho slov mohlo být příčinou určení jeho osoby jakožto udavače Wurbse.

Celý případ nakonec skončil tím, že MLS v Litoměřicích Schenka zprostil viny na základě nově zjištěných okolností – při odvodu v roce 1944 se hájil tvrzením, že je Čech, ale narukovat musel kvůli německému původu své matky, jinak by mu hrozil trest. Soud tedy uznal, že se Schenk provinil službou v německé armádě, respektive Waffen SS, ale zprostili jej trestu, protože byl ke službě okolnostmi donucen.²⁷¹

Shrnutí SS a TNK Děčín

Jak vyplývá z tabulky výše, TNK Děčín se zabývala pouze sedmi případy členství v SS. Ze sedmi případů byly tři odstoupeny, tři rozsudky jsou neznámé, a v jednom případě obviněného zprostili viny. Stejně jako u případů SA, i zde komise čelila problému s neznámým místem pobytu domněle proviněných. Vše komplikoval i tzv. divoký odsun, při němž se nevytvářely seznamy odsunutých osob. V děčínském archivu se nachází seznamy odsunutých během organizovaného odsunu, ale jsou bohužel velice strohé – zpravidla informují jen o okupační zóně, do níž byly osoby německé národnosti převezeny.²⁷²

5. 3. Členství v dalších nacistických či fašistických organizacích

5. 3. 1 Členství ve Sudetendeutsches Freikorps

Charakteristika Sudetendeutsches Freikorps

Sudetendeutsches Freikorps²⁷³ byla polovojenská organizace, o jejímž založení rozhodl 17. září 1938 Adolf Hitler. Jejím hlavním úkolem se staly sabotáže, destabilizace a ozbrojené útoky

---

271 Tamtéž

272 SokA Děčín, fond TNK, složka Indexy a protokoly

273 Dále jen SF.

směřované převážně na československém pohraničním území.²⁷⁴ Jednotky SF výrazně přispěly k destabilizaci pohraničního území.²⁷⁵

Mezinárodní trestní tribunál v Norimberku označil SF za zločineckou teroristickou organizaci, jejíž členi měli být potrestáni. V českých zemích měly jejich příslušníky trestat MLS na základě § 2 tzv. velkého retribučního dekretu, a to těžkým žalářem v rozsahu od 5 do 20 let, v případě zvláště přitěžujících okolností těžkým žalářem od 20 let až po doživotí. Trestní nalézací komise Děčín se zabývala pouze jedním případem členství v SF, jenž je níže rozepsán. Stejně jako v případě členství v SS a SA, i zde se jedná o spis zaslaný Zemským národním výborem v Praze. Je tedy dost možné, že kdyby se ZNV Praha neobrátil na děčínskou komisi o pomoc s vyšetřováním – hlavně s určením aktuálního bydliště domněle provinilého – komise by se sama případem nezabývala. Není ani jisté, zda spis neodstoupila příslušnému MLS.

Jakub Benjo – případová studie

Jakub Benjo se narodil 11. března 1913. V červenci 1940 dle spisu pobýval v obci Libouchec, v okrese Ústí nad Labem. Benjo se měl provinít členstvím v organizaci Sudetendeutschen Freikorps. Ze spisu Jakuba Benja se příliš nedochovalo, tudíž není známo, zda byl případ odstoupen nebo komise jmenovaného vyhledala a následně potrestala.²⁷⁶

5. 3. 2 Členství v Hitlerjugend

Charakteristika Hitlerjugend

Pojem Hitlerjugend označoval polovojenskou organizaci určenou pro mládež ve věku od čtrnácti do osmnácti let. Existovala pod jiným názvem již od roku 1922, a její existence byla ukončena rokem 1945. Jedná se tedy od druhou nejstarší nacistickou organizací, po Sturmabteilung. Hitlerjugend měla být určena převážně pro chlapce, zatímco dívky se sdružovaly v organizaci Bund Deutscher Mädel²⁷⁷. Hlavním cílem obou organizací byla výchova mládeže zcela oddané myšlenkám nacistického Německa a měly velkou roli v propagaci tehdejšího režimu.²⁷⁸ Organizace jako taková nebyla prohlášena za zločineckou vzhledem k faktu, že účast v ní nebyla mnohdy dobrovolná. Funkcionáři a vysocí představitelé zajišťující chod organizace trestáni však byli.

---

274 MCGOWAN, Lee: *Radikální pravice v Německu. Od roku 1870 po současnost*. Praha: Prostor, 2004, s. 142.

275 PORTMANN, Kateřina - RADVANSKÝ, Zdeněk: *Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945-1948*. Ústí nad Labem: Univerzita J. E. Purkyně, 2001, s. 53.

276 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 27586/48

277 V překladu Svaz německých dívek.

278 BUTLER, Rupert. *SS-Hitlerjugend: historie 12. divize SS 1943-1945*. Praha: Svojtka & Co., 2016. s. 13-15.

Samotná TNK Děčín se zabývala pouze níže rozepsanými případy Helmuta Havla²⁷⁹ a Ericha Kociána²⁸⁰. V samotném spisu se píše, že měl být Havel potrestán na základě znění tzv. Velkého retribučního dekretu, ale z blíže nezjištěných důvodů se potrestání Havla ujala TNK Děčín. K Erichu Kociánovi bohužel existuje pouze minimum informací.

Helmut Havel – případová studie

Helmut Havel se narodil 21. května 1927 a trvalé bydliště měl dle spisu v Děčíně. Případ Helmuta Havla se od ostatních liší povahou archivních materiálů. Zatímco u většiny předchozích případů se jednalo o vyplněný formulář se základními informací o obviněném, v případě Havla se jedná spíše o přípis s pokyny. Z dokumentu lze vyčíst, že Havel měl být od svých šestnácti let – tedy od roku 1943 - členem organizace HJ. Autor dokumentu současně požadoval prošetření spolehlivosti a činů Havlova otce. Na konci přípisu je ručně doplněna poznámka o zatčení Helmuta Havla dne 27. února roku 1946 a jeho dodání do věznice Okresního soudu v Děčíně, tudíž lze předpokládat, že existoval přímý důkaz či svědectví o Havlově členství v HJ. O výši trestu či o spolehlivosti a činech Havlova otce se ve spisu bohužel nepíše.²⁸¹

Erich Kocián – případová studie

Erich Kocián se narodil 2. února 1922 a během druhé světové války pobýval v České Kamenici. Mimo členství v HJ měl také sloužit v německé armádě. Spis Kociána je bohužel velmi torzovitý. Krom základních údajů o jeho osobě a provinění se dochoval pouze rozsudek. Komise Kociána odsoudila k veřejnému pokárání, vězení v délce 3 měsíců a pokutě ve výši 5 000 Kčs.²⁸²

5. 3. 3 Členství v NSDAP

Charakteristika NSDAP

Národně socialistická německá strana – NSDAP – vznikla roku 1919 jakožto nástupkyně Německé dělnické strany – DAP. Po jejím vzniku vytyčil Hitler se svými stoupenci program o dvaceti-pěti bodech stojících hlavně na odmítání Versailleské dohody a antisemitismu, přičemž má proklamovat základní ideologické hodnoty strany. NSDAP sehrála klíčovou roli při přebírání moci a šíření nacistické ideologie v Německu.²⁸³ NSDAP byla v roce 1945 prohlášena Mezinárodním vojenským tribunálem za zločineckou organizaci, přičemž trestání měli být vysocí funkcionáři s důležitým postavením, nikoli běžní členové. Trestáním členství v NSDAP se měly zabývat

---

279 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 12360/46

280 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 234.

281 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 12360/46

282 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 234.

283 FULBROOK, Mary: *Dějiny moderního Německa: od roku 1918 po současnost*. Praha: Grada, 2010. s. 50, 55.

mimořádné lidové soudy na základě znění tzv. velkého retribučního dekretu, ale přesto se spisy třech domnělých členů NSDAP nalézají i u TNK Děčín. Ze spisů nevyplývá, proč případy TNK nepředala nějakému z okolních MLS. Je možné, že se provinění dostali ke komisi kvůli jiným, méně závažným přečinům – například kvůli hlášení se k německé národnosti – avšak během výslechu se doznali i k členství v NSDAP či potvrdili již existující podezření o členství.

Tabulka 16: Seznam osob obviněných ze členství v organizaci NSDAP

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	1. Hohlwegová Marie ²⁸⁴	21. 11. 1902	Kamenický Šenov	Neznámý	Antifašistka I. skupiny
2.	2. Kovařík František ²⁸⁵	13. 7. 1885	Podmokly	Neznámý	Členství v SDP, DRK
3.	2. Vetešník Josef ²⁸⁶	3. 4. 1892	Krešice	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Členství v DAF, Schutzpolizei

Marie Hohlwegová – případová studie

Marie Hohlwegová se narodila v blíže nespecifikovaném městě v okrese Kralupy nad Vltavou. Za druhé světové války ale pobývala v Kamenickém Šenově. Dle spisu se provinila podáním žádosti o německé občanství a podáním žádosti o vstup do organizace NSDAP²⁸⁷. V lednu roku 1942 jí byl vystavěn průkaz o německé státní příslušnosti. Po skončení války v roce 1945 si podala žádost o československé občanství, přičemž žádost byla v době sepisování případu stále v řízení.

Hohlwegová se přiznala, že roku 1941 požádala o vstup do organizace NSDAP. Jako důvod k podání žádosti uvedla svůj německý původ a nemocnou matku pobývajících v Kamenickém Šenově. Propustku k návštěvě nemocné matky měla dle svých slov obdržet až po vyplnění výše zmíněné žádosti. Hohlwegová na svou obranu dodala, že poté, co její otec v roce 1942 zemřel, vzala svou matku k sobě do obce Čestice a ze strany vystoupila. Po celou dobu okupace měla pobírat české potravinové lístky. Současně se až do roku 1945 dle svých slov chovala vůči českému národu čestně a pomáhala všude, kde mohla. Jako důkaz předložila potvrzení vydané MNV Čestice v okrese Strakonice. Hohlwegová dokonce patřila mezi antifašisty I. skupiny a aktivně pomáhala Čechům zatčeným gestapem tím, že k sobě brala jejich majetek, který by Němci jinak sebrali, do úschovy, a po návratu z koncentračních táborů jim majetek vrátila. O rozsudku Marie Hohlwegové lze jen

284 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 28360/48

285 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27670/48

286 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 458/47

287 Jmenovaná žádala pravděpodobně o členství v ženské odnoži NSDAP.

polemizovat, jelikož ke spisu více materiálů nedochovalo. Vzhledem k mnoha polehčujícím okolnostem lze ale předpokládat, že bylo od trestu odstoupeno.²⁸⁸

Josef Vetešník – případová studie

Josef Vetešník se narodil 3. dubna 1892. V roce 1947 pobýval v obci Křešice, v okrese Děčín. Dle spisu se Vetešník provinil členstvím v organizacích NSDAP, DAF a Schutzpolizei (zkráceně Schuppo) v Berlíně a Hamburku. Je zajímavé, že byl případ zjištěn dotazem o spolehlivosti a totožnosti jmenovaného, když se v prosinci roku 1946 přestěhoval do Křešic. Na základě dotazu místní SNB zjistila výše zmíněné skutečnosti. Josef Vetešník na svou obranu vypovídal, že pochází ze smíšeného manželství a kvůli německé příslušnosti své matky byl nucen se též hlásit k německé národnosti, přestože odmítal existenci přihlášky či jiného dokladu, které by podepisoval, a na jejichž základě by se k německé státní příslušnosti hlásil. Vetešník dále uvedl, že mu přišla obsílka k narukování k Schutzpolizei v roce 1944, a musel reagovat do 24 hodin. Narukoval tedy do školy v Berlíně, kde pobýval až do skončení dané školy. Následně jej přeložili do Hamburku za účelem silničních hlídek. V Hamburku dle svých slov zůstal až do obsazení anglickým vojskem, a svou žádost jej v květnu 1945 propustili z bývalé Schutzpolizei. Od britských vojáků měl dostat propouštěcí list.

K NSDAP a DAF se údajně dobrovolně nehlásil – byl přihlášen samotným landrátem v Děčíně. Konkrétně do DAF měl být přihlášen jako každý, kdo podléhal sociálnímu pojištění, a do NSDAP jej měl přihlásit správce chorobince, kterého Vetešník ve spisu označuje za “velkého nacistu”, jež se snažil získat co nejvíce členů pro danou organizaci. Zajímavá je skutečnost, že se dle svých slov Vetešník nemohl narukování bránit, jelikož jej v roce 1943 zatkl Gestapo za kritiku německého počínání a byl souzen u Okresního soudu v Děčíně. I přes obhajobu komise Vetešníka odsoudila k veřejnému pokárání v místě bydliště, tedy v Křešicích a uvěznění po dobu šesti měsíců, které si měl odpykat v pracovním táboře v obci Popovice.

Ve spisu je dodatečný dokument, v němž Vetešník požaduje tříměsíční odklad nástupu do vězení. Vetešník svůj požadavek vysvětloval iniciativou svého zaměstnavatele, který by postrádal pracovní sílu, jelikož za odsouzeného neměl náhradu. Vetešník pracoval v oblasti zemědělství, přičemž o odklad žádal v době sklizení obilí a sena, tudíž jeho žádost považovala komise za opodstatněnou, a došlo k jejímu vyhovění. I samotný zaměstnavatel přiložil žádost, v níž žádal odklad výkonu trestu.²⁸⁹

---

288 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 28360/48

289 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 458/47

František Kovařík – případová studie

František Kovařík se narodil v Praze. V době vypracovávání spisu pobýval v obci Podmokly. Ke jmenovanému se ve spisu dochoval jen jeden dokument, z něhož vyplývá, že měl dotyčný být členem NSDAP, SdP, NSV a Deutsches Rotes Kreuz²⁹⁰. Zároveň se měl hlásit k německé národnosti, což mu u komise zajisté nepřilepšilo. Bohužel více ve spisu není, tudíž osud Kovaříka zůstává neznámý.²⁹¹

Shrnutí

Na základě těchto tří případů lze těžko vytvářet reliabilní závěry, nicméně TNK Děčín se tedy zabývala pouze třemi případy členství v NSDAP v kombinaci s hlášením se k německé národnosti či se členstvím v jiné zakázané organizaci. Ve dvou případech je rozsudek neznámý, v případě třetím postihl odsouzeného trest v podobě veřejného pokárání a věznění v délce šesti měsíců.

5. 3. 4 Členství v organizaci Vlajka

Charakteristika organizace Vlajka

Vzniku organizace jako takové předcházelo vytvoření poměrně silného mládežnického hnutí v rámci Národní obce fašistické²⁹². Dělo se tak v polovině dvacátých let. Toto hnutí se později osamostatnilo, a dále existovalo pod názvem Fašistické studentské sdružení. Po neshodách s vedoucím NOF, Rudolfem Gajdou, se tato organizace od NOF odtrhla, a fakticky tak zanikla. Pražští zástupci však roku 1928 založili Národní svaz mládeže a studentstva, a začali vydávat časopis nesoucí název Vlajka. Velký příliv židovských studentů vyvolal na pražských univerzitách neklid a následně i demonstrace, které posloužily jako prvotní impulz k založení časopisu. Organizace jako taková vznikla až o dva roky později, a byla rozpuštěna roku 1943 na popud ministra Emanuela Moravce. Po válce byla Vlajka označena za kolaborantskou organizaci, která je zahrnuta i v příloze ke směrnicím, k odst. 10, písm. b) Seznam fašistických organizací spadající pod tzv. Malý retribuční dekret.²⁹³ Není tedy překvapivé, že i TNK Děčín se zabývala dvěma případy domnělých „Vlajkařů“.

Jan Bartůňek – případová studie

K případu Jana Bartůňka se v archivu nacházel jen jeden dokument – svědectví právního referenta Josefa Pichla reagující na odvolání se Jana Bartůňka. Hned v úvodu svědectví Pichl

290 Dále jen DRK, Německý červený kříž.

291 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27670/48

292 Dále jen NOF

293 NAKONEČNÝ, Milan. *Vlajka: k historii a ideologii českého nacionalismu*. Zvolen: Sol Noctis, 2021, s. 21-23

oznamuje, že údajného zámečnicka Jana Bartůňka osobně nezná, nesetkal se s ním v kritické době. Bartůněk měl být dle spisu členem fašistické organizace Vlajka, přičemž Pichl dodává, že o členství Bartůňka nevěděl. Bartůněk se v odvolání očividně snažil komisi přesvědčit, že se takzvaných oběžníkových akcí sám neúčastnil, což Pichl potvrzoval s tím, že se sám snažil v dohodě s příslušnou skupinou podzemního hnutí Moravcovu osvětovou činností, kterou měl odvolatel v tomto případě v patrnosti, účinně paralyzovat. Pichl popíral, že by mu byla známa jakákoli propagační nebo organizační činnost Bartůňka ve prospěch Vlajky. Uvádí také, že by se takovýto typ činnosti okamžitě snažil znemožnit. V tomto spisu bohužel chybí příliš mnoho dokumentů, které by vysvětlily celou situaci, a potvrdily či vyvrátily Bartůňkovo členství ve Vlajce.²⁹⁴

Rudolf Vejvoda – případová studie

Rudolf Vejvoda se narodil 15. února 1891. V době vyšetřování a vzniku spisu pobýval ve Svojkově v okrese Česká Lípa. Dle spisu se měl provinít členstvím ve fašistické organizaci Vlajka. Spis neobsahuje žádná svědectví či Vejvodovu obhajobu, avšak ze spisů vyplývá, že komise byla přesvědčena o Vejvodově provinění. Jmenovaný byl odsouzen k trestu vězení v délce jednoho měsíce, k peněžité pokutě pěti tisíci korun, a v případě neodbytnosti dané pokuty měl následovat náhradní trest v podobě vězení v délce jednoho dalšího měsíce. Vejvoda se pokoušel odvolat, ale jeho žádost komise odmítla jako opožděnou. Odvolací komise nakonec jmenovanému prominula trest věznění v podobě jednoho měsíce, a to vzhledem k jeho rodinným, majetkovým a výdělkovým poměrům. Pokuta Vejvodu neminula, ta zůstávala nadále v platnosti.²⁹⁵

Shrnutí

Děčínská komise se za dobu své existence prokazatelně zabývala pouze dvěma případy, přičemž jen u jednoho z nich je znám i rozsudek – věznění v délce jednoho měsíce a peněžitá pokuta v hodnotě pěti tisíci korun československých. Případ druhý je příliš torzovitý na vytváření jakýchkoli závěrů. Je ale samozřejmě možné, že se komise zabývala více případy členství ve Vlajce, ale žádné další dokumenty se v archivu nedochovaly.

5. 3. 5. Členství v Kuratoriu mládeže v Čechách a na Moravě

Charakteristika Kuratoria

Myšlenka na vytvoření organizace působící na mládež, přišla jistě z více zdrojů, avšak prvně se tímto nápadem začal více zabývat říšský protektor Reinhard Heydrich po svém jmenování roku 1942. Hlavním cílem Kuratoria mělo být výchova a převýchova české mládeže k německým ideálům. Oficiální vznik Kuratoria se datuje již k 28. květnu roku 1942, ale oficiálně Kuratorium

---

294 SOkA Děčín, fond TNK, karton 48, TNK 752

295 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 2340/48

zahájilo svou činnost až v březnu roku následujícího. Kuratorium fungovalo až do květnových dnů roku 1945. Stejně jako Vlajka, i Kuratorium spadá do seznamu fašistických organizací v příloze k tzv. Malému retribučnímu dekretu. Nejvýznamnější představitelé Kuratoria předstoupili před Mimořádné lidové soudy, zatímco běžní „členové“ byli souzeni u TNK.²⁹⁶ Konkrétně děčínská TNK prokazatelně řešila pouze jeden případ, který je rozepsán níže.

Karel Karafiát – případová studie

Karel Karafiát, jehož datum narození se v daném spise neobjevuje, pobýval v době vydání spisu v Praze. Ve spisu se bohužel příliš informací neobjevuje, ale lze z něj vyrozumět, že v době války jmenovaný bydlel v Děčíně. Karafiát se měl provinít angažováním se v Kuratoriu mládeže. V archivu se dochovaly jen dva dokumenty – žádost o výslech svědka a samotný výslech. Svědkem byl zaměstnanec Škodových závodů v Děčíně, Jiří Pištěk. Pištěk uznal, že dotyčného Karafiáta znal, jelikož spolu byli zaměstnání v Kuratoriu pro výchovu mládeže v Praze. Dle svědectví působil Karafiát jako hudební referent, jelikož byl hudebníkem z povolání. Pištěk při výslechu odmítá, že by byl Karafiát fašista s tím, že na něj jmenovaný působil jako uvědomělý Čech, který několikrát i nadával na Němce. Karafiát měl působit jako politický analfabet, který se o zajímá jen o hudbu, avšak pozice v Kuratoriu ho nikterak netěší. Svou práci měl vykonávat jen v povinném rozmezí, k žádné činnosti navíc ve prospěch Němců se dobrovolně nehlásil. U požadavku na výslech se objevují dvě prosby – vyslychající se měl svědka dotázat na literaturu, kterou Karafiát četl, a dále také na Karafiátův pobyt v tzv. Čeperce²⁹⁷. K daným otázkám neměl svědek příliš informací – byl si vědom Karafiátova čtyřtýdenního pobytu v hotelu Čeperka, ale účel pobytu neznal, a co Karafiát četl též nevěděl. Ve spisu se bohužel více dokumentů neobjevuje, tudíž není jasné, jak celý případ nakonec skončil.²⁹⁸

5. 3. 6 Členství v Českém svazu válečníků

Charakteristika Českého svazu válečníků

Vznik Českého svazu válečníků²⁹⁹ provázelo mnoho komplikací, nicméně pro potřeby této DP postačí stručná, základní charakteristika. ČSV vznikl roku 1940 pod záštitou plukovníka četnictva ve výslužbě, Otty Bláhy. Organizace se vyznačovala kolaborací s okupační mocí protektorátního režimu. Za jednu z hlavních snah Bláhy se dá považovat pokus o vytvoření jednotné organizace válečných veteránů, k čemuž by mohlo dojít až rozpuštěním dosud existujících

296 BRANDES, Detlef: *Češi pod německým protektorátem: okupační politika, kolaborace a odboj 1939-1945*. Praha 1999, s. 287.

297 Výcviková střediska Kuratoria v hotelích zvaných Čeperka, která se nacházela v Nouzově u Unhoště, Protivíně a Prachově.

298 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 5671/48

299 Dále jen ČSV

vojenských spolků. Přestože Bláha jménem ČSV vyslovil mnoho požadavků – například rozhodující slovo v mimoškolní výchově mládeže, - nebyl žádný z nich realizován. Organizace zanikla po skončení druhé světové války, byla označena za fašistickou, a její hlavní organizátory odsoudili k smrti a následně popravili.³⁰⁰ I ČSV spadá do seznamu zakázaných fašistických organizací zveřejněných v příloze patřící k tzv. Malému retribučnímu dekretu. Samotná TNK Děčín skýtá jeden případ členství v této organizaci.

Jarolím Stočes – případová studie

Jarolím Stočes se narodil 24. března 1893. V jeho spisu se nachází jen jeden dokument, a to výslech jmenovaného. Stočes se přiznal ke členství v Českém svazu válečníků, přičemž členství mělo trvat šest měsíců a započalo v roce 1945. Na svou obhajobu Stočes uvedl, že do svazu vstoupil jen na základě rady svého doktora – díky členství ve svazu si měl Stočes zasloužit plných 100 % důchodu. Jmenovaný se tedy do svazu přihlásil a platil měsíční poplatek 36 korun československých. Když však zjistil, jak se svaz zachází se svými členy, další příspěvky platit odmítal. Stočes měl být za svoje provinění vyšetřován, a následně zproštěn, už u trestní nalézací komise v Příbrami. Přestože u spisu nejsou žádné další dokumenty, lze předpokládat, že komise jmenovaného zprostila obvinění, podobně jako TNK v Příbrami.³⁰¹

5. 4 Udavačství

Udavačství a retribuční

Udavačství, nebo také donašečství či denunciacie, je velice rozšířeným fenoménem totalitních režimů. Přestože lze udavačství zařadit mezi formy kolaborace, udavači jako takoví mohou mít k udávání mnoho různých důvodů, které ale nesouvisí s aktuální ideologií – například osobní spory, snahu ochránit sebe a své blízké, či touhu přilepšit své finanční situaci.³⁰² Případy udavačství u TNK Děčín jsou zajímavé už jen tím, že tímto typem provinění se měly dle tzv. velkého retribučního dekretu zabývat mimořádné lidové soudy, nikoli trestní nalézací komise. I přesto se TNK Děčín zabývala hned třemi případy spadající pod tuto kategorii. Na jejich základě ale bohužel nelze vyvozovat závěry, jelikož je každý případ jiný, a k žádnému z nich se nedochovalo rozhodnutí o rozsudku. U TNK Děčín se ale lze setkat s případy osob, jež byly souzeny u některého z okolních MLS – již však není jasné, proč TNK jejich případy znovu otevřela a dotyční

---

300 VÁCLAVÍK, Robert: Český svaz válečníků. Rigorózní práce. Univerzita Karlova v Praze, 2012. Praha, s. 4

301 SOKA Děčín, fond TNK, karta 53, TNK 351

302 HRUBEŠOVÁ, Zuzana: *Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945 – 1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016, s. 53

dostali další trest. Je tedy možné, že i Krále, Růžičku a Hlouchu v minulosti vyšetřoval nějaký MLS.

Tabulka 17: Seznam osob obviněných z udavačství

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Havlíčková Hilda ³⁰³	x. x. 1920	Chrochvice	Neznámý	Torzovitý spis; údajně udala zvěrolékaře
2.	Hloucha Josef ³⁰⁴	6. 6. 1912	Podmokly	Případ zastaven	Hloucha údajně vězněn Gestapem.
3.	Charvát František ³⁰⁵	Neznámé	Malšovice	Vězení 6 měsíců, pokuta 5 000 Kčs ³⁰⁶	Ze spisu se dochoval jen rozsudek
4.	Chládek Jiří ³⁰⁷	20. 5. 1919	Děčín	Případ zastaven	Chládek se ukázal býti pouze svědkem
5.	Král Josef ³⁰⁸	1. 3. 1889	Podmokly	Vězení v blíže nezjištěné délce	Leč Král nežil v okrese Děčín, dostal se z neznámých důvodů k děčínské TNK
6.	Roško Eliáš ³⁰⁹	28. 7. 1912	Děčín	Případ zastaven	Jmenovaný souzen u MLS Litoměřice
7.	Růžička Josef ³¹⁰	Neznámé	Neznámý	Neznámý	Přestože je rozsudek neznámý, byl Růžička pravděpodobně zproštěn viny na základě důkazů hrajících v jeho prospěch
8.	Vagnerová Gertruda ³¹¹	2. 3. 1904	Děčín	Neznámý	Torzovitý spis, jmenovaná dříve souzena za ilegální přechod hranic

Josef Král – případová studie

Josef Král se narodil v Borové Krčmě, v okrese Litomyšl. Dle spisu se měl Král provinit zločinem udavačství, jehož se měl dopustit během okupace v Olomouci a přilehlém okolí, avšak po skončení války pobýval v Podmoklech. Zatčení Krále nařídil Okresní soud v Děčíně v únoru 1948 vyšetřujícím soudcem Bláhou. Král při zatčení nebyl vyslýchán a jediné, co se u něj během zatýkání našlo, byly bankovky, skřípec, peněženka, potravinové lístky a různá korespondence. Věci byly zatčenému předány do věznice Okresního soudu v Děčíně. Více se ve spisu bohužel nedochovalo,

303 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 712

304 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 369

305 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: neznámé

306 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc a veřejné pokárání.

307 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 89

308 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 27/48

309 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 377

310 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 680/48

311 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54: čj: neznámé

avšak pravděpodobně existoval pádný důvod o vině Krále, jelikož by jej v opačném případě nevzali hned po zatčení do vazby bez řádného prošetření.³¹²

Josef Růžička – případová studie

K případu Josefa Růžičky se dochovalo jen odvolání obviněného a svědectví jistého pana Tomáše Paláta. Růžička, jehož datum narození či místo pobytu ve spisu chybí, se měl provinit udáváním Gestapu a úřadu práce. Dle spisu měla jistá Marie Schnurpfeilová jmenovanému vyčíst jeho udavačství, což Růžička popřel s tím, že mu dotyčná nikdy nic takového při hádce nevyčetla, a ani do protokolu okresního národního výboru nic takového neprohlásila. Jmenovaná Schnurpfeilová byla sestrou Bohumila Havla, který s ní žil v nepřátelství a během okupace jí měl činit nejrůznější příkoří. Obviněný se měl Schnurpfeilové zastat a ujmout se jí, čímž obrátil nepřátelství Havla i na sebe. Havel podle všeho nahlásil, že mu měl Růžička vyhrožovat udáním jeho dětí na úřadu práce za to, že se vyhýbají práci. Růžička uvedl, že v době nesvobody jej nedobrovolně jmenovali jako vedoucího skupiny odjíždějící na česání chmele. Úřad práce ve Vodňanech měl obviněnému nařídit, aby všem účastníkům oznámil dobu odjezdu. Dále měl za úkol nahlásit každého, kdo se nedostaví. Z toho údajně vznikla pomluva, že Růžička vyhrožuje udáním a osoby vyhýbající se povinností nahání. Mezi nahlášenými nepříchozími měla být i dcera Bohumila Havla, což mělo za následek ještě větší nenávisť ze strany Havla. Havel byl dle Růžičky hlavním strůjcem pomluvy o udávání.

Trestní nález ale dle obviněného neuvádí jedinou osobu, jíž by udal či jí vyhrožoval. Jako svědka uvedl bývalého úředníka z úřadu práce ve Vodňanech Tomáše Paláta. Palát potvrdil, že se v době okupace jezdívalo do Protivína na česání chmele. Jezdit měly větší skupiny, v jejichž čele stál předem určený vedoucí. Palát si nepamatoval, kdy přesně zastával pozici vedoucího obviněný Růžička. Ze spisu přesně nevyplývá, čím vším se měl Růžička provinit.

Podle všeho existoval přípis ONV v Písku, který se ale ve spisu nenachází. Jediná jistá věc je, že jedním z provinění jmenovaného mělo být udavačství, a to jak Gestapu, tak úřadu práce. Palát, jenž na úřadu práce působil, si nebyl domnělého udávání Růžičky vědom. Ve spisu se nenachází rozsudek, avšak lze předpokládat, že na základě svědectví a vysvětlení situace, mohl být Růžička obvinění zproštěn a případ zastaven.³¹³

Josef Hloucha – případová studie

Josef Hloucha se narodil ve městě Písek, avšak v době sepisování výslechu bydlel v obci Podmokly. Ve spisu se dochoval jen výslech a doklad o zastavení případu, tudíž i informace k případu jsou značně omezeny. Z dostupných dokumentů vyplývá, že měl Hloucha udat jistého pana Fukana, ale není známo, za jakých okolností či z jakého důvodu. Hloucha se obvinění bránil s tím,

312 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27/48

313 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 680/48

že byl z politických důvodů v červenci roku 1944 zatčen Gestapem a vězněn do května roku následujícího, kdy jej osvobodila anglická armáda. K přihlídnutí dle svých slov dodal i potvrzení svazu osvobozených politických vězňů. Hloucha žádal o výsledch jistého instalatéra z Podmokel, pana Karla Váráčka s tím, že byl Váráček po celou dobu Hlouchova zaměstnání u AEG v Berlíně přítomen. Více dokumentů není v archivu k dispozici, ale lze s jistotou uvést, že byl celý případ v dubnu 1947 zastaven.³¹⁴

Shrnutí

Jak vyplývá z tabulky č. 17, TNK Děčín se prokazatelně zabývala celkem 8 případy udavačství. Do této kategorie lze zařadit i další proviněné – například Jaroslava Schenka, který se mimo udavačství provinil i členstvím v SS – avšak rozhodla jsem se dělit souzené na základě primárního provinění. Pouze u jednoho z případů lze s jistotou určit konkrétní trest, tři případy byly zastaveny a u čtyř není známo, zda trestní řízení skončilo vyřčením trestu či zproštěním viny. Není také jisté, proč se případy udavačství zabývala TNK, nikoli MLS – jen případ Eliáše Roška si převzal MLS v Litoměřicích, zatímco u ostatních nelze určit, zda byly předány příslušnému MLS či nikoli.

5. 5 Přejít hranic

Do této kategorie jsem zařadila případy, kdy se obvinění rozhodli ilegálně přejít hranice Československa a německých okupačních zón. Do této kategorie jsem zahrнула pouze osoby, které hranice přecházely kvůli osobním nebo neznámým důvodům. Proviněné přecházející hranice za účelem shledání se svým milým či se známými jsem zařadila do kategorií Nadbytečný společenský styk s Němci (podkapitola 11) a do tzv. horizontální kolaborace (podkapitola 12).

Tabulka 18: Seznam osob obviněných z ilegálního překročení státních hranic

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Fáry Karel ³¹⁵	1. 3. 1913	Ústí nad Labem	Neznámý	Jmenovaný se snažil navštívit maminku
2.	Friedrichová Marie ³¹⁶	16. 3. 1894	Lipsko	Neznámý	Jmenovaná se snažila dovést svou vnučku rodičům
3.	Žaloudek Karel ³¹⁷	22. 12. 1926	Děčín	Pokuta 5 000 Kčs	Jmenovaný zproštěn trestu

314 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 369

315 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 160/48

316 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 121

317 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TKN 375

Karel Fáry – případová studie

Karel Fáry se narodil v Drážďanech. V době spáchání domnělého přestupku měl trvale hlášené bydliště v Ústí nad Labem. Fáry se měl provinít pokusem o překročení státní hranice v obvodu obce Střední Grund, v okrese Děčín z ČSR do Německa, a to v 18 hodin dne 24. prosince 1947. Fáry měl odjet již v 16 hodin z Ústí do obce Podmokly, odkud šel pěšky směrem na Střední Grund s úmyslem překročit ilegálně hranice. Jmenovaný se dostal až na nádraží, kde jej službu konající hlídka finanční stráže kontrolovala a následně zadržela. Jmenovaný byl převezen na SNB v Podmoklech. Obviněný se ke svému činu doznal a na svou omluvu udal, že se chtěl podívat na svou maminku, aby se ujistil, že se jí daří dobře. Za hranicemi se chtěl zdržet jen den a stejnou cestou se následně vrátit do ČSR. Jmenovaného zatkli a předali ONV, avšak jeho další osud bohužel není znám.³¹⁸

Karel Žaloudek – případová studie

Karel Žaloudek se narodil v Kolíně. V archivu se k jeho spisu dochovalo jen úplné minimum, ale lze vyčíst, že se Žaloudek provinil překročením státní hranice, za což měl být pokutován částkou pěti tisíc korun československých, a které měl v únoru roku 1946 zaplatit. Žaloudek byl následně souzen ještě o rok později, avšak zde již chybí i provinění – měl být opětně pokutován částkou pěti tisíc korun československých, nicméně trestu byl dle spisu následně zproštěn.³¹⁹

Marie Friedrichová – případová studie

Marie Friedrichová se narodila v osadě Liebertwolkwitz, v okrese Lipsko. Friedrichová se měla dopustit přečinu v podobě ilegálního překročení státní hranice, a to v září roku 1947. Hranice přecházela v Hřensku, a to z americké okupační zóny do Československa, aniž by měla cestovní pas či jiné povolení, které by ji k přechodu hranice opravňovalo. Přestupek zjistil při pochůzce místní strážmistr. Hlavním motivem přestupku byla dcera Friedrichové Marta, která se podruhé provdala, a to za Ludvíka Skalníka. Manželé spolu měli dva potomky, o něž se společně starali, avšak Marta měla z prvního manželství ještě šestiletou dceru Karin. Friedrichová s sebou při překročení hranic vedla zmíněnou holčičku s úmyslem se o ni postarat, jelikož Martin manžel Skalník se o dítě odmítl starat s tím, že není jeho. Friedrichová se u své dcery a zetě zdržovala po dobu tří týdnů, aniž by se policejně k pobytu přihlásila. Při vyšetřování udala, že je v Německu velká bída a dceřino dítě již nezvládá žít, tudíž jej chtěla vrátit zpět do opatrovnictví jejích rodičů. Více se ve spisu Marie

---

318 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 160/48

319 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, TKN 375

Friedrichové nenachází, avšak s velkou pravděpodobností nebyla souzena příliš přísně, jelikož měla k překročení hranic vážný důvod.³²⁰

Shrnutí

Jak lze vidět v tabulce č. 18, komise se zabývala pouze 3 případy ilegálního přechodu hranic. Jak jsem již zmiňovala dříve, pokusů jako takových bylo mnohem více, avšak rozhodla jsem se osoby podezřelé z přechodu hranic za účelem setkání s přítelem či milencem německého původu zařadit do kategorií Nadbytečný společenský styk s Němci a do tzv. horizontální kolaborace. Osoby zahrnuté v tabulce č. 18 se hranice snažily přejít z jiných důvodů. Bohužel nelze na základě takto nízkého počtu případů vytvořit statistiku – lze jen konstatovat, že pouze v jednom případě komise vyřkla trest, zatímco u zbylých dvou není výsledek jistý.

5. 6 Nadbytečný společenský styk s Němci

Jak jsem již zmiňovala v úvodu práce, TNK měly trestat i společenský a hospodářský styk s Němci či Maďary přesahující míru nezbytné nutnosti. Trestání tohoto konkrétního deliktu lze označit za velmi flexibilní, jelikož není nikde upřesněn termín „míra nezbytné nutnosti“ stanovující jaké činy jsou v míře a jaké už nikoli. Mimo milostné styky, označované pojmem tzv. horizontální kolaborace, měly být souzeny i obyčejné přátelské nebo sousedské styky s osobami německé národnosti. Dalo by se říci, že trestání tohoto deliktu mohlo být pro děčínské obyvatele něčím velmi překvapivým, něčím narušujícím jejich dosavadní návyky a postoje. Jak jsem již uváděla, Němci tvořili v Děčíně majoritní skupinu, a proto byl styk mezi českými a německými obyvateli na denní bázi, aniž by se jednalo o něco pohoršujícího či nezvyklého. O to víc šokující mohlo pro obyvatele být, že měli být trestáni za přátelství s osobami, které znali třeba i celý život a byli s nimi běžně v kontaktu.

Do této podkapitoly jsem zařadila pouze případy nadbytečného společenského či hospodářského styku s Němci, milostným vztahům spadajícím pod tzv. horizontální kolaboraci se více věnuji v podkapitole následující.

Tabulka 19: Seznam osob obviněných z nadbytečných společenských styků s Němci

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Babínek Stanislav ³²¹	5. 11. 1904	Nové Choratice	Neznámý	Torzovitý spis
2.	Bubeníček Rudolf ³²²	4. 5. 1869	Děčín	Neznámý	Torzovitý spis
3.	Drašnar František ³²³	Neznámý	Neznámý	Neznámý	Torzovitý spis

320 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 121/47

321 SOkA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 3616/47

322 SOkA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: neznámé

4.	Havel Karel ³²⁴	Neznámý	Neznámý	Neznámý	Torzovitý spis
5.	Hiekischová Ida ³²⁵	26. 8. 1912	Děčín	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis
6.	Hloušek Rudolf ³²⁶	12. 2. 1904	Děčín	Případ zastaven	Jmenovaný neupozornil na krádeže ve svém zaměstnání
7.	Jožák František ³²⁷	26. 5. 1905	Boletice nad Labem	Případ zastaven	Jmenovaný uvedl na svou obranu, že jej udal kolega z osobní msty
8.	Klásková Marie ³²⁸	30. 1. 1893	Děčín	Případ zastaven	Prvně případ řešen u Okresního soudu ve Zbraslavi
9.	Kulka Hanuš ³²⁹	11. 8. 1898	Benešov nad Ploučnicí	Případ zastaven	Jmenovaný svou vinu odmítal
10.	Läwová Alžběta ³³⁰	19. 11. 1898	Dolní Grunt	Neznámý	Torzovitý spis
11.	Malec Mikuláš ³³¹	23. 10. 1900	Děčín	Pokuta 105 000 Kčs ³³²	Jmenovaný se neúspěšně pokoušel odvolat
12.	Malcová Emilie ³³³	Neznámý	Pravděpodobně Podmokly	Případ zastaven	Jmenovaná roku 1949 zemřela
13.	Moravec Václav ³³⁴	31. 8. 1906	Heřmanov	Případ zastaven	Jmenovaný u sebe přechovával Němce
14.	Neuman Antonín ³³⁵	Neznámý	Modrá	Neznámý	Torzovitý spis
15.	Peroutka Antonín ³³⁶	10. 5. 1884	Děčín	Případ zastaven	Jmenovaný údajně pomáhal svým zaměstnancům
16.	Peterka Josef ³³⁷	16. 1. 1899	Babětín	Pokuta 3 000 Kčs	Případ zastaven
17.	Pichlík Alois ³³⁸	6. 4. 1902	Jílové	Případ zastaven	Jmenovaný ukryl majetek odsunutě

323 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 28325/48

324 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 11770/48

325 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: neznámé

326 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 334

327 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 413

328 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 813/45

329 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 311

330 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 291/48

331 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 7599/50

332 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce.

333 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 643

334 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 4203/1946

335 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: neznámé

336 SOkA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 334

337 SOkA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 91

338 SOkA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 436

					osoby, který byl určen ke konfiskaci
18.	Rückel František ³³⁹	16. 4. 1911	Kamenický Šenov	Případ zastaven	Jmenovaný se staral o neteř
19.	Ruda František ³⁴⁰	20. 9. 1910	Česká Kamenice	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ³⁴¹	Případ z důvodu vyhlášené amnestie zastaven a trest nevykonán
20.	Sedlák Karel ³⁴²	8. 10. 1900	Neznámý	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis
21.	Šeffner Josef	21. 2. 1907	Těchlovice	Případ zastaven	Torzovitý spis
22.	Šeffnerová Marie ³⁴³	16. 3. 1911	Těchlovice	Pokuta 10 000 Kčs	Trest jmenované prominut
23.	Trupje Jaroslav ³⁴⁴	13. 5. 1925	Podmokly	Neznámý	Torzovitý spis
24.	Zeman Josef ³⁴⁵	26. 1. 1911	Františkov, okr. Děčín	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Torzovitý spis

Alžběta Löwová – případová studie

Elisabeth – počestně Alžběta - Löwová se narodila v Dolním Gruntě v okrese Děčín. Dle spisu se provinila přestupkem v podobě poskytnutí potravin Němci Wenzlovi. Potraviny měl Wenzel potraviny použít při cestě do Německa, kam měl v úmyslu odejít. Löwová měla jmenovanému dát chléb, asi jeden kilogram mouky, koláč, citrony a jiné maličkosti. U Wenzela se dále našlo dvacet korun československých a lístek na dvacet dekagramů masa. Přestupek zjistil praporčík Beran při vyšetřování jmenovaného Gerharda Wenzela, jenž se 12. prosince roku 1948 v jedenáct hodin pokoušel v Maxičkách překročit státní hranice, ale zadržela jej finanční hlídka. Hlídka jej dopravila do Podmokel na stanici SNB. Při výslechu SNB zjistila, že Wenzel uprchl z tábora číslo 43 v Dolním Jiřetíně u Mostu, kde si odpykával trest za neoprávněný přechod hranic. Wenzel k Löwové dorazil den před pokusem o překročení hranic. Jmenovaná Wenzela neznala, avšak v jiřetínském táboře měla manžela, čehož Wenzel využil a zalhal – ženu přesvědčil, že jej posílá její manžel, aby mu do tábora poslala nějaké potraviny. Wenzel si je nakonec samozřejmě nechal pro sebe. Přitěžující okolností se pro Löwovou stalo, že celý případ okamžitě neohlásila, přestože věděla, že ji navštívil Němec odpykávající si trest v táboře. Na svou obhajobu dotyčná

339 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 411

340 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 763

341 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

342 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 252

343 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 28095/48

344 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 9626/47

345 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54: čj: neznámé

uvedla, že chtěla manželi drženému v táboře přilepšiti. Více informací se k případu Löwové v archivu bohužel nezachovalo.³⁴⁶

Karel Sedlák – případová studie

Karel Sedlák se narodil v Liberci. Místo jeho pobytu v době spáchání činu, za nějž jej komise odsoudila, ve spisu není uvedeno. Sedlák se měl provinit nedovolenými přechody hranic, přičemž ilegálně převážel odsunuté Němce zpět na československé území. Z Československa dále vyvážel Němcům různé potraviny, za což měl přijímat peněžité a věcné úplatky. Dle spisu tímto chováním těžce urážel národní cítění českého lidu a uváděl veřejný život v nebezpečí politické, hospodářské a průmyslové špionáže. Komise Karla Sedláka potrestala veřejným pokáráním a vězněním v délce šesti měsíců, které si měl odpykat v pracovních oddílech.³⁴⁷

František Jožák – případová studie

František Jožák se narodil ve městě Chrast, v okrese Chrudim. V době vypracovávání spisu pobýval v obci Boletice, okres Děčín. Ve složce jmenovaného se dochoval jen výslech a rozhodnutí o zastavení trestního řízení. I přes nevelké množství informací lze o případu mnohé zjistit - Jožák při výslechu tvrdil, že je nevinný, jelikož měl být obviněn jistým Josefem Hejským, a to ze msty. S Hejským Jožák dle svých slov během okupace bydlel v jednom bytě, přičemž spolu muži měli spory. Jožák označil Hejského za nezodpovědného, mladého a lehkomyšlného, jelikož jej neustále musel napomínat k dodržování lepší životosprávy. Dle Jožáka Hejského zdravotního stav nebyl příliš dobrý – měl údajně plivat a kašlat krev, což Jožáka donutilo kontaktovat rodiče svého spolubydlícího a požádat je, aby syna napomenuli za špatný životní styl. Jožák jim v dopise dokonce vytýkal, že Hejského v jeho nezdravých návycích podporují. V roce 1944 byl Hejský údajně dopraven do nemocnice v Děčíně, a z léčení se zpět do společného bytu již nevrátil. Rodiče měli Hejskému jeho návyky vytknout a zmínit, že je k danému jednání pobídl právě Jožák. Právě dané přiznání, při němž padlo Jožákovo jméno, mělo zapříčinit údajně nepravdivé obvinění jmenovaného.

Obviněný dále přiznal, že v době okupace příležitostně kritizoval činnost činitelů první republiky, a to s ohledem na své politické přesvědčení - Jožák se označoval za komunistu. I přes občasnou kritiku se považoval za řádného Čecha, který se neměl nikdy snížit k tomu, aby Němcům přisluhoval či jim jiným způsobem projevoval sympatie. Dle svých slov s nimi byl donucen žít a vycházet kvůli tomu, že byl totálně nasazen. Na svou obhajobu dodal, že psal články v časopise Český dělník, a vždy v pohraničí udržoval český živel. První protokol sepsala SNB v Boleticích s

---

346 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 291/48

347 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 252

Jožákem již v listopadu roku 1945. Přestože je protokol zmíněný, ve spisu bohužel přiložený nebyl. V dubnu roku 1947 TNK v Děčíně rozhodla o zastavení trestního řízení proti Františku Jožákovi.³⁴⁸

František Rückel – případová studie

František Rückel se narodil ve městě Kamenický Šenov, který byl dle spisu v okrese Děčín, avšak v současnosti spadá pod okres Česká Lípa. Rückel dle spisu přijal v roce 1942 do své domácnosti v Kamenickém Šenově půlroční dítě německé národnosti, Helenu Bohmannovou - v době vypracování spisu pětiletou. Rodiče Heleny – František a Agáta Bohmannovi - měli od roku 1946 žít v Německu. Rückel nebyl schopen předložit povolení příslušných úřadů jako ospravedlnění svého jednání – dle spisu o povolení ani nežádal.

Sám obviněný při výslechu vysvětloval, že Helena je jeho neteř – tedy, že matkou je sestra jeho manželky. Bohmannovi ve zmíněném roce 1946 měli dobrovolně odejít do Německa se skupinou antifašistů, přičemž se ale někdy v té době stačili i rozvést. Matka Heleny navíc trpěla vážnější nemocí. Rückel si měl vzít neteř do péče s dovolením jejích rodičů, jelikož jeho manželství bylo bezdětné, a již dříve prý přemýšlel nad adoptí jmenované Heleny. Přiznal, že předmětnou žádost neučinil, avšak již v roce 1946 se měl informovat na MNV v Kamenickém Šenově ve věci ponechání si dítěte. Dále uznal, že nepodal ani žádost na ministerstvo vnitra, aby dítě nepodléhalo odsunu - své jednání ospravedlňuje tvrzením, že mu nebylo známo, co v dané situaci dělat. Žádost o adopti si chtěl podat, ale v advokátní kanceláři mu mělo být řečeno, že nespĺňuje věkovou hranici, která je podmínkou pro adopti.

Na závěr se při výslechu obhajoval tvrzením, že si nebyl vědom toho, že se svými činy prohřešuje národní cti československého občana, protože vše konal z výše udaných důvodů – bezdětnost, rozluka rodičů malé Heleny, a příbuzenský vztah. Jmenovaný se považoval za řádného československého občana, o čemž měl svědčit i fakt, že se svou neteří mluvil jen česky, a dle svých slov měl v plánu si o adopti zažádat ve chvíli, kdy dosáhne zákonné věkové hranice. MNV v Kamenickém Šenově Rückelovu verzi událostí potvrdil, a celé trestní stíhání bylo nakonec v dubnu roku 1947 děčínskou trestní nalézací komisí zastaveno.³⁴⁹

Jaroslav Trupje – případová studie

Jaroslav Trupje se narodil v Praze. V době svého provinění pobýval trvale v obci Podmokly. Dle spisu se dopustil přestupku zákona o organizaci politické správy – vyhlášky ONV tím, že věděl o přítomnosti říšské Němky Uršuly Strahlové, která se měla zdržovat v bytě jistého pana Hepnara. Strahlová navíc ilegálně překročila státní hranice z Německa do ČSR. Případ zjistil praporčík Beran při vyšetřování Strahlové pro neoprávněný přechod hranic. Strahlová překročila státní hranici 12.

348 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 413

349 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 411

října 1947 v úseku Maxičky³⁵⁰, a odebrala se do Podmokel ke své sestře Ingrid. Po několika dnech pobytu u sestry odešla ke svému bývalému švagrovi Hepnarovi, kde po několik dnů bydlela. Trupje o jmenované dle spisu věděl, poněvadž se s Hepnarem přátelili, Trupje jej často navštěvoval a se jmenovanou Němkou měl i několikrát hovořit. Trupje na svou obhajovu uvedl, že sice v Hepnarově bytě Strahlovou potkal, avšak kvůli své těžké nemoci, která mu brání v chůzi, nemohl dojít na úřad a nahlásit její přítomnost u Hepnara. Ve spisu se bohužel nenacházel výslech či konečný rozsudek Trupjeho, tudíž není známo, zda jej komise osvobodila, případ byl zastaven či došlo k potrestání obviněného.³⁵¹

Marie Šeffnerová – případová studie

Marie Šeffnerová se narodila v obci Těchlovice, okres Děčín, kde následně pobývala i v době okupace. Komise jmenovanou obvinila z udržování nepřilíš specifikovaných nadměrných styků s Němci – hlavně s rodinou jistého pana Červeného z Prahy, jehož dítěti byla kmotrou při křtu. Jako polehčující okolnost komise uvedla, že hlavním iniciátorem daných styků byl manžel Šeffnerové, kterého měla prošetřovat i SNB v Děčíně. Trestem pro Šeffnerovou mělo být zaplacení pokuty ve výši deseti tisíc korun československých, avšak nakonec jí byl výkon trestu prominut v důsledku amnestie vyhlášené roku 1949.³⁵²

Marie Klásková – případová studie

Zajímavý případ lišící se od případů předchozích představuje Marie Klásková. V jejím spisu se nachází pouze dvě žádosti o její osvobození – od její blízké přítelkyně Marie Preiningerové a od jejího otce Václava Guthy. V žádosti Preiningerové lze nalézt zásadní informace poskytující podvědomí o celém případu. Marie Klásková měla být českého původu, a provdána za československého důstojníka, jenž bohužel náhle zemřel na srdeční zástavu a měl v září roku 1938 pohřeb s vojenskou poctou z Terezína do Litoměřic. Kláskové bylo po zabrání Litoměřic jakožto Češce znemožněno navštěvovat hrob zesnulého manžela, na což ona ze stesku a opuštěnosti dle Preiningerové reagovala přihlášením se k Nationalsozialistischen Frauenschaft³⁵³. Toto vysvětlení se zdá býti důvěryhodné, jelikož vstup do této organizaci by jmenované umožnil přístup do Litoměřic, kde byl její choť pochován v rodinné hrobce.

Preiningerová dále uvádí důvody, proč žádá o propuštění Kláskové. Jako první zmiňuje, že jmenovanou znala již dlouhá léta, a byla si jista, že Klásková i přes svůj nerozvážený krok, který učinila svojí přihláškou, nebyla nikdy zaujata proti Čechům a neměla v úmyslu nikomu ublížit. Žadatelka dle svých slov bydlela v Terezíně v roce 1940 – tedy v době, kdy zde byl zřízen tábor pro

---

350 Stejně jako Bynov připojena v roce 1950 k Děčínu, KAPLANOVÁ, Jiřina: *Dějiny Děčína v datech*, s. 84

351 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 9626/47

352 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 28095/48

353 Národně socialistické ženské hnutí – dále jen NSF, odnož NSDAP.

vězně. Preiningerová jim chodívala dle svých možností vypomáhat, obstarávat léky a potraviny. Klásková dle jejich slov patřila mezi osoby, které aktivně přispívaly jídlem a medikamenty. Nesčetněkrát se měla také podělit o prádlo pro vězně. Preiningerová v žádosti klade důraz na fakt, že by se nepřimlouvala za osobu, která by toho nebyla hodna, jelikož její rodinu za nacistického režimu velmi pronásledovali. Jako příklad uvedla svého švagra – tedy bratra manžela – jehož od roku 1940 věznili v káznici ve Štrubíně³⁵⁴ v Bavorsku a propustili až po osvobození v květnu 1945. Zmíněný švagr měl být jedním z vězňů, které Klásková v Terezíně podporovala. Syna Preiningerové zatkli v srpnu roku 1944 a v březnu roku následujícího odsoudili k smrti. Jmenovaná uvedla další příbuzné, jež byli věznění či dokonce popraveni. Tyto okolnosti považovala Preiningerová za podstatné, jelikož byly důkazem o její neochotě angažovat se ve prospěch kohokoli, kdo by podporoval Němce. Na obhajobu Kláskové dále udala, že jí internovaná doprovázela ke každému transportu vězňů, který odjížděl z Pankráce do Terezína³⁵⁵, a poskytovala vězňům prádlo po svém zesnulém manželu.

Na Kláskovou měli být Němci dokonce rozezleni a vyhrožovat jí Gestapem, jelikož odmítla dávat věci na sbírku pro Němce, kdežto pro české vězně bezpodmínečně přispívala. Klásková se dle Preiningerové neúčastnila schůzí strany, neměla býti nijak výrazně činná a vždy odsuzovala týrání a věznění Čechů Němci. Svého rozhodnutí vstoupit do NSF dle vypovídající duševně trpěla již dříve, a snažila se z organizace vystoupit, ale nebylo jí to dovoleno. Měla být dokonce totálně nasazena, a aby se nasazení vyhnula, předstírala alespoň různé choroby a onemocnění. Otec Kláskové verzi událostí potvrzuje a dodává další informace, které se ale týkají spíše jeho minulosti a vojenských zásluh – zmiňuje například, že osmnáct let sloužil u třináctého dragounského pluku prince Evžena Savojského jako strážmistr a následně dalších třináct let jako poříční na Labi v Litoměřicích. Není bohužel zmíněno, zda vzala komise žádosti obou jmenovaných osob v potaz a snížila/prominula Kláskové trest, avšak vzhledem ke svědectví o bezúhonnosti odsouzené lze předpokládat, že se o propuštění alespoň diskutovalo. Není ani jisté, kdo na jmenovanou učinil udání a za jakým účelem.³⁵⁶

Karel Havel – případová studie

Následující případ je opět velmi strohý, jelikož se ve spisu obviněného Karla Havla zachovalo jen svědectví jistého Václava Hory. Z dostupných dokumentů se lze dočíst, že se měl Karel Havel provinít krytím jistého pana Bervida, jenž byl obviněn ze sabotování svého totálního nasazení, a dále též ukrýváním Egona Fišera a Karla Tesaře, kterým se zabránilo v jejich internaci

---

354 Straubing.

355 Preiningerová doufala, že v jednom z transportů uvidí svého syna.

356 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 813/45

do sběrného tábora. Havel měl také přímluvou u jistého pana Fajfara v Praze II. vymoci přijetí výše zmíněného Egona Fišera, jenž byl hledán německou policií, do sanatoria, v němž se léčil až února roku 1945, čímž se vyhnul převozu do koncentračního tábora. Obviněný Havel se dle spisu měl dále zasloužit o opatření léčení Karlu Tesaři, a to na německé klinice, kde se Tesař ukrýval až do konce března roku 1945, čímž též unikl převozu do koncentračního tábora. Václav Hora, který v případě figuroval jako hlavní svědek, uvedl, že Havla znal od roku 1941 z obchodních styků. Setkávali se spolu velmi často, takže Hora mohl potvrdit, že Josefa Bervidu, svého spoluzaměstnance, kryl před následky jeho útěku z pracovního nasazení v Říši. Havel měl díky svým známostem v nemocnici opatřit Bervidovi potvrzení o pracovní neschopnosti, ačkoli měl možnost jej vydat do rukou německých policejních orgánů. Co se týče Egona Fišera, jenž pocházel ze smíšeného manželství, Hora udal, že si byl vědom hrozby deportace jmenovaného. Havel mu měl svými styky vymoci několika týdenní léčbu v sanatoriu v Praze II., čímž jej před deportací do sběrného tábora zachránil. Víc k případu se ve spisu Karla Havla nenachází, tudíž není známý rozsudek ani jeho obhajoba, avšak i svědectví jeho spolupracovníka mluví v jeho neprospěch, tudíž je možné, že jej komise na základě dostupných důkazů odsoudila jako vinného.³⁵⁷

Mikuláš Malec – případová studie

Mikuláš Malec se narodil v Kročehlavech, dříve obec v okrese Kladno, dnes již součást města Kladna. Ve spisu jmenovaného se dochoval jeho výslech, avšak i z tohoto jednoho dokumentu lze vyčíst povahu jeho údajného provinění. Malec měl vyhrožovat Gestapem jistému panu Dačickému. On toto obvinění popírá s tím, že měl s rodinou Dačických osobní spory, a výše zmíněné udání vzniklo z iniciativy rodiny Dačických s úmyslem se mstít. Z dostupných materiálů vyplývá, že Malce udala Josefa Soukupová, která tak měla učinit ze zášti vůči manželce Mikuláše Malce, která odmítla posluhovati u dcery Soukupové baronky Dačické kvůli jejímu asociálnímu jednání. Dačická měla mít již v minulosti konflikty se svými zaměstnanci, hlavně tedy s domovnicí, jelikož se jich dle Malce mělo u jmenované za devět let vystřídat celkem jedenáct. Malec popřel, že by Dačické vyhrožoval Gestapem, a naopak uvedl, že sám Dačický měl po Malcově zatčení říci, že nyní již může vystěhovat paní Malcovou, a Němci mu s tím jistě pomohou. V době Malcova zatčení měl Dačický navíc bránit Malcové ve vstupu do krytu do sklepa s tím, že tam jako manželka škůdce Říše mezi ostatní nepatří. Malec dále reaguje na svědeckou výpověď jisté Františky Petronské, ale protože se výpověď ve spisu nenachází, Malcova reakce bez kontextu do jisté míry postrádá smysl. Jediné, co lze z reakce vyrozumět je, že se měl Malec provinit odnášením německého majetku do svého bytu, což důrazně popřel. V červnu roku 1945 byla údajně provedena prohlídka daného obydlí, a nic závadného zde nalezeno nebylo. Podle všeho souběžně

357 SOkA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 11770/48

probíhalo také trestní řízení proti Malcově manželce Emilii, avšak ta dne 18. listopadu roku 1949 zemřela, což potvrdil i Obvodní národní výbor v Praze II. Dle zprávy stanice SNB v Děčíně měl mít Malec kladný postoj k lidově-demokratickému zřízení a jeho pracovní morálka byla dobrá. Jak celý případ skončil bohužel není jisté, ale vzhledem ke kladnému hodnocení SNB lze předpokládat, že Malec skončil buď s trestem minimálním nebo trestán vůbec nebyl.³⁵⁸

František Drašnar – případová studie

Další případ v kategorii styků s Němci nad míru nezbytně nutnou, je bohužel též velmi strohý, co se týče dochovaných dokumentů. Ve spisu se nachází jen velmi stručný výslech svědka jménem Oldřich Tomek, který měl svědčit ve prospěch obviněného Františka Drašnara. Drašnar se měl dle spisu provinít popíjením s německými četníky. Měl se s nimi bavit velmi přátelsky, a dokonce je i objímat. Toto tvrzení Tomek odmítá s tím, že Drašnara dobře znal, v hostinci u Chvály v Náchodě, kde měly pitky probíhat jej často potkával, a nikdy nebyl žádné komunikace s Němci svědkem. Naopak Tomek tvrdil, že se Drašnar od Němců distancoval a považoval je za velké nepřátele. Více se ve spisu nenachází, ale pokud komise přihlédla k Tomkovu svědectví, Drašnara dost pravděpodobně následně obvinění zbavila.³⁵⁹

Rudolf Hloušek – případová studie

Rudolf Hloušek se narodil v obci Habrůvka, v okrese Brno, avšak v době obvinění pobýval v Děčíně. Ke spisu se dochovala jen Hlouškova výpověď a dokument oznamující zastavení trestního řízení. Z výpovědi Hlouška vyplývá, že jej komise obvinila z udržování nadbytečných styků s Němci, konkrétně se mělo jednat o zanedbání povinnosti nahlásit nezvyklé chování a zanedbání práce. Dle spisu měli Němci, s nimiž obviněný pracoval, navrtávat různé otvory do beden, přičemž není jasné, proč tak činili. Jakmile to Hloušek zjistil, měl dle svých slov jít za národním správcem, kterého se mu ale nedařilo celé dva týdny zastihnout, a když jej konečně potkal, na celý incident zapomněl. Až po odsunu výše zmíněných Němců měl tyto události Hlouškovi připomenout jeho německy mluvící kolega rumunského původu Müller. Hloušek byl dle svých slov na zaměstnance dílny příliš přísný na to, aby jim trpěl jakékoli činy vedoucí k poškození národa či státu. Jak již bylo zmíněno výše, celý případ komise nakonec zastavila a Hloušek souzen nebyl.³⁶⁰

Shrnutí

Do této kategorie jsem zařadila 24 osob proviněných z nadbytečných společenských styků s Němci. Dohromady se dochovaly záznamy k 78 případům, avšak 54 z nich jsem podrobněji

---

358 SOkA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 7599/50

359 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 28325/48

360 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 334

zabývala ve své bakalářské práci. Lze říci, že se takto provinilo více mužů než žen – 64 ku 14. U 39 případů není znám rozsudek, avšak zajímavé je, že se komise poměrně často uchýlovala k potrestání obviněných – prokazatelně v 37 případech. Nejčastěji byla volena kombinace dvou ze tří dostupných trestů nebo samostatná pokuta, méně často se užívala kombinace všech trestů. Roli hrálo pravděpodobně složení komise, zaměstnání proviněného a polehčující či přitěžující okolnosti konkrétního případu.

5. 7 Tzv. Horizontální kolaborace

Pojem tzv. horizontální kolaborace pochází z francouzského *collaboration horizontale*. Používat se začal již za války a byl nejčastěji používán francouzskými cyniky. Označoval milostné styky s příslušníkem „nechtěné strany“ jakéhokoli druhu, od náhodných souloží přes krátkodobé milostné poměry až po vynucené sexuální styky či skutečné citové vztahy a všechny tyto styky byly trestány.

Dívky a ženy se během války dostávaly do styku s německými vojáky velice často. Příležitostí ke kolaboraci tedy bylo opravdu hodně. „Sexuální kolaboraci“ každý rychle odhalil a byla všeobecně odsuzována nejen příslušníky odboje, ale i širší veřejností. Proviněným ženám se ve Francii buď stříhaly vlasy nebo byly rovnou oholeny do hola a vyhnány z města. Ostříhání vlasů či oholení mělo silně pokořující účinek, který byl záměrem. Častokrát se trest dovršil tím, že ženy byly nucené se svléknout do naha. Vše samozřejmě probíhalo na veřejnosti.⁷³ Zde se ale jednalo o jinou situaci než v Československu, kde se nejednalo jen o vojáky, ale hlavně o sousedy a osoby, které se znaly třeba i po celý svůj život.³⁶¹

Před vydáním retribučních zákonů a ustanovení retribučního soudnictví, v Československu docházelo k „trestání“ provinilých nebo osob nařčených veřejností či dokonce správními a politickými orgány. Trestání způsobilo, že ženy byly dlouhodobě diskreditovány a mohly i upadnout do sociální izolace. Až s vydáním retribučních zákonů se milostné „prohřešky“ (milostné styky mezi příslušníky českého a německého národa) mohly legálně trestat. Trestán byl jakýkoliv milostný styk, ať už se jednalo o náhodné soulože, krátkodobé milostné poměry, vynucené sexuální styky či skutečně citové vztahy. Nepřezkoumávalo se, zda byl vztah dobrovolný či ne. Situace v Československu byla velice specifická, především v letech 1918 – 1938 zde žilo přes 3 000 000 Němců a styk s nimi nebyl ničím výjimečným – Češi a Němci se mezi sebou svobodně brali, udržovali vztahy a přátelství. O to horším se poté stalo trestání „českoněmeckých“ vztahů. Ve svobodném Československu (ale také v dalších státech) byli obvinění za svůj skutečný či údajný

---

361 ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: *Trestní nalézací komise v Děčíně*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2020, s. 18

vztah s příslušníkem německého národa často týráni a veřejně ponižování. Jak již bylo zmíněno výše, ženám se stříhaly vlasy a mnohdy byly nuceny se svléknout do naha. Nutno zmínit, že trestány byly častěji ženy. Perzekvovány byly i děti rodící se ze zakázaných vztahů.³⁶²

Do této kategorie jsem zařadila pouze sedm případů, které jsem více nerozepisovala ve své bakalářské práci.

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Blažek Oldřich ³⁶³	13. 7. 1919	Kamenická Nová Víska	Případ zastaven	Zproštěn viny na základě nedostatku důkazů
2.	Hubáček Josef ³⁶⁴	10. 4. 1923	Česká Kamenice	Případ zastaven	Zproštěn viny na základě nedostatku důkazů
3.	Janus Rudolf ³⁶⁵	29. 2. 1904	Babětín	Případ zastaven	Torzovitý spis
4.	Knotek František ³⁶⁶	25. 12. 1902	Podmokly	Případ zastaven	Torzovitý spis
5.	Netík Jaroslav ³⁶⁷	25. 12. 1921	Podmokly	Případ zastaven	Torzovitý spis
6.	Patera Josef ³⁶⁸	6. 3. 1902	Povrly	Případ zastaven	X
7.	Wiedemannová Marie ³⁶⁹	10. 9. 1920	Lahost, okr. Duchcov	Neznámý	Torzovitý spis

Josef Hubáček – případová studie

Josef Hubáček se narodil 10. dubna roku 1923, tudíž v době vypracovávání spisu mu bylo pouhých dvacet čtyři let. Pobýval ve městě Česká Kamenice, kde pracoval jako dělník. K případu Josefa Hubáčka se dochoval jen zlomek původních spisů, avšak i tak lze s jistotou říci, že se měl jmenovaný provinit udržováním styků přesahujících nezbytně nutnou míru s německou ženou jménem Hameová. Komise Hubáčka nakonec ale shledala nevinným, jelikož se nadbytečné styky neprokázaly, a jmenovaný měl navíc obdržet lékařské potvrzení informující o jeho duševní zaostalosti. Případ byl tedy zastaven a Hubáček prohlášen za nevinného.³⁷⁰

Marie Wiedemannová – případová studie

Marie Wiedemannová se narodila v Habrovanech v okrese Ústí nad Labem. Jmenovanou zadržela hlídka finanční stráže, když se v červnu roku 1947 pokoušela překročit státní hranici v úseku Dolní Grund-Hřensko z ČSR do Německa. Wiedemannová se snažila dostat za svým mužem

³⁶² Tamtéž, s. 19

³⁶³ SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, TNK 100

³⁶⁴ SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 11

³⁶⁵ SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 18

³⁶⁶ SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 136

³⁶⁷ SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 125

³⁶⁸ SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 373

³⁶⁹ SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 6734/47

³⁷⁰ SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 11

Fridolínem Wiedemannem, jehož v roce 1946 do Německa odsunuli. Při výslechu na SNB se zjistilo, že se jmenovaná se svým manželem rozvedla, což vedlo k jeho odsunu, protože jakožto svobodný Němec v Československu zůstat nemohl. Wiedemannová uvedla, že se snažila za svým mužem do Německa dostat, aby mu domluvila a přiměla jej k návratu do ČSR, kde s ní měl opětně žít ve společné domácnosti, jelikož na společné soužití měla jakožto Češka právo. Na svou obranu udala, že nemohla přejít hranice s osobními doklady, jelikož jí je matka zabavila, aby za svým bývalým mužem nemohla odejít. Zda Wiedemannovou komise odsoudila není známo, jelikož se dokument zahrnující rozsudek ve spisu nenachází.³⁷¹

Oldřich Blažek – případová studie

Oldřich Blažek se narodil ve městě Bělá pod Bezdězem, která se v době vypracování spisu měla nalézat v okrese Mnichovo Hradiště, avšak v současnosti je řazena do okresu Mladá Boleslav. Blažek v době vypracování spisu pobýval ve vesničce jménem Kamenická Nová Víska, jenž spadá pod město Česká Kamenice v okrese Děčín. Blažek se dle spisu provinil udržováním milostných styků s blíže nespecifikovanou ženou německého původu. Jmenovaný se při výslechu hájil tím, že udání, která na něj byla učiněna, jsou vymyšlená a pramení z předvolebního boje a z politické zášti, jenž proti němu měl mít jistý pan Smolík – příslušník KSČ. Blažek se dle svých slov nikdy nedopustil provinění proti národní cti napomáháním Němcům či stykem s nimi. Jmenovaného konkrétně udali za líbání se s danou německou ženou, kterou se nakonec povedlo identifikovat jako Lízu Donathovou, na veřejném místě. Blažek toto obvinění označil za směšné a vybájené s tím, že by si něco takového jakožto veřejný činitel známý po celé obci a jejím okolí ani nemohl dovolit. Dále podotkl, že má dlouhodobé a šťastné manželství, takže k podobnému jednání neměl důvod. Na konci výslechu žádal přísné potrestání Smolíka jakožto udavače. Blažek v Kamenické Nové Vísce působil jako předseda místní MNV, což pro něj mohlo znamenat přitěžující okolnost, jelikož měl jakožto veřejný činitel jít ostatním obyvatelům vesničky příkladem. Komise si v rámci Blažkova případu pozvala na výslech hned několik svědků. Jednalo se o Jaroslava Tichého, jenž uvedl, že bývá po celý den v zaměstnání mimo obec, a tudíž do obce přichází většinou jen na noc. Nebylo mu nic známo o tom, že by Blažek udržoval s Němci přátelské styky, případně že by měl poměr s německými ženami. Nikdy nic takového od nikoho údajně neslyšel a ani se o takovýto typ klevet nezajímal. Rovněž prý nikdy Blažka neviděl v přítomnosti žádné Němky. Stejně se vyjádřili i další svědci – Václav Buldra, Josef Horáček, Rudolf Pospíchal, Alex Maskal, Karel Kulštrunk či František Horyna. Podrobnější výslech vedla komise s paní Annou Battoníčkovou, která uvedla, že Blažku zná tři roky z Jinočan, kam se jmenovaný přišel. Během okupace měl Blažek podle Battoníčkové pracovat v Německu – nevěděla však, zda zde práci vykonával dobrovolně či nuceně.

371 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 6734/47

Co se týkalo Blažkova chování v obci, vyslychaná přiznala, že mnohokrát slyšela své sousedy mluvit o Blažkově nadřívání Němcům. Sama ovšem nic potvrdit nechtěla, jelikož neměla žádné důkazy. Těsně před vánočními svátky v roce 1945 odjel její manžel do Děčína, a na nádraží v Rabštejnu měl údajně vidět Blažka, jak se líbá s neznámou Němkou. Po příjezdu zpět do obce o Blažkovi vyprávěl nejen své ženě, ale také výše zmíněnému panu Smolíkovi. Sama manželovu verzi potvrdit nemohla, jelikož nebyla svědkem situace, ale svému muži věřila, protože dle jejího názoru neměl žádný důvod být proti Blažkovi zaujatý a Smolíková též neměl zájem nijak pomáhat. Výslech komise vedle nepřekvapivě i s Karlem Smolíkem, předsedou MNV v obci Veselé. Smolík přiznal, že o domnělých stycích obviněného slyšel jen z doslechu, avšak žádný důkaz sám neměl. Tvrdil ale, že v obci bydlí lidé, kteří mohli Blažkovy styky dosvědčit. Blažek měl do obce přijmout antifašistické rodiny, na což si stěžovali obyvatelé obce právě Karlu Smolíkovi, jakožto předsedovi MNV. Sám Smolík doporučil výslech dalších svědků (mezi nimi uvedl i výše jmenovaného Kulštrunka). Jako další v případě figuroval k výslechu předvolaný Alois Grund, jenž měl mít s Blažkou politicky motivovaný incident. O domnělých stycích s Němci slyšel stejně jako Smolík jen z doslechu. Muži spolu měli mít spor, protože Grund se označoval za komunistu a Blažek měl s komunisty podle všeho problém. Dle Grundy jmenovaný před volbami obcházel domy a obyvatelům tvrdil, že to s nimi špatně dopadne, pokud budou komunisty volit. Grund dále uvedl, že Blažek do vesnice přivedl německou rodinu Weissových, což dle něj šlo omluvit tím, že se jednalo o rodinu antifašistů. Weissovi měli přijít z obce Veselí, kde na MNV působil výše zmíněný Smolík. Grund nakonec doporučil k výslechu své dva spolupracovníky, Hřebenáče a Šubku s tím, že by o stycích Blažky mohli vědět více. Není jisté, zda komise na jeho doporučení dala, jelikož výsledky daných mužů ve spisu zařazené nejsou. Více informací přineslo svědectví Josefa Jablečníka. Jablečník uvedl, že na Silvestra roku 1945 byl v hostinci u Václava Hotry v Kamenické Nové Vísce, a pobyl zde až do druhé hodiny ranní. Následně hostinec opustil společně se svou manželkou a Ladislavem Menšíkem. Na cestě u železničních závor na státní silnici se měli sejít s obviněným Oldřichem Blažkou. Po krátkém rozhovoru se dle Jablečníka oddělili a zamířili do svých domovů. Jablečník neviděl, že by obviněný kohokoli doprovázel, a ani si nebyl vědom toho, že by udržoval s Němci výraznější styky. Výše zmíněný Ladislav Menšík Jablečníkovu verzi události potvrzuje, avšak přiznává, že z hostince odcházel v již značně podroušeném stavu, a tudíž nemůže jistě potvrdit, že obviněný žádnou ženu nedoprovázel. Jako další vypovídal Pavel Růžička, který byl rovněž na Silvestra v hostinci. Blažek měl do hostince přijít později a odcházet spolu s Růžičkou a jeho přáteli. Celá skupina měla přes státní silnici dojít k železniční trati a následně zajít do strážního domku, kde konal službu strážník ČSD Karel Kulštrunk. Mimo něj ve strážním domku údajně byla i jistá žena, kterou Kulštrunk představil jako Lísu Donátovou. Růžička uvedl, že nevěděl, na koho

zde žena čeká, ale pravděpodobně měla očekávat příchod Oldřicha Blažky. Vyslýchaný Růžička dle svých slov neviděl, zda Blažek s Donátovou odchází, ale údajně viděl několikrát Donátovou, jak vychází od bytu Oldřicha Blažky mezi šestou a sedmou hodinou ranní. Jelikož Růžička slyšel domněnky o milostném poměru Donátové a Blažky, domyslel si, že zde jmenovaná strávila noc a ráno se následně vracela k sobě domů. Růžička prý ale nikdy neviděl jmenovanou vycházet přímo z domu, v němž Blažek pobýval. Přímé svědectví o Blažkových stycích s Němci podal vojín Josef Bartoníček, jenž měl v lednu roku 1946 navštívit obviněného u něj v bytě. V bytě byl údajně přítomen jen blíže nespécifikovaný Němec, který Bartoníčka poslal do domu nejmenované německé rodiny, kde se měl Blažka nacházet. Růžička tedy do domu šel a Blažku prý našel sedět na otomanu s Němkou, s níž se německy bavil. Přímé svědectví poskytl pouze Jiří Hirňák, který uvedl, že Blažku vícekrát viděl v lese u Kamenické Nové Víscky, jak se vedl pod paži s Němkou, kterou jménem neznal, avšak s jistotou mohl potvrdit, že se jednalo o Němku, jelikož nosila pásku. Nemohl s jistotou říci, co spolu dělali v lese, ale na základě jejich důvěrného chování předpokládal, že spolu udržovali milostné styky. Po této sérii svědectví si komise obviněného pozvala k dalšímu výslechu, kde se řešila situace s Lísou Donátovou a Silvestr roku 1945. Blažek potvrdil svou přítomnost ve strážním domě, kde měl službu Kulštrunk, avšak dle jeho slov zde Donátová nepřišla, aby na něj čekala, ale protože chtěla nahlásit možný zločin. Měla obavy, že se jim někdo snaží vloupat do domu, jelikož viděla muže, který kolem domu delší dobu obcházel. Blažek s ní tedy prý odešel, aby situaci zkontroloval, a když nezjistil nic podezřelého, odešel domů. Více se s dotyčnou – až na jednu výjimku – nesešel. Výjimečnou situací představovalo osobní předání dopisu Mezinárodního Červeného kříže poslaného z Austrálie. V místnosti s ní ale sám sedět neměl. Blažek se opět hájil tím, že jej udali komunisté kvůli politické zášti – Blažek sám patřil do NSDAP Ze stejných důvodů měl vypovídat i svědek Bartoníček, jenž uvedl, že Blažka viděl se s Němkou líbat na nádraží. Blažek nakonec dodal, že kdyby podobný čin chtěl spáchat, byl by natolik chytrý, aby tak nečinil na veřejném místě. Na Blažkovu obranu vystoupilo celkem čtyřicet obyvatel vsi. Poslali prohlášení, v němž odsoudili “teroristickou” akci osob z obce Veselé, kterou měl vést pan Karel Smolík. V prohlášení uvedli, že je Blažek stoprocentní Čech, a proto vyvrací všechny lži vyslovené Smolíkem. Tento velmi dlouhý a vyčerpávající případ nakonec skončil pro Blažku pozitivně, jelikož komise uznala, že celý případ vznikl z předvolebního agitačního boje mezi Smolíkem, tedy příslušníkem strany komunistické, a Blažkou, příslušníkem národních socialistů. Celý případ se pro nedostatek důkazů zastavil. I přestože byl obviněný shledán nevinným, je vysoce pravděpodobné, že celý incident poškodil jeho pověst v obci a ztížil mu následné roky života.³⁷²

---

372 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, TNK 500

Shrnutí

TNK Děčín se prokazatelně zabývala celkem 91 případy tzv. horizontální kolaborace. Trestu se dočkalo celkem 34 osob, u 45 se nenachází rozsudek a 12 případů komise zastavila pro nedostatek důkazních prostředků. Jak je v tabulce vidno, provinění byli převážně nižšího věku, což mohlo být vzato při trestním řízení jakožto polehčující okolnost – ve spisech se často objevoval výraz „mladická nerozvážnost“. Za daný přečin byli mnohem častěji souzeni muži – v celkem 87 případech, zatímco ženy pouze v případech čtyřech. Jedná se o zajímavou skutečnost, jelikož dle Frommera³⁷³ v Německu během druhé světové války byli za „zneuctění rasy“ trestáni převážně muži, zatímco v Československu to platilo naopak a trestány byly více ženy. Tato teze zatím není úplně pravdivá. Souhlasí s ní například statistika TNK Nymburk, u které za intimní styky s osobou německé národnosti bylo obviněno šest mužů a osm žen, z čehož bylo odsouzeno šest žen, zatímco muži byli odsouzeni jen tři. Stejně tak Frommerovu tezi podporuje statistika z TNK v Benešově u Prahy, kde nebyl za milostné poměry s osobou německé národnosti odsouzen žádný muž, zato ženy ano. S odsouzením žen se setkáváme také u TNK Turnov, u které byly odsouzeny celkem dvě, muži opětně žádní. Více rozsudků se této tezi vymyká, například u TNK v Broumově bylo z milostných styků obviněno celkem devět mužů a pouze dvě ženy, z nichž byli odsouzeni čtyři muži a jedna žena. A z teze vybočuje také TNK Česká Lípa, kde byli souzeni za tzv. horizontální kolaboraci pouze muži, a to celkem čtyři.³⁷⁴

5. 8 Ohrožení a urážka českého lidu

Do této kategorie jsem se rozhodla zahrnout taková provinění, která jsou ve směrnicích vydaných 26. listopadu 1945 jako doplňující dokument k tzv. malému retribučnímu dekretu, zahrnuta v bodech d)³⁷⁵, g)³⁷⁶, a f)³⁷⁷. Jak lze vidět, jednotlivé body byly sice konkretizovány, ale i přesto udávaly prostor pro potenciální vyřizování účtů mezi sousedy či zneprátelenými osobami, čemuž napomáhala absence přezkoumávání jednotlivých udání a udávajících osob. Falešná udání řešila i TNK Děčín – například v případě Anny Mrázkové zmiňovaném později v této kapitole.

Č.	Jméno:	Datum narození:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Blažek Bohumil ³⁷⁸	Neznámé	Neznámý	Torzovitý spis

373 FROMMER, Benjamin: Národní očista. Retribuce v poválečném Československu, Praha: Academia, 2010. s. 272-273

374 ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: *Trestní nalézací komise v Děčíně*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2020, s. 19

375 Schvalování, podpora nebo obhajování nepřátelských projevů nebo činů nacistů, fašistů a českých nebo slovenských zrádců.

376 Zneužívání postavení na vedoucím místě, dosažení pomocí okupantů k získání nebo zabezpečení osobních prospěchů přísluhováním okupantům na úkor podřízených.

377 Ucházení se o povýšení, vyznamenání, odměny, služby a jiné výhody u německých nebo maďarských úřadů nebo funkcionářů, nebo poskytování úplat a různých jiných výhod okupantům.

2.	Burgerová Anežka ³⁷⁹	Neznámé	Neznámý	Torzovitý spis
3.	Čvančarová Anna ³⁸⁰	Neznámé	Neznámý	Torzovitý spis
4.	Dub Alois ³⁸¹	9. 11. 1912	Případ zastaven	Jmenovaný zproštěn viny
5.	Dvořák Karel ³⁸²	Neznámý	Neznámý	Torzovitý spis
6.	Grohman Kurt ³⁸³	23. 10. 1913	Veřejné pokárání, vězení 8 měsíců	Torzovitý spis
7.	Hrubý Antonín ³⁸⁴	Neznámé	Případ zastaven	Jmenovaný propuštěn na základě nedostatku důkazů
8.	Kratochvílová Berta ³⁸⁵	30. 12. 1907	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs ³⁸⁶	Torzovitý spis
9.	Linhart František ³⁸⁷	3. 4. 1875	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs ³⁸⁸	Jmenovaný svou vinu popřel
10.	Marin Bartolo ³⁸⁹	9. 12. 1922	Případ zastaven	Torzovitý spis
11.	Mrázková Anna ³⁹⁰	1. 2. 1921	Případ zastaven	Jmenovaná měla zneužít svého vyššího postavení
12.	Polláková Marianne ³⁹¹	31. 5. 1923	Neznámý	Torzovitý spis
13.	Schneiderová Anna ³⁹²	Neznámé	Neznámý	Torzovitý spis
14.	Suchánek Antonín ³⁹³	15. 9. 1899	Pokuta 250 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
15.	Šafář Alois ³⁹⁴	3. 1. 1893	Případ zastaven	Jmenovaný poměr popřel
16.	Šícha Rudolf ³⁹⁵	2. 11. 1910	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce	Torzovitý spis
17.	Virknerová Milada ³⁹⁶	29. 12. 1903	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis

378 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, TNK 131

379 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 3317/49

380 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 4575/49

381 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 8

382 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 12762/49

383 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 239

384 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 16866/46

385 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 184

386 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

387 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 27

388 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

389 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 317

390 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 131

391 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 46

392 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: neznámé

393 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 1279/49

394 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 301

395 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 161

396 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 200

Alois Šafář – případová studie

Alois Šafář se narodil ve Vídni, avšak v době vypracovávání spisu pobýval v Kamenickém Šenově. Šafář se měl provinit přijímáním úplatků ve rafinerii, kde pracoval. Při výslechu obviněný uvedl, že se stal národním správcem rafinerie skla v listopadu 1945, kdy přišel do Kamenického Šenova. Správcovskou pozici zastával až do července roku následujícího, kdy se všechny rafinerie skla v Kamenickém Šenově sdružily pod Společnou národní správu Kamenicko-šenovských rafinerií. Od té doby měl zastávat funkci tajemníka a následně úředníka prodejního a nákupního oddělení. Ve funkci tajemníka patřilo mezi jeho úkoly starání se o personální věci zaměstnanců, a to jak české, tak i německé národnosti. Pod jeho povinnosti spadal i nábor odborných sil do podniku. Ve stejné době jako jmenovaný nastoupila do podniku i Ema Kanneisserová, která zastávala funkci účetní v hlavní účtárně. V srpnu roku 1946 měl Šafář nalézt Kanneisservou plačící v jeho kanceláři. Jako důvod svého smutku uvedla, že má manžela v zajateckém táboře v Plzni, přičemž žádala, zda by bylo možné jej vyžádat pro podnik jakožto sklářského odborníka. To měl Šafář odmítnout, jelikož tak nemohl zaměstnat válečného zajatce. Zanedlouho se měla jmenovaná vrátit s dopisem od svého manžela, v němž jí sděloval, že již není válečným zajatcem a úřad práce v Plzni jej zařadil na práci k jednomu rolníkovi v Koterově u Plzně. Na to Šafář reagoval oznámením, že již manžela Kanneisserové může vyžádat prostřednictvím příslušných úřadů, aby byl do závodu z Koterova přeřazen. Celý incident vznikl poté, co se Šafář vrátil z pracovního úřadu v Děčíně, kde žádal o urychlení přeřazení. Když předával jmenované dobrou zprávu, měl v žertu dvojsmyslně říci, že převelení jejího manžela bude posvícení. Aby uvedl význam svých slov na pravou míru, měl dodat, že budou koláče a jeho kolega, úředník Raiman k tomu měl dodat, že bude i pít. Šafář odmítl obvinění o udržování styků přesahující míru nezbytné nutnosti se jmenovanou. Sama Kanneisserová se svou verzí shoduje s tou Šafářovou, avšak dodává, že si za svou intervenci v případě transferu jejího manžela měl v žertu zažádat o lahev alkoholu. Přítomen situaci byl i úředník Raiman, jenž měl žádat též jednu. Toto tvrzení Šafář ostře odmítl s tím, že ani v žertu si o žádný úplatek ve formě alkoholu neříkal ani on, ani Raiman. Navíc se během vyřizování žádosti o převelení Maxe Kanneissera zjistilo, že jmenovaný byl členem SS. Šafář popřel, že by o této skutečnosti věděl – údajně mu bylo sděleno, že Kanneisser působil jako voják bývalé říšské branné moci, nikoli však SS. V dubnu 1947 se komise rozhodla celý případ zastavit a Šafáře tak zprostit obvinění.³⁹⁷

Antonín Hrubý – případová studie

Antonín Hrubý, jehož datum narození není ve spisu zaznamenáno, měl působit jako dělník žijící v Děčíně. Hrubý čelil obvinění ze spáchání činu urážejícího národní cítění českého lidu. Blíže

397 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 301

nespecifikovaný čin měl spáchat v roce 1941, tedy v době zvýšeného ohrožení republiky. Konaným šetřením ale provinění nebylo dostatečně prokázáno, a tudíž se upustilo od dalšího trestního stíhání, a případ byl zastaven.³⁹⁸

Karel Dvořák – případová studie

K případu Karla Dvořáka se ve spisu dochovalo jen svědectví technického úředníka Stanislava Dusíka. Dusík uvedl, že v době revoluční se vedení závodu ujmulí někteří lidé, kteří se ani za okupace nechovali národnostně dobře. Skoro na všechny vedoucí – a zvláště pak na ty, jenž zastávaly nepopulární místa (např. mistři, úkoláři či techničtí vedoucí) - učinili udání, že špatně konali svou práci v době okupace. Žaloby na vedoucí si od běžných pracovníků měli vynutit násilím v podobě mlácení obušky, dřepů do úplné únavy, políváním studenou vodou či uzavřením do studených sklepních místností. Těmito způsoby si vynucovali podpisy k protokolům, které si smyšleně sepisovali. Vyšetřování dle Dusíka naivně doufali, že se dočkají spravedlnosti, což ovšem tehdejší justici trvalo delší dobu, ale později se spisy předaly MNV, které záležitosti podrobněji vyšetřovaly. Dusík uvádí, že nezná snad až na jednu výjimku případ, kdy by byl udaný potrestán.

Výše zmíněné způsoby teroru měli využívat páni Franěk, Kříž a další. Dusík potvrdil, že Karla Dvořáka znal, protože spolu pracovali, a udal, že s obviněným debatoval o politické situaci, přičemž se oba vždy těšili, až válka skončí a Němci prohrají. O politice spolu muži údajně nedebatovali, protože se o ni Dusík nezajímal. Popřel, že by Dvořák patřil mezi vyhrožující vedoucí či že by udával své zaměstnance. Vyslýchaný přiznal, že byl členem ilegálního sportovního klubu Hostovice a v revolučních dnech se účastnil revolučních bojů a strážné služby na ruzyňském letišti, což mu mohl potvrdit i samotný sportovní klub či vojenské velitelství v Hostivici. V květnu roku 1945 pro něj poslal jeden z jeho vedoucích, jistý pan La Mote s tím, že jej v závodu nutně potřebují, protože se výroba rozjíždí. Nic netušíc do závodu přišel, a údajně byl okamžitě přepaden a uvězněn v místnosti na dvoře. Odpoledne jej měli zavolat do takzvané vyšetřovací místnosti, kde jej prý začali mlátit obušky, jakmile otevřel dveře. Následně mu za předsednictví pana Pisaroviče přečetli vymyšlený protokol, a dalším bitím jej donutili protokol podepsat. Dusík uvádí, že neměl jinou možnost, jelikož utřil velké množství ran a snažil se dalšímu týrání vyvarovat. Protokol podepisoval i s nadějí, že u SNB, vojska či justice obecně se mu dostane spravedlnosti.

Dříve zmíněný Pisarovič měl v roce 1944 tvrdit Německé kriminální policii, že si Dusík přivodil vědomě zranění louhem, aby se vyhnul práci, za což byl jmenovaný následně vyšetřován Gestapem v Petschově paláci. Obviněný Dvořák se měl tedy dle spisu provinít týráním zaměstnanců za účelem získání podpisu na zfalšovaném protokolu, udržováním nadbytečných styků s Němci a pátráním po zbraních v závodu v doprovodu vojáků SS. K poslední části provinění svědek Dusík

398 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 16866/46

uvedl, že o žádném pátrání obeznámen nebyl, a tudíž nemůže udat žádné informace. K případu Karla Dvořáka ve spisu více není, ale pokud se komise řídila svědectvím Stanislava Dusíka, dost možná Dvořáka zprostila obvinění a případ byl zastaven.³⁹⁹

Anežka Burgerová – případová studie

Komise řešila také případ převzatý od ONV v Kladně, který se týkal jisté Anežky Burgerové. V soupisu se dochoval bohužel jen jeden dokument, z něhož vyplývá, že jmenovaná měla v roce 1944 v prodejně Bratrství v Kladně vytýkat jisté Josefě Knotkové, že má ráda prezidenta Beneše a vyhrožovat, že jí vyjít draho. Dále měla Knotkové dokonce vyhrožovat Gestapem. K případu ale není žádné svědectví, obhajoba obviněné ani případný rozsudek.⁴⁰⁰

Anna Čvančarová – případová studie

Podobně torzovitý jako případ předchozí je i případ Anny Čvančarové, v jejímž spisu se dochovalo jen svědectví paní Františky Lapkové, z něhož vyplývá, že Čvančarová čelila podezření z udavačství. Lapková vypověděla, že jmenovanou znala již několik let a v době okupace obě bydlely ve městě Mělník. Lapková si byla vědoma toho, že je Čvančarová německé národnosti, ale přesto se ženy přátelily a vzájemně se navštěvovaly. Jednoho dne měla Čvančarová neohlášeně přijít na návštěvu a přistihnout Lapkovou, jak poslouchá zahraniční rozhlas. Lapková uvedla, že měla strach, ale obviněná ji měla ujistit o své mlčenlivosti se slovy: „Jen dál poslouchejte, můj muž jest Čech a moje děti také, já Vás neudám“ a následně prý začala chodit k Lapkové poslouchat zahraniční rozhlas pravidelně. Dle Lapkové se tedy Čvančarová neměla ničím provinit a neměla nikoho udat, přestože k tomu prokazatelně měla příležitost. Ke spisu není uvedeno více, takže se můžeme jen domnívat, že byl případ uzavřen a obviněná neodsouzena.⁴⁰¹

Anna Mrázková – případová studie

Anna Mrázková se narodila ve městě Varnsdorf. V době vypracování spisu pobývala v Děčíně. K případu jmenované se dochoval jen výslech. Mrázková při výslechu reaguje na svědeckou výpověď jistého pana Bezděka, avšak tato výpověď se ve spisu nenachází, tudíž je interpretace výslechu ještě ztížena. Obviněná vypověděla, že v roce 1942 nařídil okresní úřad práce v Benešově u Prahy odeslání určitého počtu zaměstnanců na sezónní práci do Jáchymova – mělo se jednat o pokojské, které měli pomoci při lázeňské sezoně. Blíže nspecifikovaná firma měla vybrat svou zaměstnankyni Libuši Bezděkovou, dceru pana Bezděka. Každý vybraný zaměstnanec musel projít lékařskou prohlídkou, což neminulo ani Bezděkovou, již lékař uznal za práce schopnou a musela nastoupit na práci do Jáchymova. Mrázková měla působit jako podřízená úřednice úřadu práce v Dobříši, a z výslechu vyplývá, že ji Bezděk obvinil z úmyslného vybrání jeho dcery a z

399 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 12762/49

400 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 3317/49

401 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 4575/49

donucení k nástupu. Mrázková se bránila tvrzením, že ona sama nemá na výběr zaměstnanců vliv, a jako svědkyni uvedla jistou paní Šimkovou, jež v Jáchymově pracovala též. Celé obvinění mělo tedy vzniknout kvůli Bezděkové osobní zášti směřované proti obviněné. Ke spisu se nedochoval rozsudek, tudíž není známo, jakým způsobem komise případ nakonec uzavřela.⁴⁰²

Anna Schneiderová – případová studie

Anna Schneiderová se narodila neznámo kdy a kde. K jejímu případu se ve spisu dochovala jen svědectví Bohuslava Votruby, Kateřiny Choutkové, Anny Černé a Marie Kubíčkové. Ze svědectví Kubíčkové vyplývá, že potomci Schneiderové měly mít konflikt se svým sousedem Marešem, konkrétněji s jeho synem, na nějž házely kameny. Když pan Mareš vystoupil na synovu obranu, měla mu Schneiderová začít vyhrožovat Gestapem. Podle všeho měla Schneiderová také nosit blíže nespecifikovaný odznak, ale Kubíčková popřela, že by jej viděla Schneiderovou nosit. Svědectví Černé prakticky kopíruje svědectví Kubíčkové, ale případ do jisté míry doplňuje. Černá obviněnou znala asi třináct let a udala, že syn obviněné měl během okupace dobrovolně vstoupit do německé armády, jelikož jeho otec byl Němec. Schneiderová měla dle Černé při každé neshodě, kterou ve většině případů vyvolaly její potomci, vyhrožovat zavoláním Gestapa. Zda tak někdy opravu učinila nebylo Černé známo, avšak několikrát prý viděla, že protektorátní úředníci provádí domovní prohlídky v sousedství, nikdy však u obviněné. Děti obviněné měly být dle Černé nezdárné a nepořádné, tudíž se do konfliktů dostávaly často, a řešila je za ně právě jejich matka. Choutková podává přímé svědectví s tvrzením, že obviněná měla jejího manžela udat dokonce pětkrát, což vedlo k několika domovním prohlídkám, které byly vedené buď uniformovanými německými vojáky nebo protektorátními úředníky. Schneiderová měla rodinu Choutkových obvinít z přechovávání uprchlíka z koncentračního tábora. Syn Schneiderové Antonín měl být Němci zastřelen, protože ve službě okrádal mrtvé vojáky, a jejich majetek vozil domů matce. Za tyto krádeže neměla být Schneiderová potrestána, jelikož jí dle Choutkové někdo chránil. Schneiderová měla tedy udávat každého z osobní msty a doma měla mít obraz Hitlera. Z výslechu poslední svědka, Votruby, vyplývá jen, že Schneiderová se měla všude představovat jako Němka a ukazovat fotku svého syna v německé vojenské uniformě. Více se ke spisu nedochovalo, ale vzhledem k tomu, že vystoupilo více na sobě nezávislých osob⁴⁰³, lze předpokládat, že se Schneiderová trestu nevyhnula.⁴⁰⁴

---

402 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 131

403 Zde samozřejmě nelze s jistotou tvrdit, že spolu sousedé nebyli nijak domluveni, ale na první pohled na sobě nejsou jejich svědectví závislá.

404 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 1279/49

Shrnutí

Do kategorie urážka českého lidu jsem zahrnula všechny případy, kdy obvinění zneužívali svého postavení a terorizovali svoje české podřízené; dále případy, kdy došlo vyloženě ke slovnímu napadání či urážení českého obyvatelstva či případy, kdy byli Češi jakýmkoli způsobem ohroženi kvůli kolaboraci jiných Čechů s Němci. Jedná se o dohromady 16 případů. Jak je vidno v tabulce č. 19, co se týče pohlaví, obvinění byli celkem vyrovnání – 7 žen a 9 mužů. V 6 případech není známý rozsudek, v 5 případech došlo k zastavení trestního stíhání a v 5 případech komise udělila trest. Je zajímavé, že komise volila pouze mezi kombinací veřejného pokárání a pokuty nebo pokárání a vězení. Je však možné, že v 6 nezjištěných případech mohla zvolit jinou kombinaci či kombinaci všech možných trestů.

5. 9 Hlášení se k německé národnosti

Jak jsem již zmiňovala v dříve, stávalo se, že děčínští obyvatelé měnili svou národnost dle potřeby či aktuální situace. V době první republiky se hlásili k národnosti české, po vzniku Protektorátu k národnosti německé a po druhé světové válce opět k národnosti české. Osobám ze smíšeného manželství či narozeným v Německu mohlo připadat logické si zvolit německou národnost, přestože pobývali v Československu. Po okupaci a vytvoření Protektorátu Čechy a Morava se mnoho osob uchýlilo k žádání o německou státní příslušnost, aby získali různé výhody a zajistili si tak snazší život či přežití jako takové, jelikož většina osob se dle výpovědí k německé národnosti hlásila pouze z existenčních důvodů. Často se také stávalo, že za danou osobu zažádal příbuzný či partner bez jejího vědomí, jelikož muž představoval hlavu rodiny a měl tak hlavní slovo. Právě smíšená manželství mohla vést ke změně národnosti. Existují i případy, kdy žadatelé údajně nevěděli, co podepisují nebo jim předkládající osoba měla lhát o obsahu podepsované listiny.

Ukázalo se, že s koncem války nastal konec možnosti zvolit si jinou národnost, tudíž poslední zvolená národnost obyvatelům zůstala. To přinášelo řadu komplikací – lidé, kteří si zvolili národnost německou, přestali být považováni za občany Československa. Výjimky představovali osoby aktivně se účastnící boje proti nacismu či osoby perzekvované. Jak činnost v odboji, tak svou perzekuci museli doložit. Zbytek obyvatel musel prokázat, že se k německé národnosti přihlásili z donucení.⁴⁰⁵

Děčín se nachází nedaleko hranic, tudíž není překvapivé, že hlášení se o německou státní příslušnost představuje nejčastěji řešené provinění u TNK Děčín. Dle soupisu řešila TNK 181

---

405 KMOCH, Pavel: *Provinění proti národní cti. „Malá retribuce“ v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy.* Academia, Praha 2015, s. 281.

takových případů – v archivu se jich fyzicky nachází 175. U spisů si ale lze povšimnout, že komise řešila pouze národnost, k níž se jmenované osoby hlásily v roce 1939, nikoli v roce 1930. Navíc docházelo i k záměně pojmů národnost a státní příslušnost, což mohlo vést ke zmatečným situacím.

Tabulka 20: Seznam osob hlásící se k německé národnosti

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Baričáková Anna ⁴⁰⁶	29. 4. 1916	Sněžník ⁴⁰⁷	Veřejné pokárání v místě bydliště	Příslušnice slovenského národa
2.	Bečvář Václav ⁴⁰⁸	x. x. 1898	Děčín	Vězení v délce 8 měsíců, pokuta ve výši 105 000 Kčs ⁴⁰⁹ , veřejné pokárání	Krom hlášení se k německé národnosti též posílal své děti do německé školy a pobíral německé potravinové lístky
3.	Beránek Josef ⁴¹⁰	22. 10. 1908	Praha	Pokuta 50 000 Kčs, vězení 3 měsíce	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
4.	Beránková Eliška ⁴¹¹	2. 6. 1919	Praha	Případ zastaven	Pobyt jmenované neznámý, občanství obdržela v listopadu 1942
5.	Beranová Bohumila ⁴¹²	Neznámé	Jílové	Neznámý	Torzovitý spis
6.	Bergmann František ⁴¹³	21. 6. 1874	Děčín	Případ zastaven	Jmenovaný zemřel roku 1941
7.	Bergmannová Marie ⁴¹⁴	21. 6. 1874	Děčín	Případ zastaven	Jmenovaná se neprovinila dle dekretu
8.	Bilínský Josef ⁴¹⁵	27. 12. 1898	Benešov nad Ploučnicí	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut, občanství obdržel v lednu 1942
9.	Bitnar Bohumil ⁴¹⁶	30. 1. 1895	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁴¹⁷	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
10.	Bláha Josef ⁴¹⁸	9. 9. 1884	Podmokly	Veřejné pokárání,	Trest v důsledku

406 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, TNK 164

407 V současnosti součást obce Jílová

408 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 22580/48

409 V případě nezaplacení pokuty hrozilo věznění v délce dalších 2 měsíců

410 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 15543/48

411 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 217542/48

412 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: 19107/49

413 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, čj: neznámé

414 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 1190/47

415 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 400

416 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 661

417 V případě nezaplacení pokuty náhradní trest vězení 14 dní

418 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 385

				vězení 3 měsíce	vyhlášené amnestie nevykonán
11.	Bláha Karel ⁴¹⁹	27. prosinec 1898	Benešov nad Ploučnicí	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut, občanství obdržel v lednu 1942
12.	Boháček Alfred ⁴²⁰	10. 3 1908	Podmokly	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut, občanství obdržel neznámo kdy
13.	Boháčková Anna ⁴²¹	10. 3. 1908	Podmokly	Případ zastaven	Jmenovaná odsunuta
14.	Bořík Josef ⁴²²	2. 4. 1880	Bělá	Veřejné pokárání, vězení 5 měsíců, pokuta 50 000 Kčs ⁴²³	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
15.	Burešová Elisabeth ⁴²⁴	10. 9. 1893	Děčín	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, měsíc vězení	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
16.	Cimbálová Kateřina ⁴²⁵	5. 9. 1876	Loučky	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
17.	Čapková Zdena ⁴²⁶	19. 9. 1922	Benešov nad Ploučnicí	Případ zastaven	Jmenovaná členkou odbojové skupiny
18.	Čech Josef ⁴²⁷	12. 11. 1923	Podmokly	Pokuta 250 000 Kčs ⁴²⁸	Občanství obdržel neznámo kdy
19.	Černá Hedvika ⁴²⁹	15. 11. 1891	Libouchec	Pokuta 2 000 Kčs, vězení 7 dní	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
20.	Černá Růžena ⁴³⁰	2. 1. 1924	Libouchec	Případ zastaven	Torzovitý spis
21.	Černeková Rosálie ⁴³¹	20. 10. 1889	Kamenický Šenov	Neznámý	Torzovitý spis
22.	Dalecká Alžběta ⁴³²	2. 8. 1898	Boletice nad Labem	Neznámý	K podání žádosti údajně nucena
23.	Dicková Marie ⁴³³	19. 3. 1925	Kamenický Šenov	Veřejné pokárání, pokuta 20 000 Kčs, vězení 2 měsíce	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán

419 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 17206/48

420 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 389

421 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: neznámé

422 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 378

423 V případě nezaplacení pokuty náhradní trest vězení 6 měsíců

424 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 693

425 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 419

426 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 642

427 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 25577/48

428 V případě nezaplacení k věznění v délce 6 měsíců

429 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 620

430 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 566

431 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 617

432 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj. neznámé

433 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 669

24.	Divíšek Vincenc ⁴³⁴	2. 11. 1911	Verneřice	Případ zastaven	Člen odbojové skupiny
25.	Divíšková Františka ⁴³⁵	14. 1. 1907	Verneřice	Neznámý	Žádost podal údajně manžel
26.	Dlabola Karel ⁴³⁶	20. 2. 1888	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs ⁴³⁷	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
27.	Doleček Antonín ⁴³⁸	18. 3. 1928	Kundratice, okr. Jilemnice	Neznámý	Jmenovaný podání žádosti popřel
28.	Dolejšová Libuše ⁴³⁹	6. 7. 1922	Děčín	Případ zastaven z důvodu amnestie	Občanství obdržela neznámo kdy
29.	Dostál Otmar ⁴⁴⁰	4. 8. 1900	Podmokly	Veřejné pokárání, vězení 8 měsíců	Jmenovaný žádal kvůli práci v Německu
30.	Dostálová Josefa ⁴⁴¹	12. 4. 1906	Podmokly	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovaná žádala kvůli práci v Německu
31.	Drápalová Marie ⁴⁴²	11. 5. 1906	Děčín	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, vězení 1 měsíc	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
32.	Dřevíkovský Josef ⁴⁴³	22. 2. 1907	Děčín	Případ odstoupen	Občanství obdržel v lednu 1942
33.	Dvořák Josef ⁴⁴⁴	3. 2. 1911	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, vězení 1 měsíc ⁴⁴⁵	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
34.	Dvořáková Ludmila ⁴⁴⁶	2. 9. 1908	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁴⁴⁷	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
35.	Eichler Josef ⁴⁴⁸	30. 12. 1910	Benešov nad Labem	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁴⁴⁹	Trest v důsledku amnestie nevykonán
36.	Feierfeil Karel ⁴⁵⁰	22. 4. 1880	Podmokly	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců,	Jmenovaný údajně nucen

434 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj. neznámé

435 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj. neznámé

436 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 618

437 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce.

438 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj. neznámé

439 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 109

440 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 56

441 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 55

442 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 610

443 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 401

444 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 360

445 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

446 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 354

447 V případě nezaplacení náhradní trest vězení dalších 14 dní.

448 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 437

449 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

450 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 316

				pokuta 50 000 Kčs ⁴⁵¹	zaměstnavatelem
37.	Fialová Hedvika ⁴⁵²	3. 10. 1883	Podmokly	Případ odstoupen	Jmenovaná odsunuta do Německa, občanství obdržela v prosinci 1943
38.	Fiedlerová Eliška ⁴⁵³	17. 10. 1911	Horní Prysk, okr. Česká Lípa	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku amnestie nevykonán
39.	Filková Božena ⁴⁵⁴	7. 12. 1913	Dolní Oldřichov	Případ zastaven	Žádost podal manžel
40.	Fischer Oskar ⁴⁵⁵	14. 1. 1898	Podmokly	Veřejné pokárání, pokuta 3 000 Kčs, vězení 3 týdny	Jmenovaný se přejmenoval
41.	Flek Adolf ⁴⁵⁶	11. 1. 1889	Boletice	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovaný používal německou variantu svého příjmení
42.	Franková Weronika ⁴⁵⁷	3. únor 1864	Děčín	Případ pravděpodobně odstoupen	Jmenovaná pobývala neznámo kde, občanství obdržela v srpnu 1940
43.	Fryba Josef ⁴⁵⁸	31. 10. 1864	Děčín	Případ zastaven z důvodu úmrtí obviněného	Občanství obdržel v květnu 1940
44.	Guthová Anna ⁴⁵⁹	14. 2. 1902	Boletice	Veřejné pokárání, vězení 7 měsíců, pokuta 30 000 Kčs ⁴⁶⁰	Torzovitý spis
45.	Haasová Marie ⁴⁶¹	25. 8. 1878	Libouchec	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5000 Kčs ⁴⁶²	Jmenovaná měla využívat výhod něm. st. příslušnosti
46.	Halbhuberová Irena ⁴⁶³	6. 4. 1909	Kamenický Šenov	Neznámý	Občanství obdržela neznámo kdy
47.	Hašková Rosa ⁴⁶⁴	12. 5. 1923	Praha	Neznámý	Občanství obdržela neznámo kdy
48.	Havel Jan ⁴⁶⁵	3. 8. 1919	Česká Kamenice	Neznámý	Jmenovaný tvrdil, že jej donutilo Gestapo

451 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 4 měsíce.

452 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 1690/47

453 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 367

454 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj. neznámé

455 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj. neznámé

456 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 364

457 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 1467/47

458 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 1468/47

459 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 112

460 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce.

461 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 352

462 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

463 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 6397/48

464 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 22473/48

465 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 870/47

49.	Hejduk Josef ⁴⁶⁶	30. 1. 1917	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
50.	Hiebschová Marie ⁴⁶⁷	21. 5. 1880	Děčín	Případ zastaven	Jmenovaná podala žádost z existenčních důvodů
51.	Hlavatá Marie ⁴⁶⁸	23. 3. 1886	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁴⁶⁹	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
52.	Hodboťová Jindřiška ⁴⁷⁰	30. 10. 1921	Bělá	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs ⁴⁷¹	Žádala kvůli svému německému snoubenci
53.	Hof Vladimír ⁴⁷²	7. 3. 1897	Podmokly	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 50 000 Kčs ⁴⁷³	Torzovitý spis
54.	Holečková Anna ⁴⁷⁴	18. 8. 1889	Choratice	Veřejné pokárání, pokuta 500 Kčs ⁴⁷⁵	Torzovitý spis
55.	Honc Josef ⁴⁷⁶	18. 1. 1889	Děčín	Případ zastaven	Údajně nucen zaměstnavatelem
56.	Hornigová Anna ⁴⁷⁷	13. 2. 1905	Děčín	Případ zastaven	Pocházela ze smíšeného manželství, žádost získala po manželi
57.	Hrnčířová Markéta ⁴⁷⁸	2. 12. 1923	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁴⁷⁹	Žádost vyplnil otec
58.	Hurtoš Josef ⁴⁸⁰	14. 4. 1878	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
59.	Janda Rudolf ⁴⁸¹	17. 4. 1899	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíc	Torzovitý spis
60.	Jedlan Josef ⁴⁸²	5. 1. 1906	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán

466 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 672

467 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 420

468 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 673

469 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

470 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 156

471 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 6 týdnů.

472 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 291

473 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce.

474 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 212

475 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 týden.

476 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 421

477 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj. 322/47

478 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 670

479 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

480 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 614

481 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 432

482 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 671

61.	Jelínková Růžena ⁴⁸³	4. 12. 1920	Děčín	Neznámý	Torzovitý spis
62.	Jirsík Josef ⁴⁸⁴	20. 9. 1909	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Žádost vyplnila manželka
63.	Jöllingerová Antonie ⁴⁸⁵	6. 1. 1876	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
64.	Kadeřábek František ⁴⁸⁶	18. 6. 1899	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
65.	Kafka Jan ⁴⁸⁷	13. 5. 1895	Hillův Mlýn	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
66.	Kaláb Rudolf ⁴⁸⁸	23. 3. 1883	Horní Kamenice	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 30 000 Kčs ⁴⁸⁹	Torzovitý spis
67.	Karhanová Anna ⁴⁹⁰	8. 2. 1913	Praha-Nusle	Neznámý	Občanství obdržela v listopadu 1941
68.	Kašpar Hynek ⁴⁹¹	30. 3. 1921	Česká Kamenice	Případ zastaven	Občanství údajně nabyli všichni v dané oblasti
69.	Klabník František ⁴⁹²	10. 10. 1914	Česká Kamenice	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
70.	Klabník Jan ⁴⁹³	29. 12. 1880	Česká Kamenice	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
71.	Klabník Josef ⁴⁹⁴	27. 4. 1878	Česká Kamenice	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
72.	Kocián Cyril ⁴⁹⁵	28. 6. 1895	Hillův Mlýn	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Občanství obdržel neznámo kdy
73.	Kopecká Amálie ⁴⁹⁶	24. 11. 1908	Choratice	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs ⁴⁹⁷	Torzovitý spis
74.	Kopecká Marie ⁴⁹⁸	24. 12. 1920	Choratice	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis

483 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj. 1406/48

484 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 329

485 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 355

486 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 788

487 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 765

488 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: neznámé

489 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce

490 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, čj: 22507/48

491 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 395

492 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 695

493 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 613

494 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 410

495 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 235

496 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 213

497 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce

498 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 207

75.	Kopecký František ⁴⁹⁹	22. 8. 1875	Choratice	Veřejné pokárání, pokuta 15 000 Kčs	Torzovitý spis
76.	Koucký Václav ⁵⁰⁰	12. 11. 1871	Podmokly	Neznámý	Občanství obdržel v červnu 1943
77.	Koudela Štěpán ⁵⁰¹	20. 11. 1871	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
78.	Král Jan ⁵⁰²	7. 12. 1885	Boletice	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 50 000 Kčs ⁵⁰³	Jmenovaného měl k podepsání nutit zaměstnavatel
79.	Kraschowitz Josef ⁵⁰⁴	29. 6. 1899	Česká Kamenice	Neznámý	Občanství neobdržel kvůli přihlášce k chorvatské národnosti
80.	Krepčíková Anna ⁵⁰⁵	1. 9. 1922	Prostřední Grunt	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁵⁰⁶	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
81.	Kromann Josef ⁵⁰⁷	28. 11. 1873	Václavice	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut
82.	Kudlata Antonín ⁵⁰⁸	16. 7. 1882	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců v pracovním táboře v Popovicích	Jmenovaný svou vinu přiznal
83.	Kukačka Jan ⁵⁰⁹	30. 4. 1902	Benešov nad Ploučnicí	Neznámý	Dochoval se pouze výsledk Kukačky
84.	Kuncová Anna ⁵¹⁰	15. 9. 1918	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁵¹¹	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
85.	Kunstová Antonie ⁵¹²	9. 12. 1919	Podmokly	Veřejné pokárání, vězení 5 měsíců	Torzovitý spis
86.	Kyselová Elsa ⁵¹³	17. 7. 1913	Mistrovice	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
87.	Laudová Ludmila ⁵¹⁴	11. 2. 1922	Praha	Případ zastaven	Občanství neobdržela, prokázala se

499 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 210

500 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 28363/48

501 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 356

502 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 363

503 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce.

504 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 27073/48

505 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 768

506 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

507 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 1952/47

508 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 328

509 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: neznámé

510 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 674

511 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

512 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 246

513 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 349

514 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 22706/48

					osvědčením o čs. národnosti
88.	Ledsonová Alžběta ⁵¹⁵	9. 10. 1914	Děčín	Neznámý	Torzovitý spis, dochoval se výslech
89.	Liman Emanuel ⁵¹⁶	1. 1. 1892	Boletice nad Labem	Případ zastaven	Jmenovaný čin popřel
90.	Lollo Alexander ⁵¹⁷	24. 2. 1904	Křešice	Případ zastaven	Torzovitý spis
91.	Mandlíková Marie ⁵¹⁸	20. 9. 1917	Markvartice	Neznámý	Jmenovaná obvinění odmítala a odvolala se
92.	Maroušková Ema ⁵¹⁹	25. 11. 1918	Střední Grunt	Případ zastaven	Příhlášku údajně vyplnil otec
93.	Matějka Emerich ⁵²⁰	17. 1. 1890	Oldřichov	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů vyhlášené amnestie nevykonán
94.	Matějka Ferdinand ⁵²¹	23. 2. 1880	Dolní Falknov	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů vyhlášené amnestie nevykonán
95.	Megner František ⁵²²	Neznámé	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 2 000 Kčs	Případ řešen u MLS v Litoměřicích; torzovitý spis
96.	Meislová Marie ⁵²³	3. 3. 1906	Děčín	Pokuta 100 000 Kčs ⁵²⁴	Trest byl jmenované v důsledku amnestie odpuštěn
97.	Melicharová Marie ⁵²⁵	19. 4. 1920	Oblajovice, okr. Tábor	Neznámý	Občanství obdržela neznámo kdy
98.	Michálek Rudolf ⁵²⁶	12. 12. 1904	Chrochvice	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis
99.	Moravcová Natálie ⁵²⁷	20. 6. 1922	Děčín	Případ zastaven	Torzovitý spis
100.	Musilová Antonie ⁵²⁸	16. 3. 1902	Neznámý	Neznámý	Občanství obdržela neznámo kdy
101.	Nedvědová Zdeňka ⁵²⁹	31. 3. 1915	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁵³⁰	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán

515 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: neznámé

516 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 407

517 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 220

518 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 677

519 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 818

520 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 348

521 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 638

522 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 6287/49

523 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 60825/48

524 V případě nezaplacení hrozilo vězení v délce 8 měsíců.

525 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 22524/48

526 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: TNK 285

527 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: TNK 307

528 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 22527/48

529 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 402

102.	Němeček Antonín ⁵³¹	12. 12. 1899	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
103.	Nováček František ⁵³²	6. 11. 1867	Podmokly	Veřejné pokárání, pokuta 3 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven
104.	Novotný Otto ⁵³³	16. 1. 1900	Chrochvice	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁵³⁴	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
105.	Nový Karel ⁵³⁵	23. 12. 1903	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
106.	Ocásek František ⁵³⁶	20. 2. 1899	Hillův Mlýn	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 50 000 Kčs ⁵³⁷	Torzovitý spis
107.	Ondreička Emil ⁵³⁸	18. 4. 1901	Horní Prysk	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁵³⁹	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
108.	Osthoř Hanuš ⁵⁴⁰	6. 5. 1903	Boletice nad Labem	Případ zastaven	Osthoř původem Němec, nikoli Čech
109.	Osthořová Edita ⁵⁴¹	29. 7. 1912	Boletice nad Labem	Případ zastaven	Osthořová původem pravděpodobně Němka
110.	Ottová Emilie ⁵⁴²	20. 11. 1906	Kamenický Šenov	Neznámý	Jmenovaná údajně přihlášena automaticky na základě původu
111.	Paišová Anna ⁵⁴³	10. 10. 1910	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
112.	Pavel Antonín ⁵⁴⁴	28. 3. 1884	Podmokly	Veřejné pokárání, pokuta 50 000 Kčs ⁵⁴⁵	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
113.	Pavelka Rudolf ⁵⁴⁶	16. 5. 1885	Podmokly	Případ zastaven	Trest v důsledku vyhlášené amnestie

530 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

531 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 789

532 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 155

533 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 692

534 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

535 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 739

536 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 272

537 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 4 měsíce.

538 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 741

539 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

540 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 358

541 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 359

542 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 217

543 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 817

544 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 279

545 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 4 měsíce.

546 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 3426/47

					nevykonán
114.	Philippová Jaroslava ⁵⁴⁷	2. 2. 1909	Boletice nad Labem	Případ zastaven	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
115.	Pivoňková Josefa ⁵⁴⁸	10. 8. 1900	Boletice nad Labem	Případ zastaven	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
116.	Pleticha Josef ⁵⁴⁹	21. 3. 1899	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
117.	Pobuda Rudolf ⁵⁵⁰	9. 2. 1905	Podmokly	Neznámý	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
118.	Pressburg František ⁵⁵¹	30. 8. 1879	Praha	Pokuta 250 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
119.	Procházka Albert ⁵⁵²	27. 4. 1899	Podmokly	Neznámý	Občanství obdržel v srpnu 1940
120.	Ptáčková Emilie ⁵⁵³	12. 1. 1902	Děčín	Pokuta 150 000 Kčs ⁵⁵⁴	Trest nevykonán
121.	Randus Emil ⁵⁵⁵	28. 10. 1921	Kamenický Šenov	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
122.	Rejda František ⁵⁵⁶	10. 1. 1905	Děčín	Neznámý	Torzovitý spis
123.	Riedlová Zdenka ⁵⁵⁷	26. 3. 1908	Bělá	Případ zastaven	Jmenovaná odešla neznámo kdy do Německa, občanství obdržela roku 1943
124.	Rotschová Josefa ⁵⁵⁸	14. 5. 1913	Jílové	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
125.	Rozum František ⁵⁵⁹	3. 10. 1892	Podmokly	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce v pracovním táboře v Popovicích, pokuta 10 000 Kčs ⁵⁶⁰	Jmenovaný svou vinu přiznal
126.	Řepík Josef ⁵⁶¹	31. 5. 1899	Děčín	Veřejné pokárání,	Trest v důsledku

547 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 379

548 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 378

549 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 820

550 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 24155/48

551 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 278

552 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, čj: 24160/48

553 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 357

554 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc a 10 dní

555 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 637

556 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 14109/47

557 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 1773/47

558 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 787

559 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 326

560 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce.

				vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs ⁵⁶²	vyhlášené amnestie nevykonán
127.	Řepík Václav ⁵⁶³	23. 9. 1873	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁵⁶⁴	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
128.	Sehorz Siegfried ⁵⁶⁵	5. 10. 1911	Podmokly	Případ zastaven	Občanství obdržel v roce 1940, pobyt jmenovaného neznámý
129.	Senglová Antonie ⁵⁶⁶	30. 4. 1891	Děčín	Veřejné pokárání, pokuta 1 000 Kčs ⁵⁶⁷	Torzovitý spis
130.	Scharff Antonín ⁵⁶⁸	15. 2. 1906	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán
131.	Scheiberová Hedvika ⁵⁶⁹	2. 1. 1898	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁵⁷⁰	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán
132.	Schiffnerová Margareta ⁵⁷¹	8. 6. 1899	Děčín	Neznámý	Torzovitý spis
133.	Schiller Jiří ⁵⁷²	9. 4. 1907	Neznámé	Neznámý	Torzovitý spis
134.	Schmidt Eduard ⁵⁷³	26. 2. 1925	Sněžník	Neznámý	Torzovitý spis
135.	Schrajerová Emilie ⁵⁷⁴	11. 7. 1903	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán
136.	Sochor Karel ⁵⁷⁵	8. 9. 1911	Choratice	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁵⁷⁶	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán
137.	Součková Filomena ⁵⁷⁷	6. 8. 1909	Hradec Králové	Neznámý	Jmenovaná pravděpodobně odsunuta, občanství obdržela v březnu 1943 nebo 1945

561 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 660

562 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce.

563 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 677

564 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

565 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 2765/47

566 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 277

567 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 týden.

568 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 764

569 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 778

570 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

571 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: neznámé

572 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: neznámé

573 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 829

574 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 313

575 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 602

576 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

577 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 22745/48

138.	Stejskal Vilém ⁵⁷⁸	22. 4. 1910	Děčín	Případ zastaven	Jmenovaný se nevrátil z války
139.	Sulek Josef ⁵⁷⁹	13. 3. 1886	Roztoky	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁵⁸⁰	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán
140.	Sýkora Václav ⁵⁸¹	20. 2. 1876	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán
141.	Šíma Emil ⁵⁸²	17. 7. 1910	Podmokly	Neznámý	Občanství obdržel v lednu 1943
142.	Šimková Eliška ⁵⁸³	16. 5. 1921	Kamenický Šenov	Neznámý	Torzovitý spis
143.	Šlejhar Jan ⁵⁸⁴	10. 3. 1912	Líska	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce v pracovním táboře v Popovicích	Žádost údajně vyplnila manželka
144.	Šmelhaus Josef ⁵⁸⁵	24. 6. 1853	Česká Kamenice	Případ zastaven	Případ zastaven kvůli úmrtí jmenovaného
145.	Špira Rudolf ⁵⁸⁶	9. 8. 1913	Česká Lípa	Neznámý	Občanství obdržel v červnu 1940
146.	Štorch Gustav ⁵⁸⁷	3. 4. 1875	Děčín	Případ zastaven	Občanství obdržel roku 1943, o občanství zažádal kvůli své manželce pocházející z Německa, případ byl zastaven kvůli jeho odchodu za ženou
147.	Šulc Johann ⁵⁸⁸	14. 6. 1865	Děčín	Neznámý	Občanství obdržel neznámo kdy
148.	Šulcová Marie ⁵⁸⁹	6. 6. 1873	Děčín	Neznámý	Občanství obdržela neznámo kdy
149.	Šulek Jan ⁵⁹⁰	11. 6. 1886	Oldřichov	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁵⁹¹	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
150.	Taglieber Erna ⁵⁹²	6. 10. 1901	Popovice	Neznámý	Občanství obdržela v dubnu 1940

578 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 4650/47

579 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 605

580 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

581 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 712

582 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 23223/48

583 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: neznámé

584 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 380

585 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 2204/47

586 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 23221/48

587 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 4651/47

588 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 23225/48

589 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 23294/48

590 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 794

591 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

592 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 23248/48

151.	Tamplová Lydie ⁵⁹³	6. 10. 1901	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovaná se pokoušela odvolat
152.	Teichman Rudolf ⁵⁹⁴	2. 1. 1876	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁵⁹⁵	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
153.	Thieleová Anastázie ⁵⁹⁶	21. 8. 1892	Děčín	Pokuta 2 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
154.	Uhlík Josef ⁵⁹⁷	11. 3. 1909	Kamenický Šenov	Případ zastaven	Jmenovaný se účastnil odboje
155.	Urbanová Olga ⁵⁹⁸	20. 9. 1918	Děčín	Neznámý	Torzovitý spis
156.	Vaimer Bohumil ⁵⁹⁹	24. 6. 1879	Děčín	Případ zastaven	Také členem SA
157.	Valenta František ⁶⁰⁰	2. 4. 1908	Horní Kamenice	Neznámý	Torzovitý spis
158.	Valenta Josef ⁶⁰¹	28. 12. 1884	Česká Kamenice	Neznámý	Torzovitý spis
159.	Valenta Wenzel ⁶⁰²	15. 9. 1883	Podmokly	Případ pravděpodobně zastaven	Občanství obdržel roku 1941, údajně měl odejít neznámo kdy do Německa
160.	Vaněčková Eliška ⁶⁰³	17. 10. 1911	Dolní Křečany, okr. Rumburk	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
161.	Viehmanová Marie ⁶⁰⁴	Neznámé	Neznámý	Neznámý	Jmenovaná se o německou státní příslušnost přihlásila v roce 1942
162.	Vojáček František ⁶⁰⁵	16. 12. 1888	Srbská Kamenice	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců v pracovním táboře v Popovicích	Jmenovaný podal odvolání – výsledek neznámý
163.	Votápek Bohuslav ⁶⁰⁶	17. 7. 1901	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
164.	Voves Josef ⁶⁰⁷	21. 10. 1877	Choratice	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs ⁶⁰⁸	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán

593 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 791

594 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 676

595 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

596 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 135

597 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 626

598 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: neznámé

599 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 29017/48

600 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: neznámé

601 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: neznámé

602 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj. 23294/48

603 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 367

604 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 228

605 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 392

606 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 718

607 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 603

165.	Weisová Marie ⁶⁰⁹	9. 1. 1873	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
166.	Wesley Vladimír ⁶¹⁰	19. 9. 1918	Podmokly	Případ zastaven	Jmenovaný souzen u MLS v Chrudimi
167.	Wildnerová Benigna ⁶¹¹	10. 7. 1898	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁶¹²	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
168.	Winter Josef ⁶¹³	7. 9. 1894	Votice, okr. Benešov	Případ zastaven	Případ zastaven pro nedostatek důkazů
169.	Winterová Marie ⁶¹⁴	4. 10. 1903	Votice, okr. Benešov	Případ zastaven	Případ zastaven pro nedostatek důkazů
170.	Wormová Marie ⁶¹⁵	14. 9. 1913	Líška	Neznámý	Torzovitý spis
171.	Wowczuk Christa ⁶¹⁶	10. 3. 1922	Maxičky	Případ zastaven	Jednalo se o polskou st. příslušnici
172.	Wowczuk Michal ⁶¹⁷	30. 11. 1899	Maxičky	Případ zastaven	Jednalo se o polského st. příslušníka
173.	Zábranská Antonie ⁶¹⁸	13. 3. 1898	Boletice nad Labem	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁶¹⁹	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
174.	Zagalová Elsa ⁶²⁰	16. 5. 1921	Sobotka	Neznámý	Torzovitý spis
175.	Zítka František ⁶²¹	9. 3. 1909	Roztoky	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs ⁶²²	Případ v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán

Markéta Hrnčířová

Markéta Hrnčířová se narodila v obci Krásný Studenec. Od svého narození měla bydlet v Děčíně s otcem Čechem a maminkou německého původu. Kvůli matčině nemoci musela rodina zůstat v pohraničí, kde otec pracoval jako skladník u Českých drah. Po okupaci sudetského území měl zaměstnán u německých říšských drah, pro něž pracoval až do konce války. Německé úřady a přednosta stanice na něj měli tlačit kvůli žádosti o německou státní příslušnost a vyhrožovat

608 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

609 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 441

610 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 816

611 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 357

612 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

613 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 1991/48

614 Tamtéž

615 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: neznámé

616 Narodena 10. března 1922, občanství neobdržela, jedná se pravděpodobně o stejný důvod jako v případě Michala Wowczuka, SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 23977/48

617 Naroden 30. listopadu 1899, občanství neobdržel, jednalo se pravděpodobně o polského státní příslušníka, tudíž byl případ zastaven, SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, čj: 26511/48

618 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 362

619 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

620 Narodena 16. května 1921, občanství obdržela v dubnu 1942, SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 30914/48

621 SOKA Děčín, fond TNK, karton 54, TNK 604

622 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce.

propuštěním v případě nevyhovění požadavku. Kvůli nemoci manželky tak Hrnčíř učinil, a přihlášku podal celé rodině. Hrnčířová popírá, že by přihlášku podepisovala, jelikož ani nebyla plnoletá. Od svých 15 do 17 let byla členkou BDM. Komise ji odsoudila k veřejnému pokárání, věznění v délce 14 dnů, avšak z důsledku vyhlášené amnestie se trest nevykonával.⁶²³

Adolf Flek

Adolf Flek se narodil 11. ledna 1889. Flek při výslechu uvedl, že v roce 1939 do sčítacího archu vyplnil, že je české národnosti a odevzdal jej sčítacímu komisaři, avšak téhož dne měl obdržet nový sčítací arch. Sčítací komisař měl Fleka požádat, aby uvedl národnost a mateřskou řeč německou, jelikož celá rodina uměla německy. Flek tak učinil, jelikož mu údajně bylo řečeno, že arch potřebují jen pro obecní kartotéku. Když poté po revoluci přijel do Liberce do archivu, kde žádal sčítací arch své rodiny, zjistil, že se zde nachází arch určující jej jako Němce. Flek se měl dále provinít zdravením „Heil Hitler“ a podepisováním se jako „Alfred Fleck“, k čemuž se přiznal. Závod v Boleticích se vyjádřilo na podporu Fleka s tím, že u nich pracoval jako malířský mistr smaltu již od roku 1936. Alfred Flek byl i přes svou obhajobu odsouzen k zaplacení pokuty ve výši 10 000 Kčs, k věznění v délce 3 měsíců a k veřejnému pokárání v Boleticích.⁶²⁴

Alexander (Štefan) Ondreička

Alexander Ondreička se narodil 8. září 1902. Dle spisu německé občanství nedostal, jelikož se jednalo o slovenského příslušníka, avšak přiznal, že si o německou státní příslušnost v roce 1941 žádal. Ondreička na svou obranu uváděl, že po okupaci jej Němci zbavili jeho funkce brusiče skla a donutili jej k práci obyčejného řemeslníka s krumpáčem, což mu mělo zničit fyzické zdraví. Aby úplně nepodleh, zažádal si o německou státní příslušnost. Dle spisu bylo trestní řízení proti Ondreičkovi vedené již v roce 1946, avšak o rok později se zastavilo. Krom hlášení se k německé národnosti se jmenovaný dále provinil nadbytečnými styky s osobami německého původu, konkrétně měl pořádat schůze nacistů, které trvaly mnohdy celou noc. Ke spisu je přiložena dokonce i fotografie obviněného, kde je vyfocen uprostřed skupiny nacistů přímo pod vlajkou s hákovým křížem. Obyvatelé Horního Prysku, kde jmenovaný pobýval, se před ním měli mít na pozoru a raději se mu vyhýbat z obavy před udáním. Jmenovaný obvinění odmítá – fotografii vysvětluje tím, že pochází již z roku 1929, kdy nikdo z vyfocených Němců ještě nebyl nacist. Jmenovaný udal, že se po celou dobu okupace choval jako příkladný Slovák. I tak Ondreičku komise odsoudila k zaplacení pokuty ve výši 3 000 Kčs, k veřejnému pokárání a k věznění v délce

---

623 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 670

624 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 364

14 dnů. V případě nezaplacení pokuty mu hrozil náhradní trest věznění v délce 8 dnů. Trest byl obviněnému nakonec z důvodu amnestie odpuštěn.⁶²⁵

Alžběta Dalecká

Alžběta Dalecká se narodila v Děčíně. Při výslechu uvedla, že oba její rodiče se hlásili k německé státní příslušnosti, tudíž se v domácnosti mluvilo převážně německy a sama jmenovaná navštěvovala německou školu v Boleticích. Když se roku 1924 provdala za Vojtěcha Daleckého, začala se dle svých slov hlásit k národnosti české. Obviněná dále tvrdila, že si nepamatuje k jaké národnosti se hlásila roku 1930, ale že ji pravděpodobně hlásil jistý Ervín France k národnosti německé. Německá státní příslušnost jí měla být během okupace nucena proti její vůli a souhlasu. Co je na tvrzení Dalecké pravdy, není známo.⁶²⁶

Alžběta Ledsonová

Alžběta Ledsonová se narodila 9. října 1914. V době svého provinění bydlela trvale v Děčíně. Při výslechu přiznala, že si v roce 1942 zažádala o německou státní příslušnost, avšak tvrdila, že k žádosti byla donucena německými úřady pod výhrůžkou věznění. Dle svých slov odešla v roce 1939 z pohraničí do vnitrozemí za svým manželem, a získala protektorátní příslušnost. Jakmile úřady zjistily, že se jedná o ženu německého původu, měly ji k podpisu žádosti nutit. Ledsonová tvrdila, že nevěděla co podepisuje, jelikož si dokument nečetla. Jejího manžela tehdy věznili, a ona mu nechtěla svým odporem přitížit. Trestní řízení proti obviněné vedlo již ONV v Roudnici nad Labem, avšak zastavili jej a jmenovanou nepotrestali. Přestože se ve spisu nenachází rozsudek, je pravděpodobné, že i v tomto případě Ledsonovou propustili bez trestu.⁶²⁷

Anastazie Thieleová

Anastazie Thieleová se narodila v Čížkovicích, v okrese Litoměřice. Dle spisu měl její případ projednávat ONV v Litoměřicích, kde ji odsoudili k zaplacení pokuty ve výši 2 000 Kčs. Pokuta se jí vyhnula na základě vyhlášené amnestie, ale i přesto trvala na projednání svého odvolání. Thieleová se bránila tvrzením, že nikdy žádost o německou státní příslušnost nepodepsala vědomě – podepsala dokument, který považovala za žádost o vystavení domovského listu. Hájila se tím, že obě její dcery navštěvují českou školu a německý jazyk neovládají.⁶²⁸

---

625 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 193

626 SOkA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: 1320/48

627 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, čj: 1925/47

628 SOkA Děčín, fond TNK, karton 54, čj: 135/49

Shrnutí

U mnoha případů se dochovala jen vyplněná žádost o německou státní příslušnost a doklad o potvrzení vyhovění žádosti. Pro tyto případy je zbytečné vytvářet podkapitoly, a tudíž jsem obviněné zahrnula do tabulky k ostatním případům, k nimž se dochovalo více informací. Přestože se komise dle statistického vyčíslení zaslání Ministerstvu vnitra zabývala 181 případy, fyzicky se jich dochovalo 176. Co se týče pohlaví, převažují muži, avšak v porovnání s jinými proviněními se jedná o mnohem menší nepoměr – 99 mužů (cca 56 %) a 78 žen (cca 44 %). U případů osob hlásících se o německou státní příslušnost volila komise častěji tresty – v 97 případech, zatímco pouze 44 případů bylo zastaveno a u 36 není znám rozsudek. Tresty lze označit za přísné – velmi často se jednalo o kombinaci všech dostupných trestů, přičemž pokuty dosahovaly vysokých čísel – nejnižší pokuta byla 1 000 Kčs, nejvyšší 150 000 Kčs. Věřím, že komise brala v potaz různé polehčující okolnosti, ale přesto si myslím, že toto konkrétní provinění trestala přísněji, jelikož žádosti obvinění nebyli ve většině případů nuceni podávat a činili tak dobrovolně za účelem zlepšení svých životních podmínek. Z dnešního pohledu se jedná o relativně pochopitelný krok, avšak přežít se dalo i bez německé státní příslušnosti, a proto mohla v podání žádosti komise vidět zbytečnou kolaboraci.

5. 10 Služba v německé armádě

Služba v německé armádě představuje provinění, které TNK v Děčíně řešila méně často, což může být vzhledem k poloze města Děčín překvapivé. Do armády mohl být povolán každý, kdo měl říšskoněmecké občanství – bez ohledu na to, zda se o něj přihlásil nebo mu bylo nějakým způsobem vnuceno. Povolávání bylo zajišťováno prostřednictvím povolávacího rozkazu, zasláního dotyčné osobě.⁶²⁹ Děčínská TNK řešila prokazatelně celkem 22 případů služby v německé armádě, avšak v tabulce je uvedeno pouze 19, jelikož u zbylých 3 případů soudila komise jiné provinění a služba v armádě byla zmíněna jen jako přitěžující okolnost. Služba v německé armádě byla často kombinována s jinými přečiny, například s hlášením se k německé národnosti.

Tabulka 21: Seznam osob sloužících v německé armádě

Č.	Jméno:	Datum narození:	Hlášený pobyt:	Rozsudek:	Poznámky:
1.	Bandurenko Anatolij ⁶³⁰	14. 5. 1919	Praha	Veřejné pokárání, vězení 4 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
2.	Brejcha Jaroslav	31. 12. 1914	Lipnice	Případ odstoupen	Jmenovaný ve válce

629 EMMERT, František: Češi ve Wehrmachtu. Vyšehrad, Praha 2005, s. 10-11.

630 SOKA Děčín, fond TNK, karta 48, TNK 752.

					pravděpodobně padl
3.	Černoch František ⁶³¹	8. 10. 1920	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
4.	Flieger Václav ⁶³²	27. 1. 1922	Dobkovice	Neznámý	Působil v organizaci Todt ⁶³³
5.	Galetka František ⁶³⁴	23. 12. 1916	Kamenický Šenov	Neznámý	Případ pravděpodobně zastaven
6.	Gudkov Alexandr ⁶³⁵	18. 8. 1925	Děčín	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé
7.	Kaliba František ⁶³⁶	23. 6. 1919	Prácheň	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce v pracovním táboře Popovice	Jmenovaný měl být k službě údajně nucen Gestapem
8.	Kittel Max ⁶³⁷	16. 12. 1911	Harta (Lesná)	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 2 000 Kčs ⁶³⁸	Jmenovaný se také hlásil k německé národnosti
9.	Knobloch Vojtěch ⁶³⁹	9. 3. 1911	Horní Prysk	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
10.	Major František ⁶⁴⁰	16. 8. 1910	Horní Prysk	Případ zastaven	Případ zastaven pro nedostatek
11.	Morgnar Karel ⁶⁴¹	21. 3. 1902	Mstišov, okr. Teplice	Případ zastaven	Jmenovaný souzen u MLS v Litoměřicích
12.	Neuvirt František ⁶⁴²	Neznámé	Neznámý	Neznámý	Torzovitý spis
13.	Novák Josef ⁶⁴³	31. 10. 1924	Kamenický Šenov	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs ⁶⁴⁴	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
14.	Pompe Václav ⁶⁴⁵	5. 1. 1903	Kamenický Šenov	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
15.	Prax Emanuel ⁶⁴⁶	28. 7. 1921	Česká Kamenice	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Torzovitý spis
16.	Richter Erhard ⁶⁴⁷	31. 7. 1914	Děčín	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán

631 SOKA Děčín, fond TNK, karton 48, TNK 782.

632 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 193.

633 Jednalo se o paramilitární jednotka určená k výstavbě strategických objektů v nacistickém Německu.

634 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, TNK 428.

635 SOKA Děčín, fond TNK, karton 49, čj: neznámé.

636 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 383.

637 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 241.

638 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní.

639 SOKA Děčín, fond TNK, karton 50, TNK 424.

640 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 423.

641 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 155.

642 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 269.

643 SOKA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 427.

644 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

645 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 425.

646 SOKA Děčín, fond TNK, karton 52, TNK 244.

647 SOKA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 418.

				10 000 Kčs	
17.	Rydval František ⁶⁴⁸	13. 8. 1920	Polubný, okres Jablonec nad Nisou	Případ zastaven	Torzovitý spis
18.	Schwarz Edwin ⁶⁴⁹	17. 5. 1927	Líska	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán
19.	Vogel František ⁶⁵⁰	29. 12. 1921	Kamenický Šenov	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs ⁶⁵¹	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán

Edwin Schwarz – případová studie

Edwin Schwarz pobýval v průběhu druhé světové války s rodiči v obci Líska. Při výslechu uvedl, že pochází ze smíšeného manželství – otec měl být slovenského a matka německého původu. V Lísce rodina vlastnila rodinný dům, a proto zde pobývali po celou dobu okupace. V roce 1943 či 1944 – jmenovaný si při výslechu nebyl jistý – jej předvolali do Ústí nad Labem, kde měl na úřadě podepsat jistou listinu, jejíž obsah mu nebyl znám. V roce 1944 byla Schwarzovi přidělena německá státní příslušnost a musel narukovat do armády. Službu měl konat v německém městě Gardelegen. Schwarz si svou německou státní příslušnost vysvětloval tak, že mu byla automaticky přidělena kvůli původu jeho matky. Dle mého názoru ji ale mohl získat i nevědomým podepsáním žádosti. Schwarz dvakrát sběhl – poprvé v roce 1944 z Holandska, avšak byl chycen a polním soudem odsouzen k ročnímu vězení. Podruhé o rok později, přičemž byl chycen ve svém domově v Lísce a měl být v Děčíně odsouzen k šestiletému vězení. Přestože Schwarz ve své výpovědi zmínil mnoho polehčujících okolností, komise je buď nebrala v potaz nebo byly zastíněny přitěžujícími okolnostmi, jelikož jmenovaného odsoudila k veřejnému pokárání, měsíčnímu vězení a pokutě 10 000 Kčs.⁶⁵²

František Major – případová studie

Jmenovaný ve výslechu uvedl, že se vždy hlásil k české národnosti, což komisi dosvědčil i sčítacím archem z roku 1939. I přes tuto okolnost byl v roce 1939 odveden. Nedorozumění se nakonec vysvětlilo a narukovat nemusel. To se změnilo v roce 1941, kdy musel narukovat i přes protesty a důkazy potvrzující jeho českou národnost. Výcvik prodělal v saském Budyšíně a následně byl přemístěn na frontu na Krym. Major opakovaně žádal o propuštění a dodával potvrzení o svém českém původu, což mělo za následek jeho propuštění v roce 1943. Nakonec se mělo zjistit,

648 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 365.

649 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 630.

650 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 426.

651 V případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc.

652 SOkA Děčín, fond TNK, karton 53, TNK 630.

že chybu udělal obecní úřad v Horním Pysku, kde Majora evidovali jako Němce. Komise celý případ zastavila a Majora zbavila obvinění.⁶⁵³

Shrnutí

Komise se zabývala celkem 19 případy osob sloužících v německé armádě. Celkem 11 osob bylo odsouzeno, 5 případů zastaveno či odstoupeno a u zbylých 3 není rozsudek známý. Jak je vidno, komise toto provinění trestala poměrně přísně – v 9 případech udělila odsouzeným kombinaci všech tří trestů. Pokuty byly zpravidla vysoké – v 8 případech se jednalo o 10 000 Kčs a v jednom případě o 2 000 Kčs. Většina rozsudků ale nakonec nebyla kvůli vyhlášené amnestii vykonána.

6. Možné didaktické využití ve výuce dějepisu

V následující kapitole se pokusím nastínit možnosti využití tématu retribučního soudnictví v hodinách dějepisu na druhém stupni základních škol.

Danému tématu bych se nevěnovala dříve než v deváté třídě. Žáci bývají ve věku 14 – 15 let, což je věk, který švýcarský psycholog Jean Piaget zařazuje do nejvyšší kategorie – stadia formálních operací. V tomto období dochází k rozvoji abstraktního myšlení, a tudíž je vyšší šance, že daní jedinci budou schopni využít kreativity a vymyslet neotřelá řešení.⁶⁵⁴

Za jisté negativum považuji, že mnoho žáků v této době prožívá období, kdy je těžké je zaujmout a málokdy se pro něco upřímně nadchnou. Je tedy vhodné volit úlohy úměrně vytvořené pro konkrétní třídu a kolektiv – doporučovala bych danou problematiku zkoumat více do hloubky s třídami, které učitel učí již delší dobu a žáky zná.

Téma diplomové práce je sice zaměřeno na konkrétní lokalitu – Děčínsko – avšak nevidím problém ve využití více zdrojů a jiných závěrečných prací, které zkoumají jiné lokality. Je dostupných mnoho zdrojů zaměřených na další oblasti. Je však důležité zdůraznit, že každá lokalita má svoje specifika – v pohraničních oblastech se častěji řešilo hlášení se k německé národnosti či armádě, zatímco ve vnitrozemí mohou převládat jiné typy provinění.

Lze RVP ZV (rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání) je možno téma zařadit do Moderní doby, přičemž učivo spadá pod D-9-7-05 (Žák zhodnotí postavení Československa v evropských souvislostech a jeho vnitřní sociální, politické, hospodářské a kulturní prostředí). Přestože se situace postupně zlepšuje, ve mnoha školách se učitelé dostanou k

---

653 SOkA Děčín, fond TNK, karton 51, TNK 423.

654 PIAGET, Jean, INHELDER, Bärbel. Psychologie dítěte. Praha: Portál, 2014, ISBN 978-80- 262-0691-0

výuce moderních a soudobých dějin jen velmi okrajově kvůli širokému záběru učiva a nedostatku času. Osobně považuji výuku moderních a soudobých dějin za velmi důležitou, a myslím si, že i retribuční soudnictví by mělo být minimálně zmíněno. Už jen proto, že se na internetu nachází mnoho zdrojů, z nichž lze při výuce čerpat. Mezi příklady můžeme zařadit například vzdělávací videa na ČT Edu⁶⁵⁵, v nichž se žák dozví základní informace o prezidentských dekretech, situaci v poválečném Československu a soudních procesech.

V případě plánování hodiny bych danou problematiku volila po dokončení téma druhé světové války. Začala bych norimberským tribunálem, nutností potrestat válečné zločiny a zločiny kolaborace – ideálně s udáním přesných příkladů (například Joachim von Ribbentrop). Pokračovala bych s prezentací představující jednotlivé pojmy, a seznamující žáky se základními a nejdůležitějšími informacemi. Následovalo by video s pracovním listem, které by žákům nahradilo psaní poznámek z prezentace do sešitu. Hodinu bych zakončila kontrolou správných odpovědí. Po tomto úvodu bych se nebála pustit do praktické práce s prameny.

Při samotném praktickém úkolu bych se zaměřila na dva z konceptů tzv. Big Six⁶⁵⁶ - na využití primárních zdrojů (pramenů) a zaujímání historické/dobové perspektivy. Zaměřila bych se na práci s konkrétními prameny. Žáky bych rozdělila ideálně do skupin po čtyřech až pěti. Každá skupina by dostala jeden archivní spis obsahující stručné základní údaje o obviněné osobě (ukázka spisů viz příloha 3), výslech obviněného, svědectví osoby zapojené do případu, rozsudek a případně odvolání. Žáci by si archivní spisy rozdělili a každý jednotlivec by si přečetl jeden list, přičemž by si své poznatky následně přetlumočili. Jejich dalším úkolem by bylo pokusit se shrnout, proč se obviněná osoba rozhodla čin spáchat, co jí mohlo motivovat, a zda s rozsudkem souhlasí. Žáci by byli učitelem upozorněni, aby si všímali odlišností v použití jazyka – ve spisech je většinou vše psáno velmi směrodatně bez možnosti zpochybnění jejich obsahu, přestože je nelze brát jako směrodatně pravdivé. Svoje poznatky by na závěr přednesli. Učitel by měl vytvořený fiktivní životopis obviněné osoby, kde by bylo přesně vysvětleno, co se dotyčné stalo a proč se čin rozhodla vykonat – pokud vůbec.⁶⁵⁷ Tímto bych chtěla poukázat na to, že historie a pravda není černobílá a nedá se věřit všemu, co si přečteme. Důraz bych kladla na to, že každý člověk jedná jinak a jeho jednání je podmíněno situací a osobností – proto není vhodné někoho odsoudit jen proto, že se rozhodl např. přihlásit k německé národnosti, aby uživil potomka/nemocného rodiče. Žáci by tedy měli možnost nahlédnout do autentických pramenů a zároveň se pokusit empaticky vcítit do jiných

---

655 Viz [ČT edu - Česká televize \(ceskatelevize.cz\)](https://www.ceskatelevize.cz)

656 Jedná se o koncept „historického myšlení“, který je v současnosti světově uznávaný. Peter Seixas, autor této myšlenky, stanovil celkem šest konceptů. Více viz: Dějepis v 21. století [online]. [vid. 20. 4. 2023]. Dostupné z: <https://www.dejepis21.cz/historicke-mysleni-a-historicka-gramotnost>

657 Vytvořila bych i situaci, kde by se žáci dozvěděli, že je celý případ vyfabulován na základě osobní msty.

osob žijících v jiné době. Zaměřila bych se i na dobovou perspektivu a nutnost brát v potaz, že měla každá doba svoje specifikum a lidé jednali pod vlivem nejrůznějších vlivů a okolností. Věřím, že by práce s prameny rozvíjela žákovu čtenářskou gramotnost a kritické myšlení. Dané problematice bych věnovala 2-3 vyučovací hodiny, dle rychlosti práce a potřeb žáků.

V případě, že by zbyl čas, neváhala bych žákům zařídit návštěvu archivu, kde by si prohlédli, jakým způsobem jsou spisy uchovávány a kategorizovány. V případě středních škol bych žákům zprostředkovala i ukázkou vyhledávání v online badatelně, kde by se naučili vyhledávat, v jakém kartonu se jednotlivé spisy nachází, případně i pracovat online s naskenovanými spisy. Nejedná se o nutnost, jelikož je dost možné, že tento poznatek nebudou v životě potřebovat – pokud si nevolí studium historie – avšak považuji jej za užitečný a výuku zpestřující.

7. Závěr

Po druhé světové válce vyvstala důležitá otázka – jak potrestat viníky války a kolaboranty. Mezinárodní tribunál v Norimberku byl ustanoven pro trestání hlavních válečných zločinců. V jednotlivých osvobozených státech vznikaly samostatné instituce a jednotlivé země řídily retribuci na základě vlastních zákonů. V českých zemích vznikly Národní soud, Mimořádné lidové soudy a Trestní nalézací komise. Organizované potrestání pomohlo předcházet násilným činům a excesům, známým pod pojmem „divoká retribuce“.

Retribuci na Děčínsku měla zajišťovat Trestní nalézací komise Děčín. Cílem této práce bylo charakterizovat činnost TNK Děčín v letech 1946 – 1948 na základě studia pramenů a jejich komparace s poznatky z jiných odborných prací a literatury. O prvním složení komise se rozhodlo již 5. prosince 1946, avšak TNK Děčín započala svou činnost pravděpodobně v květnu roku 1946. Členové byli zvoleni na základě politické příslušnosti a „národní spolehlivosti“. Doporučovalo se, aby alespoň jeden ze členů měl právnické vzdělání, což u TNK Děčín zajišťoval JUDr. Emil Mlejnek působící jako předseda.

Díky dochovaným soupisům víme, že se v tzv. prvním retribučním období komise zabývala celkem 300 případy, přičemž 103 osob (34 %) odsoudila. Trestní řízení bylo zastaveno ve 197 případech a 181 případů TNK Děčín odstoupila jiným TNK. Celkem 17 osob před vyřčením rozsudku zemřelo.

Není však jisté, zda jsou soupisy zcela přesné, jelikož za celou dobu své existence měla komise projednat celkem 742 případů, přičemž je méně uvěřitelné, že by v tzv. druhém retribučním období

zvládla projednat 442 případů. Je však možné, že se do soupisů nezapočítávaly všechny odstoupené případy.

V archivu se dochovalo celkem 656 spisů – ze 742, které jsem se rozhodla analyzovat z různých hledisek – věk, provinění, národnost, počet odsuzujících rozsudků a podobně. Nejčastěji řešenými proviněními byly hlášení se k německé národnosti (177), dále tzv. horizontální kolaborace (91) a nadbytečné společenské styky s Němci (78). Je třeba podotknout, že TNK a MLS často nerozlišovaly mezi pojmy národnost a státní příslušnost, což dokládají i zmatečné údaje v některých spisech. Vysoký počet osob hlásící se k německé národnosti je dán pohraniční polohou, v níž se Děčín nachází – tomu odpovídá i počet tohoto provinění u jiných TNK nacházejících se v pohraničních oblastech či oblastech, které spadaly pod říšskou župu Sudety. Například u TNK v České Lípě⁶⁵⁸, Liberci⁶⁵⁹ a v Jablonci nad Nisou⁶⁶⁰ se jednalo o nejčastější provinění. Z hlediska věku se nejčastěji objevovaly osoby narozené v letech 1910-1919. Nejmladší obviněný se narodil v květnu 1929, zatímco nejstarší v červnu 1853. Ve mnoha spisech se neuvádělo povolání obviněných, avšak nejčastěji se objevovaly ženy v domácnosti (58), úředníci/úřednice (54) a dělníci/dělnice (43). Celkem před komisí stanulo 135 žen a 521 mužů. Muži převažovali u dalších TNK – v Kutné Hoře⁶⁶¹, Nymburku⁶⁶² či Trutnově⁶⁶³. Nejvíce se obviněné osoby hlásily k české národnosti (316) a německé (46). Tresty komise nejčastěji kombinovala – převládala kombinace všech tří dostupných trestů. Pokutu udělila komise celkem 207x, přičemž nejnižší částka byla 200 Kčs a nejvyšší 250 000 Kčs. V případě nemožnosti zaplacení pokuty nabízela komise náhradní trest v podobě vězení nebo veřejného pokárání, pokud již nebylo zahrnuto v původním trestu. Celkem komise na pokutách vybrala 3 527 700 Kčs, veřejné pokárání vyslovila ve 176 případech a do vězení poslala 148 osob. Nejkratší udělené vězení trvalo 5 dní, nejdelší jeden rok.

Při komparaci TNK Děčín s jinými TNK jsem zjistila, že se děčínská TNK v některých ohledech výrazně liší. Jako první bych zmínila výše pokut – zatímco děčínská TNK v několika případech udělila proviněným osobám pokutu ve výši stovek tisíc, jiné TNK dávaly pokuty

---

658 PÁNKOVÁ, Jitka: *Trestní nalézací komise v České Lípě*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016, s. 52.

659 RYBÁŘ, Václav: *Trestní a nalézací komise v Liberci v letech 1945-1948*. Bakalářská práce, Technická univerzita v Liberci, Liberec 2009, s. 38.

660 REMSOVÁ, Monika: *Trestní a nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-947)*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 63.

661 KOTKOVÁ, Charlota: *Trestní nalézací komise v Kutné Hoře*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2014, s. 34.

662 ČEPIČKOVÁ, Jana: *Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948*. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010, s. 25.

663 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 45.

diametrálně nižší (nejvyšší pokuta u TNK v Jablonci nad Nisou⁶⁶⁴ činila 20 000 Kčs, u TNK v Trutnově⁶⁶⁵ 15 000 Kčs). Další rozdíl vidím i v případech tzv. horizontální kolaborace – dle Frommerovy teze byly trestány více ženy, což v případě děčínské TNK neplatí – naopak dle dochovaných spisů byly za nadměrné styky trestáni mnohem častěji muži – v 84 případech, zatímco ženy pouze ve 4 případech. Stejně tak se vymyká i TNK v České Lípě⁶⁶⁶, kde soudili za daný přečin více mužů než žen.

Retribuční soudnictví považuji za velmi zajímavou součást naší historie, která se těší čím dál tím většímu zájmu badatelů, o čemž svědčí i počet závěrečných prací a monografií vznikajících na toto téma. Díky těmto pracím bude jednou možné vytvořit kompletní monografii zkoumající retribuční soudnictví v jednotlivých regionech či dokonce souhrnně v českých zemích.

8. Seznam použitých pramenů a literatury

Archivní prameny:

Státní okresní archiv Litoměřice, pobočka Děčín, fond Trestní nalézací komise okresního národního výboru Děčín, karton 48 – 55

Internetové zdroje:

Správa zákonů – Zákony pro lidi (1945) [citováno 10. 3. 2023]

[16/1945 Sb. Dekret presidenta republiky o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořád... \(zakonyprolidi.cz\).](https://zakonyprolidi.cz/16/1945-Sb.-Dekret-presidenta-republiky-o-potrestani-nacistickyx-zlocincux-zradcux-a-jejich-pomaha-cu-a-o-mimo-rad...)

Správa zákonů – Zákony pro lidi (1945) [citováno 10. 3. 2023]

[17/1945 Sb. Dekret presidenta republiky o Národním soudu \(zakonyprolidi.cz\)](https://zakonyprolidi.cz/17/1945-Sb.-Dekret-presidenta-republiky-o-Narodnim-soudu)

Správa zákonů – Zákony pro lidi (1945) [citováno 10. 3. 2023]

[138/1945 Sb. Dekret presidenta republiky o trestání některých provinění proti národní cti \(zakonyprolidi.cz\).](https://zakonyprolidi.cz/138/1945-Sb.-Dekret-presidenta-republiky-o-trestani-nekterych-provineni-proti-narodni-cti)

Literatura:

- BORÁK, Mečislav: Spravedlnost podle dekretu. Retribuční soudnictví v ČSR a Mimořádný lidový soud v Ostravě (1945 - 1948), Šenov u Ostravy: Tilia, 1998.
- BRANDES, Detlef: Češi pod německým protektorátem: okupační politika, kolaborace a odboj 1939-1945. Praha 1999.
- BUTLER, Rupert. SS-Hitlerjugend: historie 12. divize SS 1943-1945. Praha: Svojtka & Co., 2016.

---

664 Tamtéž

665 ČERVINKOVÁ, Zdeňka: *Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012, s. 52.

666 PÁNKOVÁ, Jitka: *Trestní nalézací komise v České Lípě*. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016, s. 75.

- ČEPIČKOVÁ, Jana: Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010.
- ČERVINKOVÁ, Zdeňka: Trestní nalézací komise v Trutnově 1945-1948. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012.
- ČESNOHLÍDKOVÁ, Jaroslava: Trestní nalézací komise v Děčíně. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2020.
- EMMERT, František: Češi ve wehrmachtu. Vyšehrad, Praha 2005.
- FROMMER, Benjamin: Národní očista. Retribuce v poválečném Československu, Praha: Academia, 2010.
- FULBROOK, Mary: Dějiny moderního Německa: od roku 1918 po současnost. Praha: Grada, 2010.
- HAMPLOVÁ, Zuzana: Trestní nalézací komise Nymburk, Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2011.
- HÖHNE, Heinz: SS: Elita ve stínu smrti. Praha: Grada Publishing, 2012. ISBN 978-80-247-3972-4
- HORKÁ, Anna: Trestní nalézací komise v Nové Pace 1945-1948. Diplomová práce. Univerzita Hradec Králové. Hradec Králové 2017.
- HRADECKÝ, Tomáš: Poválečné Děčínsko 1945-1948. Vyd. 2., rozš. vyd. Ústí nad Orlicí: Oftis 275. 2010. ISBN 978-80-7405-101-2
- HRADECKÝ, Tomáš: Město Děčín v letech 1945-1948. Diplomová práce. Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Ústí nad Labem 2008.
- HRUBEŠOVÁ, Zuzana: Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945-1948. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016.
- HYPŠOVÁ, Veronika: Trestní nalézací komise Pardubice 1945-1947. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2018.
- KAPLANOVÁ, Jiřina: Dějiny Děčína v datech. Děčín: Městská knihovna, 2006. ISBN 80-85058-16-2.
- KASAN, Daniel: Trestní nalézací komise Dvůr Králové nad Labem. Bakalářská práce. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2013.
- KMOCH, Pavel – LOZOVIUKOVÁ, Kateřina: Pomsta, nebo spravedlnost? Trestní nalézací komise v českých zemích, in.: Fontes Nissae, č. 12/2011, s. 185 – 204.
- KMOCH, Pavel: Provinění proti národní cti. „Malá retribuce" v českých zemích a Trestní nalézací komise v Benešově u Prahy. Academia, Praha 2015.
- KOČOVÁ, Kateřina: Činnost mimořádných lidových soudů. MLS Česká Lípa, Liberec a Litoměřice, Disertační práce Fakulta humanitních studií Hradec Králové, Hradec Králové 2006.

- KOČOVÁ, Kateřina: Činnost mimořádných lidových soudů v roce 1948. Soudobé dějiny [online]. 2005, vol. 12, č. 3-4, s. 588-590. Dostupné z: The Second Retribution: The Work of the Extraordinary People's Courts in 1948 (cas.cz).
- KOČOVÁ, Kateřina: Druhá retribuce. Činnost mimořádných lidových soudů v roce 1948, in: Soudobé dějiny, ročník XII/2005, s. 586 – 625.
- KOTKOVÁ, Charlota: Trestní nalézací komise v Kutné Hoře. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2014.
- LOUDA, Jiří: Trestní nalézací komise Turnov, Bakalářská práce TUL, Liberec 2011.
- LOUDA, Jiří: Retribuční soudnictví v Československu v období 1945 – 1948. Bakalářská práce. Západočeská univerzita v Plzni. Plzeň 2014.
- LOZOVIUK, Petr: Evropská etnologie ve střeoevropské perspektivě. Univerzita Pardubice, Pardubice 2005.
- LOZOVIUKOVÁ, Kateřina – KMOCH, Pavel: Zakázaná láska. Trestní postih milostných vztahů v letech 1935 – 1948, in: Žena jako subjekt a objekt dějepisného vyučování (Genderová tematika ve výuce dějepisu), UJEP: Ústí nad Labem, 2010.
- MCGOWAN, Lee: Radikální pravice v Německu. Od roku 1870 po současnost. Praha: Prostor, 2004, ISBN 80-7260-122-9
- MIKŠOVSKÁ, Barbora: Trestní nalézací komise Poděbrady. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2011.
- NAKONEČNÝ, Milan. Vlajka: k historii a ideologii českého nacionalismu. Zvolen: Sol Noctis, 2021.
- PÁNKOVÁ, Jitka: Trestní nalézací komise v České Lípě. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016.
- PAŽOUT, Jaroslav - PORTMANN, Kateřina: "Nechtění" spoluobčané: skupiny obyvatel perzekvovaných či marginalizovaných z politických, národnostních, náboženských i jiných důvodů v letech 1945-1989. Jaroslav Pažout, Kateřina Portmann (eds.). Praha : Liberec : Ústav pro studium totalitních režimů; Technická univerzita v Liberci, 2018. ISBN: 978-80-88292-06-7; 978-80-7494-421-5
- PEŠKOVÁ, Barbora: Trestní nalézací komise Broumov. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012.
- PIONTKOVÁ, Kristýna: Praxe mimořádného lidového soudu v Brně, Diplomová práce, Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Brno 2012/13.
- POLOPRUDSKÁ, Eliška: Jednotky SA v Říšské župě Sudety (na příkladu hlavního města župy 1938-1945), Diplomová práce, Technická univerzita v Liberci, Liberec. 2019.
- PORTMANN, Kateřina - RADVANOVSKÝ, Zdeněk: Mimořádný lidový soud v Liberci a Litoměřicích v letech 1945-1948. Ústí nad Labem: Univerzita J. E. Purkyně, 2001. ISBN: 80-7044-326-X

- REMSOVÁ, Monika: Trestní nalézací komise v Jablonci nad Nisou (1945-1947). Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci, Liberec 2012.
- RYBÁŘ, Václav: Trestní a nalézací komise v Liberci v letech 1945-1948. Bakalářská práce, Technická univerzita v Liberci, Liberec 2009.
- STANĚK, Tomáš: Tábory v českých zemích 1945-1948, Šenov u Ostravy: Tilia, 1996.
- VÁCLAVÍK, Robert: Český svaz válečníků. Rigorózní práce. Univerzita Karlova v Praze. 2012. Praha.

9. Seznam zkratk

BDM - Bund Deutscher Mädel (Svaz německých dívek)

ČSD – Československé dráhy

ČSNS – Československá strana národně socialistická

ČSV – Český svaz válečníků

DRK - Deutsches Rotes Kreuz (Německý červený kříž)

Kčs – Československá koruna

MLS – Mimořádný lidový soud

MNV – Místní národní výbor

MSK – Místní správní komise

NSF - Národně socialistické ženské hnutí

NSV – Národní svaz válečníků

NOF – Nationalsozialistische Volkswohlfahrt (Nacionálně socialistická péče o blaho lidu)

NSDAP – Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterparte (Národně socialistická německá dělnická strana)

ONV – Okresní národní výbor

OSK – Okresní správní komise

RLB – Reichsluftschutzbund (říšský svaz protiletecké ochrany)

SA – Sturmabteilung (úderné, útočné oddíly)

SdP - Sudetendeutsche Partei

SokA – Státní okresní archiv

SNB – Sbor národní bezpečnosti

SS – Schutzstaffel

TNK – Trestní nalézací komise

ZNV – Zemský národní výbor

10. Seznam příloh

Příloha č. 1 – Seznam zakázaných fašistických organizací

Příloha č. 2 – Ukázka archivního spisu

Příloha č. 3 - Seznam obžalovaných osob u TNK Děčín v letech 1946 – 1948

Příloha č. 1:

Příloha ke Směrnícím ministerstva vnitra ze dne 26. listopadu 1945, odst. 10, písm. b).

Seznam fašistických organizací.

Kromě fašistických organizací, uvedených v retribučním dekretu č. 16/1945 Sb., tj. Vlajky, Hlinkovy gardy a Svatoplukovy gardy, nutno za fašistické organizace považovati zejména:

Akci národní obnovy,

Akci „Národopisná Morava“ (organisátor Jan Úprka),

Arijskou pracovní frontu (organisátor Opletal),

Arijskou stráž,

Českou arijskou frontu (organisátor ing. Roček z Brna),

Českou pracovní frontu přidruženou k ČNST – Vlajce,

Česko-německou společnost (sdružující skutečné přátele říšské orientace, naproti tomu Český svaz pro spolupráci s Němci, zřízený Dr. Háchou, byl rázu oficiosního),

Český svaz válečníků,

Exekutivu býv. vojáků,

Fašistickou skupinu při Nár. souručenství na Moravě (organisátor Rob. Mišurec),

Hlavní vedení protektorátních fašistů (organisátor Jos. Rambousek v Brně),

Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě (pokud jde o osoby, které nemají očistné listy, vydané ministerstvem vnitra),

Moravské národní socialisty (organisátor E. Pitlík v Brně), přezvané později na Moravskou nac. soc. stranu a její Fašistické gardy (přezvané později na „Ochranné sbory“),

Nacionální hnutí spolu s jeho gardami, přezvanými na Černé šiky,

Nár. akční komitét (organisátor bar. Procházka),

Nár. obec fašistickou – dělnický syndikát při Nár. souručenství (organisátor Jan Trojovský z Brna),

Nár.-soc. českou dělnicko-rolnickou stranu (NSČDRS, známější pod označením „Strana zeleného hákového kříže“, organisátor Mlčoch v Kroměříži),

Nár. soc. gardu státních aktivistů Velkoněmecké říše (NSGSA, zvanou též nac. soc. garda slovanských aktivistů osy Berlín-Řím, organisátor Fr. Löffler v Jihlavě),

Nár. soc. hnutí pracujícího lidu (organisátor Blažek),

Nár. soc. stranu dělnickou (organisátor Grasblum),

Nár. tábor fašistický (NTE, organisátoři Kasandra a Břetenář), Nár. tábor fašistický-moravské křídlo (organisátor Jar. Vala),

Nár. arijskou kulturní jednotu,

Národní obec fašistickou (N.O.F., organisátor Rud. Gajda),

Protižidovskou ligu,
Stranu českých fašistů (SČF, organisátor Janík),
Svaz arijských mlynářů,
Svaz českých vojáků ze světové války, kteří bojovali po boku německé armády (při nár. Obci fašistické),
Svaz vojáků z fronty,
Ústřední sekretariát Nár. tábora fašistického, velitelství fašistických gard (později z něho vzniklo „České arijské hnutí“- organisátor O. Peřina v Brně),
Zemské vedení moravských fašistů (organisátor J. M. Tichý),
Železnou gardu (organisátor Jos. Dostál v Brně).
Dále pak tyto organisace:
Českou ligu proti bolševismu,
Český svaz pro spolupráci s Němci (ČSSN),
Národní odborovou ústřednu zaměstnaneckou,
Svaz zemědělství a lesnictví,
Veřejnou osvětovou službu (u těchto pěti posléze jmenovaných organisací jen pokud jde o činovníky, kteří měli politický vliv v těchto organizacích).

Příloha č. 2: Ukázka archivních spisů (informace o obviněném a rozsudek)

Skupina národní bezpečnosti
Velitelství stanice Podmokly, okr. Děčín.
Čís. jedn.: 92 / 47.
Věc: Kovář František, přestupek
zákona opatřeních proti neoprávně-
nému přechodu státních hranic.

Zpráva o zatčení.

A. Osobní data:

Kovář František, narozený dne 11.12.1919 v Oseku nad
Bečvou, okres Hranice, příslušný do Veselíčko u Lipníka n. Bečvou, okres
Hranice, syn Františka a Anežky roz. Navrátilové, bytem Podmokly-Chroch-
vice, ulice Odboje 177 / 9 a, okres Děčín, svobodný, pomocník, k. m. kat.,
náboženství, voj. v záloze p. pl. 34, nemajetný, t. č. bez zaměstnání, umí
číst a psát, udánlivě beztrestný.

Zadržen hlídkou fin. strážce z Maxiček: vrch. resp. Vích, Němec a
resp. Dostál.
Vyšetřil a zatkl: prap. Václav Mašek a štrážm. Josef Bouček ze
služební povinnosti.

B. Skutková podstata.

I.

V osobních datech uvedený Kovář František dopustil se pokusu
přestupku zákona o opatřeních proti neoprávněnému přechodu státních hranic
tím, že dne 26.8.1947 o 18.00 hodině pokusil se v katastru obce Maxičky-
Česká Brána - překročit ČSR státní hranice do Německa.

II.

Přestupek v článku I. uvedený zjistili dne 26.8.1947 o 20.30 hod.
na stanici SNB v Podmoklech prap. SNB Václav Mašek a štrážm. SNB Josef
Bouček ze služební povinnosti. Kovář František byl dne 26.8.1947 zadr-
žen hlídkou finanční strážce sestávající z vrch. resp. Vích, vrch. resp. Němec
a resp. fin. strážce Dostála při služební obchůzce v katastru obce Maxičky-
Česká Brána, kde se shora jmenovaný pokoušel hranice ČSR. do Německa pře-
jít bez úředního povolení.

III.

Kovář František při vyšetřování se doznal, že měl v úmyslu do
Německa přejít, kde chtěl navštívit dvě se kterým za války udržoval
intimní styky. Jak se dověděl má mít tato dítě proto se chtěl dovědět
bližší podrobnosti o pravdivosti těchto údajů.

IV.

Jelikož jmenovaný jest podezřelý, že by se snažil znovu o pře-
kročení hranic do Německa, byl tento dne 26.8.1947 o 20.30 hodině zatčen
předán ONV Referátu národní bezpečnosti v Podmoklech k dalšímu rozhodnutí.
Při osobní prohlídce byli u jmenovaného nalezeny 2 mléčné konzervy
, Nestle, , dvě masové konzervy, dvě konzervy paštiky, 1 aktovka starší
1,26 kg pražení zrnkové kávy. Všechny uvedené věci byly na stanici fin.
strážce v Maxičkách zabaveny a tam ponechány..
V Podmoklech, dne 26.8.1947.

Velitel stanice S N B :
por. Zelený Zelený v.r.

ONV. Referátu národní bezpečnosti,

Podmokly.

Trestní nalézací komise při ONV v Děčíně

C. j. TNK-817.

Trestní nález.

Trestní komise nalézací okresního národního výboru v Děčíně

- *) a) provádějíc podle § 1, odst. 1, zákona č. 34/1948 Sb. revisi trestního řízení vedeného proti Vám pro pře-
stupek podle § 1 dekretu prezidenta republiky č. 138/1945 Sb.,
- *) b) provádějíc podle § 2, věty druhé zákona č. 34/1948 Sb. revisi trestního řízení vedeného proti vám pro
přestupek podle § 1 dekretu prezidenta republiky č. 138/1945 Sb.,
- *) c) provádějíc podle § 3 zákona č. 34/1948 Sb. proti Vám trestní řízení pro přestupek podle § 1 dekretu
prezidenta republiky č. 138/1945 Sb.,
- *) d) pokračujíc podle § 2, věty první zákona č. 34/1948 Sb. v trestním řízení vedeném proti Vám pro pře-
stupek podle § 1 dekretu prezidenta republiky č. 138/1945 Sb.
uznala dne 1948
- *) po veřejném ústním líčení takto

právem:

Anna P a i š o v á, nar. 10.10.1910 povoláním dělnice
bylem v Boleticích n.L. čp. 125, je vinna tím, že za okupace
, tedy v době zvýšeného ohrožení republiky
ač slovanského původu, požádala o udělení německého státního občanství
a také jej obdržela, což nepopřela,

kterýmžto chováním urážejícím národní cítění českého a slovenského lidu vzbudil veřejné pohoršení, čímž se
dopustil provinění proti národní cti podle § 1, odst. 1 dekretu prezidenta republiky ze dne 27. října 1945.
č. 138 Sb., o trestání některých provinění proti národní cti, a odsuzuje se podle téhož ustanovení k
trestu veřejného pokarání, 14 dní vězení a k pokutě Kčs 5.000.-.

- *) Do trestu se započítává:
- *) a) doba _____ měsíců, _____ dnů, po kterou byl pachatel zajištěn nebo byl v soudní (za-
jišťovací, vyšetřovací) vazbě,
- *) b) trest na svobodě*) (náhradní trest vězení) v trvání _____, *) trest peněžitý _____ Kčs,
vykonávaný na základě trestního nálezu (rozsudku)

Příloha č. 3: Abecední seznam obžalovaných osob u TNK Děčín v letech 1946 - 1948

Tabulka 22: Abecední tabulka dochovaných případů projednaných u TNK Děčín

	Jméno	Datum narození	Národnost	Provinění	Datum rozsudku	Rozsudek	Poznámky	Povolání	Číslo kartonu
1.	Babínek Stanislav	5. 11. 1904	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Trestní řízení zahájeno 22. 12. 1946	Truhlářský mistr	48
2.	Baloun Miroslav	31. 7. 1926	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 2 000 Kčs	Trest kvůli amnestii nevykonán	Zedník	48
3.	Balšánek Josef	14. 7. 1910	Česká	Nadměrné styky s Marií Johnovou	29. 4. 1947	Pokuta 500 Kčs, vězení 5 dnů	Před Johnovou měl mít Balšánek poměr s Elfrídou Ihmovou	Průvodčí	48
4.	Balvín Jaroslav	9. 5. 1912	Česká	Nadměrný styk s Martou Fürtigovou	11. 4. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Fürtigová vysídlena, Balvín za ni chtěl odejít	?	48
5.	Bandurenko Anatolij	14. 5. 1919	Ruská	Služba v německé armádě	23. 6. 1951	Veřejné pokárání, vězení 4 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Učitel ruštiny	48
6.	Bareš František	1. 12. 1908	Česká	Styk s ženou německé národnosti	4. 4. 1947	Případ zastaven	Vina nebyla prokázána	Domovník	48
7.	Baričáková Anna	29. 4. 1916	Slovenská	Hlášení se k německé st. příslušnosti	18. 4. 1947	Veřejné pokárání v místě bydliště	Něm. státní příslušnost získala v roce 1942	Kuchařka	48
8.	Bartůněk Josef	?	?	Členství ve Vlajce	?	?	Torzovitý spis	?	48
9.	Bašta Josef	15. 12. 1898	Česká	Udržoval nadměrné styky s Gertrudou Bisteovou	?	?	Bisteová u Bašty zaměstnaná	Krejčí	48
10.	Bečvář Václav	x. x. 1898	Česká	Hlášení se k německé národnosti	14. 10. 1948	Vězení 8 měsíců, pokuta 105 000 Kčs ⁶⁶⁷ , veřejné pokárání	Pobíral německé pot. lístky	?	48

667 V případě nezaplacení pokuty hrozilo věznění v délce dalších 2 měsíců

11.	Bednář Jan	30. 4. 1922	?	?	2. 5. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	48
12.	Bechyně Otto	29. 12. 1912	Česká	Udržoval nadměrné styky s Margaret Richterovou	21. 4. 1947	Pokuta 5000 Kčs, vězení 14 dní	Dlouhodobá známost, rodiny Richterové starousedlíci	Úředník	48
13.	Benc Jindřich	13. 11. 1925	Česká	Udržoval nadměrné styky s Martou Richterovou	8. 4. 1947	Pokuta 2000 Kčs, vězení 1 měsíc, veřejné pokárání	Richterovou na lod'ce odvezl přes hranice ⁶⁶⁸	Úředník	48
14.	Benjo Jakub	11. 3. 1913	?	Členství ve Freikorps	28. 6. 1948	Případ pravděpodobně zastaven	Pobyt jmenovaného neznámý	?	48
15.	Beránek Josef	22. 10. 1908	Česká	Hlášení se k německé národnosti	21. 10. 1948	Pokuta 50 000 Kčs, vězení 3 měsíce	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Natěrač	48
16.	Beránková Eliška	2. 6 1919	Česká	Hlášení se k německé národnosti	19. 7. 1948	Případ zastaven	Pobyt jmenované neznámý, občanství obdržela 11/1942	Stenotypistka	48
17.	Beranová Bohumila	?	Česká	Hlášení se k německé národnosti	20. 9. 1948	?	Torzovitý spis	?	48
18.	Bergmann František	21. 6. 1874	Česká	Hlášení se k německé národnosti	7. 3. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zemřel 8. 3. 1941	Zaměstnanec ČSD	48
19.	Bergmannová Marie	14. 9. 1879	Německá	Hlášení se k německé národnosti	7. 3. 1947	Případ zastaven	Jmenovaná se neprovinila dle deketu	V domácnosti	48
20.	Bezděková Lýdie	15. 5. 1924	?	?	11. 1. 1949	Vězení 3 měsíce, veřejné pokárání	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	V domácnosti	48
21.	Bilínský Josef	14. 4. 1877	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Veřejné pokárání v Podmoklech, pokuta 30 000 Kčs	Jmenovaný zemřel 2. 4. 1947, trest nevykonán	Vrchní topič ČSD	48
22.	Bindler Jan	28. 12 1899	?	Členství v SA	24. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	48

668 Richterová měla být odsunuta do Bavorska, Benc jí umožnil shledání s rodiči a převezl ji přes hranice na své vlastní lod'ce, čímž zabránil konfiskaci majetku jmenované – tato skutečnost je ve spisu vedena jako přitěžující okolnost; v jeho prospěch měla hrát „mladická nerozvážnost“

23.	Bitnar Bohumil	30. 1. 1895	Česká	Hlášení se k německé národnosti	16. 7. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs ⁶⁶⁹	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Zaměstnanec ČSD	48
24.	Bláha Josef	9. 9. 1884	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Veřejné pokárání v Podmoklech, vězení 3 měsíce	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Bez zaměstnání, péče o manželku	48
25.	Bláha Karel	27. 12. 1898	?	Hlášení se k německé národnosti	1. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut	Železničář	48
26.	Blažek Bohumil	?	?	Urážka českého lidu	?	?	Torzovitý spis	Dělník na dráze	48
27.	Blažek Oldřich	13. 7. 1919	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	7. 9. 1946	Případ zastaven	Jmenovaný zproštěn viny na základě nedostatku důkazů	Úředník	48
28.	Blecha František	11. 10. 1914	?	?	22. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zproštěn viny na základě nedostatku důkazů	?	48
29.	Boháček Alfred	8. 5. 1887	Česká	Hlášení se k německé národnosti	7. 3. 1947	Případ zastaven	V roce 1946 odsunut	Býv. štábní kapitán	48
30.	Boháček Jan	27. 7. 1908	?	Člen SA	21. 7. 1948	Případ zastaven	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	48
31.	Boháčková Anna	10. 3. 1908	Německá	Hlášení se k německé národnosti	7. 3. 1947	Případ zastaven	V roce 1946 odsunuta	V domácnosti	48
32.	Böhm Ernst	26. 11. 1916	Německá	Člen SA	18. 7. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut	Učitel	48
33.	Böhm Hugo	26. 3. 1904	Německá	Člen SA	18. 7. 1948	Případ odstoupen - místo pobytu neznámé	Hlášení se k německé národnosti, NSDAP, SDP, NSV, SF	Úředník	48
34.	Böhmer Josef	16. 6. 1915	?	Člen SS	20. 5. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé	?	48
35.	Bořík Josef	2. 4. 1880	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 5 měsíců, pokuta	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Kovář	48

669 V případě nezaplacení pokuty náhradní trest vězení 14 dní

						50 000 Kčs ⁶⁷⁰			
36.	Braacová Rosalie	?	?	?	?	?	Torzovitý spis	?	48
37.	Brejcha Jaroslav	31. 12. 1914	Česká	Služba v německé armádě	23. 4. 1947	Případ odstoupen, jmenovaný ve válce pravděpodobně padl	Hlášení se k německé národnosti, přiznána	Obchodník	48
38.	Brettschneider Karel	13. 6. 1882	Česká	Pomoc Němcům s přechodem hranic	?	?	Jmenovaný měl potomky v Drážďanech	Penzista	48
39.	Breuer František	4. 10. 1929	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	Veřejné pokárání, 6 týdnů vězení	Torzovitý spis	Obuvnický pomocník	48
40.	Brinický Fedor	10. 2. 1906	?	?	20. 3. 1947	Případ odstoupen	Komise kvůli své nepřislušnosti odstoupila spis ONV	?	48
41.	Březina František	18. 1. 1905	?	?	20. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	48
42.	Březinová Hilda	9. 5. 1902	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven z důvodu amnestie	Torzovitý spis	V domácnosti	48
43.	Bubeníček Rudolf	4. 5. 1869	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Jmenovaný měl využívat německých výhod	Penzista	48
44.	Buchner Karel	30. 7. 1924	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 500 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	?	48
45.	Burešová Elisabeth	10. 9. 1893	Německá	Hlášení se k německé národnosti	9. 6. 1950	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, vězení 1 měsíc	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Učitelka hudby	48
46.	Burgerová Anežka	?	?	Vyhrožovala gestapem své sousedce	?	?	Torzovitý spis, zachovala se jen žádost o odvolání	?	48
47.	Buriánek Miroslav	14. 6. 1913	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Dle spisu se jednalo o manželský spor	?	48
48.	Burzal Jan	13. 9. 1923	Česká	Nadměrné styky s Eliškou	20. 3. 1947	Případ zastaven	Burzal pacientem	Bývalý komisař obce	48

670 V případě nezaplacení pokuty náhradní trest vězení 6 měsíců

				Grohmanovou			psychiatrické léčebny Bohnice	Rynartice	
49.	Bůžek Leo	10. 12. 1896	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Udělena pokuta za celní přestupek	Strojník	48
50.	Cimbálová Kateřina	5. 9. 1876	Česká	Hlášení se k německé národnosti	25. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 5 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán; žádost údajně podal manžel jmenované	V domácnosti	49
51.	Cmuntová Jarmila	?	?	Podpora nacistického režimu	6. 11. 1948	Pokuta 1000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 5 dní	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	?	49
52.	Cvejn Vojtěch	27. 3. 1921	Česká	Podpora nacistického režimu, výhrůžky	15. 11. 1948	Vězení 3 měsíce, pokuta 20 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Řidič	49
53.	Čapková Zdena	19. 9. 1922	Česká	Hlášení se k německé národnosti	22. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaná spolupracovala s odbojovou organizací Moravská rovnost	V domácnosti	49
54.	Čech Josef	12. 11. 1923	Česká	Hlášení se k německé národnosti	23. 10. 1948	Pokuta 250 000 Kčs, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis, krom rozsudku neobsahuje žádné další dokumenty	?	49
55.	Čermák Josef	30. 8. 1919	?	?	?	Pokuta 1 000 Kčs	Případ zastaven, torzovitý spis	?	49
56.	Černá Hedvika	15. 11. 1891	Česká	Hlášení se k německé národnosti	18. 7. 1948	Pokuta 2 000 Kčs, vězení 7 dní	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	?	49
57.	Černá Růžena	2. 1. 1924	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 4. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Úřednice	49
58.	Černá Viktorie	24. 10. 1898	?	?	11. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	49

59.	Černeková Rosálie	20. 10. 1889	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Dle spisu se jmenovaná chovala po celou dobu okupace příkladně	V domácnosti	49
60.	Černoch František	8. 10. 1920	Česká	Služba v německé armádě	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Zámečník	49
61.	Černý Karel	15. 9. 1911	Česká	Nadměrné styky s Eleonorou Khünelovou	7. 12. 1948	Veřejné pokárání, pokuta 2 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Elektromontér	49
62.	Černý Ludvík	?	?	?	20. 1. 1949	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut	?	49
63.	Černý Oskar	14. 1. 1898	?	?	11. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	49
64.	Červenka Josef	3. 6. 1904	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Úředník	49
65.	Čižinský Josef	?	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Torzovitý spis	?	49
66.	Čížková Marie	27. 2. 1919	?	?	20. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	49
67.	Čvančarová Anna	?	Německá	Udavačství, urážka českého lidu	?	?	Torzovitý spis, dochoval se jen výslech sousedky jmenované	?	49
68.	Dalecká Alžběta	2. 8. 1898	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	K podání žádosti údajně nucena	V domácnosti	49
69.	Dibelka Václav	11. 1. 1908	Česká	Nadměrný styk s Margitou Traubovou	27. 2. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Jmenovaná s Dibelkou čekala potomka	Topič	49
70.	Dicková Marie	19. 3. 1925	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, pokuta 20 000 Kčs, vězení 2 měsíce	Přihlášku za jmenovanou podal údajně otec; trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Kuchařka	49
71.	Dittrich	16. 3. 1908	?	Členství v SA	?	Případ	Místo pobytu	?	49

	František					pravděpodobně odstoupen	jmenovaného neznámé		
72.	Divíšek Adolf	1. 9. 1885	?	?	2. 5. 1947	Případ odstoupen řádnému soudu	Torzovitý spis, jmenovaný se kvůli nemoci nemohl dostavit k výslechu	?	49
73.	Divíšek Vincenc	2. 11. 1911	Německá	Hlášení se k německé národnosti	19. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný členem odbojové skupiny	Správce hotelu	49
74.	Divíšková Františka	14. 1. 1907	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Žádost podal údajně manžel jmenované	V domácnosti	49
75.	Dlabola Karel	20. 2. 1888	?	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs; v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán; Člen NSV	Četnický strážmistr	49
76.	Dobrowolský Stanislav	22. 8. 1898	?	Členství v SA	?	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	49
77.	Dolanský František	21. 1. 1893	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 4. 1947	Případ zastaven; po obnovení pokuta 1000 Kčs	Podnikem uložena důtka	Technický vedoucí prádelny	49
78.	Doleček Antonín	18. 3. 1928	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Jmenovaný popřel podání žádosti	Dělník	49
79.	Dolejšová Libuše	6. 7. 1922	Česká	Hlášení se k německé národnosti	21. 10. 1948	Vězení 1 měsíc	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	?	49
80.	Doležálek Jan	19. 7. 1907	Česká	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Dělník	49
81.	Dörre Arnošt	18. 11. 1892	Německá	Členství v SA	?	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	49
82.	Dostál Otmar	4. 8. 1900	Česká	Hlášení se k německé národnosti	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 8 měsíců	Jmenovaný se údajně hlásil o německou národnost kvůli práci v	Operní pěvec a divadelní ředitel	49

							Německu		
83.	Dostálová Josefa	12. 4. 1906	Česká	Hlášení se k německé národnosti	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovaná se údajně hlásil o německou národnost kvůli práci v Německu	Zubní technička	49
84.	Drábek Josef	7. 12. 1907	?	?	11. 4. 1947	Pokuta 1 000 Kčs	Případ zastaven, torzovitý spis	?	49
85.	Drápalová Marie	11. 5. 1906	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, vězení 1 měsíc	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Prodavačka	49
86.	Drašnar František	?	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Torzovitý spis	?	
87.	Drbohlav Václav	30. 4. 1890	?	Členství v SA	?	?	Mimo jiné žádal o německou st. příslušnost	?	49
88.	Dressler Ferdinand	1. 7. 1890	?	Členství v SA	25. 7. 1948	Případ zastaven	Vystěhován armádou neznámo kam	?	49
89.	Drchal Alois	25. 4. 1910	?	Nadměrný styk s Giselou Liškovou	?	?	Torzovitý spis	?	49
90.	Drobný Milan	5. 5. 1924	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 500 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Nástrojař	49
91.	Dřevíkovský Josef	22. 2. 1907	Česká	Hlášení se k německé národnosti	29. 7. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	Pekař	49
92.	Dub Alois	9. 11. 1912	?	Urážka českého lidu	6. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zproštěn viny	?	49
93.	Dudek Leopold	11. 12. 1912	Česká	Nadměrné styky s Alžbětou Krauspenharovou	6. 2. 1947	Veřejné pokárání	Torzovitý spis	Truhlář	49
94.	Dupal Jan	1. 1. 1904	Česká	Zavinil ztrátu svobody svého kolegy Karla Zeinera	15. 2. 1947	Veřejné pokárání	Souzen u MLS Litoměřice	Dělník	49
95.	Duscek Leo	3. 7. 1895	?	Členství v SS	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	49
96.	Dušek Karel	10. 4. 1924	Česká	Nadměrné styky s Gertou Kardausovou	28. 4. 1948	Pokuta 10 000 Kčs, vězení 10 dnů	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Sklářský topič	49

97.	Dvořák Jaroslav	15. 6. 1914	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Horník	49
98.	Dvořák Jindřich	27. 11. 1917	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Číšník	49
99.	Dvořák Josef	3. 2. 1911	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 1. 1949	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, vězení 1 měsíc; v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Žádost dle jmenovaného podala jeho manželka; trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Klempíř	49
100.	Dvořák Karel	?	?	Zneužívání vyššího postavení v zaměstnání	?	?	Torzovitý spis, dochoval se jen výslech Dvořákova podřízeného	Mistr v blíže neurčeném podniku	49
101.	Dvořák Rudolf	10. 10. 1924	Česká	Nadměrné styky s Annou Kardausovou	14. 4. 1947	Pokuta 2 000 Kčs	Komisi zproštěn obvinění	Sklář	49
102.	Dvořáková Ludmila	2. 9. 1908	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 7. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs; v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Švadlena	
103.	Eichler Josef	30. 12. 1910	Česká	Hlášení se k německé národnosti	16. 6. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs; v případě nezaplacení vězení 1 měsíc	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Dělník ČSD	49
104.	Eličha Josef	26. 3. 1916	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Strojní zámečník	49
105.	Eschler Jan	23. 4. 1921	Německá	Člen SS	?	?	Případ pravděpodobně odstoupen	?	49
106.	Fáry Karel	1. 3. 1913	Česká	Ilegální přechod hranic	?	?	Jmenovaný chtěl údajně překročit hranice, aby se shledal s maminkou ⁶⁷¹	Dělník v elektrárně	49
107.	Feierfail Karel	22. 4. 1880	Česká	Hlášení se k	20. 3.	Veřejné	Jmenovaný	Sochař a	49

⁶⁷¹ Fáry se narodil v Drážďanech a jeho maminka zde zůstala i po válce

				německé národnosti	1947	pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 50 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 4 měsíce	údajně nucen podat žádost kvůli nátlaku ze strany zaměstnavatele	štukatér	
108.	Fejfar Josef	22. 2. 1921	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Úředník	49
109.	Fialová Hedvika	3. 10. 1883	Německá	Hlášení se k německé národnosti	10. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaná odsunuta	?	49
110.	Fiedler Waldemar	26. 8. 1907	Česká	Členství v SA	18. 7. 1948	Případ odstoupen	V roce 1944 narukoval jmenovaný k německé armádě	Listonoš	49
111.	Fiedlerová Eliška	17. 10. 1911	Německá	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Tovární dělnice	49
112.	Filková Božena	7. 12. 1913	Česká	Hlášení se k německé národnosti	17. 3. 1949	Případ zastaven	Za jmenovanou podal žádost manžel, což vzala komise v potaz	Dělnice	49
113.	Fischer Květoslav	16. 9. 1922	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Věřejné pokárání, vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Technický úředník	49
114.	Fischer Oskar	14. 1. 1898	Německá	Hlášení se k německé národnosti	8. 1. 1947	Věřejné pokárání, pokuta 3 000 Kčs, vězení 3 týdny	Jmenovaný se přejmenoval z Černý na Fischer	Architekt	49
115.	Fischerová Božena	5. 8. x ⁶⁷²	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Jmenovaná poskytla šatstvo Němci Wenzelovi	Dělnice	49
116.	Flek Adolf	11. 1. 1889	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Věřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovaný se měl podepisovat poněmčenou variantou svého jména („Fleck“)	Malířský mistr	49

672 Ve spisu je uveden rok 1822, což vzhledem k okolnostem neodpovídá realitě

117.	Flieger Václav	27. 1. 1922	Česká	Služba v německé armádě	?	?	Působil v organizaci Todt	Automechanik	49
118.	Fohr Josef	13. 12. 1925	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Dělník	49
119.	Francák Zdeněk	5. 3. 1910	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Rolník	49
120.	Franková Weronika	3. 2. 1864	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenované neznámé	?	49
121.	Freudenberger Pavel	18. 5. 1907	?	Členství v SS	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu obviněného neznámé	?	49
122.	Friedrichová Marta	16. 3. 1894	Německá	Ilegální přechod hranic	?	?	Manžel jmenované Čech, odmítl se starat o společného potomka	V domácnosti	49
123.	Frindová Liantina	4. 4. 1906	?	?	20. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	49
124.	Fryba Josef	31. 10. 1864	Česká	Hlášení se k německé národnosti	1. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zemřel 9. 3. 1946	Soustružník	49
125.	Galbauf Bohumil	30. 7. 1906	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Správce hospodářské usedlosti	49
126.	Galetka František	23. 12. 1916	Česká	Služba v německé armádě	?	?	Případ pravděpodobně zastaven na základě dobrého chování jmenovaného během okupace	Řidič	49
127.	Gallová Antonie	15. 5. 1911	Česká	Členka Frauenschaft ⁶⁷³	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs, vězení 14 dní	Jmenovaná uvedla, že se stala členkou z existenčních důvodů; trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Lakýrnice lustrů	49
128.	Gareis Karel	28. 9. 1898	?	Členství v SS	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	49
129.	Grohman Kurt	23. 10. 1913	Německá	Urážka a terorizování	11. 4. 1947	Veřejné pokárání,	Torzovitý spis	Montér topení	49

⁶⁷³ Nacionálně-socialistické ženské hnutí

				českého lidu		vězení 8 měsíců			
130.	Grosman Ladislav	9. 10. 1918	Česká	Členství v DAF	6. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zproštěn viny	?	49
131.	Gudkov Alexandr	18. 8. 1925	?	Služba v německé armádě	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	Tovární cukrář	49
132.	Gürtler Rudolf	16. 4. 1904	?	Členství v SA	24. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	49
133.	Guth František	30. 8. 1893	?	Člen SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu v době soudního procesu neznámé	?	49
134.	Guthová Anna	14. 2. 1902	Česká	Hlášení se k německé národnosti	22. 2. 1947	Věřejné pokárání, vězení 7 měsíců, pokuta 30 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce	Torzovitý spis	Porodní asistentka	49
135.	Haasová Marie	25. 8. 1878	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Věřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Jmenovaná měla využívat výhod plynoucích z německé státní příslušnosti	Soukromnice	50
136.	Hakl Antonín	6. 9. 1913	Česká	Nadměrné styky s Gertrudou Storchovou	?	?	X	Účetní	50
137.	Halbhuberová Irena	6. 4. 1909	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	?	50
138.	Hamm Josef	19. 12. 1880	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ zastaven	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	50
139.	Hampl Emanuel	19. 2. 1892	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný zemřel neznámo kdy	?	50
140.	Handtová Ludmila	4. 9. 1908	Česká	Nadměrné styky s Günterem Jahrllichem	?	?	Jmenovaná zadržena při ilegálním pokusu překročit hranice	?	50
141.	Hanka Vincenc	15. 9. 1894	?	Členství v SA	29. 6.	Případ zastaven	Místo pobytu	?	50

					1948		jmenovaného neznámé		
142.	Hanuš Karel	14. 9. 1909	Česká	Nadměrné styky s Elfridou Nyckielovou	15. 2. 1947	Případ zastaven	Nyckielová udržovala poměr s jiným Čechem a Hanušovi se mstila	Řezník	50
143.	Hanuš Václav	26. 8. 1883	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	14. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
144.	Hanušová Ida	29. 10. 1886	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	V domácnosti	50
145.	Hašek František	19. 11. 1919	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	14. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Torzovitý spis	Řezník	50
146.	Hašková Rosa	12. 5. 1923	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	Zaměstnankyn ě tiskárny	50
147.	Havel Bedřich	30. 5. 1900	?	?	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
148.	Havel Helmut	21. 5. 1927	?	Členství v Hitlerjugend	27. 2. 1946	Případ zastaven	Havel v únoru 1946 zatčen	?	50
149.	Havel Jan	3. 8. 1919	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Jmenovaný tvrdil, že byl k podání žádosti nucen Gestapem	Národní správce	50
150.	Havel Karel	?	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Torzovitý spis	?	50
151.	Havlíček Rudolf	7. 4. 1916	?	?	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	
152.	Havlíčková Hilda	x. x. 1920	?	Udavačství	?	?	Havlíčková údajně udala zvěrolékaře	V domácnosti	50
153.	Havlín Jan	5. 5. 1912	Česká	Nadměrné styky s Irmou Klokotschníkovou	20. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Havlín měl jmenovanou i protěžovat ve svém zaměstnání	Národní správce brusírny	50
154.	Hedvábný Evžen	28. 10. 1922	Česká	Nadměrné styky s Ernou Hámovou	29. 4. 1947	Pokuta 10 000 Kčs, vězení 10 dní	Mimo jiné měl být jmenovaný členem Vlajky	Strojní zámečník	50
155.	Henhauer Karel	30. 7. 1922	?	?	25. 4. 1947	Pokuta 500 Kčs	Případ zastaven, torzovitý spis	?	50

156.	Heimerle Jaromír	14. 9. 1919	?	?	6. 3. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný byl 5 let vězněn v Dachau a přečin měl provést v rozrušeném stavu; torzovitý spis	?	50
157.	Heisler Otakar	24. 11. 1894	?	Propagace a podpora nacismu	29. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 10 měsíců	Jmenovaný se mimo jiné v roce 1944 vydával za příslušníka Gestapa	Kadeřník	50
158.	Hejduk Josef	30. 1. 1917	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest v důsledku vyhlášené amnestie nevykonán	Zahradník	50
159.	Hepnar Jaroslav	18. 4. 1920	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Ilegálně u sebe přechovával svou švagrovou	Úředník	50
160.	Hepnarová Ingrid	5. 2. 1924	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Ilegálně u sebe přechovával svou sestru	Úřednice	50
161.	Herrein Bohumil	28. 10. 1914	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis, případ zastaven	Dělník	50
162.	Hertl Rudolf	20. 1. 1919	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zproštěn viny na základě nedostatku důkazů	Tajemník MNV	50
163.	Hiebschová Marie	21. 5. 1880	Česká	Hlášení se k německé národnosti	25. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaná žádost podepsala z existenčních důvodů	V domácnosti	50
164.	Hieke František	24. 2. 1920	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé, vstoupil do armády a do Čech se nevrátil	?	50
165.	Hiekischová Ida	26. 8. 1912	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	8. 1. 1947	Pokuta 2 000 Kčs	Jmenovaná poskytla přístřeší dvou mužům německého původu	V domácnosti	50

166.	Hilman Vlastimil	17. 3. 1920	Česká	Nadměrné styky s Karolinou Knechlovou	25. 4. 1947	Veřejné pokárání	S Knechlovou čekal potomka, avšak jmenovaná podstoupila interrupci	Předseda MSK	50
167.	Hlavatá Marie	23. 3. 1886	Česká	Hlášení se k německé národnosti	18. 6. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs; v případě nezplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest v důsledku vyhlášené amnestie	V domácnosti	50
168.	Hloucha Josef	6. 6. 1912	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 4. 1947	Případ zastaven	V Hlouchův prospěch vypovídal jeho spolupracovník	Živnostník	50
169.	Hloušek Rudolf	12. 2. 1904	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný neupozornil na krádeže ve firmě, kde pracoval	Truhlář	50
170.	Hnatnický Antonín	7. 3. 1919	?	?	14. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
171.	Hnízdilová Květuše	26. 5. 1928	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
172.	Hnojský Bedřich	11. 8. 1923	?	?	4. 4. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Případ zastaven, torzovitý spis	?	50
173.	Hodboťová Jindřiška	30. 10. 1921	Česká	Hlášení se k německé národnosti	27. 2. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 6 týdnů	O německou státní příslušnost zažádala kvůli svému německému snoubenci	V domácnosti	50
174.	Hof Vladimír	7. 3. 1897	Česká	Hlášení se k německé národnosti, členství v SDP	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 50 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce	Torzovitý spis	Obchodník	50
175.	Hohlwegová Marie	21. 11. 1902	Německá	Členství v NSDAP	?	?	Do NSDAP vstoupila kvůli propustce do	V domácnosti	50

							Německa, kde měla nemocnou matku		
176.	Holečková Anna	18. 8. 1889	Česká	Hlášení se k německé národnosti	25. 4. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 500 Kčs, v případě nezaplacení vězení 1 týden	Torzovitý spis	V domácnosti	50
177.	Hollman Jaroslav	18. 12. 1907	?	?	6. 3. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	50
178.	Holub Josef	?	?	?	?	?	Torzovitý spis	?	50
179.	Holubová Marie	10. 12. 1875	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Dopomáhala s odvážením potravin přes hranice	V domácnosti	50
180.	Homolková Pravomila	12. 4. 1922	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Hostila u sebe Němce Bernarda Zimera	Úřednice	50
181.	Honc Josef	18. 1. 1889	?	Hlášení se k německé národnosti	25. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný udává, že byl k podání žádosti nucen zaměstnavatelem	Strojvůdce ČSD	50
182.	Hora Bedřich	4. 7. 1912	Česká	Nadměrné styky s Ernou Escheovou	?	?	Spolu s Josefem Novákem měl jmenovaný vzít Escheovou na hotelový pokoj	Úředník	50
183.	Horák Jan	17. 4. 1870	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	22. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný u sebe měl přechovávat tři muže německého původu	Hospodářský správce	50
184.	Hornigová Anna	13. 2. 1905	Německá	Hlášení se k německé národnosti	?	Případ zastaven	Jmenovaná měla německou státní příslušnost získat po svém muži; místo pobytu jmenované neznámé	V domácnosti	50
185.	Horst Raphael	10. 7. 1912	?	Členství v SA	26. 5. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného	?	50

							neznámé		
186.	Houžvička Miloslav	5. 11. 1913	Česká	Nadměrné styky s Emilíí Schneiderovou	?	?	Torzovitý spis	Tesařský mistr	50
187.	Houžvičková Emilie	22. 1. 1918	Německá	Podpora nacismu	17. 12. 1946	Případ zastaven	Jmenovaná nesplňovala podmínky pro trestnost – nebyla československou st. příslušnicí	V domácnosti	50
188.	Hrabák Vladimír	12. 9. 1903	Česká	Nadměrné styky s Otílií Ritschlovou	11. 4. 1947	Případ zastaven	Známost trvala od roku 1943	Číšník	50
189.	Hrbková Anna	25. 2. 1904	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
190.	Hrbek Jaroslav	27. 4. 1897	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný osvobozen pro nedostatek důkazů	Lesní hajný	50
191.	Hrkal Josef	20. 1. 1916	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný osvobozen pro nedostatek důkazů	Zemědělec	50
192.	Hrnčířová Markéta	2. 12. 1923	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Věřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Jmenovaná uvedla, že přihlášku podepsal bez jejího vědomí její otec	Úřednice	50
193.	Hromas František	4. 2. 1874	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
194.	Hrubý Antonín	?	?	Urážka českého lidu	8. 1. 1948	Případ zastaven	Hrubý osvobozený pro nedostatek důkazů	Dělník	50
195.	Hruška František	?	?	?	21. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný osvobozen, jelikož byl v roce 1940 zbaven svéprávnosti	?	50
196.	Hubáček Josef	10. 4. 1923	Česká	Nadměrné styky s Hameovou	6. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zproštěn viny na základě nedostatku důkazních prostředků	Dělník	50

197.	Hübel Artur	20. 5. 1903	?	Členství v SS	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný dle spisu odešel nebo byl odsunut	?	50
198.	Huber Štěpán	22. 11. 1913	?	Členství v SS	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	50
199.	Hubert Václav	26. 3. 1906	?	?	11. 4. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	50
200.	Hübner Erich	3. 4. 1901	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	50
201.	Hufnágel Jindřich	28. 4. 1899	?	?	14. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
202.	Hurtoš Josef	14. 4. 1878	Slovenská	Hlášení se k německé národnosti	9. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Klempíř	50
203.	Chadraba Josef	4. 7. 1921	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Zámečník	50
204.	Chalupa Josef	4. 5. 1918	Česká	Členství v Kuratoriu	16. 10. 1948	Těžký žalář 1 rok	Chalupa souzen u MLS v Kutné Hoře	Úředník	50
205.	Charvát František	?	?	Propagace nacismu, udavačství, členství v ČSSN ⁶⁷⁴	18. 1. 1950	Vězení 6 měsíců, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc a veřejné pokárání	Ze spisu se dochoval jen rozsudek	?	50
206.	Chládek Jiří	20. 5. 1919	?	Udavačství	25. 4. 1947	Případ zastaven	Chládek v případě udavačství působil pouze jako svědek	Automechanik	50
207.	Choceňský Jan	25. 8. 1909	Česká	Nadměrné styky se Soniou Hachelovou	16. 4. 1947	Věřejné pokárání, pokuta 2 000 Kčs	S Hachelovou počal potomka, o něhož se o odmítl starat	Koželuh	50
208.	Ickovič Emil	11. 2. 1908	Česká	Nadměrné styky s Illsou Langerovou	20. 3. 1947	Pokuta 1 000 Kčs	Langerová ilegálně překročila hranice a	Nezaměstnaný	50

674 Český svaz pro spolupráci s Němci

							Ickovič ji u sebe přechovával		
209.	Janda Rudolf	17. 4. 1899	Česká	Hlášení se k německé národnosti	2. 5. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis	Dělník	50
210.	Janouškovec Jaroslav	19. 12. 1919	Česká	Nadměrné styky s Jetti Skoupou	?	?	Skoupá u jmenovaného zaměstnaná	Kadeřník	50
211.	Janus Rudolf	29. 2. 1904	?	Nadměrné styky s Hedvikou Umlaufovou	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Národní správce	50
212.	Jarolím Stanislav	2. 4. 1912	?	Nadměrné styky s Terezií Wolfovou	?	?	Jarolím měl se jmenovanou dceru Dobroslavu	Strojní zámečnick	50
213.	Jaroš Adolf	17. 5. 1907	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Sklář	50
214.	Jauris Josef	12. 9. 1922	Česká	Nadměrné styky s Ingeborg Guthovou	?	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Jauris měl se jmenovanou nemanželského potomka, jmenovaná odsunuta	Zámečnick	50
215.	Jedlan Josef	5. 1. 1906	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Dělník	50
216.	Jelínek Josef	11. 1. 1892	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný v roce 1945 odsunut; přispívající člen SS	?	50
217.	Jelínek Rudolf	27. 7. 1924	?	?	11. 4. 1947	Pokuta 200 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	50
218.	Jelínková Růžena	4. 12. 1920	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	V domácnosti	50
219.	Ježová Anna	29. 7. 1910	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
220.	Jílek Oskar	1. 8. 1895	?	Členství v SA	24. 6. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný v roce 1947 odsunut	?	50
221.	Jirsík Josef	20. 9. 1909	Česká	Hlášení se k německé národnosti	2. 5. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Jmenovaný udal, že žádost vyplnila jeho manželka pod nátlakem vedoucího	Dělník	50

							NSDAP Klier		
222.	Johanovský Josef	18. 5. 1894	?	?	14. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
223.	Jöllingerová Antonie	6. 1. 1876	Česká, v roce 1930 německá	Hlášení se k německé národnosti	26. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Soukromnice	50
224.	Jožák František	26. 5. 1903	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný udal, že byl obviněn neprávem svým kolegou Hejským, který se mu tak mstil	Obchodník	50
225.	Kačer Josef	3. 9. 1919	Česká	Nadměrné styky s Matyldou Klabníkovou	11. 4. 1947	Případ zastaven	Kačer uvedl, že o německé státní příslušnosti Klabníkové nevěděl	Vedoucí konzumu	50
226.	Kaděra Eduard	17. 7. 1922	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 1 500 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Torzovitý spis, případ zastaven	Instalatér	50
227.	Kadeřábek František	11. 6. 1889	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 5 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Strojní topič	50
228.	Kafka Jan	13. 5. 1895	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Dělník	50
229.	Kaiser Oto	20. 5. 1891	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1945 vystěhován čs. armádou neznámo kam	?	50
230.	Kála Hynek	26. 1. 1901	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Truhlář	50
231.	Kaláb Rudolf	23. 3. 1883	Česká	Hlášení se k německé národnosti	4. 4. 1947	Věřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 30 000 Kčs, v případě nezaplacení	Torzovitý spis	Kulič skla	50

						náhradní trest vězení 3 měsíce			
232.	Kalenda František	23. 12. 1916	?	?	2. 5. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
233.	Kaliba František	23. 6. 1919	Česká	Služba v německé armádě	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce v pracovním táboře Popovice	Jmenovaný vedl, že byl k službě přinucen Gestapem – na výběr měl mezi službou v armádě a koncentračním táborem	Obchodní příručí	50
234.	Kalíšek Bohumír	?	?	?	?	?	Torzovitý spis	?	50
235.	Kamaryt Rudolf	26. 12. 1907	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Obchodník	50
236.	Kapis Jindřich	16. 9. 1924	?	?	20. 3. 1947	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	50
237.	Karafiát Karel	?	?	Členství v Kuratoriu	?	?	Torzovitý spis	Hudebník	50
238.	Karhanová Anna	8. 2. 1913	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Ve spisu se dochovala jen žádost o německou st. příslušnost	V domácnosti	50
239.	Kassian Alexandr	9. 11. 1892	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	50
240.	Kašpar Hynek	30. 3. 1921	Česká	Hlášení se k německé národnosti	18. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný vedl, že v Jestřebí v okresu Zábřeh, kde bydlel, nabyli po záboru něm. st. příslušnost všichni obyvatelé	Úředník	50
241.	Kašpar Václav	12. 1. 1890	?	?	6. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
242.	Kašpárek Bohumil	11. 2. 1914	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Strojní zámečník	50
243.	Kelner Albert	29. 7. 1876	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
244.	Kirs Josef	3. 9. 1913	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis, případ	?	50

							zastaven		
245.	Kirschner Adolf	3. 11. 1895	?	Členství v SA	24. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný neznámo kdy odsunut	?	50
246.	Kittel Max	16. 12. 1911	Česká	Členství v NSK, služba v německé armádě	14. 3. 1947	Věřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 2 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Torzovitý spis	Zámečnick	50
247.	Klabník František	10. 10. 1914	Slovenská	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Řezník	50
248.	Klabník Jan	29. 12. 1880	Slovenská	Hlášení se k německé národnosti	9. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Tkadlec	50
249.	Klabník Josef	27. 4. 1878	Slovenská	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 5 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Dráteník	50
250.	Klásková Marie	30. 1. 1893	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	9. 4. 1947	Případ zastaven	Případ prvně řešil Okresní soud ve Zbraslavi	V domácnosti	50
251.	Klaubauf Bohumil	30. 7. 1906	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	50
252.	Kleinpeter Konrad	15. 7. 1910	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	22. 2. 1947	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Torzovitý spis	Zubní technik	50
253.	Kleinpeter František	31. 3. 1921	Německá	?	15. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	Voják	50
254.	Klement Arnošt	25. 11. 1908	?	Členství v SS	24. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé, jmenovaný měl sloužit v německé armádě a do ČSR se nevrátit	?	50

255.	Klomfar Štěpán	21. 7. 1919	Česká	Nadměrné styky s Marií Pirachovou	6. 2. 1947	Věřejné pokárání, pokuta 1 500 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Torzovitý spis	Optik	
256.	Klomínek Oldřich	2. 2. 1924	Česká	Nadměrné styky s Gertrudou Schisinkovou a Martou Güntrovou	21. 6. 1948	Pokuta 3 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 8 dní	Spolu s Klomínkem se měl provinít i Josef Němeček	Řidič	50
257.	Knauer František	14. 9. 1896	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámo	?	51
258.	Knobloch Vojtěch	9. 3. 1911	Česká	Služba v německé armádě	8. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Brusič skla	51
259.	Knor Arnošt	17. 8. 1914	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
260.	Knotek František	25. 12. 1902	?	Nadměrné styky s Němkou Rulfovou	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
261.	Knotková Josefa	?	?	?	?	?	Torzovitý spis, zachoval se jen údaj o přestěhování jmenované	?	51
262.	Koberová Růžena	?	?	?	26. 11. 1946	Věřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis	?	51
263.	Kobjakov Nikita	5. 2. 1923	Ruská	Spolupráce s Němci, hlášení se k něm. armádě	14. 3. 1947	Věřejné pokárání	Torzovitý spis	Student medicíny	51
264.	Kocián Cyril	28. 6. 1895	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 10. 1948	Věřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Kulič skla	51
265.	Kocián Erich	2. 2. 1922	Česká	Členství v Hitlerjugend, služba v německé armádě	14. 3. 1947	Věřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis	Rytec skla	51
266.	Kohout Josef	11. 7. 1911	Česká	Nadměrné styky s Růženou Kleinovou	6. 2. 1947	Věřejné pokárání, vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Zaměstnanec ČSD	51

267.	Kolman František	17. 1. 1920	?	?	2. 5. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
268.	Komenda Jaroslav	26. 4. 1920	Česká	Spolupráce s Němci přesahující meze nařízeného výkonu	2. 5. 1947	Veřejné pokárání	Torzovitý spis	Úředník	51
269.	Komínek Vladislav	8. 7. 1921	Česká	Nadměrné styky s Margaret Weberovou	?	?	Komínek jmenované poskytl přístřeší a živil ji	Dělník	51
270.	Konopásek Jaroslav	23. 10. 1922	Česká	Nadměrné styky s Marií Günterovou	25. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 2 000 Kčs	Jmenovaná s Konopáskem čekala nemanželského potomka	Zedník	51
271.	Kopecká Amálie	24. 11. 1908	Česká	Hlášení se k německé národnosti	6. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Úřednice	51
272.	Kopecká Marie	24. 12. 1920	Česká	Hlášení se k německé národnosti	6. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis	Úřednice	51
273.	Kopecký František	22. 8. 1875	Česká	Hlášení se k německé národnosti	6. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 15 000 Kčs	Torzovitý spis	Penzista	51
274.	Korálová Ludmila	13. 7. 1905	?	?	?	?	Torzovitý spis	Úřednice	51
275.	Kotásek Jan	21. 4. 1899	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
276.	Koucký Václav	12. 11. 1871	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	Topič	51
277.	Koudela Štěpán	20. 11. 1871	Česká	Hlášení se k německé národnosti	17. 7. 1948	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	Trest z důvodu vyhlášené amnestie nevykonán	Soukromník	51
278.	Koukal Josef	16. 3. 1924	Česká	Nadměrné styky s Elisabeth Fisherovou	20. 3. 1947	Případ zastaven	Jmenovaného hlídka našla v bytě Fisherové ve skříni ve značně podnapilém stavu – jmenovaný uvedl, že neví,	Zemědělský dělník	51

							jak se tam dostal		
279.	Koutník Bohumil	3. 10. 1921	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	22. 2. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis	Zaměstnanec ČSD	
280.	Kovačik Jan	30. 5. 1929	Slovenská	Nadměrné styky s Giselou Keilovou	?	?	Kovačik byl údajně znám pro svoje styky s osobami německého původu	Nezaměstnaný	51
281.	Kovařík František	13. 7. 1885	Německá	Členství v NSDAP	?	?	Torzovitý spis, mimo jiné členem SDP, NSV, DRK	Dělník	51
282.	Kovařík František	11. 12. 1919	Česká	Nadměrné styky s neznámou ženou	?	?	Kovařík přistižen při pokusu překročit hranice za účelem návštěvy své milé	Dělník	51
283.	Kovařík Václav	?	?	?	?	?	Spisy zaslány Zemskému velitelství SNB v Praze, děčínské komisi nevráceny	Velitel stanice v Bynově	51
284.	Koza František	5. 5. 1912	Česká	Nadměrné styky s Ernou Schamsovou, Ernou Schubertovou a Emou Krausovou	11. 4. 1947	Případ zastaven	Provinění měl s Kozou spáchat Václav Pecold; veřejná funkce Kozy brána jako přitěžující okolnost	Národní správce rolnické usedlosti	51
285.	Kozlová Anna	22. 10. 1914	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	10. 1. 1949	Pokuta 150 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 5 měsíců	Jmenovaná u sebe přechovávala a živila Němku Annu Beutelovou	V domácnosti	51
286.	Král František	25. 2. 1911	?	?	27. 2. 1947	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	51
287.	Král Jan	7. 12. 1885	Česká	Hlášení se k německé národnosti	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce,	Jmenovaný svou vinu přiznal s tím, že jej k podání	Klempíř	51

						pokuta 50 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce	žádosti nutil zaměstnavatel		
288.	Král Josef	1. 3. 1889	Česká	Udavačství	?	?	Torzovitý spis	Úředník stavebního úřadu	51
289.	Kraschowitz Josef	29. 6. 1899	?	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochovala se jen žádost o německou st. příslušnost	?	51
290.	Krátký Antonín	13. 6. 1910	Česká	Nadměrné styky s Doris Herlitzovou	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Veřejná funkce jmenovaného byla označena za přitěžující okolnost	Národní správce obchodu	51
291.	Kratochvílová Berta	30. 12. 1907	Česká	Urážka českého národa	6. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Torzovitý spis	Národní správkyně obchodu	51
292.	Krätschmer Karel	3. 7. 1900	?	Členství v SA	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
293.	Krejčí Josef	9. 2. 1885	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
294.	Krejčová Aloisie	27. 5. 1913	?	?	6. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
295.	Krepčíková Anna	1. 9. 1922	Česká	Hlášení se k německé národnosti	17. 7. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaná pocházela ze smíšeného manželství	V domácnosti	51
296.	Kripl František	31. 12. 1912	Jugoslávská	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	51
297.	Kristek Ignác	13. 5. 1895	?	?	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
298.	Krob Vladimír	21. 6. 1926	?	?	14. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
299.	Kromann Josef	28. 11. 1873	Česká	Hlášení se k německé národnosti	22. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný 15. 7. 1946 odsunut do	?	51

							sovětského okupačního pásma		
300.	Kromer Emil	25. 4. 1898	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
301.	Křenovský Reinhold	13. 9. 1920	Česká	Nadměrné styky s Hildegardou Schulzovou	?	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Jmenovaný zadržen při pokusu překročit hranice	Dělník	51
302.	Křišťan Adolf	15. 6. 1888	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	Veřejné pokárání, vězení 3 týdny, pokuta 1 000 Kčs	Torzovitý spis	Národní správce hospodářské usedlosti	51
303.	Kubák Karel	7. 7. 1919	Česká	Nadměrné styky s Valerií Treschlovou	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 30 dní v pracovním táboru v Popovicích	Jmenovaná s Kubákem čekala nemanželského potomka; jmenovaný se odvolal	Zaměstnanec ČSD	51
304.	Kubíček Alois	27. 4. 1917	Česká	Nadměrné styky s Marií Bischeovou	15. 1. 1947	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé; pravděpodobně odešel za svou milou, která byla odsunuta do sovětské okupační zóny	Správce hostinské živnosti	51
305.	Kubín Quido	9. 8. 1882	?	Členství v SA	22. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1946 odsunut	?	51
306.	Kučera František	4. 5. 1914	Česká	Nadbytečné společenské styky s Němci	15. 2. 1947	Veřejné pokárání, vězení 30 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Torzovitý spis	Národní správce truhlářství	51
307.	Kučera Jaroslav	26. 4. 1904	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Číšník	51
308.	Kučera Jiří	17. 4. 1920	?	?	11. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
309.	Kudlata Antonín	16. 7. 1882	Německá	Hlášení se k německé národnosti	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců v pracovním	Jmenovaný svou vinu přiznal	Kovodělník	51

						táboře v Popovicích			
310.	Kühn Alexander	28. 4. 1919	Ukrajinská	Členství v SS	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé, po válce se do Verneřic nevrátil	?	51
311.	Kuhn Emil	19. 12. 1911	?	Členství v SS	24. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
312.	Kukačka Jan	30. 4. 1902	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Ve spisu se dochoval jen výslech obviněného	Zaměstnanec městské vodárny	51
313.	Kulich František	18. 11. 1919	Česká	Nadměrné styky s Hertou Weitzovou	11. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaná s Kulichem čekala nemanželského potomka	Krejčí	51
314.	Kulík František	18. 11. 1919	?	?	4. 4. 1947	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	51
315.	Kulka Hanuš	11. 8. 1898	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný svou vinu odmítl	Vedoucí textilní úpravny	51
316.	Kuncová Anna	15. 9. 1918	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaná uvedla, že přihlášku podala kvůli zaměstnání	V domácnosti	51
317.	Kunert František	24. 12. 1899	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
318.	Kunert František	22. 7. 1914	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
319.	Kunstová Antonie	9. 12. 1919	Česká	Hlášení se k německé národnosti	14. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 5 měsíců	Torzovitý spis	V domácnosti	51
320.	Kupka Matouš	8. 10. 1926	Slovenská	Nadměrné styky s Annou Kesslerovou	?	?	Kesslerová čekala s jmenovaným potomka, v roce 1946 odsunuta	?	51
321.	Kurka Josef	?	?	Nadměrné styky s Ilsou Langerovou	?	?	Torzovitý spis	?	51

322.	Kuth František	30. 8. 1893	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	51
323.	Kyselová Elsa	17. 7. 1913	Německá	Hlášení se k německé národnosti	26. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	V domácnosti	51
324.	Lachmanovič Josef	25. 12. 1910	Rusínská	Nadbytečný společenský styk s Němci	14. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Obchodník	
325.	Lajner Eduard	18. 1. 1909	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	Číšník	51
326.	Lang Stanislav	16. 5. 1903	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Případ zastaven	Činu se účastnila i manželka jmenovaného	Strojnický mistr	51
327.	Langová Karla	21. 10. 1897	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Případ zastaven	Činu se účastnil i manžel jmenované	V domácnosti	51
328.	Laudová Ludmila	11. 2. 1922	?	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochovala se jen žádost o německou státní příslušnost	V domácnosti	51
329.	Läwová Alžběta	19. 11. 1898	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Torzovitý spis, jmenovaná měla pomoci obstaráním potravin	Dělnice v tiskárně	51
330.	Láznička Vladimír	19. 9. 1924	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Úředník	51
331.	Ledsonová Alžběta	9. 10. 1914	Německá	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochoval se jen výslech jmenované	V domácnosti	51
332.	Lefkaničová Alžběta	15. 4. 1924	Slovenská	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Úřednice	51
333.	Leiner Miloslav	1. 3. 1920	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
334.	Liman Emanuel	1. 1. 1892	Česká	Hlášení se k německé národnosti	1. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný si nebyl vědom podepsání přihlášky	Zemědělský dělník	51

335.	Linhart František	3. 4. 1875	Německá	Urážka českého lidu – urážlivé výroky	22. 2. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Jmenovaný obvinění popřel, avšak komise věřila svědkyni české národnosti	Penzista	51
336.	Lipský Vladimír	21. 11. 1909	Česká	Nadměrné styky s Martou Keiznerovou	6. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 20 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce	Jmenovaný se navíc pokoušel zachránit peníze Keiznerové, které by po jejím odsunutí připadly státu	Pokladník	51
337.	Lollo Alexandr	24. 2. 1904	?	Hlášení se k německé národnosti	6. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
338.	Máca Milan	15. 4. 1928	Česká	Ilegální přechod hranic	?	?	Torzovitý spis	Strojní zámečník	51
339.	Major František	16. 8. 1910	Česká	Služba v německé armádě	2. 5. 1947	Případ zastaven	Případ zastaven kvůli nedostatku důkazů	Malíř skla	51
340.	Malcová Emilie	?	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	27. 6. 1950	Případ zastaven	Jmenovaná 18. 11. 1949 zemřela	?	51
341.	Malec Mikuláš	23. 10. 1900	?	Terorizování českého národa	28. 7. 1950	Pokuta 105 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Jmenovaný se neúspěšně pokoušel odvolat, torzovitý spis	?	51
342.	Málek Karel	27. 12. 1921	Česká	Nadměrné styky s Gertrudou Krassovou	?	?	Torzovitý spis	Sklář	51
343.	Malina Štěpán	1. 8. 1916	Česká	Nadměrné styky s Marií Andersovou	6. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Obchodník	51
344.	Mandlíková Marie	20. 9. 1917	Slovenská	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	?	51
345.	Marin Bartolo	9. 12. 1922	Italská	Urážka českého lidu	?	Případ pravděpodobně zastaven	Torzovitý spis	Majitel výrobní zmrzliny	51

346.	Maroušková Ema	25. 11. 1918	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaná uvedla, že za ni přihlášku vyplnil otec	V domácnosti	51
347.	Martinec Vilém	14. 3. 1891	?	?	15. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
348.	Matějka Emerich	17. 1. 1890	Slovenská	Hlášení k německé národnosti	26. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů vyhlášené amnestie nevykonán	Majitel rafinerie skla	51
349.	Matějka Ferdinand	23. 2. 1880	Česká	Hlášení se k německé národnosti	9. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů vyhlášené amnestie nevykonán	Obuvník	51
350.	Matějka Josef	19. 5. 1906	?	?	?	?	Torzovitý spis, zachovalo se jen vyjádření jmenovaného	Řidič	51
351.	Matoušek Otakar	3. 8. 1919	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Úředník	51
352.	Mattanschová Růžena	15. 7. 1900	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
353.	Mauer Josef	25. 7. 1921	Slovenská	Nadměrné styky s Gertrudou Koberovou	11. 4. 1947	Pokuta 500 Kčs	Jmenovaný zproštěn obvinění	Brusič skla	51
354.	May Harry	18. 4. 1906	?	Členství v SA	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1945 odsunut	?	51
355.	Mayer Karel	14. 4. 1913	?	Členství v SS	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	51
356.	Megner František	?	?	Hlášení se k německé národnosti	?	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 2 000 Kčs	Případ řešen u MLS v Litoměřicích; torzovitý spis	?	51
357.	Meislová Marie	3. 3. 1906	Česká	Hlášení se k německé národnosti	20. 10. 1948	Pokuta 100 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 rok	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Učitelka	51
358.	Meixner Josef	21. 3. 1897	Česká	Nadměrné styky s Martou	11. 4. 1947	Pokuta 1 000 Kčs	Jmenovaný zproštěn viny	Kuchař	51

				Ullrichovou					
359.	Melich Václav	25. 9. 1912	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	15. 2. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis	Dělník	51
360.	Melicharová Marie	18. 4. 1920	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochovala se jen žádost o něm. st. příslušnost	Služebná	51
361.	Meruňka Bohumil	30. 7. 1918	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	8. 4. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Trest nevykonán, jmenovaný spáchal 16. 10. 1947 sebevraždu	Národní správce obchodu se smíšeným zbožím	51
362.	Michálek Antonín	1. 6. 1898	Česká	Členství v NSKK	20. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Torzovitý spis	Řidič	51
363.	Michálek Josef	24. 2. 1920	?	?	20. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
364.	Michálek Rudolf	12. 12. 1904	Česká	Hlášení se k německé národnosti	20. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis	Obuvník	51
365.	Milde Bedřich	10. 11. 1910	?	?	6. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
366.	Míšek Karel	3. 3. 1927	Česká	Nadměrné styky s Kristou Johnovou	?	?	Torzovitý spis, jmenovaný údajně vztah udržoval kvůli osobnímu prospěchu	Radiomechanik	51
367.	Mlejnecký Václav	19. 10. 1898	?	?	25. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	51
368.	Moravcová Natálie	20. 6. 1922	Polská	Hlášení se k německé národnosti	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	V domácnosti	51
369.	Moravec Václav	31. 8. 1906	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný u sebe nechal přespat odsunutého Němce Rudolfa Lösela	Národní správce rolnické usedlosti	51
370.	Morgnar Karel	21. 3. 1902	Česká	Služba v německé armádě	23. 9. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný souzen u MLS v Litoměřicích	Strojní zámečnick	51
371.	Motl Karel	16. 8. 1921	Česká	Nadměrné styky s Annou Kreislerovou	?	?	Jmenovaný se s Kreislerovou oženil, nález zjištěn při	Truhlářský dělník	51

							pokusu Motla překročit hranice		
372.	Motyčka František	8. 9. 1894	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 1 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Dělník	51
373.	Mrázková Anna	1. 2. 1921	Česká	Zneužívání postavení na vedoucím místě	?	?	Torzovitý spis, jmenovaná obviněna, že záměrně vybrala konkrétní ženu a poslala ji na práci do Jáchymova	Úřednice	51
374.	Müller Ludvík	25. 5. 1898	Česká	Členství v SA	27. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovaný členem NSV; trest z důvodů amnestie nevykonán	Zaměstnanec ČSD	51
375.	Musilová Antonie	16. 3. 1902	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochovala se jen žádost	?	51
376.	Náhlovský Otakar	?	?	?	?	?	Torzovitý spis, zachovala se jen žádost adresovaná ZNV v Praze o vrácení spisu	?	52
377.	Najman Bohuslav	5. 3. 1926	Česká	Nadměrné styky s Kristou Tilgnerovou	25. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný vinu přiznal s tím, že si nebyl vědom německé národnosti Tilgnerové	Zemědělský dělník	52
378.	Nedvědová Zdenka	31. 3. 1915	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaná uvedla, že za ni žádost podepsal manžel	V domácnosti	52
379.	Němeček Antonín	12. 12. 1899	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Úředník	52
380.	Němeček Josef	27. 2. 1924	Česká	Nadměrné styky s Martou	21. 6. 1948	Pokuta 3 000 Kčs, v případě	Trest nevykonán	Dělník	52

				Güntherovou a Gertrudou Schirsinkovou		nezaplacení náhradní trest vězení 8 dní	kvůli nedostatku důkazních prostředků		
381.	Nepovím František	19. 5. 1924	?	?	18. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	52
382.	Nesládek Antonín	2. 5. 1905	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Jmenovaný u sebe údajně hostil německé vojáky	Obuvník	52
383.	Netík Jaroslav	25. 12. 1921	?	Nadměrné styky s Němkou Caisovou	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	52
384.	Neuman Antonín	?	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Torzovitý spis	?	52
385.	Neumann Richard	2. 10. 1906	?	Členství v SA	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	52
386.	Neuvirt František	?	?	Služba v německé armádě	?	?	Torzovitý spis	?	52
387.	Neuwirt Ladislav	2. 9. 1911	Česká	Urážení a terorizování českého obyvatelstva	11. 4. 1947	Věřejné pokárání, vězení 12 měsíců	Torzovitý spis	?	52
388.	Nováček František	6. 11. 1867	Česká	Hlášení se k německé národnosti	27. 2. 1947	Věřejné pokárání, pokuta 3 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Penzista ČSD	52
389.	Nohýnek Václav	?	Česká	Výhrůžky podřízeným	4. 4. 1946	Případ odstoupen TNK Nymburk ⁶⁷⁵	TNK Nymburk Nohýnka osvobodila	Spolumajitel firmy	52
390.	Novák Josef	1. 9. 1897	Česká	Nadměrné styky s Ernou Escheovou	6. 3. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný potrestán disciplinárně	Úředník osidlovací komise	52
391.	Novák Josef	31. 10. 1924	Česká	Služba v německé armádě	6. 9. 1949	Věřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný pocházel ze smíšeného manželství a k armádě se přidal pod nátlakem	Sklář	52
392.	Novák Ladislav	23. 6. 1914	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Případ zastaven	Mimo jiné měl mít jmenovaný poměr s Elsou Horáčkovou	Strojvedoucí	52

675 Více viz ČEPIČKOVÁ, Jana: Trestní nalézací komise Nymburk 1945-1948. Diplomová práce. Masarykova univerzita v Brně. Praha 2010, s. 90

393.	Novotný František	16. 5. 1905	Česká	Nadměrné styky s Sieglindou Kleinpetrovou	25. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce v pracovním táboře v Popovicích	Jmenovaný na obranu uvedl, že Kleinpetrová byla hlášena jako antifašistka	Řidič	52
394.	Novotný Karel	14. 11. 1911	?	?	6. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	52
395.	Novotný Otto	16. 1. 1900	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný podal žádost z existenčních důvodů	Zámečník	52
396.	Nový Karel	23. 12. 1903	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Invalidní důchodce	52
397.	Nyckl Josef	26. 8. 1919	Česká	Nadměrné styky s Marií Meslíkovou	29. 5. 1947	Pokuta 500 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 dny	Jmenovaný se s Myslíkovou oženil a měli potomka; nález zjištěn při pokusu překročit hranice	Řezník	52
398.	Ocásek František	20. 2. 1899	Česká	Hlášení se k německé národnosti	20. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 50 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 4 měsíce	Torzovitý spis	Kulič skla	52
399.	Ogrinc Ferdinand	14. 8. 1894	Slovinská	Členství v SA	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé; jmenovaný se hlásil i k německé armádě	?	52
400.	Ondeička Štefan	8. 9. 1902	Slovenská	Vystupoval a choval se jako Němec	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 3 000 Kčs, v	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný také členem	Brusič skla	52

						případě nezaplacení náhradní trest vězení 8 dní	NSDAP		
401.	Ondreička Emil	18. 4. 1901	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Brusič skla	52
402.	Oravec Jan	11. 10. 1907	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Zámečník	52
403.	Osthofof Hanuš	6. 5. 1903	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Případ zastaven	Případ zastaven, protože Osthofof byl původem Němec – tudíž nesplnil podmínky trestnosti	Úředník	52
404.	Osthofová Edita	29. 7. 1912	Německá	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaná pocházela ze smíšeného manželství	V domácnosti	52
405.	Ottenfeld Herbert	17. 2. 1901	Česká	Nadměrné styky s Ilsou Riegrovou	20. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 50 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 měsíce	Jmenovaný zproštěn viny – zjistilo se, že je jeho zdravotní stav vážný a o jmenovanou Riegrovou se jen opíral při chůzi	Národní správce	52
406.	Ottová Emilie	20. 11. 1906	Německá	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Jmenovaná byla údajně přihlášena automaticky na základě svého původu	V domácnosti	52
407.	Ouředníček Karel	1. 11. 1888	Česká	Nadměrné styky s Františkou Veitsovou	?	?	Jmenovaný uvedl, že si Veitsová podala žádost o československé občanství	Zemědělec	52
408.	Paclt Karel	28. 5. 1926	Česká	Urážení českého lidu a národního cítění	15. 2. 1947	Případ zastaven	Paclt osvobozen na základě nedostatku důkazních	Úředník	52

							prostředků		
409.	Paišová Anna	10. 10. 1910	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán; žádost jí měl dát bývalý manžel a nevěděla, co podepisuje	Dělnice	52
410.	Pánek František	27. 4. 1927	Česká	Nadměrné styky s Annou Kesslerovou	14. 3. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Kesslerová očekávala se jmenovaným potomka	Zedník	52
411.	Patera Josef	6. 3. 1902	Česká	Nadměrné styky s Editou Pevnou	11. 4. 1947	Případ zastaven	Pevná pocházela ze smíšeného manželství a považovala se za Češku	Dílovedoucí v továrně	52
412.	Pautsch Richard	6. 2. 1903	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
413.	Pavel Antonín	28. 3. 1884	Česká	Hlášení se k německé národnosti, členství v SA a NSDAP	20. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 50 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 4 měsíce	Torzovitý spis	Zámečník	
414.	Pavelka Rudolf	16. 5. 1885	Česká	Hlášení se k německé národnosti	21. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný se 28. 6. 1946 odstěhoval do německého Heidenau; jmenovaný členem NSDAP	Kovodělník	52
415.	Perla Vladimír	26. 7. 1925	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 1 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Řezník a uzenář	52
416.	Peroutka Antonín	10. 5. 1884	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný měl pomáhat svým německým zaměstnancům	Národní správce	52
417.	Peschková Věra	22. 9. 1909	?	?	11. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	52
418.	Peterka Josef	16. 1. 1899	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Pokuta 3 000 Kčs	Jmenovaný měl podporovat Němce	Národní správce	52

							potravinami; případ zastaven		
419.	Peterková Kateřina	6. 4. 1897	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	22. 2. 1947	Veřejné pokárání	Jmenovaná měla podporovat Němce potravinami; případ zastaven	V domácnosti	52
420.	Petzina Oskar	16. 10. 1899	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný sloužil v německé armádě, místo pobytu neznámé	?	52
421.	Petzold Václav	5. 3. 1896	Česká	Nadměrné styky s Ernou Schamsovou, Ernou Schubertovou a Emou Krausovou	11. 4. 1947	Případ zastaven	Činu se účastnil František Koza	Národní správce rolnické usedlosti	52
422.	Pexa Jiří	3. 10. 1922	Česká	Nadměrné styky s Eliškou Skibíkovou	11. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný vedl, že Skibíková pocházela ze smíšeného manželství	Nástrojář	52
423.	Philip Rudolf	28. 4. 1885	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut	?	52
424.	Philippová Jaroslava	2. 2. 1909	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaná vedla, že žádost podepsal její manžel	V domácnosti	52
425.	Pietsch Alfred	11. 11. 1895	?	Členství v SS	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	52
426.	Pichlík Alois	6. 4. 1902	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný dle spisu pomáhal bývalému majiteli firmy s ukrytím majetku podléhajícímu konfiskaci	Národní správce	52
427.	Pils Jan	13. 7. 1916	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
428.	Pils Rudolf	9. 9. 1918	?	Členství v SS	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný padl 15. 2. 1943 na	?	52

							východní frontě		
429.	Pilz Antonín	7. 6. 1883	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
430.	Pink Jindřich	13. 12. 1924	?	?	2. 5. 1947	Případ odstoupen řádnému soudu	Torzovitý spis	Svobodník u vojenského útvaru	52
431.	Pivoňková Josefa	10. 8. 1900	Česká	Hlášení se k německé národnosti	2. 5. 1947	Případ zastaven	Jmenovaná uvedla, že sčítací arch podepsal její bratr	V domácnosti	52
432.	Plešinger Josef	23. 5. 1928	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Elektromechanik	52
433.	Pleticha Josef	21. 3. 1899	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Sklenář	52
434.	Pobuda Rudolf	9. 2. 1905	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, zachovala se jen žádost	Dělník	52
435.	Podobský Jaroslav	15. 9. 1904	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
436.	Pohlreich František	4. 7. 1918	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	26. 3. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 2 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Torzovitý spis	Zahradník	52
437.	Pohlreich Robert	2. 12. 1918	?	Členství v SS	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
438.	Pohunek Jan	18. 2. 1916	Česká	Nadměrné styky s Hedvikou Schmidtovou	16. 4. 1946	Případ zastaven	Jmenovaný se se Schmidtovou oženil v roce 1941	Národní správce hostince	52
439.	Pokorný Josef	3. 2. 1899	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	52
440.	Pokštefl Bohumil	24. 11. 1900	Česká	Nadměrné styky s Emilií Hausmannovou	?	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs	V případě, že by vztah pokračoval, hrozilo jmenovanému vězení 3 měsíce	Úředník	52

441.	Polák Rudolf	30. 3. 1906	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
442.	Polláková Mariane	31. 5. 1923	Německá	Urážka českého lidu	?	?	Jmenovaná si měla stěžovat, když jí nebylo umožněno jet autobusem, protože není Češka	Nezaměstnaná	52
443.	Pompe Václav	5. 1. 1903	Česká	Služba v německé armádě	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán;	Studnař	52
444.	Poplstein Karel	31. 10. 1913	?	?	11. 4. 1947	Pokuta 500 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	52
445.	Pospíšil Rudolf	24. 12. 1904	Česká	Nadměrné styky s Gertrudou Weissovou	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 1 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Se jmenovanou měl potomka	Obchodník	52
446.	Pouzar Václav	23. 11. 1919	Česká	Nadměrné styky s Lotte Jägerovou	23. 4. 1946	Veřejné pokárání, pokuta 500 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 dny	Jägerová měla být odsunuta, avšak intervencí Pouzara byla z transportu vyjmuta	Rytec	52
447.	Prade Valter	9. 5. 1898	?	Člen SS	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé, jmenovaný pravděpodobně odsunut	?	52
448.	Prachař Emanuel	5. 5. 1920	Česká	Nadměrné styky s Gertrudou Kropolovou	11. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaná s Prachařem otěhotněla; měla průkaz antifašistky	Účetní	52
449.	Prax Emanuel	28. 7. 1921	Česká	Služba v německé armádě	11. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Torzovitý spis	Dělník	52
450.	Preiss Bedřich	27. 7. 1896	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut v roce 1945	?	52
451.	Pressburg František	30. 8. 1879	Rakouská	Hlášení se k německé	20. 7. 1950	Pokuta 250 000 Kčs,	Spis uvádí, že byl jmenovaný	?	52

				národnosti		v případě nezaplacení náhradní trest vězení 6 měsíců	k podepsání nucen zaměstnavatelem - přesto mu byl udán vysoký trest		
452.	Pretsch Alfred	11. 11. 1895	?	Členství v SS	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
453.	Princ Rudolf	?	?	?	?	?	Torzovitý spis, zachovala se jen žádost o poskytnutí informací o průběhu trestního řízení	Obchodník	52
454.	Procházka Albert	27. 4. 1899	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochovala se jen žádost o německou st. příslušnost	?	52
455.	Procházka Rudolf	29. 3. 1911	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Automechanik	52
456.	Prosecký František	28. 8. 1909	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	Případ zastaven	Jmenovaný osvobozen kvůli nedostatku důkazních prostředků	Úředník	52
457.	Pšenička Bohumil	28. 6. 1907	?	?	6. 3. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	52
458.	Pšorm Josef	15. 3. 1905	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Dělník	52
459.	Ptáčková Emilie	12. 1. 1902	Česká	Hlášení se k německé národnosti	23. 5. 1950	Pokuta 150 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc a 10 dní	Případ zastaven kvůli nedostatku důkazních prostředků	V domácnosti	52
460.	Püsche Erhard	11. 10. 1914	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	52
461.	Rada Josef	27. 10. 1908	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Národní správce	53
462.	Randus Emil	28. 10.	Česká	Hlášení se k	9. 6. 1950	Veřejné	Trest z důvodů	Sklář	53

		1921		německé národnosti		pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs	amnestie nevykonán		
463.	Reisinger František	?	?	?	4. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zemřel 10. 2. 1947; torzovitý spis	?	53
464.	Rejda František	10. 11. 1905	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochoval se jen výslech Rejdy	Krejčí	53
465.	Riedlová Zdenka	26. 3. 1908	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	V domácnosti	53
466.	Richter Erhard	31. 7. 1914	?	Služba v německé armádě	25. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Číšník	53
467.	Ritschel Václav	17. 9. 1883	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný v roce 1946 odsunut	?	53
468.	Röder Karel	15. 1. 1904	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
469.	Rödl Richard	16. 12. 1887	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
470.	Rosa Miroslav	7. 6. 1926	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	53
471.	Roško Eliáš ⁶⁷⁶	28. 7. 1912	Rusínská	Udavačství	7. 4. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis; podstoupen MLS v Litoměřicích	Řezník	53
472.	Rotschová Josefa	14. 5. 1913	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	V domácnosti	53
473.	Rouša Jaroslav	15. 5. 1924	Česká	Nadměrné styky s Lídou Ahnovou	?	?	Torzovitý spis, přčin zjištěn při Roušově pokusu ilegálně přejít hranice	Dělník	53
474.	Rozum František	3. 10. 1892	Česká	Hlášení se k německé	4. 4. 1947	Veřejné pokárání,	Jmenovaný svou vinu	Dělník ČSD	53

676 Roško souzen u MLS v Litoměřicích za udavačství, ale MLS jej zprostil viny; viz HRUBEŠOVÁ, Zuzana: Retribuce a udavačství. Případ Mimořádného lidového soudu Litoměřice 1945-1948. Bakalářská práce. Technická univerzita v Liberci. Liberec 2016, s. 161, viz Přílohy.

				národnosti		vězení 3 měsíce v pracovním táboře v Popovicích, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	přiznal a nemohl na svou obranu uvést žádné polehčující okolnosti		
475.	Rückel František	16. 4. 1911	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný se staral o svou neteř, jelikož její matku odsunuli	Úředník	53
476.	Ruda František	20. 9. 1910	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Brusič skla	53
477.	Russ Erhart	17. 3. 1920	?	Členství v SS	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
478.	Růžička Jaroslav	18. 6. 1925	Česká	Nadměrné styky s Ernou Windrichovou	11. 4. 1947	Případ zastaven	Růžička se s Windrichovou seznámil, když jej zatkli za sabotáž, a jmenovaná jej podporovala	Sklář	53
479.	Růžička Josef	?	?	Udavačství	?	?	Torzovitý spis, dochovalo se jen odvolání jmenovaného	?	53
480.	Rydval František	13. 8. 1920	?	Služba v německé armádě	11. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	Cukrářský dělník	53
481.	Řepík Josef	31. 5. 1899	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Strojvůdce	53
482.	Řepík Václav	23. 9. 1873	Česká	Hlášení se k německé národnosti	21. 3. 1949	Veřejné pokárání, vězení 14 dní,	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Invalida	53

						pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní			
483.	Řiha Jan	27. 4. 1919	Česká	Způsobil týrání a terorizování Čecha v zájmu okupantů	23. 10. 1948	Vězení 2 měsíce, pokuta 50 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Technický úředník	53
484.	Saliger Arnošt	8. 8. 1895	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
485.	Samek Jan	22. 8. 1913	Česká	Nadměrné styky s Marií Seinigerovou a Annou Hahneovou	?	?	Jmenovaný dle spisu udržoval intimní poměr se Seinigerovou	Malíř pokojů	53
486.	Sedláčková Anastázie	21. 6. 1921	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Dělnice	53
487.	Sedlák Karel	8. 10. 1900	Česká	Ilegální přechod hranic	15. 2. 1947	Věřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis, jmenovaný měl pomáhat ilegálně přecházet hranice Němcům	Hodinářský pomocník	53
488.	Sehorz Siegfried	5. 10. 1911	Německá	Hlášení se k německé národnosti	21. 4. 1947	Případ zastaven	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
489.	Seidel Arnošt	2. 1. 1904	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámý	?	53
490.	Semlitschka Pavel	26. 6. 1891	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
491.	Senglová Antonie	30. 4. 1891	Česká	Hlášení se k německé národnosti	20. 3, 1947	Věřejné pokárání, pokuta 1 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 týden	Torzovitý spis	Posluhovačka	53
492.	Schadeová Marie	1. 12. 1906	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Prodavačka	53
493.	Scharff Antonín	15. 2. 1906	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Dělník	53

494.	Scheiberová Hedvika	2. 1. 1898	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaná podala žádost z existenčních důvodů	Úřednice na ONV v Děčíně	53
495.	Schenk Jaroslav	21. 1. 1927	Česká	Udavačství	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců, pokuta 50 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 6 měsíců	Trest z důvodů amnestie nevykonán; Schenk souzen u MLS Litoměřice za členství v SA - soud jej zprostil viny	Strojní zámečnick	53
496.	Schiffner Arnošt	25. 10. 1902	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
497.	Schiffnerová Kateřina	8. 6. 1899	?	?	?	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 5 měsíců	Torzovitý spis	?	53
498.	Schiffnerová Margareta	8. 6. 1899	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	V domácnosti	53
499.	Schiller Jiří	9. 4. 1907	Slovenská	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, rozsudek se nezachoval	Sklář	53
500.	Schiller Jindřich	4. 8. 1893	?	Členství v SA	1. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	53
501.	Schmidt Eduard	26. 2. 1925	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochoval se jen výslech obviněného	Nezaměstnaný	53
502.	Schneiderhans Karel	8. 11. 1902	Česká	Nadměrné styky s Mariane Lorencovou	11. 10. 1950	Případ zastaven	Lorencová se jmenovaným čekala potomka	Holič	53
503.	Schneiderová Anna	?	Německá	Urážka českého lidu	?	?	Torzovitý spis	?	53
504.	Schön Oto	15. 3. 1902	?	Členství v SS	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
505.	Schrajerová Emilie	11. 7. 1903	Německá	Hlášení se k německé	26. 6. 1950	Veřejné pokárání,	Trest z důvodů amnestie	V domácnosti	53

				národnosti		vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs	nevykonán		
506.	Schützenauer Josef	2. 3. 1922	Rakouská	Nadbytečný společenský styk s Němci	21. 3. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný u sebe nechal přespat Bedřicha Böhma	Kovář	53
507.	Schwarz Edwin	17. 5. 1927	Německá	Služba v německé armádě	26. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný pocházel ze smíšeného manželství	Sklář	53
508.	Schwarzer Rudolf	8. 9. 1904	?	Členství v SS	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
509.	Siegert Helmut	16. 10. 1893	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
510.	Sigmond Jiří	2. 5. 1890	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
511.	Skoupý Jaroslav	25. 4. 1922	Česká	?	25. 4. 1947	Pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Torzovitý spis, dochovala se jen žádost jmenovaného o možnost splatit pokutu postupně	Pokryvač	53
512.	Sláma Boleslav	7. 6. 1922	?	?	6. 3. 1947	Pokuta 1 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	53
513.	Sláma Stanislav	7. 5. 1909	?	?	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	53
514.	Slunčík Max	?	?	?	?	?	Jmenovaný se odstěhoval do Nového Bohumína a jeho spis byl odeslán ONV v Českém Těšínu	?	53
515.	Sochor Karel	8. 9. 1911	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest	Trest z důvodů amnestie nevykonán; přihlášku údajně vyplnila manželka jmenovaného	Řidič	53

						vězení 14 dní			
516.	Sojka Jan	23. 7. 1916	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	53
517.	Solnička Josef	?	?	?	22. 2. 1947	Pokuta 1 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 týden a veřejné pokárání	Torzovitý spis	?	53
518.	Solnička Vojtěch	12. 3. 1924	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	15. 2. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 1 000 Kčs	Torzovitý spis	Pekařský pomocník	53
519.	Sopčák Pavel	23. 9. 1922	?	?	27. 2. 1947	Pokuta 3 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	53
520.	Součková Filomena	6. 8. 1909	Česká	Hlášení se k německé národnosti	29. 6. 1948	Případ zastaven	Jmenovaná dle spisu odsunuta	Dámská krejčová	53
521.	Soukal Josef	27. 4. 1921	Česká	Nadměrné styky s Eliškou Kresovou	21. 6. 1948	Pokuta 3 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 8 dní	Dle spisu Kresová odsunuta, jmenovaný obvinění popřel	Dělník	53
522.	Soukup Jaroslav	5. 10. 1913	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Národní správce	53
523.	Srbecký Josef	15. 8. 1903	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Veřejné pokárání, pokuta 500 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 3 dny	Případ zastaven, jmenovanému trest odpuštěn; jmenovaný měl protěžovat své německé zaměstnance	Úředník	53
524.	Steiner František	8. 1. 1922	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	15. 2. 1947	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Torzovitý spis	Automechanik	53
525.	Stejskal Vilém	22. 4. 1910	Česká	Hlášení se k německé národnosti	19. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný vstoupil 6. 2. 1941 do německé armády a již se nevrátil	Řezník	53

526.	Stezcek Štefan	?	Německá	?	15. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný odsunut	?	53
527.	Stingl Antonín	5. 9. 1903	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut	?	53
528.	Stoček Jarolím	24. 3. 1893	?	Členství v členském svazu válečníků	?	?	Jmenovaný čin doznal s tím, že mu členství poradil lékař kvůli získání plného důchodu	Válečný invalida	53
529.	Stolterfoht Mikuláš	1. 3. 1872	?	Členství v SS	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	53
530.	Suchánek Adolf	3. 3. 1917	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Soustružník kovů	53
531.	Suchánek Antonín	15. 9. 1899	Česká	Terorizování dělnictva, výhrůžky Gestapem	20. 10. 1948	Pokuta 250 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Skladník	53
532.	Sulek Josef	13. 3. 1886	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; manželka německého původu	Skladník	53
533.	Sviták Karel	5. 10. 1911	Česká	Nadměrné styky s Ernou Wildovou	18. 4. 1947	Věřejné pokárání, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Jmenovaný čin popřel; přiznal však, že má poměr s jistou Marií Götlichovou, přestože je ženat	Kulič skla	53
534.	Svoboda Rudolf	23. 10. 1887	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut	?	53
535.	Sýkora Ladislav	1. 11. 1916	?	?	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	53
536.	Sýkora Václav	20. 2. 1876	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Věřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Invalidní důchodce	53
537.	Šafář Alois	3. 1. 1893	Rakouská	Nadbytečný styk s Emou Kannigeisserovou	4. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný popřel, že by měl s	Úředník	53

				urážka českého lidu			jmenovanou poměr		
538.	Šeffnerová Marie	16. 3. 1911	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	20. 10. 1948	Pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	V domácnosti	53
539.	Šeffner Josef	21. 2. 1907	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Národní správce	53
540.	Šenfeld Josef	8. 11. 1896	?	?	22. 9. 1949	Případ zastaven	Torzovitý spis; jmenovaný osvobozen kvůli nedostatku důkazů	Dělník	53
541.	Šustr Jan	8. 1. 1921	Německá	?	4. 4. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	Dělník	53
542.	Šícha Rudolf	2. 11. 1910	Česká	Urážka českého národa a spolupráce s Němci	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Dělník	53
543.	Šíma Emil	17. 7. 1900	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, zachovala se pouze žádost	Strojní zámečnick	53
544.	Šimková Eliška	16. 5. 1921	Německá	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis; jmenovaná se necítila vina	V domácnosti	53
545.	Šípek František	9. 10. 1912	Česká	Členství v SA	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný vinu popřel, pocházel ze smíšeného manželství	Brusič skla	53
546.	Šír František	14. 8. 1910	?	?	14. 3. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	?	53
547.	Šlapetová Marie	27. 7. 1920	?	?	22. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	53
548.	Šlejhar Jan	10. 3. 1912	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce v pracovním táboře v Popovicích	Žádost údajně vyplnila manželka; na základě německé st. příslušnosti musel narukovat v roce 1944 do armády	Loupač dřeva	53
549.	Šmelhaus Josef	24. 6. 1853	?	Hlášení se k německé	7. 5. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný zemřel	Pravděpodobně penzista	53

				národnosti			9. 3. 1942		
550.	Šocr Václav	29. 7. 1914	Česká	Nadměrné styky s Kristou Kaiserovou	?	Vězení 14 dní	Přečin zjištěn, když se Šocr snažil přejít hranice	Pomocný dělník	53
551.	Špaček Josef	27. 1. 1920	?	?	27. 2. 1947	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	53
552.	Špira Rudolf	9. 8. 1913	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	?	53
553.	Šrámek Jaroslav	1. 1. 1909	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Zedník	53
554.	Štěpánek Stanislav	1. 8. 1912	Česká	Nadměrné styky s Eliškou Honzíkovou	7. 5. 1947	Veřejné pokárání	Jmenovaný se měl dopustit násilného smilstva	Štábní strážmistr	53
555.	Štíbr František	6. 3. 1910	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Veřejné pokárání	Jmenovaný měl převážet za hranice balíčky s potravinami	Tovární topič	53
556.	Štorch Gustav	3. 4. 1875	Německá	Hlášení se k německé národnosti	23. 4. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný v roce 1945 odešel do Německa	Železniční penzista	53
557.	Šulc Johann	14. 6. 1865	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, zachovala se pouze žádost	?	53
558.	Šulcová Marie	6. 6. 1873	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, zachovala se pouze žádost	V domácnosti	53
559.	Šulek Jan	11. 6. 1886	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný vinu popřel s tím, že neumí psát a číst	Sklář	53
560.	Švec Jaroslav	10. 10. 1905	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	13. 2. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 500 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 7 dní	Torzovitý spis	Rolník	53
561.	Švehla Karel	26. 5. 1900	?	?	?	Vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Dělník	53
562.	Taglieber Erna	6. 10. 1901	?	Hlášení se k	?	?	Torzovitý spis	?	54

				německé národnosti					
563.	Tamplová Lydie	6. 10. 1901	Česká	Hlášení se k německé národnosti	20. 10. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Jmenovaná se pokoušela odvolat, avšak není jisté, zda vzala komise odvolání v potaz	Úřednice	54
564.	Tangl Daniel	2. 2. 1894	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	54
565.	Teichman Rudolf	2. 1. 1876	?	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný podal přihlášku pod nátlakem Gestapa	Berní ředitel	54
566.	Thieleová Anastazie	21. 8. 1892	Česká	Hlášení se k německé národnosti	4. 8. 1949	Pokuta 2 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Dělnice	54
567.	Thielová Růžena	8. 7. 1913	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	V domácnosti	54
568.	Tobiáš Josef	5. 5. 1923	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Dělník	54
569.	Tomschy Jan	28. 11. 1882	Německá	Členství v SA	4. 4. 1947	Případ zastaven	Případ zastaven kvůli nedostatku důkazů	Nadlesní	54
570.	Tomsch Jan	28. 11. 1922	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Účetní manipulant	
571.	Toužín Jindřich	5. 9. 1919	Česká	Hlášení se k německé národnosti	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 1 rok v pracovním táboru v Popovicích	Jmenovaný člen SA, sloužil v německé armádě – potvrdilo se, že se tak stalo z donucení	Automechanik	54
572.	Trekoval Josef	21. 1. 1909	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 30 dnů	Torzovitý spis	Holič	54
573.	Trupje Jaroslav	13. 5. 1925	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Jmenovaný nenahlásil přítomnost Němky u svého známého	Úředník MNV	54
574.	Tuček Josef	16. 12.	?	?	11. 10.	Pokuta	Torzovitý spis,	Sklář	54

		1922			1948	1 000 Kčs	případ zastaven		
575.	Tvrdlík Alois	10. 10. 1897	Česká	Člen SA	4. 4. 1947	Veřejné pokárání, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Jmenovaný svou vinu přiznal s tím, že byl nucen zaměstnavatelem	Soudní úředník	54
576.	Tykal Josef	30. 4. 1908	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Jmenovaný u sebe nechal přespávat několik osob německého původu, které ilegálně přešly hranice	Kartáčník	54
577.	Týma Antonín	3. 2. 1893	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	2. 5. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný měl chránit manžele Pelkovi	Dělník	54
578.	Uhlík Josef	11. 3. 1909	Česká	Hlášení se k německé národnosti	18. 10. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný svou vinu přiznal a uvedl, že pracoval pro odbojovou zpravodajskou službu	Úředník	54
579.	Ulbrichová Marie	4. 7. 1895	Německá	Podpora nacistického režimu	?	?	Torzovitý spis	V domácnosti	54
580.	Ulišová Marie	18. 3. 1904	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	18. 6. 1948	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 50 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	?	54
581.	Urbanová Olga	20. 9. 1918	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, zachoval se jen výslech obviněné	Úřednice	54
582.	Urbášek Josef	22. 1. 1922	Česká	Nadměrné styky s Gertou Hofman-Voike	?	?	Čin zjištěn při Urbáškově pokusu přejít hranice	Nezaměstnaný	54
583.	Utratil Josef	14. 12. 1879	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Jmenovaný měl v Německu dceru, které posílal potraviny	Zaměstnanec ČSD	54
584.	Vaberer Jindřich	12. 8. 1913	Česká	Nadměrné styky s Mínou	15. 2. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný osvobozen na	Učitel na obecné škole	54

				Winkelbaeurovou			základě nedostatku důkazů		
585.	Vaclík František	16. 6. 1908	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	?	54
586.	Vagnerová Gertruda	2. 3. 1904	Německá	Udavačství	?	?	Torzovitý spis	Kancelářská zaměstnankyně	54
587.	Vaimér Bohumil	24. 6. 1879	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	Případ zastaven	Souzen i u MLS Litoměřice za členství v SA	Truhlář, řezbář	54
588.	Vajnar Bohumil	24. 6. 1872	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Obchodník s papírem	54
589.	Valášek František	7. 7. 1901	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	16. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 týdnů, pokuta 1 000 Kčs	Torzovitý spis	Řidič	54
590.	Valenta František	2. 4. 1908	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	Kulič skla	54
591.	Valenta Josef	28. 12. 1884	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	Obuvník	54
592.	Valenta Wenzel	2. 3. 1889	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, zachovala se pouze žádost	Nákladní autodopravce	54
593.	Vaněčková Eliška	17. 10. 1911	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 10. 1948	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	V domácnosti	54
594.	Vaněk Alexandr	23. 3. 1923	?	Nadměrné styky s Emilií Ulitschovou	?	?	Torzovitý spis, dochoval se jen výslech	Zemědělec	54
595.	Vaněk Bohumil	14. 5. 1903	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Hostinský	54
596.	Vaněk Stanislav	5. 2. 1916	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	11. 10. 1948	Veřejné pokárání, vězení 3 týdny, pokuta 1 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 10 dní	Torzovitý spis, případ zastaven	Holičský pomocník	54
597.	Vašek Josef	25. 10. 1897	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Dělník	54
598.	Vašíček	16. 1. 1898	?	?	11. 10.	Případ zastaven	Torzovitý spis	Národní	54

	Ladislav				1948			správce hosp. usedlosti	
599.	Vejvoda Rudolf	15. 2. 1891	?	Členství ve Vlajce	10. 1. 1947	Vězení 1 měsíc, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Torzovitý spis	Řezník	54
600.	Vencl František	24. 7. 1894	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	21. 6. 1948	Pokuta 1 000 Kčs	Případ zastaven	Obchodník	54
601.	Venhauer Karel	30. 7. 1922	Česká	Nadměrné styky s Gertrudou Beutelovou	28. 4. 1947	Pokuta 500 Kčs	Jmenovaný trestu zproštěn	Zemědělec	54
602.	Veselý Josef	15. 11. 1888	?	?	11. 10. 1948	Pokuta 2 000 Kčs	Torzovitý spis, případ zastaven	Hoteliér	54
603.	Vetešník Josef	3. 4. 1892	Česká	Členství v NSDAP	11. 4. 1947	Věřejné pokárání, vězení 6 měsíců v pracovním táboře v Popovicích	Jmenovaný vinu odmítl s tím, že by jej do NSDAP jako Čecha nepřijali	Zahradník	54
604.	Viehmanová Marie	11. 6. 1912	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis	Úřednice	54
605.	Vilímovský Hugo	28. 3. 1900	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Učitel	54
606.	Vinařický Karel	?	?	?	21. 3. 1947	Případ zastaven	Případ odstoupen SNB v Praze, kde proti jmenovanému bylo zahájeno trestní řízení	?	54
607.	Virchnerová Milada	29. 12. 1903	Česká	Urážka českého lidu	14. 3. 1947	Věřejné pokárání, vězení 6 měsíců	Torzovitý spis	Dělnice	54
608.	Vlasák Josef	13. 2. 1926	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Úředník	54
609.	Vlk Josef	8. 1. 1919	Česká	Nadměrné styky s Hildegardou Henckeovou	?	?	Trestní nález zjištěn při pokusu Vlka překročit hranice	Dělník	54
610.	Vogel František	29. 12. 1921	Česká	Služba v německé armádě	15. 11. 1948	Věřejné pokárání, vězení 3 měsíce,	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný	Sklář	54

						pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	uvedl, že byl do služby nucen; pocházel ze smíšeného manželství		
611.	Vojáček František	16. 12. 1888	Česká	Hlášení se k německé národnosti	11. 4. 1947	Veřejné pokárání, vězení 6 měsíců v pracovním táboře v Popovicích	Jmenovaný podal odvolání, avšak ve spisu již není, zda bylo vzato v potaz	Vojín v záloze	54
612.	Vojtíšek František	26. 1. 1906	Česká	Nadměrné styky s Elsou Richtrovou	17. 4. 1947	Případ zastaven	Místo pobytu jmenovaného neznámé	Montér	54
613.	Vondruška Josef	24. 5. 1899	Česká	Nadměrné styky s Emilií Hilleovou	2. 5. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný se chtěl s Hilleovou oženit	Správce hotelu	54
614.	Votápek Bohuslav	17. 7. 1901	Česká	Hlášení se k německé národnosti	12. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Zaměstnanec ČSD	54
615.	Votava Jiří	?	?	Nadbytečný společenský styk s Němci	17. 4. 1947	Veřejné pokárání	Torzovitý spis	?	54
616.	Voves Josef	21. 10. 1877	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 1 měsíc	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaný podal přihlášku z existenčních důvodů	Dělník	54
617.	Vrábel Vincenc	15. 8. 1917	Slovenská	Nadměrné styky s Lucií Schmidtovou	?	?	Torzovitý spis	Úředník	54
618.	Vysoký Jaroslav	1. 11. 1910	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Zaměstnanec ČSD	54
619.	Walter August	5. 10. 1890	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	54
620.	Wanke Ferdinand	21. 7. 1897	?	Členství v SA	25. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	54
621.	Weber Jan	18. 9. 1898	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	54
622.	Weigelová Alžběta	7. 10. 1919	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	V domácnosti	54

623.	Weigelová Olga	24. 3. 1899	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	V domácnosti	54
624.	Weigel Helmut	4. 11. 1925	Německá	?	?	Vězení 10 měsíců	Torzovitý spis, rozsudek nevykonán – jmenovaný odsunut	Cukrářský dělník	54
625.	Weisová Marie	9. 1. 1873	Česká	Hlášení se k německé národnosti	9. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 1 měsíc, pokuta 10 000 Kčs	Trest z důvodů amnestie nevykonán	V domácnosti	54
626.	Werner František	12. 9. 1900	?	?	11. 10. 1948	Případ zastaven	Torzovitý spis	Trafikant	54
627.	Werner Josef	?	?	?	?	?	Velmi torzovitý spis, zachovala se pouze žádost o zjištění pobytu jmenovaného	?	54
628.	Werner Richard	19. 7. 1899	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	54
629.	Wesley Vladimír	19. 9. 1918	Česká	Hlášení se k německé národnosti; služba v armádě	15. 9. 1948	Případ zastaven a předán MLS v Chrudimi	Jmenovaný u MLS v Chrudimi odsouzen k 10 letům těžkého žaláře	Elektrosvářeč	54
630.	Wesselsky Alfred	28. 4. 1918	?	Členství v SA	29. 6. 1948	Případ odstoupen	Místo pobytu jmenovaného neznámé	?	54
631.	Wiedemannová Marie	9. 10. 1920	Česká	Ilegální přechod hranic	?	?	Torzovitý spis	Dělnice	54
632.	Wietek Josef	14. 6. 1895	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut do amerického okupačního pásma	?	54
633.	Wildnerová Benigna	10. 7. 1898	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest z důvodů amnestie nevykonán; jmenovaná uvedla, že za ni sčítací arch podepisoval manžel	V domácnosti	54
634.	Wildt Jan	4. 3. 1895	?	Členství v SA	28. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný pravděpodobně odsunut	?	54

635.	Windrich Rudolf	30. 6. 1892	?	Členství v SA	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	54
636.	Windrich Adolf	20. 9. 1904	?	Členství v SA	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	
637.	Winter Josef	7. 9. 1894	Česká	Hlášení se k německé národnosti	26. 11. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný osvobozen kvůli nedostatků důkazů	?	54
638.	Winterová Marie	4. 10. 1903	Česká	Hlášení se k německé národnosti	26. 11. 1948	Případ zastaven	Jmenovaná osvobozena kvůli nedostatku důkazu	?	54
639.	Witteová Alžběta	31. 7. 1893	Německá	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Torzovitý spis	V domácnosti	54
640.	Wormová Marie	14. 9. 1913	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, zachoval se jen výslech jmenované	V domácnosti	54
641.	Wowczuk Christa	10. 3. 1922	Polská	Hlášení se k německé národnosti	25. 6. 1948	Případ zastaven	Jmenovaná polskou státní příslušnicí	?	54
642.	Wowczuk Michal	30. 11. 1899	Polská	Hlášení se k německé národnosti	25. 6. 1948	Případ zastaven	Jmenovaný polským státním příslušníkem	Obuvník	54
643.	Wurm Josef	11. 12. 1905	?	Členství v SA	26. 6. 1948	Případ odstoupen	Jmenovaný odsunut	?	54
644.	Zábranská Antonie	13. 3. 1898	Česká	Hlášení se k německé národnosti	15. 11. 1948	Veřejné pokárání, vězení 14 dní, pokuta 5 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 14 dní	Trest z důvodů amnestie nevykonán	Dělnice	54
645.	Zagalová Elsa	16. 5. 1921	Česká	Hlášení se k německé národnosti	?	?	Torzovitý spis, dochovala se jen žádost	?	54
646.	Zajíc Josef	29. 3. 1924	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	?	Torzovitý spis	Tovární dělník	54
647.	Zázvorka František	15. 10. 1914	Česká	Nadměrné styky s Gertrudou Dittrichovou	18. 4. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Případ zastaven a obviněný zproštěn	Obchodník	54
648.	Zbranek	10. 5. 1912	Česká	Nadměrné styky s	17. 2.	Veřejné	Jmenovaný	Národní	54

	František			Arnoškou Kasterovou	1947	pokárání, 3 měsíce vězení	Kasterovou údajně znásilnil	správce na hospodářství	
649.	Zeman Josef	26. 1. 1911	Česká	Nadbytečný společenský styk s Němci	?	Veřejné pokárání, vězení 3 měsíce	Torzovitý spis	Zemědělec	54
650.	Zichová Emilie ⁶⁷⁷	9. 5. 1888	?	?	?	?	Jmenovaná souzena u ONV v Novém Městě na Moravě	?	54
651.	Zítka František	9. 3. 1909	Česká	Hlášení se k německé národnosti	8. 6. 1950	Veřejné pokárání, vězení 2 měsíce, pokuta 20 000 Kčs, v případě nezaplacení náhradní trest vězení 2 měsíce	Torzovitý spis	Zámečník	54
652.	Zoul František	7. 11. 1887	?	?	?	?	Torzovitý spis	?	54
653.	Zvěřina Emil	19. 10. 1922	Česká	Nadměrné styky s Marií Miersovou	20. 3. 1947	Případ zastaven	Jmenovaný uvedl, že se chtěl s Miersovou oženit, avšak nedostal povolení	Vedoucí továrny	54
654.	Zvoníčková Františka	?	?	Nadměrné styky s Němci	?	Veřejné pokárání, vězení 10 dní	Jmenovaná údajně prostituovala s německými vojáky	V domácnosti	54
655.	Žaloudek Karel	22. 12. 1926	Česká	Ilegální přechod hranic	4. 4. 1947	Pokuta 5 000 Kčs	Případ zastaven	Radiomechanik	54
656.	Žitná Emilie	26. 5. 1920	Slovenská	Nadměrné styky s Františkem Eltnerem	?	?	Přečin zjištěn, když se jmenovaná pokoušela přejít hranice	Dělnice	54

⁶⁷⁷ I přes pokus zapátrat v diplomové práci Marie Novotné pojednávající o TNK Nové Město na Moravě jsem o jmenované nezjistila více informací